

◎ **การเมือง** เป็นเรื่องของการจัดการ
ด้วย“อำนาจ”ที่เป็น“ธรรม”

ศาสนา เป็นเรื่องของการจัดการ
ด้วย“ธรรม”จนมีฤทธิ์มีผลเป็น“อำนาจ”

งานการเมือง เป็นงานสร้าง“ระบบ”
เป็นงานสร้าง“โครงสร้าง” และใช้“ระบบ”เป็นหลัก

งานศาสนา เป็นงานสร้าง“คน”ให้ดี
แล้วคนดีจะไปสร้าง“ระบบ”

“ระบบ”หรือ“โครงสร้าง”แม้จะดี
แต่ถ้าคนไม่ดี สังคมก็จะแย

จะเสื่อมเสียเลวร้ายได้
ในทำนองกลับกัน

“ระบบ”หรือ“โครงสร้าง”แม้จะไม่ดี

แต่ถ้าคนดี สังคมก็ยังคงพอเป็นอยู่สุขได้

ดังนั้นงานศาสนาจึงเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วน
เป็นหลักสำคัญยิ่งกว่างานการเมือง

◎ **สมณะโพธิรักษ์**

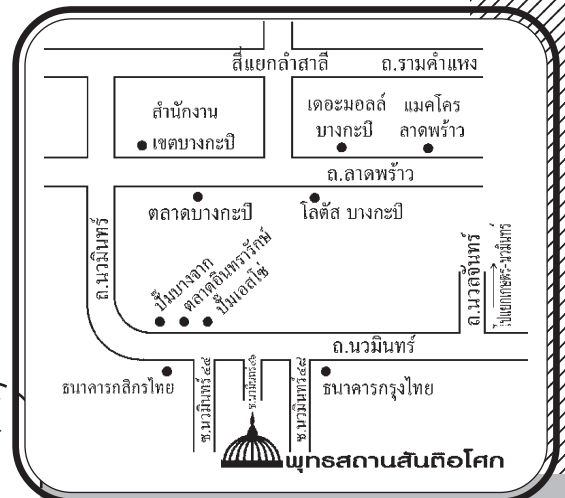
๑๒ มี.ค. ๒๕๓๕

การเมืองเป็นเรื่องของการจัดการ	๑
แกลง (กุษาติ เพื่อมวลมนุษยชาติ)	๓
งานปลุกเสกพระแท็บของพุทธ ครั้งที่ ๓๐	๔
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน (ปลุกเสกพระแท็บของพุทธ)	๑๓
ทางสว่างจากพ่อเจ้าอยู่หัวของปวงชนชาวไทย	๒๐
พุทธอุดมการณ์ กับหัวใจของหัวใจของสังคมไทย	๒๓
ละอายที่จะแสดงธรรม	๒๕
พระที่ชาติต้องการ	๒๗
คืนระเบิดที่สันติอโศก	๒๘
โพธิ์รักขิน สนมอมตัว	๓๓
บันทึกรักจากปัจฉิมกาล: (ความรวยเป็นความเลว)	๓๕
เรียงวลีสักวีรธรรม	๔๕
สมณะร่วมบุญ มรณภาพ รถทัวร์ชนที่ อ.สังขะ	๕๖
แต่นักกรบกองทัพธรรม	๑๐๖
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ: (ทางตรงเดือน นาวาบุญนิยม)	๑๑๓
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระวินัยสงฆ์)	๑๑๖
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๙)	๑๑๘
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๒๘
ไต่ถามอโศก (ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๙)	๑๓๐
ธรรมะประทับใจ (๑๑๗) (บนถนนยังมีคนดี)	๑๓๗
เก็บเล็กผสมน้อย (เพนหมื่นที่สำเร็จรูป ๑ ของ รัชชเตียมอ้อ!!)	๑๓๘
น้ำดีดีจริงหรือ?	๑๔๐
กรรมตามสนอง (ตัวมือลิง)	๑๔๑
ร้อยอ้อ.....เป็นหนึ่งรูปร่าง	๑๔๓
หอมดอกพุทธา (ความลำบากอยู่ที่ใจ)	๑๔๔

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พิณใจพงศ์

คู่มือเพื่อ...มวลมนุษยชาติ

แม้การจัดงานปลุกเสกฯครั้งที่ผ่านมา จะกำหนดวันจัดกันแบบกะทันหัน หลังจากที่ต้องเลื่อนกันไปตามสถานการณ์บ้านเมือง แต่ความพร้อมเพรียงของญาติธรรมก็ยังสามารถเกาะติดกับสถานการณ์กันได้ อย่างทันควัน แม้พวกเราจะเพิ่งพักจากงานไปร่วมกุ้ชาติได้เพียงไม่กี่วันก็ตาม และที่ต้องรีบออกไปกุ้ชาติกัน ก็เพราะมีคนทั่วโลกโหมโห่สนั่นตั้งหน้าตั้งตากอบโยกโยกกินสมบัติของชาติบ้านเมืองอย่างมูมมาม และพยายามจะรวบอำนาจทั้งหลายให้ขึ้นตรงต่อตัวเองเพียงผู้เดียว

ความหลงสมบัติ(โอฬาริถัตตา) และ**หลงอำนาจ**(อรุปรัตตา) คือรากเหง้าของความชั่วร้ายที่ทำลายมนุษยชาติไปทั่วโลก แม้แต่ญาติธรรมก็ต้องหาทางจัดการชำระล้างให้สิ้นซากจากจิตวิญญาณของเรา จึงจะสามารถกุ้ชาติและมวลมนุษยชาติได้อย่างแท้จริง

ในงานชุมนุมการกุศล(Protest) **วีรชนคนกุ้ชาติตัวจริง** น่าจะยกให้ชาวบ้านที่พากันนอนเกลื่อนอยู่เต็มถนน โดยไม่มีเสื้อไม่มีหมอน ไม่มีผ้าท่มนอนและมุ้ง และเขาเหล่านี้ก็พร้อมที่จะเป็นแนวหน้ากล้าตายก่อนใครๆ ถ้าเกิดเหตุการณ์คับขันกันขึ้นมา และเมื่อเสร็จภารกิจแล้ว พี่น้องชาวไร่ชาวนาเหล่านี้ก็ไม่ได้เรียกร้องรางวัลใดๆให้กับตน นอกจากพากันกลับไปทำเรือกสวนไร่นาของตนอย่างเดิม

สุดท้ายแล้วคนที่ไม่มีอะไรมากที่สุด ก็คือคนที่จะกอบกู้ช่วยเหลือประเทศชาติได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางที่พ่อท่านได้พาชาวอโศกมาฝึกเป็นคนจนๆ จนไม่มีอะไรให้ได้ ยิ่งเราไม่มีอะไรได้มากเท่าไรก็จะทำให้เกิดส่วนเหลือเผื่อแผ่แก่มวลมนุษยชาติได้มากเท่านั้น

ธรรมะที่พ่อท่านเน้นมากในงานปลุกเสกฯ ก็คือ **อย่ายินดีในธรรมอันเป็นความเห็นช้า** แม้ว่าเราจะได้จัดงานฉลองครบรอบ ๗๒ ปีของพ่อท่าน แต่นั่นก็หมายถึงว่า กำหนดการหมตวาระของโคเวตต้าที่พ่อท่านได้มาในชาตินี้ ซึ่งท่านเริ่มให้สัญญาเตือนพวกเราว่า การจะอยู่ให้เกิน ๑ ปี หรือ ๒ ปี ก็อยู่ที่ความสำเร็จในการเจริญอิทธิบาทเท่านั้นเอง ซึ่งเป็นส่วนเกินนอกโคเวตต้า ที่ท่านตั้งใจว่าจะทำให้ได้

มรณสัจจจากการเสียชีวิตอย่างกะทันหันของสมาชิกกองทัพธรรม กรณี**นางสาวดินตะวัน** ที่ถูกรถตึกตักชนอย่างจังๆก็ดี หรือกรณีของ**ท่านร่มบุญ จิตตบุญโญ** ที่ถูกรถหัวรถชนเสียชีวิตทันที ในระหว่างเดินจาริกจะมาร่วมงานปลุกเสกฯในครั้งนี้น่าจะเป็นอนุสติให้ชาวเรารีบก้าวตามพ่อท่านเหมือนที่พวกเราได้รับชั้นอาสาออกไปร่วมกุ้ชาติกันมา ซึ่งถือว่าพร้อมที่จะตายกับพ่อท่านกันได้ทีเดียว

แต่ถ้าจะให้ดีกว่านั้น **ถ้าเราสามารถจัดการให้กิเลสตายเสียก่อนจะดีไหม?** ทั้งได้ชื่อว่าไม่ยินดีต่อธรรมอันเห็นช้า ทั้งเป็นการรักษาพ่อท่านให้อยู่กับเราตลอดไปอย่างไม่วันตาย และยอมเป็นการตายเสียก่อนตาย ซึ่งจะเป็นการตายที่ได้ใจอันวิเศษ เพราะไม่มีกิเลสตามไปด้วยนั่นเอง.

 คณะผู้จัดทำ

งานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ

ครั้งที่ ๓๐ วันที่ ๒๔-๓๐ เมษายน ๒๕๕๙ พุทธสถานคีรีระชะอโศก

 ปลุกเสกพระแท่นนี้แหละพุทธ
นำพระธรรมปริสุทธิตมาสั่งสอน
รัฐกุศลกุศลทุกชั้นตอน
เข็นพระแท่นแน่นจนตัวยคีลธรรม

จันทร์ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์
และกล่าวปฏิญาณเริ่มงานพิธีปลุกเสกฯ สายฝน
เริ่มโปรยปรายลงมาให้ความชุ่มเย็น หลายวันก่อนหน้านี้อากาศแห้งแล้งร้อนอบอ้าว พ่อท่าน
ให้โอวาทว่า

“นับเป็นเรื่องดีที่กระแสศีลธรรมได้กลับคืนมา พวกเราได้สร้างนวัตกรรมแปลกๆ ใหม่ๆ
ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทย แนวโน้มการตอบรับเป็นไปในทางบวก มีผู้เข้าใจเห็นร่วมมากกว่า

ขัดแย้ง ฉะนั้นพวกเราต้องตั้งหลักให้ดี ต้องเพิ่มอธิปไตย เพิ่มความเพียรให้มากขึ้น อย่าละเลยการกระทำในปัจจุบัน เพราะปัจจุบันคือตัวแปรของอดีตและอนาคต ขอให้ทุกคนเพิ่มอธิปไตยยิ่งขึ้น แต่อย่าให้ร่างกายทรุดโทรม งานครั้งนี้คงต้องใช้เวลาพอสมควร อย่าขี้เกียจอย่าทะเลาะทะเลาะ เมื่อเราเพิ่มอธิปไตยมากขึ้นเราจะได้เห็นสิ่งดีๆเร็วขึ้น”

รายการภาคพิเศษ (๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.) ได้ยกเลิกโดยอัตโนมัติ เพราะฝนตกอย่างต่อเนื่อง จึงเปลี่ยนบรรยากาศให้พวกเราชมข่าวจากสื่อโทรทัศน์แทน เป็นการศึกษาเรียนรู้จากข่าวสารบ้านเมือง

ส่วนรายการภาคบ่าย (๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.) เรื่อง **“การรู้ตนพ้นทาส”** ดำเนินรายการโดย **สมณะแก่นหล้า** ผู้ร่วมรายการคือ **สมณะเต็ดชาต** **สมณะแก้วก้าว** **สิกขมาตุมาลินี** และ**สิกขมาตุมงคลพราย**

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุต **“ก่อนอิฐและดอกไม้ที่ได้จากการชุมนุม”** ดำเนินรายการโดย **สมณะกล้าจริง** ผู้ร่วมรายการคือ **พ.จ.อ.หลักบุญ(บ้านราชา)** **น.ส. พลังใจ(สีมา)** **น.ส.ปลุกขวัญ(ปฐม)** **น.ส.ฟองฟ้า(สันติ)** **น.ส.จจจน(คำลี)** **น.ส.ดาวแพง-ขวัญ(ภูผา)** **นางตรงเดือน (บ้านราชา)** และ **นายกลางนา(วังสวนฟ้า)**

สังเการ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙

เวลา ๑๐.๐๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า ปุสกเสกฯ ครั้งนี้พ่อท่านยังคงแสดงธรรม เรื่อง **“สุข สุข สุขประเสริฐแห่งคน”** พ่อท่านกล่าวว่า

ผู้ใดฟังธรรมแล้วมีความสุขมีปิติ แสดงว่า มีกระแสแห่งธรรมแล้ว การฟังธรรมสามารถ บรรลุธรรมได้ การทำจิตในจิตคือ การอ่านเวทนา มีญาณรู้สังกัปปะทั้ง ๓ คือ กามวิตก พยาบาทวิตก และวิหิงสาวิตก สติปัญญาเป็นสติในขั้นปฏิบัติ ส่วนสติสัมโพชฌงค์ เป็นสติแห่งการตรัสรู้ สมาธิคือความตั้งมั่นเข้มแข็งของจิต และในสมาธิมีอุเบกขาด้วย

รายการเทศน์ ก่อนฉัน(๐๙.๐๐-๑๐.๓๐น.) เรื่อง **“เปิดโปงระบบทักษิณมิด”** โดยอดีตสมาชิกวุฒิสภาอาจารย์ **สมบุญฤทธิ์ ทองบุราณ** ดำเนินรายการโดย **คุณหนึ่งแก่นบุญรอด**

รายการภาคบ่าย (๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.) เรื่อง
มองการเมืองไทยในอนาคต โดย **อาจารย์สุรเกียรติ์
 จักรานนท์** ดำเนินรายการโดย **นายตายแน่ มุ่งมาจน**

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์
 ปฏิบัติกรชุด **เสียงเพื่อนพ้อง จลองปัญญาสมโภช** ดำเนิน
 รายการโดย **สมณะฟ้าไท** ผู้ร่วมรายการคือ **คุณหินจริง
 (สีมาฯ) คุณกลั่นพร(ศิระชะฯ) คุณดินนา(ปฐมฯ)
 คุณตันฝัน(เชียงใหม่) คุณพึ้งบุญ(บ้านราชฯ) คุณผ่องบุญ(บ้านราชฯ)**

**คุณสื่อศีล(สันติฯ) คุณวิลาวรรณ(กทม.) คุณดาวแพงขวัญ(ภูผาฯ) คุณรุ่งดอกหญ้า(สันติฯ) คุณ
 น้ำดิน(ปฐมฯ) คุณเย็นยอด(สุพรรณฯ) คุณธรรมท่า(เชียงใหม่) และคุณสีดิน(ปฐมฯ)**

พิธี ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า พ่อท่านนำ**พระราชดำรัสของพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว** มาอ่านให้ฟัง ซึ่งพระองค์ท่านตรัสแก่คณะตุลาการ
 ศาลปกครองและศาลฎีกา ที่เข้าเฝ้าเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙
 หลังจากนั้นพ่อท่านได้อธิบายเจาะละเอียดเรื่อง ฌาน ๔ คือ การ
 ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ วิเวก สมาธิ อุเบกขา เป็นผลอันเกิดจากฌาน

รายการธรรมะก่อนนั้น (๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น.) เรื่อง **เอา
 อะไรในโลกหล้า** โดย **พลตรีจำลอง ศรีเมือง**

รายการภาคพิเศษ (๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.)

๑. ธรรมะกระดานดำเรื่อง **จับแก่นคั้นเนื้อธรรมจาก
 สถานการณ์ให้ได้** โดย **สมณะฟ้าไท** บริเวณเต็นท์หน้าประชาสัมพันธ์

๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่เรื่อง **การเมืองกับการปฏิบัติธรรม** โดย **สมณะแก่นหล้า** บริเวณ ศาลาธรรมทายาท

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิงเรื่อง **อ่านตนอ่านใจใกล้นิพพาน** โดย **สิกขมาตุอ่านตน** บริเวณ ที่พักสิกขมาตุ

๔. รายการถามตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและญาติธรรม โดย **สมณะแก้วแก้ว** บริเวณ ศาลาส่วนกลาง

รายการภาคบ่าย (๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.) เรื่อง **เสียงพี่เสียงน้อง ฉลองปัญญาสมโภช** ผู้ร่วมรายการคือ **สมณะกำแพงพุทธ สมณะแก่นหล้า สมณะมีอมั่น สมณะดวงดี สมณะผืนฟ้า สมณะดินทอง สมณะเล็กเล็ก สมณะดินดี สมณะดงดิน และสมณะมันแจ้**

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุดคลื่นลูกใหม่ ดำเนินรายการโดย **สมณะเสียงศีล** ผู้ร่วมรายการคือ **คุณอภิสิทธิ์(เชียงใหม่) คุณทักษิณ(ยโสธร) คุณสุชิน(มหาสารคาม) และคุณกชทัต(ภูเก็ต)**

พฤหัสบดี ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้าและได้นำพระราชดำรัสมาอ่านซ้ำให้ฟังอีก พร้อมกับอธิบายพวกเราให้เข้าใจยิ่งขึ้นหลังจากนั้นได้อธิบายคุณลักษณะ

(อริยคุณ) ๘ ประการของอริยบุคคล และอธิบาย กถาว่าตถุ ๑๐ พร้อมกับย้ำเน้นให้พวกเรามีเอกลักษณ์และอัตตลักษณ์ของโอศก

เวลา ๐๖.๓๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุม ๗ องค์กร แต่วันนี้ประชุมได้เพียง ๓ องค์กร คือ **สมาคมผู้ปฏิบัติธรรมฯ** มีการเลือกนายกสมาคม ที่ประชุมเลือก **เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์** เป็นนายกฯ และเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ได้แก่

น.ส.ปลุกขวัญ รักพงษ์โศก และน.ส.งามใบตอง

และ

กองทัพธรรมมูลนิธิ ส่วนมูลนิธิธรรมสันติ ขอเลื่อนการประชุมไปวันที่ ๗ พ.ค. ๒๕๕๔ ที่สันติอโศก

(หมายเหตุ พ่อท่านจะไปพบพนักงานสอบสวนเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๘ พ.ค.'๕๔ ที่ สน.ชนะสงคราม กทม. จะมีการฉลองเปิดอาคารสำนักงานสถาบันบุญนิยมในวันที่ ๙ มิ.ย.'๕๔ ช่วงเช้า ส่วนช่วงเย็นมีพิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ สำหรับวันที่ ๙-๑๓ มิ.ย. ๒๕๕๔ เป็นงานอโศกรำลึก)

รายการเทศน์ก่อนนั้น (๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น.) เรื่อง **น้อมปฏิบัติบูชาปัญญาสมโภช** โดย **สิกขมาตุ** กล้าข้ามฝัน และเรื่อง **วิถีพุทธในต่างแดน** โดย **สมณะกลางดิน ไสร้จใจ**

รายการพิเศษ (๑๒.๐๐-๑๓.๓๐ น.)

๑. ธรรมะกระดานดำ เรื่อง **ทำใจดีให้เป็นถေး** โดย **สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช** บริเวณ เต็นท์หน้าประชาสัมพันธ์

๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง **หลักการปฏิบัติธรรม ในยุคกัฐชาติ** โดย **สมณะแก้วแก้ว** บริเวณศาลาธรรมทายาท

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง **การปฏิบัติธรรมทำให้ มีความสุขจริง** โดย **สิกขมาตุหยาดพลี** บริเวณที่พักสิกขมาตุ

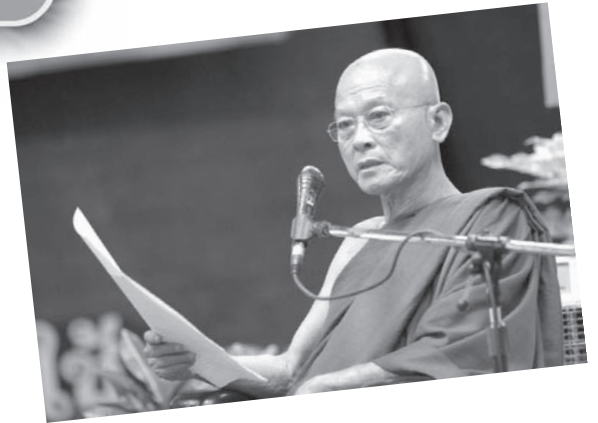
รายการภาคบ่าย (๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.) เรื่อง **ร้อยปี พุทธาสประกาศความวิเศษของพุทธ** โดย **อ.สุลักษณ์ ศิวรักษ์**

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ ปฏิบัติกรชุด **แตกต่างแต่ไม่แตกแยก** ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** ผู้ร่วมรายการคือ **เรือตรีแซมดิน (สันติฯ) คุณหมอแสนดิน(ปฐมฯ) คุณศีลเพชร(ศีระฯ)**

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า พ่อท่านนำคุณธรรม ๑๒ ประการของการเมืองมาอ่านให้ฟังและกล่าวว่า

“เวลานี้ถือว่าพวกเราได้ลงสู่สนามแล้ว ต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด สิทธิและหน้าที่ต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย นอกจากกฎหมายยังมีศีลธรรม วัฒนธรรม บางเรื่องไม่ผิดกฎหมายแต่ผิดศีลธรรม”

เวลา ๐๖.๓๐ น. มีการประชุม ๗ องค์กรต่อจากเมื่อวาน โดยเริ่มจาก**เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ(ค.ก.ร.) สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.)** และแจ้งการได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง**มูลนิธิบุญนิยม** พ่อท่านได้ย้ำเน้นให้เห็นถึงความสำคัญ เราได้ดีเพราะการประชุม เป็นความสำคัญขอขบวนการกลุ่ม

รายการเทศน์ก่อนฉัน (๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น.) เรื่อง “**ความคิด ความฝัน ความหวัง ความจริง**” โดย **สมณะเน่าวเน่ สีสวัสดิ์**
รายการภาคพิเศษ (๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.)

๑. ธรรมกระดานดำเรื่อง **อย่าลืมครองใจตนเอง** โดย **สมณะร่มเมือง** บริเวณเต็นท์หน้าประชาสัมพันธ์

๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง **ได้บำเพ็ญในต่างแดน** โดย **สมณะบินแก้ว** บริเวณใต้โบสถ์

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง **ได้อะไรเมื่อไปกุ๊ชาติ** โดย **สิกขมาตุรินฟ้า** บริเวณที่พักสิกขมาตุ

๔. ฝึกเจโตสมณะ สะสมกำลังภายใน โดย**สมณะกอบชัย รัชมาวุธโร** บริเวณศาลาธรรมทายาท

รายการภาคบ่าย ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เป็นการ**ตอบปัญหาเพื่อธรรมาธิปไตย** โดยพ่อท่าน

รายการภาคค่ำ(๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด **จนอะไรหรือรวยอะไร** ดำเนินรายการโดย **สิกขมาตุมาแก้ว** ผู้ร่วมรายการคือ **คุณประดับ(บุรีรัมย์) คุณสมพร(นครศรีฯ) คุณศุภวิทย์(พิษณุโลก) และคุณแรงเพชร(บ้านราชา)**

เสาร์ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้าและแสดงธรรม “ความทุกข์เป็นเรื่องของจิตวิญญาณ เป็นธาตุจิตไม่ใช่ดินน้ำลมไฟ แต่ทุกอย่างเกี่ยวเนื่องกัน ผู้เข้ากระแสอริยะต้องอ่านจิตเป็น สีสัพพตปรามาส คือ การปฏิบัติยังไม่ถึงขีดถึงขั้น ถ้าเห็นกิเลสแล้วสามารถละเลิกลดกิเลสได้จริง จึงเรียกว่า พันสีลัพพตปรามาส”

เวลา ๐๖.๓๐ น. มีการประชุมใหญ่พรรคเพื่อฟ้าดิน และประชุมสถาบันบุญนิยม เพื่อเลือกตัวแทนฝ่ายต่างๆ ขณะนี้มีศูนย์ฝึกอบรมในเครือข่ายของเรา ได้แจ้งความพร้อมเพื่อการอบรมแล้ว ๑๔ ศูนย์ พ่อท่านให้โอวาทว่า ธรรมะต้องอยู่กับการเมือง เพื่อทำการเมืองให้หายยุ่ง แม้จะแก้ไขคนที่ก่อเรื่องยุ่งๆไม่ได้ อย่างน้อยก็ช่วยให้เรื่องต่างๆ ลดความยุ่งๆลงได้บ้าง โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ

รายการเทศน์ก่อนฉัน (๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น.) เรื่อง ตามหากคนใจเด็ด โดย สมณะลือคม และเรื่อง เพื่อน โดย สมณะร่มเมือง

ธรรมะภาคพิเศษ (๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.)

๑. ธรรมะกระดานดำเรื่อง วิญญาณนักปฏิบัติธรรมจริงๆ เป็นเช่นนี้ โดย สมณะร่มเมือง บริเวณเต็นท์หน้าประชาสัมพันธ์

๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง ปฏิบัติธรรมตั้งแต่รุ่นๆเถอะ โดย สมณะดงดิน บริเวณศาลาธรรมทายาท

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง ได้อะไรเมื่อไปกุ้ชาติ โดย ลิกขมาตุพูนเพียร บริเวณที่พักลิกขมาตุ

๔. ฝึกเจโตสมณะ สะสมพลังภายใน โดย สมณะกอบชัย รัชมารูธโร บริเวณใต้โบสถ์

รายการภาคบ่าย (๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.) ตอบปัญหาเพื่อธรรมาธิปไตย โดย พ่อท่าน

อาทิตย์ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า และได้นำข้อเขียนคอลัมน์เทศมอญไทย เรื่องพุทฺธอุตมการณ กับหัวเลี้ยวหัวต่อของสังคมไทย ในหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ มาอ่านให้ฟัง ซึ่งกล่าวถึงชาวอโศกกับสถานการณ์บ้านเมืองด้วยความชื่นชม วันนี้เป็นวันสุดท้ายของงานปลูกเสกฯ พ่อท่านนำเรื่อง คุณสมบัติของพระอาริยะ ๑๒ ประการ มาอธิบายอีกครั้ง

รายการก่อนนั้น (๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น.) ตัวแทนเจ้าภาพที่จัดงานปลูกเสกฯครั้งนี้ กล่าวสรรงาน ประทับใจกลุ่มศิษย์เก่านักเรียนสัมมาสิกขาศึระะอโศก ซึ่งรวมทีมมาช่วยจัดงานอย่างเข้มแข็ง ทำให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ปีนี้เราใช้ศาลาฟังธรรมส่วนกลางเป็นที่จัดรายการต่างๆตลอดงาน เพราะฝนตกเกือบทุกวัน จำนวนผู้มาร่วมงานก็เต็มศาลาพอดี แม้เราจะใช้เวลาเตรียมงานน้อย แต่ก็ลงตัวเรียบร้อย เพราะจัดมาเป็นครั้งที่ ๓๐ แล้ว

ประทับใจพ่อท่านนำพาทำวัตรเช้าทุกวัน แสดงธรรมเจาะละเอียดเจาะลึกหลายแง่มุม ทำให้เราเริ่มเบิกบานในธรรมตลอดงาน

สาธุ !

☆ *สมณะแต่ธรรม รัชมรรักขีโต* รายงาน

ปลูกเสกพระแก่ๆของพุทธ'๕๙

ครั้งที่ ๓๐ รุ่อกอบกั่มนุษยชาติ

วิกฤติรุนแรงทั่วโลก ก็ยังดำเนินไปอยู่ตามเหตุปัจจัยจริงๆของมัน แต่ละคนคงยากที่จะรอดพ้นจากผลกระทบของมัน ตามทฤษฎีที่ว่าด้วย “เด็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว”

กฎแห่งกรรมยังคงย้ายยืนยัน*ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว* และที่สำคัญสุดของพุทธคือ **เหตุแห่งทุกข์ ต้องถูกกำจัดออกไปอย่างสัมบูรณ์** พุทธศาสนาจึงเน้นการพยายามทำแต่ความดี ไม่ทำความชั่วทั้งปวง **ยังจิตใจให้สงบใสจนสัมบูรณ์** เพราะมีแต่วิถีทางนี้ ที่จะช่วยชาวพุทธให้สามารถอยู่ในโลกอย่างเป็นจริงปลอดภัยทั้งปวง ซึ่งดับเหตุแห่งทุกข์อย่างถูกถ้วนตัวตนที่แท้ของมันจนสิ้นสนิท สังคมจึงจะสงบสุขอย่างยั่งยืน และจะแผ่ผลดีไปสู่สังคมโลกได้กว้างขวาง

เรามีอาจเปลี่ยนแปลงบางสิ่งที่เกิดความสามารถของเรา แต่เราทำได้ในการเปลี่ยนแปลงตนเอง และไม่ดูตายที่จะพยายามช่วยสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงที่ควรเปลี่ยนไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้นด้วยใจที่จริง ไม่มีอะไรซ่อนแฝง

งานปลูกเสกพระแก่ๆของพุทธ งานประจำปีของชาวอโศกก็เป็นอีกความพยายาม ที่จะฝึกฝนตัวเองให้...

ทำในสิ่งที่ผู้อื่นทำได้ยาก

อดทนในสิ่งที่ผู้อื่นอดทนได้ยาก

เสียสละในสิ่งที่ผู้อื่นเสียสละได้ยาก

เพื่อก้าวขึ้นสู่การเป็นมนุษย์พัฒนาอย่างแท้จริง.

ถาม

ปีงานปลูกเสกฯล่าช้ากว่าทุกปี เพราะเหตุใด ?

ล่าช้าก็เพราะเหตุปัจจัยของบ้านเมือง เหตุปัจจัยของสังคมมนุษย์ เพราะเราไม่ได้เห็นว่าเราเป็นคนนอกสังคม เรายังรับรู้สังคม ยังอยู่ในสังคม เรายังเอาภาระสังคม เพราะฉะนั้นเมื่อถึงเวลาวาระที่ควรจะร่วมกิจกรรมสังคม เราก็ต้องทำ จึงได้เข้าไปผนึกกับกิจกรรมสังคม เมื่อกิจกรรมของเรากับของสังคมมันซ้ำซ้อนเวลากัน เรายังจำเป็นต้องดักใจส่วนของเรา งานปลูกเสกก็เลยต้องระงับตามวันเวลาที่เรากำหนดเอาไว้เดิม เพราะวันเวลามันซ้ำซ้อนกัน เสร็จกิจกรรมทางสังคมต้องมาหาวันจัดกันใหม่ กำหนดวันงานปลูกเสกฯขึ้นใหม่ ตามที่เราได้ทำกันไปแล้ว มันก็เป็นธรรมดาของความไม่เที่ยง เหตุปัจจัยอะไรต่างๆ มันไม่เที่ยงเป็นธรรมดา

ถาม

เราเสียอะไรหรือไม่ ?

เราไม่ถือว่าเสียผล ถือว่าเราได้ ทั้งได้รับรู้ ได้ฝึกปรีธรรมะที่เป็นจริง ได้เกิดการพิสูจน์ว่างานปลูกเสกฯของเราเป็นเช่นนี้ ถ้าไม่มีเหตุปัจจัยอะไรเข้ามาเป็นตัวร่วมสังเคราะห์ เราก็คงได้ผลอย่างเดิม แต่พอเกิดเหตุการณ์นี้ผ่านเข้ามา เหตุการณ์นี้มันมีผลกระทบต่อชาวโอโศกแน่นอน คนของเราบางผู้บางคนนั้นไม่ชอบใจพฤติกรรมนี้ของเราเลย บอกไม่เอาแล้วโอโศก ปลูกเสกฯยอมไม่มา ก็เป็นอันว่าชาวโอโศกส่วนนั้นหายไป จะว่าเสียก็คงจะเป็นส่วนนี้ มีบางส่วนอาจจะไม่ใช่อย่างนี้ทีเดียว ก็อาจจะไม่มางานปลูกเสกฯครั้งนี้เพราะติดงาน งานเยอะ งานบ้านงานช่อง หรืองานภารกิจที่รับผิดชอบ ทั้งของหมู่ทั้งของตัวเอง ต้องไปชุมนุมประท้วงครั้งนี้เสียยาวนานตั้งเป็นเดือน ก็เลยต้องขาดงานปลูกเสกฯครั้งนี้ เพราะต้องเร่งสะสางงานที่ค้างค้ำก็มี ฉะนั้นมวลที่จะมางานปลูกเสกฯปีนี้ลดลงไป แต่มวลที่ได้จากงานชุมนุมประท้วง ที่เราได้เผยแพร่ออกไป ไปประกาศัจธรรม ก็มีคนรอบนอกๆเขารับรู้เข้าใจ สุดท้ายรู้เรื่องงานปลูกเสกฯที่มีพวกเราชวนเชิญกันมา ก็เพิ่มมวลส่วนนี้เข้ามาแม้แต่ในงานปลูกเสกฯ อย่างที่ขึ้นเวทีแสดงตัวปรากฏให้พวกเราได้เห็นไปแล้ว มันก็เป็นไปได้หลายๆแง่ออย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้น ปรากฏการณ์นี้มันจึงบอกให้เราดูอะไรต่ออะไรที่เกิดขึ้นหลายๆอย่าง ทั้งในเนื้อหาของความเป็นธรรมะ ทั้งในเนื้อหาของความเป็นปริมาณ ทั้งในความเปลี่ยนแปลงอะไรต่างๆนานา ที่เปลี่ยนแปลงดีขึ้น ดีในส่วนนั้น ไม่ดีในส่วนนี้ ลดส่วนนั้น เพิ่มส่วนนี้ อะไรต่างๆ สรุปว่าไม่เสียผล

ถาม

บรรยากาศในงานปลูกเสกฯ เป็นอย่างไร ?

บรรยากาศทั่วไป คราวนี้ก็เข้มข้นขึ้น นั่นเป็นคำตอบรวมๆ เป็นงานที่เราได้อะไรเข้มข้นขึ้นก็คือเราได้ชี้ชัด หรือว่ามีตัวแสดง มีสิ่งที่เราแสดงความเป็นเนื้อธรรมะเป็นรูปธรรมด้วย แม้เป็นนามธรรมก็มีองค์ประกอบของสิ่งที่ทำให้เข้าใจนามธรรมนั้นชัดๆขึ้น คุณรู้สึกอย่างนั้นไหม มันมีองค์ประกอบของทั้งรูปธรรม และนามธรรมที่ผ่านกาลเวลา ทำให้เราพูดถึงธรรมะชัดกว่าเก่า แจ่มแจ้งกว่าเก่า

เห็นจริงเห็นจังว่าเก่า นี่คือการเข้มข้น หรือความเกิดเนื้อ เกิดสารสัจจะของธรรมะที่เพิ่มขึ้น

ส่วนปริมาณสังเกตได้ว่าปริมาณของผู้ที่ไปงานปลุกเสกฯคราวนี้น้อยลงกว่าที่ควรนิดหน่อย แต่การน้อยลงนี้มันเป็นไปได้ เพราะเหตุว่ามีผู้ไม่รู้หรือโหนอโหนนเลย ว่าเราไปประชุมกันอยู่ทำงานชุมนุมประท้วง จนต้องดงานปลุกเสกฯ อาจจะไปเก้อที่ศิระระโศกตามกำหนดเดิมก็ได้ แม้แต่เรานัดแนะกันจัดงานปลุกเสกฯกันขึ้นมาใหม่ทีหลัง คนที่ไม่รู้เรื่องในการเปลี่ยนแปลงนี้ก็มีไม่ใช่น้อยหลายร้อยหลายพันคนอยู่

อาตมาว่าคนที่ไม่รู้เรื่องราวนี้แหละจะตกหล่นไป มีไม่น้อย เป็นต้น แล้วจะบอกว่า คราวนี้ที่คนน้อยลง เพราะเหตุว่าเนื้อหาสารสัจจะของธรรมะมันไม่เคี้ยวขื่นขื่นนั้นไม่ใช่แน่ แต่มีคนน้อยลง เพราะเหตุว่าไม่รู้เป็นอย่างหนึ่ง และอีกอย่างก็คนที่เห็นว่าเราออกไปร่วมชุมนุมประท้วงนี้เป็นเรื่องที่เขารับไม่ได้ แต่จะไปสรุปผลว่าเป็นเพราะเหตุหลังนี้ทั้งหมด มันก็ไม่ใช่ อยากรู้ก็ตาม มันเป็นการเกิดเหตุการณ์ที่พัฒนาการขึ้น อาตมามองว่ามันไม่ได้เป็นเรื่องของการเสื่อมเสีย แต่เห็นว่ามันเป็นการพัฒนาการเพิ่มขึ้น

ถาม

พ่อท่านเทศน์เน้นสอนเรื่องอะไรเป็นหลัก ?

สอนทั้งด้านการเมือง ด้านของสังคมที่มันสัมพันธ์อยู่กับสังคมศาสตร์ เพราะฉะนั้นเมื่อมันเกี่ยวพันถึงสังคมศาสตร์ ก็เกี่ยวไปถึงเศรษฐกิจ เกี่ยวถึงพฤติกรรมมนุษย์ ก็สอนถึงเรื่องความเกี่ยวพัน ความเชื่อมโยง ที่จะเกิดปฏิกิริยาแก่กันและกัน เกื้อกูลกัน หรือไปขัดเกลากัน หรือเป็นสิ่งที่เสริมกัน บ้างทำลายกันบ้าง ก็พยายามชี้แนะอธิบาย ประกอบไปในหลักธรรมของพระพุทธเจ้า เท่าที่เราตั้งหลักตั้งเรื่องไว้แล้วว่า จะเทศน์เรื่องลักษณะของอรหันต์ ๑๒ ข้อ ซึ่งเอาพระสูตรต่างๆมาประกอบ โดยเอาตามพยายามขยายให้เข้ากับเหตุปัจจัยปัจจุบัน สิ่งที่เราไปมีประสบการณ์ ก็เอาเรื่องราวที่ผ่านมาเป็นองค์ประกอบ เพื่ออธิบาย หรือเอามาเป็นตัวอย่างทั้งในเนื้อหาของธรรมะ และพฤติกรรมต่างๆ ทำให้พวกเราได้เข้าใจสิ่งที่เข้าใจยากๆ ทั้งที่บางที่เป็นภาษาเก่า ธรรมะบทเก่า แต่มันเข้าใจได้ดีขึ้น ลึกซึ้ง ชัดขึ้น มีอะไรที่แจ่มแจ้งขึ้น อย่างนี้เป็นต้น

ถาม

จากเหตุการณ์ที่เราออกไปทำงานร่วมกับสังคม ทำให้เห็นภาพลูกๆของพ่อท่านมีทั้งสายเจโต ศรัทธา ที่พร้อมเดินตามพ่อท่าน เชื่อฟังอย่างไม่มีข้อแย้งใดๆ และสายปัญญาที่กว่าจะเห็นด้วยค่อยตาม ทำตาม ก็คิดวิเคราะห์หาข้อมูลต่างๆ และบางทีก็ไม่ได้เห็นด้วยไม่ทำตาม ในยุคของปัญญาสมโภชเราควรมีวิธีคิดอย่างไรให้เกิดความสมดุลและเข้าถึงการมีปัญญาอย่างแท้จริง ?

ที่จริงแล้วจะไปบอกว่าสายศรัทธานั้น พ่อท่านว่าอะไรก็ทำตามลูกเดียว ที่จริงเขาก็มีปัญญาด้วย เพราะฉะนั้นหลายคนจะบอกว่าไปด้วยพลัง“เจโต” ไม่รู้เรื่องอะไรหรอก พ่อท่านพาไปเขาก็ไปก็ไม่ใช่ออย่างนั้นทีเดียว เขามีปัญญาของเขาที่เข้าใจยิ่งขึ้น ว่าเออ...นี่อะไร แล้วเขาก็ได้เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งนั่นก็คือปัญญา ส่วนสายปัญญานั้นต่างหากที่ไม่เข้าใจ เขาบอกว่าสายปัญญา ความจริงใจต่างหากไม่เข้าใจในสารลัจจะ ก็เลยไม่เอาแล้วก็มี หรือที่เป็นปัญญาแท้ ก็ได้เข้าใจสว่างแจ้งเลย โอโฮ...ชัดเจน ยิ่งรู้อะไรเพิ่มเติม รู้ลึกซึ้งบรรลุดุธรรมก็มี แทบจะตรัสรู้เลยก็ได้ มีได้ทั้ง ๒ ส่วน **เพราะฉะนั้นทั้งสายเจโต และสายปัญญา ถ้าจะถามว่าคราวนี้ได้อะไร ก็ได้ปัญญา** อาตมาถึงบอกว่า **คราวนี้ที่เรา**

ไปนี้ เป็นการฉลอง“ปัญญาสมโภช”ที่เดียว ไม่ได้หมายความว่ามันทำให้ปัญญาเสื่อมไป เพราะว่า
อาตมาไม่ได้บังคับ ให้อิสระเสรีภาพเต็มที่ ใครไปก็ไป ใครไม่ไปก็ไม่ไป ใครจะไปพิสูจน์ ใครจะไป
เรียนรู้ ใครจะไปฝึกฝนก็ไป หรือใครจะเต็มใจไปช่วยทำงานก็ไป ไปแล้วได้อะไร อาตมาว่าปัญญา
กันทุกคน ไม่ว่าจะสายเจโต หรือสายปัญญา ทั้ง ๒ สายจะเพิ่มพูนปัญญา ได้ประสบการณ์ในงานครั้งนี้
มากที่สุดเป็นปัญญาที่เราได้รู้แจ้งทั้งสารัสจจะของธรรมะ ได้รู้ทั้งหลักเกณฑ์ของสังคัม ได้รู้ทั้ง
พฤติกรรมต่างๆอันพึงมีพึงเป็นของสังคัมที่หลากหลายมหาคาล

ถาม	ในส่วนตัวฉัน ๒๐ กว่าปีที่อยู่กับพ่อท่าน มันราบรื่น ไม่เคยมีความเห็นขัดแย้ง อะไร แม้ในเรื่องนี้(Protest)ก็เชื่อมั่นในภูมิปัญญากับพ่อท่าน แต่ไม่เห็นด้วยกับวิธี การ ที่พวกเราต้องออกไป protest อยู่ริมถนนนานเป็นเดือน ต้องทนกับความ ลำบากนานับการ แต่เมื่อตรวจจิตเข้าไปลึกๆ พบว่า ฉันยังขาดความอดทน ขาดเจโตอยู่มาก เดินตามพ่อไม่ไหว ก็ได้แต่เสียใจและคิดว่าจะพัฒนาในจุดอื่นที่ เรายังหละหลวมอยู่ เพื่อว่าอนาคตพ่ออาจพาทำในเรื่องที่ยากกว่านี้อีกก็ได้
------------	--

อันนี้ก็ต้องรู้ความจริงในตัวเรา ว่ามีบารมีเท่านี้ มีความสามารถเท่านี้ มีเรี่ยวแรงมีความอดทน
ได้เท่านี้ เกินนี้ไปเราทนไม่ไหวแล้ว สู้ไม่ได้จริงๆ เราก็ต้องรู้สถานะของเรา อันนี้ก็เกิดการประมาทตน
ทำให้เรารู้ว่าตัวเราก็เท่านี้ เราก็ประมาทตนได้ เรายอมรับว่า อันนี้เราไม่ไหวจริงๆ แม้จะเห็นดีด้วย
เราก็อยากทำได้อย่างนี้ได้ด้วย แต่เราทำไม่ไหวจริงๆ มันได้เท่านี้ อินทรีย์พลังเราได้เท่านี้ ความสามารถ
เรามีเท่านี้ ความอดทนของเรามีเท่านี้ นั่นก็เป็นความจริงที่เราู้ความจริง ถ้าเราไม่มีอัตตามานะ ไม่มี
ความดีดัดในตัวเอง มันก็ยอมรับว่า เราไม่สูงกว่านี้ ไม่เก่งกว่านี้ เราไม่สามารถมากกว่านี้ มันก็ใช้
ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่บางคนเมื่อบอกว่าเราทำไม่ได้ เราก็เลยไปพาลกระแจะ(หาเรื่องให้วุ่นวาย) ไปว่า
มันไม่ถูกหรอก มันไม่ดีหรอก ฉันไม่เอาด้วย อะไรต่างๆนานาก็เป็นได้ ก็ต้องคิดดู หรือจริงๆที่เรา
ไม่ไปทำด้วยนั้น จริงๆมันอาจผิดก็ได้ และเราไม่เห็นด้วย เลยไม่ทำ ก็เป็นได้ แต่เท่าที่ดูตาม
ภูมิปัญญาของอาตมาคราวนี้ที่เราไปทำ ก็มีเล็กๆน้อยๆ ที่เราบกพร่องบ้าง แต่ไม่มีอะไรผิดพลาดหรอก
ที่ทำๆกันก็ดูดี ก็มีวิวัฒนาการพัฒนาขึ้นไปในทุกคน ที่ไปทำงานกับสังคัมก็ได้ปฏิบัติธรรมด้วยตรงๆเลย
แม้แต่การพัฒนาทางธรรมะ หลายผู้หลายคนก็มาพูดแล้ว ว่าได้เพิ่มความรู้ ความอดทน ได้ลด
ความดีดัดอะไรๆกันออกไป คนละไม่น้อยทีเดียว

ถาม	ตอนฟังพวกเราสาธยายกัน ก็รู้สึกได้ว่า ถ้าเราไป เราก็จะได้อะไรดีๆอย่างนั้น ก็ได้แต่เสียใจ ดันบอกตัวเองว่าประวัติศาสตร์ของอโศกหน้านี้ไม่มีเรา
------------	---

นั่นก็เป็นความรู้สึกที่น้อยใจของตัวเอง ทำไม่ต้องน้อยใจ เพราะเราตรวจตัวเองแล้ว มีอัตตัญญู
ตาว่า เออ....ตัวเราก็เท่านี้จริงหนอ เราทำไม่ได้ ก็ต้องพากเพียรขึ้น ถ้าน้อยใจกำลังใจก็จะ

เสีย จะน้อยใจ ทำไม่ละ เราก็รู้ความจริงตามความเป็นจริงให้มันชัดเจน คนน้อยใจ บางทีก็ทำ
ประชดประชันขึ้นไปอีกได้ หรือท้อแท้ ซึ่งไม่เกิดผลดีอะไร

ถาม

ช่วงนี้พ่อก่านดูแลสุขภาพตัวเองอย่างไร ?

ใช้หลัก ๗ อ. หนึ่งในเรื่อง“อิทธิบาท”ซึ่งเป็นเรื่องหลักนำเรื่องอื่น สองเรื่อง“อารมณฺ์”ที่สำคัญ
มากแต่อตมาก็ไม่เป็นปัญหาในเรื่องนี้ เรื่อง“อาหาร”ที่เรารับประทานก็มีผู้ช่วยจัดทำให้ดีอยู่แล้ว
อาตมาฉันมื้อเดียว ฉันแล้วก็ไม่ได้ฉันปลีกฉันย่อยอะไรอีกเลย แม้น้ำปานะใดๆจึงไม่มีปัญหาส่วนเรื่อง
“อากาศ”เราก็พยายามอย่าไปรับเอาอากาศที่ไม่ดีใส่ตน “ออกกำลังกาย” ด้วยการเดินวันละ ๑ ชม. ทำ
โยคะ ๑ ชม. รับประทานวิตามินจากแสงแดดที่พอเหมาะยามเช้า และ“เอาพิษออก”เราก็ออกกำลังกายให้เหงื่อ
ออกบ้าง ทำดีที่ออกซึบบ้าง มีพวกเรามาถามอาตมาว่า ตอนออกกำลังกายตั้ง ๒ ชม. ไม่เมื่อยไม่เพลียหรือ
ก็ไม่นะ ไม่เหนื่อยไม่เพลียอะไร เขาก็พยายามบังคับให้นอนตอนบ่ายหรือตอนกลางวัน อาตมาคิดว่ามัน
ไม่ถึงขนาดนั้น แต่มีเหมือนกันบางครั้งบางคราวที่มีอาการน่าจะนอนแล้วนะ ก็นอน ไม่ได้ฝันอะไร
เพราะอายุก็ตั้ง ๗๐ กว่าเข้าไปแล้ว แต่ตอนนี้ไม่มีปัญหา อาตมาคิดว่า ร่างกายยังดีอยู่นะ ยังฟิต ยัง
แข็งแรงอยู่ แต่ก็ได้ดีดื้อด้าน ทำแើคอย่างนั้นอย่างนี้ เพียงแต่ทำให้มันพอดี เพราะฉะนั้นในเรื่อง
“เอนกาย” ก็คือ เราก็นอนกลางวัน หรือต้องพักผ่อนให้พอ ถ้าไม่สมดุล พักไม่พอดีกับเพียรก็
เสียสุขภาพแน่นอนเรื่องพักผ่อนนี่แหละเป็นตัวกิเลสที่กินลึกสำคัญนัก พระพุทธเจ้าตรัสถึงขนาด
ว่า “ผู้ที่บรรลุในการไม่พักกับการไม่เพียร นั่นคือผู้มีนิพพาน” ถ้าไม่ใช่นักปฏิบัติธรรมที่ล้างกิเลส
ได้จริง การติดหลับนอนจึงเป็นกิเลสที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า เป็นความไม่รู้จักอ้อมไม่รู้จักเต็มเหมือนคน
ติดกามเมถุนทีเดียว

พระพุทธเจ้าตรัสว่า

“ความรักอื่นยิ่งกว่ารักตัวเองไม่มี”

การดูแลเอาใจใส่สุขภาพอย่างจริงจัง

ด้วยทฤษฎี ๗ อ.

จึงเป็นบทพิสูจน์ความรัก

เพราะในความรักนั้น เราต้องเสียสละ

อดทน ฝืนใจ และพากเพียรอย่างสม่ำเสมอ

รู้คุณค่าว่า

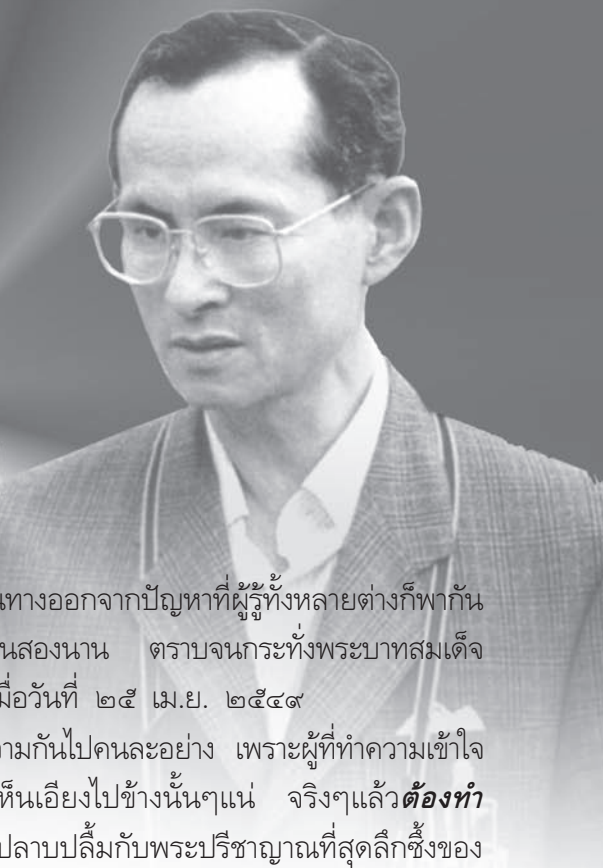
ร่างกายคือวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ที่เราควรรักษาไว้

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

ในการประกอบกรรมดีงามทั้งปวง.

17 5 2004

ทางสว่าง จากพ่อเจ้าอยู่หัว ของปวงชนชาวไทย

ประเทศไทย ตกอยู่ในความมืด มองไม่เห็นทางออกจากปัญหาที่ผู้รู้ทั้งหลายต่างก็พากัน
เก่งพากันก่อเรื่องก่อราวคนละน้อยบ้างมากบ้าง จน“มืด”มานานสองนาน ตราบนครทศทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาชี้ทางให้สว่างไสวชัดเจน เมื่อวันที่ ๒๕ เม.ย. ๒๕๔๗

กระนั้นก็ดี ก็ยังมีความเข้าใจแตกต่างกันไป ตีความกันไปคนละอย่าง เพราะผู้ที่ทำความเข้าใจ
เอาแค่บางช่วงบางตอนของพระราชดำรัส ก็ย่อมมีความเห็นเอียงไปข้างนั้นๆ แน่ **จริงๆ แล้วต้องทำ
ความเข้าใจกับพระราชดำรัสทั้งหมดเป็นองค์รวม** แล้วจะปลาบปลื้มกับพระปรีชาญาณที่สุดลึกล้ำซึ่งของ
พ่อเจ้าอยู่หัวของไทยยิ่งนัก ที่ทรงชี้ช่องทางให้แก่ภาครัฐศาสตร์และนักนิติศาสตร์ในครานี้เป็นอย่างสำคัญ

ในพระราชดำรัสทั้งหมดที่ตรัสกับคณะศาลปกครองและศาลฎีกาครั้งนี้ ชัดเจนยิ่งว่า เป็นเรื่อง
ของ“วิกฤตการเมือง” และ**ได้ทรงมอบหมายให้“ศาล”เป็นผู้จัดการแก้ไขวิกฤตนี้ให้ได้ ศาลจึงต้องสำนึก
ในพระมหากรุณาธิคุณว่า ศาลไม่เกี่ยวกับวิกฤตครั้งนี้ไม่ได้** จากคำตรัสเริ่มขึ้นต้นเลยทีเดียว
ว่า “ในเวลาที่เราให้พูดเรื่องการเลือกตั้ง ศาลเอง**มีสิทธิที่จะพูดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะเลือกตั้ง
ของผู้ที่ได้คะแนนไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์** แล้วก็เขาเลือกตั้งคนเดียว ซึ่งมีความสำคัญ คือว่าถ้าไม่ถึง
๒๐ เปอร์เซ็นต์ ในที่สุดการเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ไม่ทราบว่าจะ**เกี่ยวข้องกับพวกท่านหรือเปล่า แต่
ความจริงน่าจะเกี่ยวข้องเหมือนกัน** เพราะว่าถ้าไม่มีจำนวนผู้ที่ได้รับเลือกตั้งพอ ก็กลายเป็นการปกครอง
แบบประชาธิปไตย**ไม่ได้** แล้วถ้าดำเนินการ**ไม่ได้** ที่ท่าน**ได้ปฏิญาณไว้เมื่อกี้นี้ก็เป็นหมัน** ที่บอกว่าจะ
ต้องทำทุกอย่าง**เพื่อให้การปกครองแบบประชาธิปไตยต้องดำเนินการไปได้** ท่านก็เลยทำงาน**ไม่ได้** ถ้า
ท่านทำงาน**ไม่ได้** ท่านก็อาจจะต้องลาออก **ไม่มีทางแก้ ต้องหาทางแก้ให้ได้”**

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสว่า “ตั้งแต่เป็นพระมหากษัตริย์ มีรัฐธรรมนูญหลายฉบับ
แล้วก็ทำตามหลายสิบปี ไม่เคยทำอะไรตามใจชอบ ถ้าทำตามใจชอบบ้านเมืองล่มจมมานานแล้ว แต่ตอนนี้
เขาขอให้ทำตามใจชอบ แล้วถ้าทำตามที่เขาขอ เขาก็จะต้องด่าว่านิทาพระมหากษัตริย์ ว่าทำอะไรตามใจ
ชอบ ซึ่ง**ไม่ใช่กลัว ถ้าต้องทำก็ต้องทำ แต่มันไม่ต้องทำ”**

พระองค์ทรงยืนยันว่า พระองค์อยู่ในกฎเกณฑ์กติกา หรือทรงทำตามรัฐธรรมนูญมาตลอด
พระชนม์ชีพ

พระองค์ทรงยกตัวอย่างแม้ครั้งนายกฯ สักัญญา ก็มี**ผู้กราบบังคมทูล** และมี**ผู้รับสนองพระบรม
ราชโองการ** แม้ครั้งสภาสยามมัทก็มี**ผู้ทูลเกล้า** และมี**ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ**

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒ “ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”

มาตรา ๓ “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

นี่คือ หลักเกณฑ์กติกาของบ้านของเมือง

เมื่อเมืองไทยในกาลเวลานี้ ต่างทำงานกันและตัมเป๊ะจนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องตรัสออกมาว่า ทำกันอย่าง“มั่ว” กระทั่งคณะรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี ทำอะไรไม่ได้สมบูรณ์เต็มทีกันแล้ว ณ กาลขณะนี้ เช่น พระราชดำรัสที่ว่า “การปกครองต้องมีสภาที่ครบถ้วน ถ้าไม่ครบถ้วนก็ทำงานไม่ได้ อาจหาวิธีที่จะตั้งสภาไม่ครบถ้วน ก็รู้สึกว่ามี มั่ว ก็ขอโทษที่ใช้คำว่ามั่ว ไม่ทราบว่าจะใครจะทำมั่ว จะปกครองประเทศมั่วไม่ได้ จะคิดอะไรแบบปัดๆไปให้เสร็จไป ถ้าไม่ได้ก็โยนให้พระมหากษัตริย์ทำ ซึ่งยิ่งร้ายกว่าทำมั่วอย่างอื่น” หรือ “การยุบสภาและต้องเลือกตั้งภายใน ๓๐ วัน ถูกต้องหรือไม่ ไม่พูดถึงไม่พูดกันเลย ถ้าไม่ถูก ก็จะต้องแก้ไข แล้วก็จะทำให้การเลือกตั้งนี้เป็นโมฆะหรือไม่ ซึ่งท่านก็มีสิทธิ์ที่จะบอกว่า อะไรควรหรือไม่ควร ไม่ได้บอกว่ารัฐบาลไม่ดี แต่ว่าเท่าที่ฟังดูมันเป็นไปไม่ได้ในการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตย เลือกตั้งพรรคเดียว เบอร์เดียว ไม่ใช่ทั่วไป อย่างมีคนที่มีสมัครเลือกตั้งคนเดียว มันเป็นไปได้ มันไม่ใช่เรื่องของประชาธิปไตย” ดังนี้ เป็นต้น

และอื่นๆอีกที่เกิดขึ้นมากมายหลากหลายเรื่องราวเหลือเกินที่พิกลพิการในรัฐบาลนี้ กระทั่งทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงสรุปการกระทำกันนั้นว่า “มั่ว” แล้วตรัสว่า “เวลานี้เป็นเวลาที่ถูกฤดูที่ที่สุด” ถ้าขึ้นซ้ำ ชาติไทยจะล่มจมลึกลงไปยิ่งกว่าเรือญี่ปุ่น ที่จมลงในมหาสมุทรถึงสี่พันเมตร ตามข่าวที่พระองค์เพิ่งได้ทอดพระเนตรผ่านมา ตอนนี้อย่างนี้ยังไม่ได้จม จึงต้องป้องกันไม่ให้จม แล้วจะได้ไม่ต้องกู้ชาติ พระองค์ทรงย้ำด้วยว่า “ต้องรีบทำ”

และที่เป็นเนื้อหาแก่นหลักในพระดำรัสครั้งนี้ ก็คือ ทรงระบุว่า ศาลต้องทำงานแก้วิกฤติให้ได้ ทบทวนในคำตรัสกันให้ครบๆเถิด ชัดเจนแม่ที่พระองค์ถึงขั้นตรัสว่า “ต้องขออภัยให้ศาลช่วยกันคิด เวลานี้ประชาชนทั่วไปเขาหวังในศาล โดยเฉพาะศาลฎีกา”

ซึ่งประเทศไทยในขณะนี้ไม่มีรัฐสภา คณะรัฐมนตรีก็มีแค่รักษาการ แม้รักษาการก็ปฏิบัติกันอย่างลึกลับซับซ้อนซ่อนชุกพิกลๆ จึงยังเหลืออีกแต่“ศาล”เท่านั้นที่ยังมีสถานะเต็มสมบูรณ์ ที่จะทำหน้าที่นำเรื่องขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อรับสนองพระบรมราชโองการได้อย่างสง่างาม แทนที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีจากคณะรัฐมนตรี หรือไม่ก็เป็นประธานรัฐสภาจากรัฐสภา ตามที่เคยประพฤติปฏิบัติเป็นธรรมเนียมหรือเป็นประเพณีกันมา

ตามประกาศความรู้ของน้อยของผู้เขียนเห็นว่า นี่น่าจะเป็นอีก“ทาง”หนึ่งของพระราชอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มีระบุไว้ เพียงแต่ยังไม่เคยมีประธานศาลฎีกาเป็นผู้ทูลเกล้าเรื่องอย่างนี้กันมาก่อนเท่านั้น

ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๓ นี้ชี้ชัดๆว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ดังนั้น ณ กาลบัดนี้ “ศาล”จึงเหลือเป็นที่พึ่งเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นตามกติกา ที่เห็นเด่นชัดว่า จะต้องทำหน้าที่ ต้องทำงานนี้ ซึ่งน่าตระหนกและน่าตระหนกยิ่งนักที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสกับท่านผู้พิพากษาศาลว่า “ท่านต้อง

ลาออก หากท่านทำงานนี้ไม่ได้” และทรงย้ำคำว่า“ลาออก”กับท่านผู้พิพากษาตั้งหลายครั้งหลายครา

อาจจะยังไม่ชัดเจนกันอยู่ในคำว่า “นายกาพระราชทาน” แต่พระเจ้าอยู่หัวก็ได้ทรงไขความอย่างแจ่มแจ้งแล้วว่า “นายกาพระราชทาน หมายถึง **ตั้งนายกาโดยไม่มีกฎเกณฑ์** เมื่อครั้งนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ได้รับแต่งตั้งเป็นนายกา **ที่มีผู้รับสนองพระบรมราชโองการ** คือ รองประธานสภานิติบัญญัติ ฉะนั้นไปทบทวนประวัติศาสตร์หน่อย ท่านก็เป็นผู้ใหญ่ และท่านก็ทราบว่ามี**กฎเกณฑ์ที่รองรับอย่างไร** ตอนนั้นสภาอื่นๆ แม้ที่เรียกว่าสภานามม้า เขาก็หัวเราะกัน สภานามม้า แต่ไม่ผิดกฎหมาย เพราะท่านสัญญา นายกรัฐมนตรี**เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ** ก็สบายใจว่าทำอะไรแบบถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่ครั้งนี้เขาจะทำอะไรผิดรัฐธรรมนูญ ใครเป็นคนบอกก็ไม่ทราบ ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกว่าเป็นผิด ก็ขอให้ช่วยปฏิบัติอะไร คิดอะไร**ที่ไม่ให้ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ** จะทำให้บ้านเมืองพ้นอุปสรรค และมีความเจริญรุ่งเรืองได้”

นั่นก็คือ **พระราชอำนาจ**ของพระองค์ก็จะต้องใช้**ใช้อย่างอยู่ในกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ** แล้วกฎเกณฑ์ตามมาตรา ๓ ที่ว่า **“อำนาจอธิปไตย**เป็นของปวงชนชาวไทย **พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล** ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” น่าจะชัดเจนยิ่ง ที่**พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทาง“ศาล”** ในเมื่อทางรัฐสภาก็ดี ทางคณะรัฐมนตรีก็ดี ก็เป็นดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ไม่เหมาะสม ไม่สง่างาม หรือไม่อยู่ในสถานะที่จะทำหน้าที่แล้ว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้ตรัสว่า **“ต้องขอร้องฝ่ายศาลให้ช่วยกันคิด เวลานี้ประชาชนทั่วไปเขาหวังในศาล โดยเฉพาะศาลฎีกา และศาลอื่นๆ** ประชาชนบอกว่าศาลดียังมีความซื่อสัตย์สุจริต มีเหตุมีผลและมีความรู้ ท่านได้เรียนรู้กฎหมายมา และพิจารณาเรื่องกฎหมายที่จะต้องศึกษาตีๆ ประเทศจึงจะรอดพ้นได้”

หรือหากจะพิจารณาตรงที่พระเจ้าอยู่หัวตรัสถึงมาตรา ๗ ก็ยังต้องตรงตามกฎเกณฑ์ที่อยู่ติดังพระดำรัสที่ว่า **“ลองไปดูมาตรา ๗ เขาเขียนว่า ไม่มีการบัญญัติประชาธิปไตย ไม่มี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข ไม่ได้บอกว่ามีพระมหากษัตริย์ที่จะมาสั่งการได้** แล้วก็ขอยืนยันว่า**ไม่เคยสั่งการอะไรที่ไม่มีความถูกต้องของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายพระราชบัญญัติต่างๆ** ทำถูกต้องตามรัฐธรรมนูญทุกอย่าง อย่างที่เขาขอ ขอให้มีนายกาพระราชทาน ไม่เคยมีข้อนี้ **มีนายกาแบบที่มีการรับสนองพระบรมราชโองการถูกต้องทุกครั้ง”**

ดังนั้น นายกาสัญญาที่ดี นายกาอานันท์ก็ดี ฯลฯ ล้วนไม่ใช่**“นายกาพระราชทาน”** แต่เป็น**“มีนายกาแบบที่มีการรับสนองพระบรมราชโองการถูกต้อง”** โดยมี**ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ** ซึ่ง ณ กาละอย่างขณะนี้แม้**ท่านผู้นำเรื่องขึ้นกราบบังคมทูล เพื่อรับสนองพระบรมราชโองการ** จะไม่ใช่ นายกรัฐมนตรี หรือไม่ใช่ประธานสภา แต่เป็น**ประธานศาลฎีกา** ดังที่พระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานพระดำรัสครานี้ชัดๆ ทั้งได้ทรงขอร้องว่า **“เวลานี้ประชาชนทั่วไปเขาหวังในศาล โดยเฉพาะศาลฎีกา”** นั่นก็ชัดเจนสว่างใสในพระปรีชาญาณแห่งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของปวงชนชาวไทยอย่างยิ่ง

คำว่า “นายกาพระราชทาน” ก็จะไม่ มีก็แต่“นายกา”หรือ“คณะรัฐบาลชั่วคราว” ที่**“ทางศาล”** นำเรื่องขึ้นทูลเกล้า ให้ทรงใช้พระราชอำนาจอย่างถูกกฎเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่มีอะไรบกพร่องเลย

ผู้เขียนความรู้น้อย ก็พูดไปตามประสา ไม่ทราบว่าจะ **เกี่ยวข้อง** กับเรื่องดังกล่าวนี้บ้างหรือไม่?

• จริงใจ ตามภูมิ •

พุทธอุดมการณ์ กับหัวเลี้ยวหัวต่อของสังคมไทย

ในช่วงที่ท่านรักษาการนายกรัฐมนตรีเมืองไทยหายหน้าหายตาไปหลายวัน มีบทความน่าสนใจ อยู่ ๒ ชิ้น ที่เสนอแนะว่าใครที่สนใจสถานการณ์การเมืองไทยควรไปหาอ่าน

เรื่องแรก เป็นงานเขียนของ คริส เบเกอร์ กับ มาสกุ พงษ์ไพจิตร ตีพิมพ์ใน นิวยอร์ก ไทม์ส ฉบับประจำวันอังคารที่ ๑๓ เมษายน ชื่อเรื่อง “After Thaksin, a deluge?” ถือเป็นบทความค่อนข้างยาวเกี่ยวกับสถานการณ์เมืองไทยในอดีต ที่ผ่านไประยะหนึ่ง ปัจจุบันที่เป็นอยู่ และอนาคตอันใกล้นี้

อีกเรื่องเป็นงานแสดงความคิดเห็นขนาดไม่ยาวนัก ของ เจมส์ โรส นักวิชาการ นักเคลื่อนไหว และบรรณาธิการ แห่งคอร์ปอเรทีฟเวอร์เนซ-เอเซีย ผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ขึ้นตีบนเกาะฮ่องกง อย่าง “เดอะ สเตนดาร์ด” ฉบับประจำวันจันทร์ที่ ๑๗ เมษายนที่ผ่านมา

เรื่องแรกต้องหาคำอ่านกันเอง จะเล่าสู่กันฟังเฉพาะเรื่องหลัง เพราะรู้สึกว่าจะ เจมส์ โรส มองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนท้องถนนบ้านเราไม่เหมือนคนอื่น เจมส์ โรส มองสถานการณ์ในบ้านเราข้ามพ้นจากรอบเรื่องการเมือง พ้นจากการมองเรื่องของรูปแบบ ไปสู่อุณหภูมิ และตั้งคำถามเอาไว้ให้คนไทยตอบอย่างน่าสนใจ

ด้วยความพยายามที่จะทำให้เนื้อหากระชับ เจมส์ โรส บอกไว้แต่เพียงว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไทยทำผิดใหญ่หลวงไว้ใหญ่หลวง ขนาดที่ขบวนการเคลื่อนไหว เพื่อต่อต้านเขามีพื้นฐานกว้างใหญ่ ขนาดเท่าสนามหลวง ในอันที่จะรังสรรค์ “วิสัยทัศน์ในด้านตรงกันข้าม” กับเขาขึ้นมา

เจมส์ โรส เชื่อว่าเรื่อง “ดิล ประวัติศาสตร์” กรณีชินคอร์ปนั้น เป็นเพียง “ฟางเส้นสุดท้าย” เท่านั้น ภาพโดยรวมนั้นใหญ่โตมากกว่านั้นมาก

เขาบอกว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลัง “ดิล ชิน” และการต่อต้าน ขัดขวางการแปรรูปรัฐวิสาหกิจอย่างการไฟฟ้า โดยสหภาพต่างๆก็ดี หรือกลุ่มเคลื่อนไหวพลเรือนอื่นๆก็ดี ถือเป็นสัญญาณแรกสุดที่สะท้อนบางอย่างออกมา

เจมส์ โรส เชื่อว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นสัญญาณแสดงให้เห็นว่า คนเมืองระดับชนชั้นกลาง และผู้คนในแวดวงอาชีพชั้นสูงของสังคม พบว่าแนวโน้มนโยบายด้านการเมือง เศรษฐกิจ ในกรอบของ “โพสต์-โกลบอลไลเซชัน” และ “ฟรี-เทรด วอชิงตัน คอนเซนซัส” แต่เป็น “ทักษิณ เวอร์ชัน” นั้น “ขม” จนกลืนไม่ลงคอ !

เขาเชื่อว่า การถกกันเรื่องแปรรูป จะกลายเป็นชนวนให้เกิดบรรยากาศของการ “ต่อต้านทักษิณ” “ต่อต้านโลกาภิวัตน์” เพิ่มมากขึ้น นำไปสู่คำถามทั้งในเชิงของ “รูปแบบ” มากพอๆกับ

“สารัตถะ” ของเรื่องนี้ในที่สุด นอกเหนือจากที่มีความกังวลอย่างจริงจังอย่างยิ่ง ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่อง “ธรรมชาติ” ของเรื่องการค้าเสรี และเรื่องของ “ความเหมาะสม” ที่จะใช้มันเป็น “โมเดลเศรษฐกิจ” ของประเทศไทยในทุกวันนี้

ประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ซึ่ง เจมส์ โรส นำเสนอไว้ในบทความชิ้นนี้ ในขณะที่หลายคน ไม่ได้ใส่ใจมากมายนัก โดยอาจสนใจก็เพียงแค่ “รูปแบบ” ภายนอกก็คือ การยืนยันอย่างชัดเจนว่า “กองทัพธรรม” ขบวนการธรรมะของ “สันติอโศก” นั้นนำเสนอ “โมเดล” ของวิสัยทัศน์ที่รุ่มรวยในเชิง จิตวิญญาณ และเป็นไทยทั้งดุ้น มาเป็นทางเลือกให้กับสังคมชนิดที่เรียกได้ว่าสามารถต่อกรกับ วิสัยทัศน์ “ทุนนิยมสมัยใหม่” ของ พ.ต.ท.ทักษิณ ได้แบบเรียงประเด็น

เป็นการนำเสนอ แนววิสัยทัศน์ใหม่สำหรับ ประเทศไทยยุคใหม่ของเรา

เขามอง สภาวะการณ์ในยามนี้ว่า ตกอยู่ในสภาพ “ตั้งเครียด” ที่เกิดจากการเผชิญหน้า ระหว่าง “พลังทางสังคม” ที่ตรงกันข้ามกัน ที่กำลัง สงระลอกคลื่นกระเพื่อม กระแทกกระทั้น ออกไป ต่อเนื่องระลอกแล้ว

ระลอกเล่า เป็นการโต้แย้งกันถึงเรื่องในขอบเขตที่เกี่ยวเนื่องกับการ “สร้างไทยใหม่” อยู่ในขณะนี้ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของ การแบ่งแยกระหว่างเมืองกับชนบท เรื่องจริยธรรมในแวดวงธุรกิจ เรื่องธรรมชาติของ ทุนนิยมในกรอบของประชาธิปไตย เรื่องบทบาทของภาคประชาชน และเรื่องสำคัญเหนืออื่นใด นั่นคือสิ่ง ที่ เจมส์ โรส เรียกว่า “วิถีแห่งเอเชีย” นั่นเอง

คำถามที่ท้าทายอย่างมาก ที่ เจมส์ โรส ถามเอาไว้ก็คือ ตอนนี้อยู่เมื่อ พ.ต.ท.ทักษิณ พ้น สภานายกรัฐมนตรีไปแล้ว แนวความคิดที่เกิดขึ้นระหว่างการต่อสู้ของขบวนการต่อต้านทักษิณ จะถูก แปรไปเป็น “วาระ” ต่างๆกันอย่างไร? และได้มากน้อยขนาดไหน?

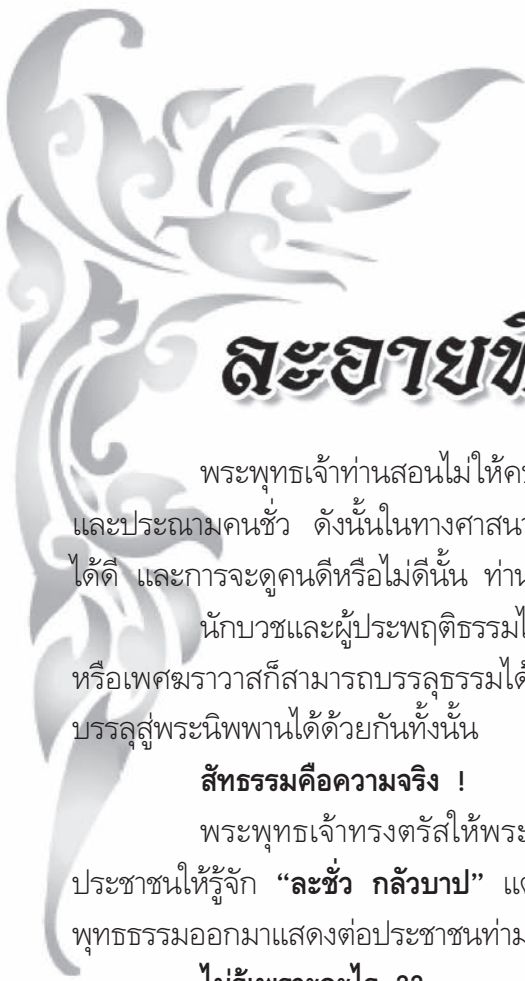
เขายกตัวอย่างไว้ เช่น คำถามที่ว่า....“พุทธอุดมการณ์” จะหลอมรวมเข้ากับเศรษฐกิจที่ ทันสมัย เต็มไปด้วยการแข่งขันของประเทศได้อย่างไร?

เจมส์ โรส สรุปเอาไว้ว่า กระบวนการดังกล่าวเหล่านี้ ชวนให้จับตามองอย่างยิ่งยวด และจะ ถูกจับตามองจากทั่วทั้งภูมิภาค

แต่ถ้าถามว่า อะไรจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น เจมส์ โรส เองก็คงไม่แน่ใจมากมายนัก แต่เขา เชื่อว่าไทยได้แสดงให้เห็นแล้วว่า มีทั้งพลังและศักยภาพในการดำเนินการดังกล่าวนี้

และแน่ใจอย่างหนึ่งว่า ภายใต้กระบวนการดังกล่าวนี้ ความเป็น “นายกฯ ซีอีโอ” ของ พ.ต.ท.ทักษิณ มีอันถึงจุดจบแน่นอน.

※ (จากมติชนสุดสัปดาห์ ๒๑-๒๗ เม.ย.'๕๙ ฉบับที่ ๑๓๕๐)

จากน.ส.พ.พิมพ์ไทย ๒๔ มี.ค.'๕๙ ฉบับ ๓๑๓๖

สละขายที่จะแสดงธรรม !!

พระพุทธเจ้าท่านสอนไม่ให้คบคนชั่วเป็นมิตร ควรวุชชาบุคคลที่ควรวุชชา ควรวชิตชुकนดี และประณามคนชั่ว ดังนั้นในทางศาสนาจึงมีคำว่า “มุทิตาสักการะ” คือการแสดงความยินดีต่อคนที่ได้ดี และการจะดูคนดีหรือไม่ดีนั้น ท่านให้มองดูที่ผลผลิตของงาน

นักบวชและผู้ประพาศธรรมไม่จำเป็นจะต้องร่างกฎกติกาขึ้นมารับรอง ไม่ว่าเพศบรรพชิตหรือเพศฆราวาสก็สามารถบรรลุธรรมได้เสมอเหมือนกันหมด ทั้งนักบวชและผู้ประพาศธรรมย่อมบรรลุสู่พระนิพพานได้ด้วยกันทั้งนั้น

ลัทธิธรรมคือความจริง !

พระพุทธเจ้าทรงตรัสให้พระสาวกทุกรูปทุกองค์จงนำหลักธรรมของพระองค์ไปสั่งสอนประชาชนให้รู้จัก “ละชั่ว กลับมาดี” แต่กลับปรากฏว่าพระสงฆ์สาวกในปัจจุบันกลับไม่กล้าพอที่จะนำพุทธธรรมออกมาแสดงต่อประชาชนท่ามกลางวิกฤติ

ไม่รู้เพราะอะไร ??

เมื่อพระสงฆ์ตามกฎกติกาไม่กล้าที่จะนำหลักธรรมมาแสดงต่อประชาชน เพื่อให้รู้ถึงต้นเหตุและวิธีแก้เหตุแห่งความขัดแย้งทางการเมืองที่กำลังก่อวิกฤติรุนแรงในวันนี้ ผู้เขียนจึงจำต้องนำคำเทศนาของผู้ประพาศธรรมที่เป็นสมณะในพระพุทธศาสนาท่านหนึ่งมาบอกกล่าวเป็นอนุสติแก่ท่านผู้ชม

เมื่อเช้าวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ “สมณะโพธิรักษ์” ประมุขแห่งสันตโตโคก ได้ขึ้นแสดงธรรมบนเวทีกลางที่สาธารณะว่า พลังงานที่อยู่ในตัวคนสามารถที่จะเรียนรู้กรรมที่แบ่งเป็นกุศลกรรมและ

อกุศลกรรมได้ และยังสามารถมีธรรมะรู้จักธรรมะว่าเป็นความดี ความประเสริฐ ความเจริญ รู้ว่าอะไรเป็นอธรรมก็สามารถรู้ได้ตามจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สูงขึ้น ที่เรียกว่าเวไนยสัตว์สามารถแบ่งออกว่าอะไรดี อะไรชั่ว อะไรถูก อะไรผิด และในมนุษย์นี้แหละที่สามารถรู้อะไรยิ่งไปกว่านั้นอีก คือ **“โลกียะ”** ที่แบ่งเป็นดีเป็นชั่ว เป็นถูกเป็นผิด ในความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าสามารถหยั่งรู้ไปถึงโลกุตตรธรรมด้วยโลกียธรรมอย่างหนึ่ง กับโลกุตตรธรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งสูงกว่าสามัญปรกติจิต

โลกุตตรธรรมหมายถึงความรู้ที่รู้ไปถึงขั้นรู้ถึงจิตวิญญาณ ในตัวจิตวิญญาณเองมีตัวหยั่งรู้ผู้ที่เห็นโลกุตตรบุคคลจะสามารถมีญาณหยั่งรู้ไปถึงจิตวิญญาณ เข้าไปวิจัยจิตวิญญาณได้ว่าวิญญาณอย่างนี้แบ่งออกเป็นกิเลส ตัณหา อุปาทาน จิตวิญญาณอย่างนี้เป็นจิตวิญญาณอย่างแท้ที่มีหน้าที่ของจิตวิญญาณโดยตรง

ส่วนที่แฝงอยู่ในจิตวิญญาณหรือที่พระพุทธเจ้าท่านเรียกว่า **“อาคันตุกะ”** ไม่ใช่ตัวจริงแต่เป็นแขกที่ไม่ใช่เจ้าของบ้านเจ้าของเรือนแต่เป็นวิญญาณที่เป็นกิเลสตัณหาอุปาทาน เป็นแขกที่เรียกภาษาบาลีว่า “อาคันตุกะ” ซึ่งแปลว่าผู้มาเยือน มันไม่เข้ามากรรมดา แต่มันเข้ามายึดครองด้วยเข้ามายึดครองเป็นเจ้าของบ้านเจ้าของเรือนเลย ไม่ใช่แขกจรเข้ามายึดครองแล้วเบ่งอำนาจในตัวคน ทำที่เป็นเจ้าบ้านเจ้าเรือน ทำที่เป็นเจ้าข้าวเจ้าของ

ทำที่เป็นสังการทุกอย่างเป็นอำนาจ !!

ถึงขั้นมีอำนาจใหญ่ สำหรับคนที่ไม่ได้เรียนธรรมะจึงไม่รู้จักพลังงานชนิดหนึ่งที่เป็นกิเลสตัณหาอุปาทานอยู่ในใจ จึงไม่สามารถทำลายให้มันตายสิ้นได้ มันก็จะทำหน้าที่อยู่ในตัวเรา ในตัวคนนี้แหละ มันทำหน้าที่จริงๆ คนสู้ไม่ได้ คนมีสำนึกดีมีแต่สู้กิเลสไม่ได้

จึงขอยกตัวอย่างให้ฟัง เช่น คนที่จะโกง คนที่จะคอร์รัปชั่น ฉลาดนะไม่ใช่ไม่ฉลาด เป็นคนฉลาดมากมาย อาจจบดอกเตอร์ ๕ ใบ เรียกว่าฉลาดระดับอัจฉริยะ แต่ไม่รู้ว่กิเลสมันมีอำนาจพอกิเลสมีในตัวมากๆ จะฉลาดอย่างไรก็แล้วแต่ ก็จะใช้กิเลสนั้นแหละหาวิธีเอาเปรียบเอาไร้อย่างทุจริต ไม่ให้คนอื่นรู้ทัน ก็เพราะฉลาดไง

ที่นี้คนที่โกงดังกล่าวนั้นแหละ ต่อให้ฉลาดอย่างนี้แหละ ฉลาดขนาดไหนก็โกง ต่อให้เรียนจบดอกเตอร์มาก็ไปก็โกง ถ้ามีกิเลสและกิเลสมันแรงกว่า เพราะฉะนั้นคนที่โกงถึงเป็นใหญ่เป็นโตก็จะโกงด้วยความฉลาด โดยไม่ให้เขารู้ตัว ใครจับไม่ได้เลย โกงชนิดที่ใครก็จับไม่ได้ ซับซ้อน ทับซ้อน กลบซ้อน มีทั้งความซบซ้อน ทับซ้อน กลบซ้อนไม่ให้คนรู้ทัน

ขอถามหน่อยเถอะ รู้มั๊ยว่าการโกงนั้นคือความชั่ว ??

ณ.ทญูแก้ว

E-mail : nookaew@thai.com

พระที่ชาติต้องการ

วิกฤติทางการเมืองที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยในขณะนี้ เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งแรกในประเทศไทยที่ศาสนามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง

ตั้งแต่ต้นจนนำไปสู่การชุมนุมต่อต้านผู้นำประเทศและเป็นแกนหลักของขบวนการกู้ชาติ เป็นครั้งแรกที่ชาวพุทธและศาสนิกชนในศาสนาต่างๆในประเทศไทยออกมาเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

คงไม่มีผู้ใดปฏิเสธว่าหากปราศจากผู้นำทางศาสนา ๒

ท่าน คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง และสมณะโพธิรักษ์ ผู้นำสำนักสันติอโศก การต่อสู้ของผู้รักความเป็นธรรม และรักประเทศชาติ คงไม่เดินมาถึงจุดนี้

กระนั้นเอง ชาวพุทธในประเทศไทยจำนวนมาก มีได้ให้การสนับสนุนต่อการชุมนุมกู้ชาติครั้งนี้ด้วยเลย

พระเถระทรงสมณศักดิ์หลายรูปออกโรง

ประณาม พล.ต.จำลองและสันติอโศก อย่างรุนแรง บางรูปออกมาให้พรแก่ผู้นำประเทศให้อยู่ต่อไปอีกจนครบเทอม หรือนานกว่านั้น

เจ้าคุณบางรูป ให้ท้ายถึงขนาดปิดวัดในวันงานบุญใหญ่ประจำเดือน ระดมสงฆ์สาธุศิษย์ให้ไปร่วมชุมนุมให้กำลังใจท่านผู้นำประเทศ

บางรูปให้สมาชิกรบการเมืองขนาดใหญ่ใช้หาเสียง อย่างออกนอกหน้า **ในขณะที่เจ้าคุณบางรูปถึงขนาดยกมือชูสองนิ้ว เมื่อเทศน์จบทางโทรทัศน์ เพื่อเป็นการหาเสียงให้พรรคการเมืองใหญ่ ให้มีชัยในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา**

แม้ท่านนายกฯทักษิณ ประกาศเว้นวรรคทางการเมือง ไม่รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยหน้า ปัญหาที่ชาวพุทธไทยน่าจะถามตนเองคือ

“ขณะนี้ประเทศไทยต้องการพระประเภทไหน?”

สิ่งที่เห็นชัดเจนประการหนึ่งในสังคมไทยขณะนี้คือสำนักสันติอโศกนั้น แม้จะถูกพระเถระานุเถระผู้สมณศักดิ์ระดับสูงทั้งหลายประณามอย่างต่อเนื่องว่าเป็น **“เลียนนามต่อพระพุทธศาสนา”** แต่กลับพิสูจน์ตัวให้สังคมไทยตระหนักว่า สำนักนี้มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมยิ่งกว่าพุทธกระแสหลักทั้งหลายในประเทศไทยเป็นรูปแบบของนักบวชที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของประเทศชาติได้จริง

ส่วนพระเถระผู้ทรงสมณศักดิ์เหล่านั้นต่างหาก ที่ไม่แสดงจุดยืนใดๆให้ชัดเจนเลยว่ามีควมรับผิดชอบต่อแผ่นดิน ไม่นับผู้ที่หลงไปสนับสนุนคนผิด ให้ท้ายคนชั่ว ให้อยู่อำนาจได้นาน

พระที่ประเทศไทยต้องการ จึงไม่ใช่พระที่ทรงสมณศักดิ์ ที่เห็นแต่ตำแหน่งความยั่งยืนของตน ในระบอบขุนนางพระ ซึ่งเป็นระบบศักดินาของพระ ไม่เคยให้คุณแก่ประเทศชาติ หรือศาสนา นอกจากหมู่พวกของตนเองเท่านั้น

คืนระเบิดที่สันคิอโคก

เราขึ้นไปนอนชั้น ๔ ของพระวิหารเป็นคืนแรก เพื่อรับความเย็นสบายจากสายลม ขณะที่กำลังหลับสบายๆ อยู่ดีๆ ก็ได้ยินเสียงระเบิด “ตูม!!!” ดังสนั่นหวั่นไหวอยู่เต็มหู รีบลุกออกมาดู เมื่อมองลงไปข้างล่างเห็นควันสีเทาพวยพุ่งขึ้นมาบริเวณลานหินแกรนิตที่ล้อมต้นไม้หน้าศาลาสุภาพ พอลงมาดูข้างล่างปรากฏว่าแรงสั่นสะเทือน มีผลทำให้หน้าพิก้าถึงกับหยุดเดินเมื่อเวลา ๐๑.๕๕ น. แรงระเบิดทำให้กระจกที่โบสถ์ และอาคารบ้านเรือนในรัศมี ๓๐ เมตร

กระเด็นแตกไปตามๆกัน ได้พบจุดระเบิดที่ผู้ไม่หวังดี ซุกเอาไว้อยู่ในใต้บริเวณแผ่นคอนกรีตที่ปูหินแกรนิต เพื่อเอาไว้ใช้นั่งเล่น แรงระเบิดทำให้ดินและพื้นคอนกรีต ที่ปูล้อมต้นไม้ถูกทะลุทะลวงเป็นรูขนาดใหญ่ประมาณครึ่งเมตร

เมื่อดูลักษณะการวางระเบิด แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะข่มขู่มากกว่าที่จะทำอันตรายชีวิตของผู้คนให้บาดเจ็บล้มตาย และเลือกทำในเวลาพลอดคน จึงทำให้ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บและการวางระเบิดก็น่าจะเป็นลักษณะของมือ

อาชีพที่มีความชำนาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี หลังเสียงระเบิดได้ไม่นานพ่อท่านและปัจฉารีบอกมาดูก่อนเพื่อน สมณะและญาติธรรมก็ค่อยๆทยอยตามกันออกมา ไม่นานเท่าใดนัก ทางตำรวจจากสถานีเบ็ญจกุ่มก็ได้เข้ามาตรวจตราสถานที่เกิดเหตุ ประมาณดีสามกว่าๆ โทรทัศน์หลายๆช่องก็ได้มาเก็บภาพความเสียหายและได้

สัมภาษณ์พ่อท่าน

ทำให้ช่าวยามเช้าของวันนี้ ที่วีเกือบทุกช่องต่างพากันรายงานข่าวช่วงระเบิดที่สันตือโคกเป็นข่าวร้อนในวันนี้ ประเด็นหลักที่นักข่าวถามพ่อท่านก็คือ เหตุที่เกิดระเบิดนี้มาจากอะไร พ่อท่านเองให้สัมภาษณ์ไปว่าน่าจะเป็นเหตุมาจากเรื่องที่คุณจำลองและชาวสันตือโคกประกาศว่าจะออกไปร่วมชุมนุมกันที่ท้องสนามหลวงเป็นหลัก เพราะเราไม่เคยมีเรื่องราวอะไรกับใครตลอดเวลา ๓๐ กว่าปี พวกเราอยู่กันมาอย่างสงบสันติ ไม่เคยมีเรื่องรุนแรงอะไรเกิดขึ้น แต่ทางฝ่ายรัฐบาลท่านรอนายกฯ ฝ่ายดูแลความมั่นคงให้สัมภาษณ์ว่า เหตุเกิดระเบิดที่สันตือโคก ไม่เกี่ยวข้องกับกรที่พลตรีจำลอง ศรีเมือง จะออกมาชุมนุมประท้วงรัฐบาล

มีนักข่าวถามว่า “ปกติที่วัดจัดเวรยามดูแลความสงบเรียบร้อยกันอย่างไร” พ่อท่านก็ได้อธิบายวิถีชีวิตปกติของพวกเขาว่า “พวกเราอยู่

กันแบบไม่มีเวรยามอะไร ประตูวัดเปิดอยู่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ใครจะเข้าใครจะออกอย่างไรก็ได้ตลอดเวลา วัดเราไม่มีลัทธิลมนิยมอะไรที่จะปิดบังอำพราง แต่เป็นสถานที่เปิดเผยความจริงและสังขธรรม ใครจะเข้ามาสอดแนมล้วงความลับจับผิดใดๆ ก็พร้อมที่จะให้ตรวจสอบความโปร่งใสได้อยู่เสมอ”

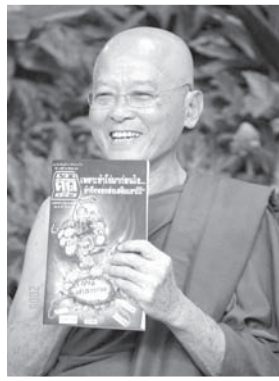
ข่าวระเบิดที่สันตือโคกวันนี้ ทั้งทีวี ทั้งวิทยุ รายงานข่าวและวิเคราะห์วิจักษณ์เกือบทั้งวัน ส่วนหนังสือพิมพ์ยังตีพิมพ์ไม่ทัน เลยไปพาดหัวเป็นข่าวใหญ่ในวันรุ่งขึ้น ในสถานการณ์ที่เข้มข้นและงวดเข้าไปเรื่อยๆ เช่นนี้ก็มีข่าวปล่อยออกมามากมาย จนไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร มีข่าวว่าสันตือโคกที่จะออกไปชุมนุมกันครั้งนี้เพราะว่าเคยไปเรียกร้องเงินจากท่านนายกทักษิณ ๓ พันล้าน แต่เขาไม่ให้ คุณสนธิจะเอาตั้ง ๖ พันล้าน เขาก็ไม่ให้ พ่อไม่ได้ผลประโยชน์ก็เลยออกมาชุมนุมขับไล่กัน ตอนเย็นก็มีข่าวออกมาว่ามีใบปลิวออกมาว่าคุณจำลองยื่นคำขาดว่าจะตายภายใน ๗ วัน ถ้านายกทักษิณไม่ลาออก และข่าวที่ตลกไม่แพ้กันก็คือ ระเบิดสันตือโคกในครั้งนี้เป็นเรื่องที่สร้างสถานการณ์ขึ้นมาเอง พ่อท่านเตือนสติคนที่พูดเรื่องเหล่านี้ออกมาว่า เป็นการดูถูกธรรมะ เป็นการหลู่ธรรมะมากไป เป็นการเอาความคิดของตัวเองมายัดใส่พื้นที่ความคิดของเรา....เมื่อตัวเองถือศีลไม่ได้หรือตัวเองคิดอะไรที่ไม่ดีไว้ก็จะไปคิดว่าคนอื่นก็จะทำอย่างที่คุณเองชอบทำ

ซึ่งจริงๆสันตือโคกเองก็ไม่น่าจะงองี้ไปเอาจุดอ่อนจุดด้อยในเรื่องของการใส่ร้ายป้ายสีการมีเล่ห์เหลี่ยม ซึ่งในเรื่องวิชามารนี้เราไม่มีความชำนาญอยู่แล้ว ถ้าเราเอาเรื่องเลวร้ายอย่างงี้ไปสู้กับเขา ยังไงๆ เราก็คงสู้ไม่ได้ จุดแข็งของเราก็คือการใช้ความจริงความถูกต้อง เราก็คงไม่

โง่พอที่เอาจุดอ่อน จุดที่เราไม่เป็นไม่ชำนาญไปสู่กับจุดแข็งของเขาที่เขาทำเป็น เขาชำนาญอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในการต่อสู้กัน **ทางสันติวิธี** ยึดมั่นในสิ่งที่**เป็นจุดแข็งของตัวเองคือความจริง หรือสัจจะมากกว่า** ที่จะไปหาระเบิดมาต่อสู้ แล้วก็**ไม่รู้ว่าจะไปหาซีโฟร์มาจากที่ไหน?**

มีการวิเคราะห์กันไปแล้วหลายๆ นัยว่า เหตุการณ์ครั้งนี้รัฐบาลเขาไม่ทำอยู่แล้ว แต่ก็อาจจะมีการลือล่อของนักการเมืองมาทำแทนเจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดูแลความมั่นคง เขาบอกว่าน่าจะใช่เลย แล้วก็สอดคล้องกับญาติกรรมที่คลุกคลีอยู่ในวงการเมืองตั้งข้อสังเกตว่าไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะเป็นมือที่สามมือที่สี่ เรื่องนี้ น่าจะเป็นพวกลือล่อทำขึ้นโดยตรง เพราะระเบิดลงแต่ครั้งในวงการผู้มีอิทธิพล มันพอเดากันถูกว่าลักษณะระเบิดแบบนี้มันมาจากสี่ไหน มาจากขาใหญ่สายไหน ในแวดวงจริงๆ มันพอเดาทิศทางกันออก ซึ่งทางตำรวจก็ได้แถลงให้ทราบ ว่าระเบิดที่สันติอโศกเป็นระเบิดแบบเดียวกับที่เคยระเบิดที่ น.ส.พ. ผู้จัดการ และเคยระเบิดที่กระทรวงมหาดไทย แต่ทั้งหมดนี้ก็เป็นเพียงข้อสันนิษฐานถึงความน่าจะเป็นเท่านั้น

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง หนีบั้งจากเมืองกาญจน์มาถึงสันติอโศกในตอนสายๆ เพื่อมาตรวจดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และในตอนบ่ายทั้งพ่อท่านและคุณจำลองก็ได้ออกมาให้สัมภาษณ์ นักข่าวร่วมกันที่บริเวณหน้าน้ำตกใต้พระวิหาร และพร้อมกับโฆษณาหนังสือเราคิดอะไรเล่มใหม่ที่เพิ่งออกมาสดๆ ร้อนๆ ชื่อฉบับว่า **“เพราะข้าโง่มาก่อน...ข้าจึงหลงส่งเสริมเขา!!!”** นักข่าวพยายามเจาะลึกว่า...ชื่อหนังสือฉบับนี้คุณจำลอง

เป็นคนตั้งขึ้นมาเองหรือเปล่า คุณจำลองรีบปฏิเสธว่าตัวเองไม่ได้ตั้งแต่อย่างใด แต่เขียนตามที่กองบ.ก.เขาสั่งให้เขียนมาตามนี้ พ่อท่านได้แถมออกมาว่าชื่อหนังสือเล่มนี้เป็นชื่อที่ได้รับ การโหวตจนชนะ โดยมีชื่อคู่แข่งที่แพ้อย่างเฉียดฉิวว่า **“อย่าไปหลงโง่กับทองคำที่เขานำมาอวดโชว์ แต่สุดท้ายเขานำเอามาทำปิ่นปล้นชาติ”**

วันนี้คุณแซมดินเป็นตัวแทนของสันติอโศกไปร่วมประชุมกับแกนนำฝ่ายพันธมิตร ซึ่งตอนนี้มีถึงกว่าร้อยกว่าองค์กรที่จะออกมา ร่วมชุมนุมกันในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์นี้ ในกลุ่มพันธมิตรได้กำหนดให้มีคณะกรรมการ ที่เป็นผู้ตัดสินใจในการชุมนุมครั้งนี้ มี ๕ ท่านด้วยกัน นับตั้งแต่**พลตรีจำลอง ศรีเมือง คุณสนธิ**

ลิมทองกุล คุณพิภพ ธงชัย คุณสมศักดิ์ โกลัยสุข อาจารย์สมเกียรติ พงศ์ไพบูลย์ ทั้งหมดนี้จะเป็นตัวหลักในการตัดสินใจในการเคลื่อนตัวของผู้ชุมนุม คุณแซมดินพยายามที่จะไปชี้แจงในที่ประชุมของพันธมิตรว่า ในการมาชุมนุมของสันติอโศกครั้งนี้มีจุดยืนในการที่จะมาเป็นเพียงส่วนร่วมในการชุมนุม ไม่ต้องเป็นกรรมการใดๆ ต้องการมาเป็นแค่ส่วนร่วมเพื่อเสริมหนุนให้จำนวนคนมีมากขึ้นเท่านั้น แต่ในที่ประชุมบอกว่าต้องมีคุณจำลองเข้ามาเป็นคณะกรรมการด้วย ก็ดูทุกคนเข้าร่วมประชุมกันอย่างสบายใจ เพราะเราก็ได้บอกจุดยืนของสันติอโศกว่า เราเป็นเพียงแค่ขอมามีส่วนร่วมในการชุมนุม จะมาช่วยเก็บขยะ มาช่วยดูแลเรื่องการรักษาพยาบาลแล้วก็จะมาใช้วิถีชีวิตอย่างนักปฏิบัติธรรม อยู่รวมกันในสถานที่ชุมนุม อาจจะมีการทำวัตรเช้า มีสวดมนต์ มีวิถีชีวิตอยู่ที่วัดอย่างไร เราก็จะปฏิบัติกันอย่างนั้น ซึ่งในที่ประชุมก็ไม่มีปัญหาอะไร ในช่วงนี้แต่ละฝ่ายก็ต้องหนักแน่นมั่นคง เพราะเท่าที่ดูตามหนังสือพิมพ์ก็จะมีคอลัมน์นิสต์หลายคอลัมน์ที่พยายามที่จะยุแหย่ให้เกิดการแตกคอกัน มีการเขียนในทำนองว่า คุณจำลองพยายามที่จะมาแย่งชิงเป็นแกนนำบางพยายามที่จะมาซุบมือเปิบบ้าง(ไม่รู้ว่าจะได้อะไรไปเปิบ นอกจากเสียงและคนด่ากันตี) ซึ่งถ้าไม่หนักแน่นกันแล้ว กลุ่มพันธมิตรก็อาจจะเกิดการแตกแยกกันได้

เหตุการณ์ระเบิดที่เกิดขึ้นในวันที่ ๒๒ มีสมณะของเราคนหนึ่งเกิดวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ในวันนี้พอดี และท่านก็เคยอ่านพบในหนังสือลัจจะชีวิต ที่ระบุไว้ว่าวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ถือว่าเป็นวันเกิดของแดนอโศก เมื่อปีพ.ศ.๒๕๑๖ จนถึงปีพ.ศ.๒๕๔๙ ก็ถือว่าชาวอโศกได้รวมตัวกันมาถึง ๓๓ ปีเต็ม พ่อท่านถือว่าชาวอโศกเกิด

ด้วยมงคลธรรมข้อที่ ๒๒ คือคาร์โว จ นิวาโต จ เอตัมมังคละมุตตมัง พ่อท่านย้ำกับชาวอโศกว่า เราจะต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างยิ่ง มีนิวาโตอย่างยิ่ง พ่อท่านได้แสดงเป็นรูปธรรมให้พวกเราได้สำนึกกันในวันนั้น ด้วยการกราบนักบวชที่อยู่รวมก่อตั้งกันในสมัยแดนอโศก ซึ่งหลายๆคนเกิดความสะเทือนใจเหตุการณ์ในวันนั้น จนกระทั่งบางคนเกิดปีติถึงกับหลั่งน้ำตา

ระเบิดในครั้งนี้จึงเป็นเสมือนการเตือนให้ชาวอโศกได้รู้ว่าครบรอบ ๓๓ ปี เราจะอยู่รอดปลอดภัยและเติบโตกันต่อไปได้ เราจะต้องมีความเคารพกันอย่างยิ่ง และมีความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างยิ่ง ความเคารพกันนั้นพระพุทธเจ้าท่านตรัสเอาไว้ในหมวดการวะ ๖ ท่านให้เคารพอย่างยิ่งใน ๖ สิ่งด้วยกัน คือ

๑. เคารพในพระพุทธเจ้า
๒. เคารพในพระธรรม
๓. ให้มีความเคารพในพระสงฆ์
๔. ให้มีความเคารพในการศึกษา
๕. ให้มีความเคารพในการไม่ประมาท
๖. ให้มีความเคารพในการปฏิสังขาร

พ่อท่านมักจะเน้นพวกเราว่าหลักธรรมของพระพุทธเจ้าข้อสุดท้ายจะเป็นการขมวดสิ่งที่สำคัญเอาไว้ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์จะไม่มี ความหมายเลย ถ้าเราปฏิสังขารไม่ดี ต่อให้พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ดีวิเศษยังไง แต่การปฏิสังขาร การต้อนรับแขกไม่ดี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ดียังไงเขาก็ไม่เอา ฉะนั้นชาวอโศกเราจะต้องตระหนักในเรื่องของการปฏิสังขาร ในการต้อนรับ ในการทักทายกับผู้อื่นอย่างสำคัญถึงจะรอดปลอดภัยในชีวิตได้ และจะต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างมาก จึงจะทำให้น่ารัก ไม่น่าหมั่นไส้

วันนี้เป็นวันที่พ่อท่านให้สัมภาษณ์นักข่าว

เกือบทั้งวัน และเป็นวันที่ท่านได้เปิดประเด็นสำคัญว่า**ทำไมธรรมะต้องมาวุ่นวายกับการเมือง** ซึ่งท่านก็หยิบเอาสถานการณ์ปัจจุบันมาชี้ให้เห็นว่า**ก็เพราะการเมืองไม่มีธรรมะ มันถึงเข้าชั้นวิกฤติลำบากเดือดร้อนกันอย่างนี้** ก็เพราะว่าคนตีกันธรรมะ ตีกันนักบวชออกไปไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้องการเมือง การเมืองก็เลยกลายเป็นเรื่องโลก โกรธ หลง กันอย่างเต็มที่ **นักการเมืองจะต้องเข้าหาพระ มาฟังธรรมะ เอาธรรมะไปประพฤติปฏิบัติ** จึงจะทำให้การเมืองเป็นเรื่องของการเสียสละ และเป็นประโยชน์กับประชาชน พระของศาสนาพุทธ ไม่ใช่เป็นแบบฤๅษี ที่หลับหูหลับตา อยู่ในป่า เขา ถ้า โดยไม่ได้สนอกสนใจบ้านเมือง แต่เป็นศาสนาพุทธเป็นศาสนาของสังคม เป็นศาสนาเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ชนเป็นอันมาก เป็นศาสนาที่อนุเคราะห์โลกเรียกว่า**“โลกานุกัมปายะ”** และท่านก็ได้ขอร้องให้

ทุกๆฝ่ายช่วยกันป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์รุนแรงใดๆเกิดขึ้น ซึ่งพ่อท่านก็มั่นใจว่าขณะนี้ทุกฝ่ายพยายามกันอย่างยิ่งยวดอยู่แล้ว และท่านก็คิดว่า**ถ้าทุกอย่างเรียบร้อยด้วยดีมันจะเป็นการแสดงประชาธิปไตยที่งดงามที่สุดในโลก เราจะได้ประกาศโฆษณาความงดงามของประชาธิปไตยออกไปให้โลกเขาได้รับรู้ ทุกอย่างเรียบร้อย เราชุมนุมเรียกร้องกัน ไม่ได้เกิดเหตุการณ์วุ่นวายอะไรเลย ไม่เหมือนประเทศอื่นๆ ที่ต้องเสียเลือดเสียเนื้อกัน** ท่านบอกว่ามันคุ้มยิ่งกว่าไปจัดงานโอลิมปิกลงทุนเป็นหมื่นๆล้าน แสนๆล้าน ก็ไม่คุ้มเท่ากับการแสดงความสุดยอดของประชาธิปไตยในเมืองไทยที่สามารถจับกันได้อย่างสวยงามที่สุดเรียบร้อยที่สุด ก็เพราะว่า**“ทุกคนทุกฝ่ายมีสำนึกที่ไม่สร้าง ความรุนแรงเลวร้ายให้เกิดขึ้นมา”**

❀ **บรรณาการ**

โพธิ์รักษ์ขึ้น สน.มอบตัว

ชม:สอกรม ● สมณะโพธิ์รักษ์เข้ารายงานตัวกับ**เจ้าพนักงาน สน.ชนะสงคราม** หลังถูกแจ้งความแต่งกายเลียนแบบสงฆ์ ปฏิเสธข้อกล่าวหาโดยยืนยันว่ายังเป็นสมณเพศ เพราะไม่เคยสึก ขณะที่กองทัพธรรมยกขบวนบุกให้กำลังใจแน่นโรงพัก

เมื่อเวลา ๑๓.๓๐ น. วันที่ ๘ พ.ค. สมณะโพธิ์รักษ์ จากสำนักสันตติโศก เข้ารายงานตัวให้ปากคำต่อ**พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ พูลเขียว** ที่สน.ชนะสงคราม ตามหมายเรียกของเจ้าพนักงาน เพื่อมารับทราบข้อกล่าวหา **แต่งกายเลียนแบบพระสงฆ์** ตามคำแจ้งความของ**นายเสถียร วิพรหมา** อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ประธานสภาพุทธบริษัทและพวก

นายชำนาญ พิเชษฐพันธ์ ทนายความซึ่งเดินทางมาพร้อมสมณะโพธิ์รักษ์ กล่าวว่า วันนี้

พ่อท่าน(สมณะโพธิ์รักษ์) เดินทางมาตามหมายเรียกเพื่อมารับทราบข้อกล่าวหา และให้ปากคำเจ้าพนักงาน จากการที่นายเสถียร วิพรหมา และพวกคือ นายณัฐธเนศ ราชนุญญวัฒน์, น.ส.กชกร อัครวิริยานนท์, นางสุริยา แซ่จู้, นายเสมา เล็กรัตน์ ร่วมกันแจ้งความในข้อหาแต่งกายเลียนแบบพระสงฆ์ ซึ่งในเรื่องนี้เบื้องต้นพ่อท่านก็ได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาไปแล้ว

ด้านสมณะโพธิรักษ์กล่าวหลัง
เข้าพบเจ้าพนักงานว่า เค้าวัวเราไม่ใช่นักบวช
เราก็ปฏิเสธไป เพราะเรายังเป็นนักบวช
เราไม่เคยสึก วันนั้นมารับทราบข้อกล่าวหา
ซึ่งก็ได้ปฏิเสธไปแล้ว และนำหลักฐานเอกสาร
สำเนาใบสุทธิต่าง ๆ มายืนยันว่าเราเป็นสมณะ

“เคยโดนฟ้องมาแล้วคล้ายๆแบบ
นี้ ฟ้องให้เราสึก แต่เราก็ไม่สึกต่อนั้น
เรายังคงความเป็นพระอยู่ อยู่ในเพศสมณะ
ศาลยืนยันว่าเราไม่ได้สึก ถ้าเราไม่ได้สึกก็
ยังเป็นนักบวช เพราะฉะนั้นเค้ามากล่าวหา
ก็เป็นกล่าวหาเท็จ วันนี้เอาหลักฐานมาให้ดู
เราบวชกับเถรสมาคม พอตีมีสำเนาใบสุทธิ
นิกายธรรมยุต สำเนาตอนบวชมหานิกาย
และสำเนาใบสุทธินานาสังวาส สำนัก
สันติอโศก ก็เอามาให้ดู ตอนนี้เป็น
นานาสังวาส ไม่ได้สังกัดกับเถรสมาคม
แต่เป็นพุทธธรรมที่แตกต่าง อย่างในต่าง
ประเทศก็มีกันเยอะแยะ ส่วนเรื่องการฟ้อง
กลับคงไม่ เราทำหน้าที่ทางพุทธศาสนาดีกว่า ขออัยว่าเราไม่ได้ทำผิดอะไร และเราก็เป็นสมณะ เพราะ
ยังไม่เคยสึก” พระโพธิรักษ์กล่าว

ผู้สื่อข่าวรายงานเพิ่มเติมว่า ก่อนหน้านั้นเมื่อประมาณปี ๒๕๓๘ พระโพธิรักษ์เคยมีคดีฟ้อง
ร้องมาแล้ว โดยขณะนั้นเถรสมาคมได้ฟ้องร้องว่า สมณะโพธิรักษ์ไม่ปฏิบัติตามกฎเถรสมาคม และ
ศาลแขวงมีคำสั่งให้สละสมณเพศภายใน ๗ วัน ซึ่งต่อมาในปี ๒๕๓๙ ศาลอุทธรณ์ก็ตัดสินยืนตาม
ศาลชั้นต้น สั่งลงโทษโดยรอลงอาญา ๒ ปี และต้องรายงานตัว ส่วนสมณะโพธิรักษ์ได้กล่าวเพียงว่า
ไม่ขอตอบอะไร และก็ยังไม่ได้ทำการสึก แต่ได้ยอมเปลี่ยนมาห่มขาวแทน เนื่องจากขณะนั้นกระแส
แรงมาก หลังจากนั้นเมื่อหมดอายุความก็ได้กลับมาแต่งแบบเดิม จนล่าสุดหลังจากนำกองทัพธรรม
เข้าร่วมการชุมนุมที่ผ่านมาก็ได้ถูกแจ้งความอีกรอบข้อหาแต่งกายเลียนแบบพระสงฆ์

ผู้สื่อข่าวรายงานบรรยากาศขณะที่สมณะโพธิรักษ์เดินทางโดยรถตู้ไฟล์คสวาเกน สีบรอนซ์
เงินมาถึง สน.ชนะสงคราม เมื่อเวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. โดยมีชาวกองทัพธรรมมารอให้กำลังใจทั้ง
ด้านนอกด้านในราว ๒๐๐ คน จนแน่นขนัด สน.ชนะสงคราม จากนั้นสมณะโพธิรักษ์ได้เข้าพบ
เจ้าหน้าที่ในห้องสอบสวนโดยใช้เวลาประมาณ ๒ ชม. จากนั้นก็เดินทางกลับ

☆ (จาก น.ส.พ.เอ็กไซต์ ไทยโพสต์ ๘-๙ พ.ค.๕๙ ฉบับที่ ๓๔๘๒)

ตอน... กู้ชาติ กู้ศาสนา (๑)

ในบทเรียนประชาธิปไตยที่งดงาม ถ้าแม้จะแพ้วพาย แต่ก็ภาคภูมิใจที่ได้เสียสละ

☆☆☆ มกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

การประชุมคณะกรรมการเอาบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ได้ทำมาต่อเนื่องหลายต่อหลายครั้งแล้ว แต่ทุกครั้งท่านผู้มีอำนาจก็จะเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน กลางเดือนมกราคมนี้ ได้ข้อมูลอย่างทันด่วนว่ากลุ่มทุนร่วมกับผู้มีอำนาจจะแอบเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์อีก ทำให้การรวมตัวของกลุ่มภาคีต่างๆที่เคยร่วมคัดค้านกันมาแล้วก็เกิดขึ้นอีก ด้วยเห็นผลเสียหายต่อสังคมจะเกิดขึ้น หากปล่อยให้มีการเอาบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ได้จริงๆ

ชาวโอศกเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆกลุ่มหนึ่งที่เข้าร่วม กลุ่มที่สามารถระดมคนมาร่วมชุมนุมด้วยเป็นจำนวนมากคือ **ธรรมกาย**

ค่าของวันนั้น ๑๖ ม.ค. ขณะที่การรายงานข่าวต่างๆ ข่าวการประชุมคัดค้านการเอาบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์เป็นข่าวเล็กๆ ส่วนข่าวเด่นที่รายงานมากคือข่าวที่ท่านนายกฯทักษิณไปแจกสิ่งของแก้ปัญหาความยากจนที่ อ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด

ขอให้ ก.ล.ต.ปฏิบัติตามกฎหมาย

ประมาณหุ่่มครึ่ง ได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรมที่ได้ไปร่วมชุมนุมที่หน้า ก.ล.ต. แจ้งปัญหาขัดแย้ง ด้วยทางประธาน ก.ล.ต.ได้ประกาศลาออกแล้ว และจะเลื่อนการพิจารณาการนำเอาบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ออกไป กลุ่มผู้ร่วมชุมนุมพอใจทยอยกันกลับหมดแล้ว ไม่ว่าจะเป็นอย่างของ **ธรรมกายหรือกลุ่มอื่น** เหลืออยู่แต่พวกเรา จากนั้นได้ยื่นโทรศัพท์ให้ พล.ต.จำลองคุยกับพ่อท่านถึงเหตุผลที่ พล.ต.จำลอง เห็นว่า **ควรจะต้อง** **เนื่องจากเขาหลอกพวกเราหลายครั้งแล้ว** ก่อนนี้ก็บอกพวกเราว่า การชุมนุมนี้เราต้องการอะไร มีมติกันออกมาแล้ว นี่เขามาประกาศยังไม่เป็นไปตามมติ ถ้าใครจะกลับก็กลับเถอะ แต่ผมจะอยู่ต่อ แม้จะมี ๕-๑๐ คน ก็จะอยู่ต่อ พ่อท่านเห็นว่าถ้า พล.ต.จำลอง ตั้งใจอย่างนั้น ก็ให้บอกพวกเราใครที่พอจะอยู่ต่อได้ก็ช่วยๆกัน

แม้ได้เวลาจะพักผ่อนอยู่แล้ว แต่พ่อท่านเห็นว่าควรเดินทางไปดูพวกเราที่หน้า ก.ล.ต. ในคืนนี้เลย

เมื่อไปถึงที่นั่น มีพวกเราอยู่ประมาณ ๕๐ กว่าคน นักเรียนหญิงหลายคน ต่างยิ้มแย้มดีใจที่พ่อท่านเดินทางไปเยี่ยมดู พล.ต.จำลอง พักนอนแล้ว แต่เมื่อทราบข่าวพ่อท่านเดินทางมา ก็ลุกขึ้นมารายงานสถานการณ์ให้พ่อท่านและคณะติดตามได้ทราบ

พล.ต.จำลอง ยังยืนยันว่า **จะต้องได้รับคำตอบว่า ก.ล.ต.จะปฏิบัติตามกฎหมายที่ว่าธุรกิจจะเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ได้จะต้องเป็นประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม** กระทรวงสาธารณสุขก็ได้ประกาศออกมาเองว่า เบียร์ เหล้า ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่วนสภานายความบอกเรื่องนี้เป็น

บันทึกจาก...ปัจจุบัน:

เรื่องผิดกฎหมาย ก็บอกกับเขาว่าขอให้ประกาศออกมาว่าเขาเข้าตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้ เราบรู้อแล้วครับว่าเขาจะเลี้ยง ซึ่งเขาก็เลี้ยงมาถึงวันนี้จะครบปีแล้วครับ อย่างที่หลายๆท่านทราบ เราพบรัฐมนตรี ๒ คน เป็นเวลา ๔ ครั้ง เป็นการส่วนตัว แล้วพบเลขาธิการ ก.ล.ต. เรามีจดหมายถึง ส.ว. ส.ส. ๗๐๐ คน เจียบ เราเสนอกฎหมายขอไม่ให้บริษัทนำเราเข้าตลาดหลักทรัพย์ เสนอไปแสนกว่าชื่อ มีหลักฐานเอกสารพร้อมมูล ก็ยังเจียบอีกครับ จนกระทั่งเราไม่รู้จะพึ่งใครแล้ว เราก็เลยประชุมปรึกษาหารือ ตอนแรกก็ตกลงกัน พอเขาเลี้ยงไปหน่อยเดียวก็เอา...พอแล้วๆ เอ้า...กลับบ้าน เขาเลี้ยงไปก็ถือว่า เขาบอกว่าเลื่อนไปก่อน ยังไม่พิจารณา ไว้รอพระราชบัญญัติก่อน อ้าว...กฎหมายออกมาแล้วทำไมคุณไม่ทำ ทำไมคุณจะต้องไปรอพระราชบัญญัติอื่นอีก คุณประกาศมา แล้วเขาก็บอกว่าอนุญาตให้ไปเข้าที่สิงคโปร์ เขาก็บอกว่ามันไม่เกี่ยวนะ จะเข้าสิงคโปร์หรือไม่ก็แล้วแต่ เราเป็นคนไทย เราไม่ได้เป็นคนสิงคโปร์ เราไม่ต้องการให้มาเข้าตลาดหลักทรัพย์ไทย แล้วใครจะลาออกหรือไม่ลาออก ก็ไม่เกี่ยวข้องอีก ขอให้คุณปฏิบัติตามกฎหมาย

การประชุมครั้งนี้เป็นเรื่องแปลกครับ ชุมนุมเพื่อให้เขาปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้นเองครับ เพื่อรักษาธรรมนะครับ ในการประชุมใหญ่ณะครับ ทุกศาสนาบอกว่าเบียร์เหล่านี้ขัดต่อหลักศาสนาทั้งสิ้น แล้วในศาสนาพุทธที่ผมได้ฟังมาจากพ่อท่านและสมณะว่า ฟังสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ ฟังสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต ฟังสละชีวิตเพื่อรักษาธรรม ธรรมข้อนี้มันไม่ใช่บ่อยๆนะครับ มันเป็นเรื่องของ ๕ ศาสนา แล้วจะไม่ทำหรือครับ แล้วก็ตายไปเปล่าๆ ผมถึงกราบนมัสการว่า แล้วแต่พ่อท่าน สมณะและญาติธรรมจะพิจารณา สำหรับผมแล้วเหลือคนสองคน ทำคนก็ไม่ใช่ไร ผมก็ยังอยู่ตรงนี้ครับ จะจับก็จับไป ผมถือว่าชีวิตก็มีแค่นี้เอง เมื่อกี้นี่นะครับ ถ้าเขาไม่ชิงปิดไมค์โครโฟนนะครับ คนจะอยู่กับเราอีกเยอะเลย เขาชิงปิดไมค์โครโฟนเสีย มีพวกเรายืนยัน จึงไม่เข้าใจ นี่กว่ากลับได้แล้ว

ผมกราบนมัสการพ่อท่านนะครับว่าได้บอกไปแล้วนะครับ พูดคำไหนก็เป็นคำนั้น ไม่เช่นนั้นก็แย้หมด เขาพบผมเมื่อคราวที่แล้ว ซึ่งหลายท่านก็ทราบ นัดพบผมอย่างเร่งด่วน ตอนนั้นเขาไม่ต้องพบผมแล้ว เพราะเห็นว่าคนน้อยแล้ว ไม่เท่าไรเอง เขาไปหว่านที่อื่นได้เยอะเยะกว่า ที่อื่นรับไปหมดแล้วครับ

พล.ต.จำลอง ยังกล่าวอีกว่า ถ้าเขายังเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ทางสภาพนายความบอกว่ามีสิทธิถูกจำคุก ๑๐ ปีครับ สำหรับผู้ที่อนุมัติ ณ ตอนนั้นเขาก็ไปหลอกเราก่อน หลอกเราให้รอกฎหมายนี้ กฎหมายนี้ ถ้าเราอแล้วกฎหมายมันอ่อน เขาก็จะเอาเข้าทันที ถึงตอนนั้นค่อยว่ากันอีกที แต่ตอนนี้ก็บอกเขาให้ทำตามกฎหมายที่มีอยู่แล้วว่า ธุรกิจจะเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ได้จะต้องเป็นประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม นำมาไม่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ก็เอาเข้าไม่ได้ มันก็แค่นี้เองครับ

หลังเสร็จการสนทนา กว่าจะกลับถึงสันติโอโตก็เป็นเวลาทำหุ้มเล็กน้อย

การประชุมครั้งนี้ใช้เวลา ๘ วัน ทางธรรมกายไม่ได้อยู่พักค้างด้วย แต่ได้ส่งเสบียงน้ำ วัสดุเวชภัณฑ์และความช่วยเหลืออื่นๆมาให้ และหาคนมาร่วมในช่วงเย็นถึงค่ำ แม้กลุ่มมุสลิมจากอยุธยาที่ได้รับ

การประสานจากทางธรรมกายในการมาร่วมชุมนุมด้วย โดยมีช่วงเวลาที่ศาสนิกอิสลามได้ทำการละหมาดในที่ชุมนุมนั้น รายการที่เวทีออกไปจากการพูดให้ข้อมูลเรื่องโทษภัยของการนำเอาบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์แล้ว ก็มีการแสดง การร้องเพลง อ่านบทกวีบ้างเล็กน้อย และยังมีเวลานิมนต์พ่อท่านได้แสดงธรรมในที่ชุมนุมนั้นด้วย

คำแนะนำจากนักกฎหมาย

๑๙ ม.ค. ๒๕๕๙ ที่สันติอโศก **คุณสุนัย เศรษฐบุญสร้าง คุณสงกรานต์ ภาคโชคดี พาคณมานิตย์ รัตนสุบรรณ** เป็นนักกฎหมาย และเป็นศิษย์ของวัดพระธรรมกาย ได้มาให้คำแนะนำในการต่อสู้ในเรื่องนี้ว่า แทนที่จะให้ ก.ล.ต.ประกาศไม่เอาเข้า เพราะผิดกฎหมาย เป็นเรื่องที่เราทำได้ยาก โดยยกตัวอย่างกรณีการต่อสู้ที่อเมริกา เป้าหมายสูงสุดของการต่อสู้บายนมุข ปิดโรงเหล้าได้ก็ถือว่าดีเยี่ยม แต่มีกรณีนี้ที่อเมริกา เมื่อปิดโรงเหล้าเกิดมีเหล้าเถื่อนเต็มไปเลย ในต่างประเทศเขาเลยได้จัดระเบียบควบคุมการโฆษณา ซึ่งเรื่องนี้จะได้ผลดีกว่าการห้ามเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เพราะถ้าเขาไม่เข้าที่ไทยเขาก็สามารถเอาเข้าที่อื่น ๆ ได้ **แต่ถ้าออกกฎหมายห้ามการโฆษณา จะมีผลดีต่อสังคมได้มากกว่า** ถึงอย่างไรการคัดค้านการเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ก็ยังเป็นประเด็นที่เราขัดเขาเอาไว้ก่อน โดยมีกฎหมายที่บอกว่าธุรกิจที่จะเอาเข้าได้ต้องเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ที่นี่กฎหมายนี้มันเป็นดุลพินิจ ถ้า ก.ล.ต. เขามีนโยบายแล้วพิจารณาว่า ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อสังคมเขาก็ยอมตีความอย่างนั้นได้ ซึ่งเราก็จะต่อสู้แน่นอน เพียงแต่เราก็ต้องรอให้เขากระทำความผิดอันนั้นก่อน แล้วเราจะไปฟ้องศาลปกครองหรือศาลปกครองธรรมาก็ได้ แต่ในขั้นตอนที่จะให้เขาออกกฎหมายมาคุ้มครองผู้บริโภคนั้น ยังจะต้องรอ

เวลาอีก ๒ ปี ซึ่งกว่ากฎหมายจะออกก็ไม่รู้จะเกิดอะไรขึ้นอีก

ทางออกที่ดีคือให้ทาง ส.ค.บ. (สำนักคุ้มครองผู้บริโภค) ซึ่งมีกฎหมายอยู่แล้ว ออกมาประกาศที่จะควบคุมห้ามการโฆษณาอย่างเดียวกับที่ทำกับบุหรี อันนี้ถ้าเขาทำอย่างนี้ตาม ก็สามารถที่จะควบคุมการโฆษณา ที่จะมีผลต่อเยาวชนมาก เท่ากับปิดทางโรงเหล้าอื่นด้วย ไม่ใช่แค่เบียร์ช้างเท่านั้น ซึ่งอันนี้ง่ายกว่าที่จะให้ ก.ล.ต.ประกาศออกมาว่าไม่เอาน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เพราะเขาก็จะไปอ้างกฎหมายที่จะออกมาอีก ๒ ปี

พ่อท่านก็พอใจว่าเป็นทางออกที่ดีด้วยกันทั้งสองฝ่าย เป็นการโยนลูกไปที่ ส.ค.บ. ซึ่งก็อยากจะทำเรื่องนี้อยู่แล้วด้วย แต่ไม่มีเหตุปัจจัยเพียงพอ เขาก็จะเอาการคัดค้านของเราไปอ้างได้ แล้วเราค่อยไปเอาเรื่องหากเขาจะเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์อีกที

กฎหมาย กับ กฎหมู่

เมื่อ พล.ต.จำลอง ถูกกล่าวหาว่า การชุมนุมคัดค้านน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์นี้ เป็นวิธีการใช้กฎหมาย ไม่เคารพกฎหมาย ไม่ทำตามกติกา พล.ต.จำลอง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้หลังจากพ่อท่านแสดงธรรมจบลง ๒๐ ม.ค. ๒๕๔๙ ดังนี้ เกี่ยวกับข้อกล่าวหาว่าการเคลื่อนไหวคัดค้านนี้ มาจากท่านนายกฯ ทักษิณต้องการตัดกำลังคุณเจริญ เจ้าของเบียร์เหล้าที่จะเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ครับ ไม่ให้รวยกว่าตัวก็เลยมาขอร้องให้ผมไปตัดกำลังเสีย ให้ออกมาคัดค้านเรื่องนี้ แล้วกล่าวถึงบทความของ น.ส.พ.ฉบับหนึ่งที่เขาเขียนว่า มหาเถระช้างเข้าปากแล้ว เราเคยได้ยินใช่ไหมครับ เตะหมูเข้าปากหมา อันนี้ มหาคือผม เตะช้างคือไปขัดขวางเบียร์ช้าง เข้าปากแล้วคือเข้านายกฯ นายกฯได้ผลประโยชน์ อันนี้ก็คือข้อกล่าวหา ท่านฟังดูให้ดีนะครับ ในตอนต้นเราคาดว่านายกฯทักษิณอยู่ข้างเรา แล้ววันหนึ่งคุณเจริญเข้าพบนายกฯทักษิณ วันรุ่งขึ้นนายกฯทักษิณให้สัมภาษณ์อีกอย่างหนึ่ง ไปตรวจดูหนังสือพิมพ์เก่าๆได้ นายกฯทักษิณว่าอย่างไรรู้ไหมครับ การชุมนุมหรือครับ ต้องมีเหตุผลนะครับ แล้วอย่าใช้กฎหมาย

ท่านทั้งหลายครับ เรามีเหตุผลใหม่ที่เรามาชุมนุมนี้ ผมยืนยันเลยนะครับ ในชีวิตผมผ่าน

การประชุมมหาหลายครั้ง ยังไม่มีครั้งใดครับที่มีเหตุผลพร้อมมูล มีเหตุผลหนักแน่น มีเหตุผลที่สุดเท่า
 ครั้งนี้ครับ หนึ่งในนายกาทักษิณบอกต้องมีเหตุผลเราก็มีเหตุผล ท่านนายกาทักษิณบอกอย่าใช้กฎหมาย
 ท่านทั้งหลายครับ ที่เราต่อสู้กันมา ๑ ปี เราพยายามใช้กฎหมายก่อน ไซ้หรือเปล่า (ไซ้ๆ) ใช้
 กฎหมายอย่างไรครับ เขียนหนังสือออกจากคณะเรา ที่ต่อต้านเบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ ถึงผู้
 เขามีบทบาทมาก ที่เราเลือกเขาเข้าไปในเรื่องกฎหมาย เขาจะได้ออกมาช่วยเรา ถึง ส.ส. ๕๐๐ ถึง ส.ว. ๒๐๐ คน
 รวมแล้ว ๗๐๐ คน ผมลงลายมือชื่อ นะครับ อ่านออกทั้งชื่อยศพร้อมทั้งนามสกุลหมด ถึง ๗๐๐ ใบ
 นึกว่าเขาจะเห็นใจเรา เขียน เครื่องมือของชาติในการแก้ปัญหาสังคมเรื่องกฎหมาย ไม่เอาด้วยกับเรา
 หนึ่งแล้วนะครับ **สองคณะพี่น้องเราเที่ยวได้ไปหาพี่น้องชาวพุทธ คริสต์ อิสลาม ฮินดู ซิกข์ ได้มา
 แสนกว่าคน** มีเอกสารพร้อม ตรวจสอบได้เลยว่าไม่ใช่คนโกหก รัฐธรรมนูญเขาบอกว่าคน ๕ หมื่นคน
 สามารถเสนอกฎหมายได้ ของเรามีตั้งสองเท่ากว่า จริงๆจะเอาสักล้านยังทำได้เลย เราก็เสนอเป็น
 กฎหมายไว้เรียบร้อยแล้วครับ จนถึงวันนี้เขียน เอะละ หลายยกเหลือเกินนะครับ คราวนี้เราก็มายบอกว่า
 ทำตามกฎหมาย **นายกาทักษิณครับ เราไม่ได้ยึดถือกฎหมายหรือครับ ใครครับที่ไม่ได้ยึดถือกฎหมาย**
 (เสียงผู้ชุมนุม “ก.ล.ต.”) **รัฐบาลที่คุม ก.ล.ต.นี้แหละครับ ไซ้หรือเปล่า (“ไซ้” เสียงปรบมือ)** เพราะรัฐบาล
 มีรัฐมนตรีกระทรวงการคลังคุม ก.ล.ต. ไซ้ใหม่ (“ไซ้”) ถ้ารัฐบาลจะบอกกับรัฐมนตรีว่า เฮ้ย เดี่ยวเขาจะว่า
 เรา เราต้องยึดถือกฎหมาย ประธาน ก.ล.ต.ก็มาบอกคณะกรรมการงายนิดเดียว เรียกประชุมแล้วบอกว่า
 เราต้องทำตามกฎหมาย กฎหมาย ก.ล.ต. ร่างเองด้วยครับ แล้วเสนอเข้าไปแล้วลงในราชกิจจานุเบกษา
 แล้วใครไม่ยึดกฎหมายครับ (“รัฐบาล”) เรายึดกฎหมายครับ ยึดมาเป็นปีแล้ว แล้วเป็นไงครับ ได้ผล
 หรือเปล่าครับ เมื่อไม่ได้ผลมันมีสองกฎไซ้ใหม่ครับ กฎหมาย กฎหมู่ เราก็ต้องใช้กฎหมายนะสิ ถูกหรือ
 เปล่าครับ คุณจะให้เราไม่ไซ้อะไรเลย แล้วนอนนิ่งๆแล้วให้เขาแอบเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์หรือ ?

อย่างเรื่องการจรรยา เขาไม่ให้เราเข้าไปในบริเวณอาคาร ก.ล.ต. เมื่อไม่ให้เราเข้าไป เราก็อยู่
 บนทางเท้า เมื่อคนมากเราก็ลงมาที่ช่องการจราจรช่องหนึ่ง คนมากอีกเราก็ไปสองช่อง มากอีกเราก็ไปอีก

สามช่อง มากๆอีกเราก็ไป ๖ ช่อง ช่วยไม่ได้ครับ แต่เราก็หุบเข้ามาได้เมื่อคนน้อย ไข่มุก(นักเรียน สัมมาลิกษา) จะนอนที่นี่ เขายังต้องจับผลากันเลย ใครจะโชคดีได้นอน ใครโชคไม่ดีไม่ได้นอน คนน้อยเราก็หุบเข้ามา ตำรวจไม่ต้องมาบอกเรา เรายุติกว่าตำรวจ เพราะเรายิ่งกว่าตำรวจใช้ไหม ตำรวจยังแก้ไม่ได้เลย เมื่อเขาไม่ยอมทำตามกฎหมาย

ท่านทั้งหลายครับ ผมบอกไปแล้ว เจ้าหน้าที่สถานทูต เจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ รักษาความปลอดภัยที่ ก.ล.ต.นี้ด้วย ถ้าคุณจะสั่งให้เราเคลื่อนย้าย ไม่มีทางครับ เพราะที่นี่เป็นของ ประชาชนคนไทยทั้งหมด ไม่ใช่ของคุณ ถ้าคุณจะทำอย่างนั้น ให้มาหาลุงจำลองคนเดียว

เมื่อเย็นนี้มีพันตำรวจโทคนหนึ่งมา ก็มอบหมอนกันดีในฐานะที่ผมเป็นนายพล เขาเป็น นายพันมาบอกว่าขอให้พวกเรออกจากถนน เพราะจะมีขบวนเสด็จ ผมบอกว่า ตำรวจ...เราถูกหลอก มาเยอะแล้ว ถ้าจะมีขบวนเสด็จมาจริงๆ เอาหลักฐานมา ถ้าไม่มีหลักฐานคุณหลอกเราอีกแล้ว ตำรวจ ก็เลยต้องกลับไปครับ ต่อมาตำรวจก็มาใหม่ ผมนึกว่าขบวนเสด็จจะผ่านมาจริงๆ เราก็กำลังเตรียมการ ถ้าเสด็จมาจริงๆก็รีบเคลื่อนย้ายเข้ามาเลย ตำรวจมาบอกว่าได้แบ่งเส้นทางไว้เรียบร้อยแล้ว ทำไมคุณไม่ แบ่งไว้ตั้งแต่ตอนแรกล่ะ ไข่หรือเปล่า? ทำไมคุณต้องมาบอกเรา โดยดึงเบาะบนเข้ามา นี่แหละครับ ดึงฟ้าต่ำ เพื่อผลประโยชน์ของพวกเขาคุณ ของหน้าที่คุณ คุณได้หลอกมาแล้วในเหตุการณ์เดือน พฤษภาคมไข่หรือเปล่า หลอกใครไม่หลอกมาหลอกคนชื่อจำลอง ผ่านมาเยอะแล้วครับ บอกอีกครั้งนะ ครับ อย่าเกรงใจ จะจัดการอะไร จัดการกับคนชื่อจำลองคนเดียว คนอื่นไม่ต้องนะครับ

กรณีเตสูกรเข้าปากสุนัข

๑๙ ม.ค. ๒๕๕๙ ผู้มีบทบาทสำคัญในการต่อสู้กับสิ่งที่ไม่ถูกต้องในสังคมหลายต่อหลายครั้ง ได้มาให้ข้อมูลเชิงลึกที่น่าสนใจอย่างฟังหูไว้หูว่า

เรื่องนี้มันเกิดการหักหลังกัน แรกเลยคือ **นาย กอ.** ไปเอ่ยปากชวน **นาย ขอ.** เอาธุรกิจที่มีเข้าตลาดหลักทรัพย์ แล้วก็มาเอ่ยปากให้ พล.ต.จำลอง ต้าน ทำไม เพราะนาย กอ. บอกนาย ขอ. ขอหุ้นสัก ๒๐ % ฟรี ที่จริง นาย ขอ. จ่ายให้ได้ แต่มาคิดว่ถ้าเรื่องนี้ นาย กอ. ชื่อหุ้นเพิ่มก็จะกลายเป็นคุณสมบัติมากของกิจการนาย ขอ. พอ นาย ขอ. ไม่ยอมซื้อตกลง ก็มาสะกิดให้ พล.ต.จำลอง ต้าน แล้วตอนเคลื่อนตัวครั้งแรกก็เป็นนโยบายจาก นาย กอ. ลงไปให้หน่วยงานหนึ่งของรัฐช่วย ผ่านสำนักปฏิบัติธรรมแห่งหนึ่งที่มีทั้งทุนและมวลจำนวนมาก ผ่านสานุศิษย์คนหนึ่งที่มีธุรกิจใหญ่ให้มาช่วย ส่วน สันตือโศกไม่ต้องพูดถึง เพราะพล.ต.จำลอง ต่อได้แล้ว และให้สื่อมวลชนตีแผ่ เพื่อสร้างอำนาจต่อรองให้ นาย ขอ. มาเข้าคอกตามที่ตนเองต้องการ

ล่าสุด นาย ขอ. จะเอาธุรกิจของตนไปเข้าตลาดหลักทรัพย์ที่สิงคโปร์ นาย กอ. ก็ตกใจ เพราะฉะนั้น **นาย ทอ.** (ผู้มีอำนาจในเรื่องนี้อีกคน) ถึงได้กลับลำ ก่อน พล.ต.จำลองจะออกมาดำเนิน ก็ มีแผนว่าจะเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์เพื่อสร้างมาร์เก็ตแคป พอ ก.ฟ.ผ.สะตุกก็จะเอาธุรกิจนี้เข้า แทน เพื่อประคองเศรษฐกิจไทยในตลาดหุ้น

การเคลื่อนครั้งล่าสุดเขาก็เลยกดปุ่มไม่ให้หน่วยงานหนึ่งของรัฐเข้าร่วมด้วย และตอนนั้นเขาก็ ควบคุมสื่อทุกอย่างไม่ให้เสนอเรื่องนี้ ซึ่งมาจาก นาย กอ. ทั้งหมดเลย เพื่อให้ พล.ต.จำลองผ่านไปเอง แล้วก็จบ กลับบ้านไป

พ่อท่านแสดงความเห็นว่า เรื่องนี้ถ้าจริง ก็เท่ากับ พล.ต.จำลองเตะหมูเข้าปากหมา อวดมากก็บอกว่า ไม่เป็นไร อวดมาไม่เกี่ยวข้องกับใคร จะเป็นอะไร อย่างไร ใครจะทำชั่วก็บาปใคร บาปมัน แต่ถ้าเอาบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์นี้ การขยายผลผลิต ผลกระทบต่อมนุษยชาติเกิดขึ้นแน่ อันนี้ต่างหากที่เป็นเป้าหมายหลักของอวดมา ใครจะทำชั่วทำดี มันเรื่องบาปบุญของเขาเองทั้งสิ้น อวดมาไม่เกี่ยว ในประเด็นของกรรม ใครจะเตะหมูเข้าปากหมาอย่างไรก็เรื่องของเขา **บาปบุญมีจริง กรรมของใครของมัน** หน้าที่ของเราคือหน้าที่ช่วยประชาชนตรงนี้ ข้อมูลเหล่านั้นอวดมาก็รับฟัง เราก็ใช้ประกอบการพิจารณาด้วย จะจริงไม่จริงก็ต้องใช้ความสามารถพยายามหาความจริงให้ได้มากที่สุด เราใช้วิจารณ์ญาณเลือกฟันตัดลิ้นตามภูมิของเรา แต่เป้าหมายก็ต้องมุ่งที่ผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ ไม่ใช่เรื่องแฉหาผลประโยชน์ส่วนบุคคล แม้แต่เพื่อผลประโยชน์ของเรา

ขอร้อง ! อย่าเอาน้ำเมาเข้าตลาดหุ้นเลย

การชุมนุมที่หน้า ก.ล.ต. ครั้งนี้ พ่อท่านได้รับนิมนต์ให้แสดงธรรมทุกคำ ที่กลางถนนวิทยุนี้ นอกจากชาวโอ๊คแล้ว มี ร.บ.ภ. ตำรวจ ผู้คนที่ผ่านไปมาในย่านนั้น รวมไปถึงศาสนิกของกลุ่มองค์กรอื่นก็ได้รับฟังด้วย จากบางส่วนของ การแสดงธรรมดังนี้

“พวกเราที่ต้องมาทำอย่างนั้นนะ เราไม่ได้อยากมาทำ แต่ว่าเราจำเป็นต้องทำ เพื่อที่จะแสดงสิทธิในความเป็นคนในสังคม เพราะยุคนี้เป็นยุคที่คนมีความรู้เรื่อง “สิทธิ” และมี “สิทธิ” เต็มสมบูรณ์แล้ว ไม่ใช่ยุคโบราณ ที่เป็นสมบูรณาญาสิทธิราช สิทธิยิ่งใหญ่เป็นของเจ้าผู้ครองแผ่นดิน หรือว่ายุคทาส ซึ่งคนผู้เป็นทาสไม่มีสิทธิแม้ในความเป็นคนของตนเอง ทาสต้องเป็นสมบัติของนาย คนยังไม่มีความรู้เรื่องสิทธิทั้งหลาย ไม่ว่าสิทธิทางวัตถุ และสิทธิมนุษยชน

มีคนพูดว่าทำไมนะ นี่เป็นสมณะเป็นพระเป็นเจ้า มาวุ่นอะไรกับเรื่องอย่างนี้ มันไม่ใช่เรื่องของธรรมะ คนที่พูดนั้นไม่เข้าใจธรรมะ ธรรมะโดยความหมายง่ายๆก็แปลว่าความดี ทุกคนเข้าใจว่าธรรมะคือความดี อธรรมคือความไม่ดี เพราะฉะนั้นธรรมะก็กินความถึงสภาพที่จะต้องทำอะไรที่เราจะรังสรรค์หรือเราจะช่วยกันให้มันเกิดความดีงาม เราก็กู้กัน เท่าที่ควรจะทำให้ได้ในกรอบของกฎหมายในกรอบของวัฒนธรรม สิทธิหน้าที่ทำความดี สิทธิหน้าที่จะช่วยสังคมให้มีความดีงาม มันเป็นสิทธิและหน้าที่ของคนทุกคนใช้ใหม่ ยิ่งเป็นพระเป็นสงฆ์ยิ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่เราทำที่เราไม่ได้ทำผิดกฎหมาย ประชาธิปไตยทำอย่างนี้ได้ในสังคม อารยประเทศทั่วโลกก็ทำเช่นนี้ได้ ไม่ใช่เรื่องผิดกฎหมายอะไร เพราะฉะนั้นเราก็มายึดตามสิทธิหน้าที่ที่ควรทำ เราไม่ได้รับจ้าง เรามาทำก็เหน็ดเหนื่อย ลำบากไม่ใช่หน่อย ไม่ได้อยากมานั่งอย่างนี้ มันสบายที่ไหนเล่า นั่งอยู่ที่ควรนั่ง นอนอยู่ที่ควรนอน ก็ดีกว่า ไอนี้ที่ควรนอนก็ไม่ใช้ที่ควรนอน ก็มันถนบนะ แต่เราก็กินเสียสละเพื่อให้ผู้ที่มีความรู้ เป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะ เป็นผู้ที่อยู่แลหน้าที่อะไรต่ออะไรบ้าง เช่น ก.ล.ต. นี่เป็นต้น หรือแม้แต่ผู้ใหญ่ผู้มีอำนาจหน้าที่ มีสิทธิ์มีเสียงที่จะช่วย ออกความเห็นหรือว่าช่วยแนะนำ ชาวคณะกรรมกร ก.ล.ต. ให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ เป็นธรรมะ เป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นสิ่งที่ควร เพราะว่าที่เรานั่งนี่ เป็นการแสดงออก เป็นการประท้วง ตามสิทธิว่ามันไม่ควร

เรามาขอความเห็นใจ พวกเราไม่ได้มารุกราน ไม่ได้มาบีบบังคับ ไม่ได้มากดขี่ข่มเหงอะไรเลย เราเสียสละมา มากันนี่เหน็ดเหนื่อย มาอ่อนวอนขอร้องให้เห็นใจบ้างเถิด โดยมีข้อต่ออร้องว่ากรุณา

นี่เป็นสมณะเป็นพระเป็นเจ้า มาว่าอะไรกับเรื่องอย่างนี้ มันไม่ใช่เรื่องของธรรมะ คนที่พูดนั้นไม่เข้าใจธรรมะ ธรรมะโดยความหมายต่างๆก็แปลว่าความดี ทุกคนเข้าใจว่าธรรมะคือความดี อธรรมคือความไม่ดี เพราะฉะนั้น ธรรมะก็กินความถึงสภาพที่จะต้องทำอย่างไร ที่เราจะรับสรรค์ หรือเราจะช่วยกันให้มันเกิดความดีงาม เราก็กทำกัน

อย่าเอาบริษัทผลิตน้ำเมานี่เข้าตลาดหลักทรัพย์เลย เพราะกฎหมายก็มีอยู่แล้วว่าสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้ ก็ขอให้ทบทวนกฎหมายนี้และก็ปฏิบัติตามข้อกำหนดหมายนี้หน่อยเถอะ ที่เราเห็นจริงเห็นจริงว่าไม่อยากให้เอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เพราะใช้สามัญสำนึกทุกคนก็รู้ว่าเมื่อเข้าตลาดหลักทรัพย์แล้วกองเงินก็จะมาก คนมาซื้อหุ้นมาลงทุนก็จะมาก เมื่อมีเงินมากเขาก็ต้องเอาไปผลิตให้มากขึ้น ไปทำตลาดให้กว้าง ไปให้คนซื้อคนกินมากขึ้นๆ มันเป็นเรื่องสามัญแท้ๆ เมื่อคนกินเยอะคนก็เมากันเยอะ ทุกวันนี้เมากันไม่พอหรือไง เมมาแล้วก็ทำเลวทำชั่วทำร้ายสมบัติวิบัติเสียหาย จิตวิญญาณเสียหาย สังคมเสียหาย เสียหายไปหมด ค่าเสียหายถ้าคิดค่ากันจริงๆแล้วมันไม่คุ้มเลยก็อยากจะทำอันอื่นร้องขอจริงๆ เรามาที่นี่ไม่ได้มานั่งข่มขู่ไม่ได้มานั่งกดดัน เรามาขอความเห็นใจตั้งแต่เด็กถึงผู้ใหญ่ที่นี่ เรามาช่วยกันแสดงความนอบน้อม อ้อนวอน ขอร้องต่อตลาดหลักทรัพย์ กรุณาด้วยเถิดอย่ารับบริษัทนี้เข้าเลย เพราะเข้าไปแล้วก็จะผลิตใหญ่ผลิตมาก จนกระทั่งจะต้องไปกระจายตลาดให้คนต้องมามากขึ้นนั่นแหละ ท่านผู้เป็นเจ้าของบริษัทที่รวยแสนรวยและติดอันดับโลกแล้วเดี๋ยวนี้ กรุณาเถอะท่านรวยมากแล้วท่านน่าจะพอบ้าง ท่านอย่ามาอ้างเลยว่า จะเป็นการทำให้เศรษฐกิจประเทศไทยดีขึ้น การได้เงินจากสิ่งที่มันทำลายอะไรในสังคมมนุษย์ชาติลงไปอีกมันควรหรือ

ขอภัยถ้าอาตมาจะเปรียบเทียบ คุณไปค้าเหล้า คุณก็ได้เงินมาช่วยเศรษฐกิจตัวเอง

เหมือนกับคนขายตัวแล้วก็ได้เงินมาช่วยเศรษฐกิจตัวเอง ก็เหมือนกัน ผู้หญิงขายตัวนี้ก็ไปหาเงินมาช่วยเศรษฐกิจตัวเอง มันน่าภาคภูมิใจอะไรกันนะ มันมีศักดิ์ศรีอะไร คุณทำงานอบายมุขเท่านั้น

ศาสดาทุกพระองค์ ไม่ว่าจะในศาสนาไหนๆ ไม่ส่งเสริมน้ำเมา

ศาสนาพุทธเราศึกษาทั้งสมมุติสัจจะ ศึกษาทั้งปรมัตถสัจจะ ปรมัตถสัจจะหมายความว่าความจริงที่สูงกว่าสมมุติสัจจะ ความจริงที่ไปถึงสุดยอดถึงขั้นเป็นเรื่องของนามธรรมในจิตวิญญาณ ในเรื่องของกิเลส แล้วก็ล้างกิเลสได้อย่างรู้แจ้งเห็นจริงจนบรรลุธรรม นั่นเป็นปรมัตถสัจจะ

เพราะฉะนั้น ความจริงที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้นั้นนะ จึงสอดคล้อง ทำไปพร้อมกัน ทำไปให้ได้ลงตัวหรือว่าได้สัดส่วนที่เป็นไปได้ทั้งสังคมประเทศชาติ เป็นไปได้ทั้งส่วนรวมส่วนตัว

พวกเราปฏิบัติธรรมมาตลอด มาเป็นคนจน มาทำงานอะไรอย่างนี้เป็นต้น เราต้องพักงาน ปิดร้านขายอาหาร ทำอาหารที่โน่น ส่งมาที่นี่ มีแต่ทำมากิน ไม่ได้ทำขายเลย เพราะว่าต้องทำมาเลี้ยงใครต่อใครกันมากมาย ปิดร้านทำงานหลายแห่ง ต้องหยุดหาเงิน แต่มาชุมนุมกันที่นี่ใช้เงิน ก็ร่อยหรอไปเรื่อย เสียสละหลายอย่าง ส่วนตัวก็ละล้างความเห็นแก่ตัว ส่วนรวมก็ช่วยให้สังคมดี

ถ้าแม้ว่ายังจะต้องยึดเยื่อต่อไปอีกนานกว่านี้ ไม่มีเงินที่จะมาซื้ออาหารมาทำมากินมาใช้กันแล้วละก็ เราก็คงจะต้องมาเปิดตลาดที่นี่ เปิดงานที่นี่ ยกครัวมาทำอาหารมังสวิรัติขายที่นี่ เพื่อจะได้เงินมาช่วยนั่นประทั่งไปต่อ มาตั้งร้านทำน้ำเต้าหู้ หอดปลาห้องโก๋ขายที่นี่ ยกตู้อบขนมปังโฮลวีทมาเราก็คงต้องทำ ถ้าถึงเวลานั้น

ถาม : นายทุนที่ทำสินค้าฆ่าคน จะเกิดทุกข์ภัยอย่างไร เมื่อไหร่ แก่นายทุนเอง

พ่อท่าน : โอโฮ...ถามเป็นอจินไตยเลย อจินไตยหมายความว่า เป็นเรื่องที่ตอบยาก เป็นเรื่องที่ยากคิดเลย เพราะว่าถามไปถึงวิบากกรรม เป็นต้นว่า **ผู้ที่ฆ่าคนบาปแน่** แต่จะได้รับการบารมีอย่างไรตอบไม่ได้ ฉะนั้นด้วยกัน นายทุนทำสินค้าฆ่าคนจะได้รับทุกข์ภัยอย่างไร สินค้าที่ฆ่าคนตรงๆ **เช่นยาพิษ เช่นอาวุธ บาปแน่** แม้จะเป็นสินค้าที่ฆ่าทางอ้อม ฆ่าคนหรือทำลายคนด้วยอบายมุข ผู้นั้นก็จะได้รับบาปเป็นผลแน่นอน การค้าแค่เนื้อสัตว์ พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ชัดว่าบาปแล้ว แม้แต่ค้าขายสัตว์เป็นๆก็บาป ค้าขายสิ่งมอมเมาก็บาป เป็นมิจฉาพาดิษย์ทั้งนั้น แต่จะเป็นอย่างไรนั้น อันนี้เป็นอจินไตยตอบไม่ได้ตายตัวว่าจะต้องยังงั้นยังงี้ ตอบยากเพราะว่าเป็นเรื่องละเอียดลอบซับซ้อนมาก เรื่องกรรมวิบากนี้เป็นอจินไตยอย่างหนึ่งในห้าอย่างตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ แม้รู้ก็อธิบายได้ยาก แต่ศึกษาได้ว่ามันดีหรือไม่ดี เมื่อไม่ตืออย่าทำ เพราะถ้าทำก็ต้องได้บาปไม่มีทางเลี่ยง ทำบาปแล้วจะไม่เอาที่ไม่ได้ เป็นทรัพย์ของตน เพราะกรรมใดที่ตนทำเป็นของตนทั้งสิ้น ติดตัวเราไปข้ามชาติ นับชาติไม่ถ้วน ไม่เหมือนทรัพย์ที่เป็นเงินแม่ได้ในชาตินี้จะน้อยจะมากเท่าใดก็ไม่ติดตัวเราข้ามชาติไปด้วย การค้าอบายมุขยิ่งได้เงินมากก็ยิ่งได้บาปมากและบาปเท่านั้นที่ติดตัวข้ามชาติไปด้วย เงินที่ได้จากอบายมุขต่อให้มากเท่าใดมันก็ไม่ติดตัวข้ามชาติไปกับเรา

ก็ตอบได้ตามหลักกว้างๆว่า นายทุนที่ทำสินค้าฆ่าคน สินค้าอบายมุข เขาก็จะต้องได้รับวิบากบาป จะต้องได้รับทุกข์ทรมาน ถ้ามองว่าจะเกิดทุกข์ภัยอย่างไร ตอบไม่ได้ เมื่อไหร่ ก็ตอบไม่ได้ อีกเหมือนกัน แต่สามัญสำนึกใครๆก็รู้ว่าเมื่อค้าสิ่งที่ไม่ดี ก็ทำกรรมที่ไม่ดีก็ได้บาปแน่ๆ และอย่าอ้างว่าสร้างเศรษฐกิจให้แก่ชาติเลย มันไม่จริงตั้งแต่ตัวสิ่งผลิตนั้นมันชั่วแล้ว และที่จริงเศรษฐกิจก็ไม่ได้หมายถึงเงินอย่างเดียว มันหมายถึงความเป็นอยู่ของคนในสังคมเป็นนัยสำคัญหลัก

ถาม : พ่อท่านคะ หนูอยากทราบ ว่า ถ้า ก.ล.ต. ไม่ยอมทำตามกฎหมายจริงๆละคะ พวกเราจะอยู่ตรงนี้ไปเรื่อยๆ หรือเปล่าคะ

พ่อท่าน : ถ้า ก.ล.ต. ท่านไม่ยอมทำตามกฎหมายจริงๆ พวกเราจะอยู่ตรงนี้ไปเรื่อยๆ หรือเปล่า เราก็อาจจะมึนงงอะไรลงมาอีกแล้ว ซึ่งเสนอไปแล้ว แม้ ก.ล.ต. จะไม่ปฏิบัติตาม ตามที่เรา

ขอว่า คือให้ ก.ล.ต.เนีย เป็นผู้ตอบออกมาตรงๆเลยว่า จะไม่รับบริษัทเหล่านี้หรือบริษัทหน้าเมานี้ เข้าตลาดหลักทรัพย์ เพราะผิดกฎหมาย เรายืนยันไปแล้ว กฎหมายของ ก.ล.ต.เอง ถ้า ก.ล.ต.ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย แต่เราก็ได้มีเงื่อนไขต่อรองลงมาอีกว่า ผู้ใหญ่บ้านเมือง คณะรัฐบาลหรือว่าองค์กรหลักของบ้านเมือง ถ้าจะไปจัดการควบคุมดูแล ไม่ให้มันแพร่หลายออกไป ไม่ต้องโฆษณา ไม่ต้องไปขายเกลื่อนกราด กำหนดอายุคนซื้อหรือว่าจัดโซนอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งจะมีรายละเอียดไปอีก ตามที่เรายืนยันเงื่อนไขนั้นไป ถ้าท่านตอบตกลงว่าจะกระทำกฎหลักอย่างนั้นออกมาใช้กับประชาชนคนไทย เราก็เอาด้วย เป็นอีกเงื่อนไขหนึ่ง เพราะฉะนั้นแม้ ก.ล.ต. ท่านจะไม่ทำตามที่เราต้องการ แต่ถ้าเป็นเงื่อนไขอย่างนี้ ก่อร่างนี้เราก็ยอม เราก็จะไม่อยู่ตรงนี้ต่อไปละ ถ้าเผื่อว่าทางผู้บริหารบ้านเมือง ท่านผู้ที่มีอำนาจในการดูแลทำอะไรต่ออะไรอยู่ในสังคมช่วยอย่างนี้ได้ เราก็หยุด

ถาม : ทำไมพวกคุณนิยมทุกๆที่เอาเปรียบหรือทำบาปอยู่ตลอดเวลา แต่ทำไมดูเหมือนกรรมไม่ตามสนองเขาเลย เขายังคงร่ำรวยยิ่งขึ้นๆ ดูมีความสุขยิ่งกว่าพวกเคร่งครัดในศาสนาด้วยซ้ำ

พ่อท่าน : กรรมอาจจะไม่สนองในปัจจุบันนี้ทันที ไปสนองในชาติหน้าชาติโน้นชาติไหนก็ได้ ถามต่อมาอีกว่า เขายังคงร่ำรวยยิ่งขึ้นๆ ให้รวยซะให้เข็ด รวยไปเลย เป็นชาวอโคจรอย่าไปกังวลเลยใครเขาจะรวย เพราะคนยิ่งโลภยิ่งรวย ยิ่งรวยยิ่งโลภ แล้วรวยโดยคดโกง โดยทุจริต โดยไม่ดี เขาก็รวย เขาก็ยิ่งได้บาป แม้ไม่โกง บุญชนสามัญในโลกนั้นจะรวยได้ก็ต้องเอาเปรียบ คนจะรวยได้มี ๒ ประการ ๑. ต้องหาทางเอาเปรียบให้ได้มากๆ ๒. ซี้เหนียวให้ได้มากๆ คนพวกนี้ได้บาป พุดโดยหลักเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์แท้ๆ ไม่ใช่เศรษฐศาสตร์ของคนซี้โกง คนที่สะสมกอบโกยเอามาให้ตัวเองไว้มากๆๆๆๆนี้ ทำให้เศรษฐกิจของสังคมเดือดร้อน คนที่ไม่สามารถทำ หรือคนที่ด้อยกว่าก็ลำบาก และคนที่กอบโกยไม่รู้จักจบ กอบโกยมารวยแล้วรวยอีก รวยแล้วรวยมากๆๆ ยิ่งชั่วหนักเลย ยิ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจ มีความรู้ความสามารถมาก เป็นปลาใหญ่ ควรช่วยปลาเล็ก ไม่ใช่เป็นปลาใหญ่แล้ว ก็เอาอำนาจความใหญ่ความแรงของตัวเองที่มี ไปรังแกปลาเล็ก ไอนั้นมันน่าเกลียดมากเลย เป็นคนไม่สง่างามเลย เป็นคนใจดำอำมหิต เพราะฉะนั้นความรวยไม่ใช่ความดีเลย ขอยืนยัน แม้คนผู้มีบุญบารมี ถ้าต้องรวยก็จะเป็นคนเอาความรวยมาเสียสละให้ยิ่งๆ ก็ยิ่งจะรวยยิ่งขึ้นทับทวีไปในชาติต่อไปเพราะชาตินี้เสียสละๆๆตนก็ต้องจน

ส่วนที่ว่า *เขายังคงรวยยิ่งขึ้นๆ ดูมีความสุข* นั้น ความสุขเป็นความหลอก ในศาสนาพุทธยืนยันไว้ชัด สุข คำเต็มว่า สุขัลลิกะ อธิกะแปลว่าความหลอกหลวง มีแต่ทุกข์เท่านั้นเกิดขึ้น ทุกข์เท่านั้นตั้งอยู่ และทุกข์เท่านั้นดับไป พระพุทธเจ้าสอนหัวใจศาสนา คือ อาริยสังคี คือทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ ความดับทุกข์ ทางแห่งความดับทุกข์ ไม่เคยไปให้สอนเรื่องไปให้สร้างความสุข ผู้ปฏิบัติสังฆกรรมถึงปรมาตถ์จริงแล้ว จะเห็นว่าความสุขนั้นมันไม่มี สุดท้ายแล้วทุกข์ขมสุข เมื่อดับเหตุแห่งทุกข์ได้สนิท สุขก็ดับไปด้วย เป็นอุเบกขาหรือออกทุกข์ขมสุข สุข(โลกีย์)ก็ไม่มี ทุกข์ก็ไม่มี

และที่ว่า *ดูมีความสุขยิ่งกว่าผู้เคร่งครัดในศาสนาด้วยซ้ำ* เอาเถอะ เคร่งครัดในศาสนาเข้าไปเถอะ แล้วล้างกิเลสให้ได้แล้วเราจะรู้ว่า วุปลโมสุขหรือปรมังสุขัง สุขสงบ สุขแบบโลกุตระ สุขพิเศษนี้ ซึ่งเป็นสุขที่ไม่ใช่สุขเพราะได้บำเรอกิเลส สุขที่ไม่มิกิเลส สุขที่มันไม่ใช่ความสุขแบบบรรพชาตีย่างโลกียรสแล้วเนีย มันเยี่ยมกว่า มันสงบกว่า แล้วมันสุดยอดกว่า มันเป็นความสุขที่เลิศเลอกว่า เป็นวิมุตติรส วิเศษยิ่งกว่าโลกียรส เยี่ยมกว่าโลกียรส ผู้ที่มีสภาพธรรมอันนี้เองแล้วผู้นั้นจะตอบได้แล้วผู้นั้นจะรู้ซึ่งชัดเจน ผู้ที่ไม่ได้ลิ้มรสที่เป็นวิมุตติรส ผู้นั้นไม่รู้หรอก อันนี้ต้องมาศึกษาดีๆ แล้วปฏิบัติให้ได้วิมุตติ ที่เป็นธรรมรสอันไม่มีกิเลส แม้แค่รสวิมุตติจากอบายมุขก็จะรู้รสนั้น”

[ข้างต้นนี้เป็นเพียงบางส่วนของท่านได้แสดงธรรมและตอบคำถาม เนื้อหาที่เป็นการอธิบายเกี่ยวกับหลักธรรม และยกตัวอย่างการปฏิบัติของชุมชนชาวอโคจร ในที่นี้ขอตัดไม่นำมาลงในที่นี้ทั้งหมด

ผู้สนใจในรายละเอียดของการแสดงธรรม ตั้งแต่ ๑๗-๒๔ ม.ค. ๒๕๔๙ ติดต่ได้ที่ฝ่ายเผยแพร่ ใน
สื่อสารที่ชื่อว่า “ขอร้อง ! อย่าเอาน้ำเมาเข้าตลาดหุ้่นเลย”]

พล.ต.จำลอง แจ้งผลการชุมนุมก่อนสลายตัว

หลังการแสดงธรรมจบลง พล.ต.จำลองและคณะกรรมการในการเคลื่อนไหวคัดค้านครั้งนี้ ได้ขึ้นไปบนเวที โดย พล.ต.จำลอง ในฐานะตัวแทนได้แจ้งผลการชุมนุม ให้กับผู้ชุมนุมได้รับทราบก่อน การสลายการชุมนุม จากบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

ผลการชุมนุมคัดค้านตั้งแต่ ๑๙-๒๔ มกราคม ๒๕๔๙ ณ บริเวณหน้าสำนักงาน ก.ล.ต. เนื่องจากน้ำเมากำลังขยายกิจการ ทำให้ความเสียหายให้กับประเทศชาติมากยิ่งขึ้น ทั้งการทุบการโฆษณา ผ่านสื่อทุกชนิด และระดมทุน โดยพยายามจะนำกิจการเข้าตลาดหลักทรัพย์ เพื่อสามารถเพิ่มการผลิต เพิ่มการขาย เพิ่มคนตีพิมพ์ได้อีกมากมาย กฎหมายปี '๓๕ และ '๔๓ กำหนดไว้แน่ชัดว่า ธุรกิจที่จะนำเข้า ตลาดหลักทรัพย์ได้ ต้องเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสภาพนายความและ

บันทึกจาก ...ปัจจุบัน:

กระทรวงสาธารณสุข ได้มีเอกสารยืนยันว่าไม่เป็นประโยชน์ทั้งสองอย่าง นี่เป็นการทำความให้ฟังนะครับ เพื่อคนที่เขามาอ่านนี่ว่าเขาจะได้อ่าน

ตลอดเวลาที่มีการคัดค้าน ก.ล.ต. พยายามจะแอบนำเรื่องน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์มาพิจารณาอนุมัติหลายครั้ง โชคดีที่เราารู้ล่วงหน้าทุกครั้ง ได้เตรียมการประชุมไว้พร้อม ก.ล.ต. ก็เลื่อนการพิจารณาทุกครั้งเหมือนกัน ครั้งที่แล้ว ก.ล.ต. จะพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ เราเตรียมการประชุมที่หน้าบริเวณ ก.ล.ต. นี้แหละ ก.ล.ต. รีบแถลงข่าวออกมาก่อนหน้านั้นทันทีว่า จะเลื่อนการพิจารณาออกไป จนกว่าจะมีการออกกฎหมายกระทรวงสาธารณสุขเรียบร้อยแล้ว คณะผู้คัดค้านจึงมีหนังสือขอให้ ก.ล.ต. ยืนยันเป็นมติ ซึ่งจะมีผลทางกฎหมายมากกว่าข่าว ก.ล.ต. ปรากฏว่า ก.ล.ต. ก็ไม่ยืนยันสักที ปล่อยให้เวลาผ่านไปมากกว่า ๑ เดือน ต่อมาเราทราบว่าแอบเอาเรื่องน้ำเมาเข้าพิจารณาอนุมัติ เมื่อ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา เราไม่ทราบจะหันหน้าไปพึ่งใคร เพราะได้ติดต่อผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองมาหมดแล้ว จึงมีความจำเป็นต้องชุมนุมที่นั่นในวันนั้น การชุมนุมก่อให้เกิดความยุ่งยากอย่างมาก แก่สถานทูตสหรัฐอเมริกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ ก.ล.ต. ซึ่งเป็นต้นเหตุ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ก.ล.ต. จึงมีเอกสารยืนยันมติตามที่เราขอร้องไปแล้วเดือนเศษ ซึ่งผลจากการออกมตินี้ ก.ล.ต. จะแอบนำเรื่องเข้าพิจารณาอีกไม่ได้ต่อไป จนกว่าจะออกกฎหมายสาธารณสุขเรียบร้อยคือต้องใช้เวลามากถึง ๒ ปี

รัฐบาลคงเกรงว่าจะเกิดความวุ่นวายอันเนื่องมาจากการชุมนุมครั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข **พินิจ จารุสมบัติ** จึงเดินทางมาพบผู้แทนผู้คัดค้านเมื่อค่ำวันที่ ๒๒ มกราคม หาทางออกอีกวิธีหนึ่งคือ **การออกกฎหมายควบคุมน้ำเมา เช่น ห้ามโฆษณาเบียร์เหล้าผ่านสื่อทุกชนิด ทุกรูปแบบ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง** เป็นต้น โดยเสนอมาตรการควบคุมการดื่มน้ำเมาเข้าสู่การประชุมคณะรัฐมนตรีในวันนี้

คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการพร้อมให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ไปกำหนดแนวทางที่เหมาะสม คณะเราเห็นอย่างนี้แล้ว ก็ยังไม่ไว้ใจ กลัวจะถูกหลอกต่อไป ก็เลยมีการติดต่อว่า รัฐมนตรีสาธารณสุข ต้องออกมาเป็นเอกสารยืนยันให้แน่ชัดว่าจะทำให้เสร็จภายในเมื่อไหร่ เมื่อพ้นกำหนดนั้นไปแล้ว ไม่ทำชุมนุมใหญ่กว่านี้เยอะเยอะเลยนะฮะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีหนังสือเป็นหลักฐานยืนยันกับคณะเราว่า จะดำเนินการออกกฎหมายภายใน ๔๕ วันนับแต่วันนี้ครับ

ผู้แทนคณะผู้คัดค้านได้ประชุมกัน มีความเห็นว่า ตลอดเวลา ๘ คืน ๙ วัน ที่เรามาปักหลักชุมนุมครั้งนี้ ได้ผลอย่างเห็นแน่ชัดว่า เราได้ประโยชน์มากมายหลายประการ

๑. ก.ล.ต. จะแอบเอาเรื่องน้ำเมาเข้าหลักทรัพย์เข้าประชุมอีกไม่ได้แล้ว จนกว่าจะมีกฎหมายออกมา คือจนกว่าเวลาจะผ่านไป ๒ ปีเศษๆนะ ถึงจะดำเนินการได้

๒. ภายใน ๔๕ วันนับแต่เนี่ย จะมีกฎหมายออกมากควบคุม กฎกระทรวงนี้ดีนะครับ ไม่ต้องไปผ่าน ส.ส. ไม่ต้องไปผ่าน ส.ว. รัฐมนตรีเซ็นแก๊กริ่งออกมาได้เลย เลยรวดเร็วนะครับ ภายใน ๔๕ วันนับแต่เนี่ยจะมีกฎหมายออกมากควบคุมการขายการดื่มน้ำเมาอย่างเคร่งครัด ที่สามารถหยุดยั้งการขายกิจการน้ำเมาอย่างได้ผลยิ่ง

สรุปคือ ได้ผลมากกว่าที่เราเรียกร้องหลายเท่าครับ... คณะกรรมการคัดค้าน จึงลงมติเป็น

เอกฉันท์ว่า นับจากวันนี้ไปประมาณ ๔๕ วัน กระทรวงสาธารณสุขจะต้องออกกฎกระทรวงควบคุม การขาย การดื่ม การโฆษณาน้ำเมา และ ก.ล.ต. ต้องทำตามกฎหมาย ไม่เอาน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ หากไม่เป็นไปตามนี้ เราจะชุมนุมอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งสุดท้าย พบกันที่นี้ วันจันทร์ที่ ๑๓ มีนาคม ครับ...

คณะกรรมการคัดค้านเบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ ขอขอบพระคุณสมาชิกกองทัพธรรม ทุกศาสนา ที่ทำมาได้มาช่วยกันคัดค้านมาตลอดระยะเวลา ๑ ปี กับ ๑ วัน จนถึงวันนี้ จึงขอยุติการชุมนุม ณ บัดนี้ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

แม่จะแพ้ย แต่เราก็ได้เสียสละ: กำเพื่อสังคมแล้ว

๒๒ ม.ค. ๒๕๔๙ ที่สันติอโศก อันเนื่องมาจากที่ผ่านๆมา คนในรัฐบาลมีความพยายามที่จะเอาบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์เสียเอง โดยอาศัยอำนาจและกฎกติกาที่มี อังการเติบโตทางเศรษฐกิจ (จริงๆแล้ว เศรษฐกิจของใครเติบโต เศรษฐกิจของประชาชน เศรษฐกิจโดยรวมเติบโตขึ้นจริงหรือเปล่า) ไม่ได้ใส่ใจกับผลกระทบทางสังคมที่จะเกิดขึ้นตามมา หลายต่อหลายครั้งมีความพยายามที่จะเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ไม่เปิดเผยให้สาธารณชนได้รับทราบ ท่าทีเช่นนี้มีมาตลอด ทำให้พวกเราหลายคนถอดใจ จากบางส่วนของท่านได้แสดงธรรมไว้ กล่าวถึงบทบาทการทำงานที่ผ่านอุปสรรคของชาวอโศก และแนะให้ทำใจกับผลที่จะเกิดขึ้น ไม่เป็นดังที่พวกเรามุ่งหวัง ดังบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

“พวกเราต้องเอาความสงบ สบายความรุนแรง เราต้องอหิงสา อโหสิ ให้ได้มากๆ

แม้ที่สุดการต่อสู้ครั้งนี้จะจบด้วยการพ่ายแพ้ทางเกมการเมือง เหมือนกับที่เราเคยแพ้ตอนที่เรารื่นศาลครั้งก่อนโน้น ที่ถูกตัดสินว่าแพ้กดี แต่เราก็เชื่อว่าเราไม่ได้ผิดในทางธรรม เราอาจจะผิดแง่ของกฎหมายที่เขาบัญญัติขึ้นมาใหม่เอาเอง ซึ่งมันไม่ใช่บัญญัติของพระพุทธเจ้า เมื่อแพ้เราก็รับโทษทัณฑ์ไป แต่เราไม่ได้เสีย เรากลับได้ด้วยซ้ำ ได้ฝึกฝนอดทนขัดเกลาก่อน ได้เปิดเผยและเผยแพร่ความจริงเป็นต้น นั่นคือเหตุการณ์ครั้งโน้น ส่วนเหตุการณ์ครั้งนี้ก็เหมือนกัน**แม่จะจบด้วยการแพ้ย เราก็ได้ไม่ใช่เราเสีย เพราะเราไม่ได้มาเอาประโยชน์ในส่วนที่เป็นโลกธรรมให้แก่ตนเลย ไม่ว่าจะเป็นลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลภียสุข เราได้ไปเสียสละ ไปช่วยในสิ่งที่เรามีให้ เราได้แสดงออกให้สังคมได้รู้ว่าสิ่งที่สังคมเห็นดีเห็นงามนั้น แท้จริงมันไม่ดี เพราะมันเป็นอบายมุข เราได้ทำหน้าที่ของเราแล้ว ถ้าผลมันจะออกมาว่าฝ่ายน้ำเมาชนะ มันก็เป็นวิบากของสังคมที่จะต้องรับร่วมกันไป เราก็ได้ทำหน้าที่ของเราแล้ว เราได้แล้ว คือได้ทำงานที่ควรทำ ได้เสียสละแท้ๆ ทั้งทางวัตถุและทางนามธรรม อาจจะสละในเรื่องวัตถุเงินทองได้น้อย เพราะเราไม่ใช่คนร่ำรวยวัตถุเงินทอง แต่สิ่งที่เรามีคือน้ำใจ แรงงาน สมรรถนะตามประสาเราที่ได้เสียสละออกไป ให้ความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลช่วยเหลือ โดยเฉพาะที่ตั้งใจพยายามช่วยไม่ให้ก่อเกิดความรุนแรง ทำให้เกิดความสงบเย็น**

ขอยืนยันว่า ที่เราทำอยู่นี้ไม่ได้ทำเพื่อตนเองเลย เราทำเพื่อสังคมมนุษยชาติ

และที่ประท้วงกันอยู่นี้ ก็ไม่ได้เป็นเรื่องการเมืองต่างประเทศ แต่เป็นเรื่องการเมืองในประเทศไทยแท้ๆ ซึ่งมันเป็นการชุมนุมที่แตกต่างจากการชุมนุมทั้งหลายที่เคยมีมา

กล่าวได้เลยว่า การประท้วงครั้งนี้เป็นการแสดงธรรมอยู่ในที่ ถ้าไม่มีเหตุการณ์อย่างนี้เราจะแสดงอย่างนี้มันก็ไม่เหมาะ เหตุการณ์อย่างนี้ทำให้คนสนใจ เพราะมีเรื่องที่เขาสนใจเขาจึงมา แต่เขาก็ได้อีกสิ่งหนึ่งที่มีอยู่ในการชุมนุมนี้ เมื่อเขาได้มาเห็น ได้มาฟัง ได้มาสัมผัสพวกเรามากขึ้น เขาจะเข้าใจได้ คนมีปัญญาจะเข้าใจ

ในหลักสูตรศาสตร์เขาต้องสนใจศึกษา เพราะการชุมนุมที่มีความแปลกใหม่อย่างนั้นมันไม่ได้ง่าย ๆ ถ้าไม่มีเหตุการณ์อย่างนี้ เราก็ไปพูดไปประกาศอย่างนี้ไม่ได้

การแสดงออกของเราในการชุมนุมครั้งนี้ ถ้ามันยิ่งทำให้พวกเราสุขภาพเรียวร่อยยิ่งขึ้น ยิ่งแสดงออกซึ่งกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม ที่น่าเลื่อมใสยิ่งขึ้น ก็ยิ่งจะมีค่าและนำคุณาศึกษา

กลุ่มชนของพวกเราแสดงความเป็นโปรเทสต์(protest) ไม่ได้แสดงความเป็นม็อบ(mob) หน้าที่ที่เราตั้งใจอย่างยิ่งและจริงใจคือช่วยไม่ให้เกิดความรุนแรงตามความสามารถของเรา มีอะไรที่เราจะเห็นในจุดนี้ได้เราพยายามเต็มที่ เราจะอ่อนน้อมถ่อมตน เราจะสุภาพ เราจะเอื้อเฟื้อเจือจาน ทำงานไม่ถือตัว รับผิดชอบ แจกอาหารกันอย่างเรียบร้อย และมีปัจเจกเวชภัณฑ์อาหารด้วย เป็นต้น

การแสดงออกทั้งหมด เป็นกิริยา อันเป็นความจริงของพวกเรา เราไม่ได้เสแสร้งจึงทำได้ เป็นเอกภาพ เท่าที่จะทำได้กับกาลเทศะเหตุการณ์อย่างนั้นๆ สิ่งเหล่านี้ที่ทำได้ต้องมีพื้นฐาน ในสิ่งที่พวกเราเคยทำมาได้แล้ว

ท่านธัมมชโยก็สนับสนุน ท่านพูดว่า ต้องทำอย่างคุณจำลอง ไม่ใช่แค่ไม่เอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เท่านั้น มันต้องถึงขั้นปิดโรงเหล้าได้เลยก็ดี

อันนี้เป็นการแสดงถึงน้ำใจและจุดยืน แม้แต่มุสลิมก็เข้าร่วมด้วยอย่างแข็งขัน

ด้านการศึกษา นักเรียนของเราไปร่วมด้วย ผู้ปกครองนักเรียนบางคนไม่เข้าใจ ไม่อยากจะให้เข้าไปร่วม ตอนนั้นเราทำเอกสารขึ้นมาให้นักเรียนใช้ทำเป็นข้อสอบด้วยเลย เป็นการศึกษาแบบบูรณาการ แท้จริง กลุ่มชุมนุมของพวกเราจะไม่รุนแรง หรืออัยยุ เราเห็นเรื่องนี้ จึงไม่น่ากลัวอะไร แต่ถ้าผู้ปกครองนักเรียนคนใดไม่ต้องการให้ลูกมาในการชุมนุมนี้ เราก็ไม่ให้เด็กมา

แม่จะแพ้ เราก็ไม่ได้เสียหายอะไร”

จากพี่จำลองถึงน้องทักษิณ

๓๑ ม.ค. ๒๕๕๙ ที่อนุสรณ์สถานวีรชน ๑๔ ตุลาฯ สีแยกคอกวัว พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ได้เปิดแถลงข่าวว่าได้เขียนจดหมายเปิดผนึก จั่วหัวว่า **จากพี่จำลองถึงน้องทักษิณ** ไม่เห็นด้วยกับการขายหุ้นชินคอร์ปให้กับสิงคโปร์ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรีบขายทั้งหมดเพื่อระดมทุนไปทำอะไร การขายให้ต่างชาติเป็นผลเสียต่อประเทศ ดังที่เคยคัดค้านการขายหุ้นบางจากให้ต่างชาติ อันเป็นผลให้การบินไทย การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ปตท.รอดพ้นจากการขายให้ต่างชาติ ถ้าขายให้คนไทย คนไทยก็มีอำนาจซื้อได้แน่ เพียงแต่ให้ทยอยขาย ตัวอย่างการขายโรงไฟฟ้าราชบุรีหมดภายใน ๑๗ นาที ๓๓ วินาที ขายปตท.หมดใน ๑ นาที ๗ วินาทีเท่านั้นเอง แม้กฎหมายจะกำหนดว่าการขายหุ้นผ่านตลาดหลักทรัพย์ไม่ต้องเสียภาษีก็ตาม ถ้าเป็นเรื่องอื่นต้องเสียภาษีรายได้ส่วนบุคคล จำนวนอัตราร้อยละ ๓๗ % ประมาณ ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท การที่ ดร.ทักษิณ บอกจะเจียดเงินส่วนหนึ่งให้เป็นการกุศลเป็นเรื่องดี **การเป็นนักการเมืองซื้อสัตย์อย่างเดียวไม่พอ ต้องเลื่อนขั้นไปสู่ขั้นเสียสละด้วย** คือนอกจากของเขาไม่เอา ของเราก็ต้องให้ด้วย แล้ว พล.ต.จำลองเสนอแนะให้ ดร.ทักษิณ ที่กำลังตั้งหน้าตั้งตาช่วยคนยากจน บริจาคเงินที่ไม่ต้องเสียภาษีนั้นเอาไปช่วยคนยากคนจน เงินที่เหลืออีก ๕๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้นตายแล้วเกิด เกิดแล้วตายอีกก็ชาติก็กินใช้ไม่หมด และทิ้งท้ายจดหมายว่า หวังว่าความสัมพันธ์ของเราที่เคยมีมาจะไม่จางหายเพราะจดหมายฉบับนี้

นอกจากนี้ พล.ต.จำลอง ได้ปฏิเสธนักข่าวเรื่องการออกมาแถลงข่าวอย่างนี้ เป็น

การทอดสะพานให้ท่านนายกฯลง เพราะไม่ได้ติดต่อกันเลย รวมทั้งได้ปฏิเสธนักข่าวเรื่องการจะไปชุมนุมร่วมกับคุณสนธิ เพราะเรายังทำหน้าที่ที่เราทำนี่อยู่ ยังไม่ได้ดารีในเรื่องนั้น

พล.ต.จำลองได้เผยเียในภายหลังว่า จดหมายเปิดผนึกนี้ เป็นการประกาศสัจจธรรมว่า การเป็นนักการเมืองต้องซื่อสัตย์และเสียสละด้วย

บิตใหม่ของศาสนากับการเมือง

บันทึกจาก...ปัจจุบัน:

ความร้อนแรงของการเมืองไทย ตลอดเดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา ชาวโอศกเข้าไปมีส่วนร่วม นับเป็นบทเรียนที่น่าหวาดเสียวและต้นตอของการปฏิบัติธรรมภาคสนาม ในวิชาศาสนากับการเมืองอย่างสำคัญยิ่ง แทบจะไม่มีชาวโอศกคนใดคาดคิดมาก่อนว่าจะต้องไปปฏิบัติกันถึงขนาดนั้น แม้พ่อท่านเองก็ได้คาดคิดมาก่อน ท่ามกลางความร้อนระอุของฤดูกาล บวกเข้ากับความร้อนแรงของจิตใจคนนานาสารพัดในสถานการณ์อย่างนั้น ทั้งหยาบคายกระด้าง โทสะแรงร้าย คนบ้าก็มี คนเมาก็ไม่น้อย ชาวลือ ชาวลวง ชาวปล่อยก็มาก ต้องอดทนกับเสียงตะโกนออกมาอย่างมีอารมณ์ รวมถึงถ้อยคำเหน็บแนมจากผู้เชื่อถืออีกฝ่าย กลุ่มมอเตอร์ไซด์ที่มารวนก็มี แถมเหลี่ยมเชิงของคนที่ทำหน้าที่ที่พยายามทุกวิถีทาง ที่จะทำให้การชุมนุมข้างทำเนียบสลายตัวไป เช่น ยุแหย่ให้แม่ค้ามาขอใช้พื้นที่ เพื่อสร้างภาพว่าผู้ชุมนุมทะเลาะกับแม่ค้าคนยากคนจน ปล่อยรถเล่นเข้ามาในเขตผู้ชุมนุมบ้าง อ้างว่าขบวนเสด็จจะผ่านบ้าง ต่างๆนาๆเหล่านี้ ถ้าไม่ได้ปฏิบัติธรรม เผลอใจท่างใจ มีหวังเครียด หงุดหงิดไปตามเหตุปัจจัยที่มากกระทบ

ต้องขอคารวะต่อชาวโอศกทุกท่านที่ไปร่วมในกิจนี้ เพราะท่านล้วนกล้าหาญไม่หวั่นกลัวกับภัยที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ แถมเสียสละและอดทนเป็นเยี่ยม นอกจากแดดร้อน ลม ฝน จะกินจะอยู่จะขับถ่ายก็ลำบากกว่าปกติ ไม่ว่าจะสนามหลวงหรือถนนข้างทำเนียบมิได้เป็นสถานที่สัปปายะ หรือมีความน่ารื่นรมย์กว่าบ้านช่องของท่านเลยแม้ห้อย แม้กระนั้นท่านก็ยังอุตสาหะมีน้ำใจช่วยเหลือบริการรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องน้ำ อาหาร และเก็บกวาดทำความสะอาดสถานที่ รวมไปถึงบริการอื่นๆกับบุคคลที่ท่านไม่ได้รู้จัก ไม่ได้มีบุญคุณอันใดกันมาก่อน เพียงแต่เขามาร่วมในภารกิจอันเดียวกันคือ **“กู้ชาติ”**

สำหรับชาวโอศกที่ไม่ได้ไปร่วมในกิจนี้ มีทั้งที่มีปัญหาเรื่องสุขภาพของตน บ้างก็มีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ วางปล่อยไปไม่ได้เลย บ้างก็เห็นด้วยแต่กลัวภัยที่จะเกิดขึ้น บ้างก็ไม่เห็นด้วยกับการไป

ร่วมชุมนุม แม้จะเห็นด้วยกับการให้ พ.ต.ท.ทักษิณลาออกก็ตาม บ้างก็เห็นว่า พ.ต.ท.ทักษิณถูก
กลั่นแกล้งจากกลุ่มผู้สูญเสียผลประโยชน์ จึงไม่เห็นด้วยกับการเคลื่อนไหวทุกกรณีที่ทำให้ พ.ต.ท.ทักษิณ
ลาออก ที่ออกอาการหนักถึงขั้นลาออกจากกรรมการมูลนิธิ เลิกเคารพนับถือกันไปเลยก็มี ซึ่งกรณี
หลังนี้ น่าสังสารเห็นใจที่สุด **เท่ากับตัดโอกาสของตนในการเจริญขึ้นทางโลกุตรกันไปเลย**

เป็นที่น่าสังเกตว่าชาวโศกที่ออกอาการหนักอย่างนี้ ล้วนขาดโปรโตโมสหรือขาดการรับรู้
รับฟังข้อมูลสองฝ่าย เมื่อคิดและเชื่ออะไรแล้วก็ปักใจเชื่ออย่างสุดใจ ทำให้ออกอาการรักและชังอย่าง
รุนแรงได้ จึงเป็นเรื่องยากที่จะรับฟังความคิดเห็นอื่นที่ต่างไปจากที่ตนเชื่อ หลายคนขาดการฟังธรรม
และหลายคนยังมีเลือดของทุนนิยมบวกร้านางนิยมอยู่เยอะ จึงไม่รู้ลึกลับสะดุดใจอะไรกับพฤติกรรมที่
ร่ำรวยอย่างมหาศาลจากระดับหมื่นล้านก้าวกระโดดขึ้นไปเป็นแสนล้าน(ภายใน ๕ ปี) แม้จะถูกกฎหมาย
ก็ตาม อีกทั้งไม่สะดุดกับการใช้อำนาจครอบงำและคุกคามสื่อ รวมถึงไม่สะดุดกับการใช้อำนาจเอื้อ
ประโยชน์ให้กับธุรกิจของตนและพรรคพวก ที่ปรากฏออกมาหลายต่อหลายกรณี

ขณะที่คนหนึ่งทำงานแล้วร่ำรวยขึ้นๆ อย่างมีชื่อกล่าวหาว่าทุจริตนานา กับการเคลื่อนตัว
ของกองทัพธรรมอย่างเปิดเผยและเสียสละ ชื่อๆ ตรงไปตรงมา ไม่ได้มีผลประโยชน์อันใดแอบแฝงเลย
ทั้งหาญกล้าเผชิญหน้ากับอำนาจรัฐทุกรูปแบบ **กลับถูกมองข้ามลงไปสู่มิติต่ำๆ ฟ้าๆ การ
เสียสละของนักรบธรรมะที่เพื่อสังคม กลับไม่นำรักนำหน้านับถือเท่าผู้เอาแต่รวยขึ้นๆ**

น่าเห็นใจภูมิปัญญาของผู้เลือกข้างที่จะส่งเสริมคนที่ทำงานแล้วรวยขึ้นๆ อย่างมีชื่อกล่าวหา
ว่าฉ้อราษฎร์บังหลวงนานาสารพัด แทนเลือกข้างผู้ทรงศีลที่เคลื่อนไหวอย่างหาญกล้าเสียสละ เพื่อชาติ
เพื่อสังคมสำคัญกว่าคำตำหนินินทาที่จะได้รับจากผู้ไม่เข้าใจ

นับเป็นมิติใหม่ของสังคมและชาวโศก วิชาว่าด้วยศาสนากับการเมือง ที่น่าศึกษาอย่างยิ่ง
เราลองไปแกะรอยถึงความเป็นมาของสถานการณ์ต่างๆ ที่ก่อตัวและเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

ขอย้อนไปสู่แนวคิดของพ่อท่านที่พูดมานานแล้วว่า ศาสนากับการเมืองเป็นงานอันเดียวกัน ศาสนาเป็นงานช่วยสังคมช่วยมนุษย์ การเมืองก็เช่นเดียวกันก็คืองานช่วยสังคมช่วยมนุษย์ แต่เป็นเพราะสังคมเข้าใจศาสนาพุทธอย่างผิดๆ เข้าใจการเมืองผิด จึงแยกศาสนาออกจากการเมือง

ความเข้าใจศาสนาพุทธอย่างผิดๆ ก็คือ ผู้ทรงศีลจะต้องไปอยู่ป่า เขา ถ้า ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสังคมได้มากเท่าไร นั่นถือกันว่าสุดยอดของผู้มีมรรคผลของพุทธ ขณะที่พ่อท่านเห็นว่าศาสนาจะต้องเป็นประโยชน์ต่อมวลมหาชน พุทธชนทิตายะ นำมาซึ่งสุขต่อมวลมหาชน พุทธชนสุขายะ และแก้กฏอนุเคราะห์ช่วยเหลือโลก โลกานุกัมปายะ นั่นก็คือศาสนาพุทธเป็นเรื่องของการละกิเลสตนและทำประโยชน์ให้ผู้อื่นแก้กฏสังคม อยู่กับสังคม ไม่ใช่ศาสนาที่หนีเอาตัวรอด ตัดช่องน้อยแต่พอตัว หลบหนีไปอยู่ในป่าในเขา อย่างที่ชาวพุทธส่วนใหญ่เข้าใจกันผิดๆ นั้นเลย

เช่นเดียวกับความเข้าใจเรื่องการเมืองอย่างผิดๆ เพราะการเมืองที่เห็นและเป็นกันอยู่นั้น มีแต่การแย่งชิงอำนาจและผลประโยชน์ ทำงานการเมืองโดยเห็นว่าเป็นงานอาชีพทำมาหากินสามัญ แต่การเมืองอย่างที่พ่อท่านพาทำนี่คือ การ“อาสา”เข้ามารับใช้สังคม ดังนั้นคนที่เข้ามารับหน้าที่เป็นนักการเมืองของสังคมจริงจึงต้องเป็นคนตั้งใจมาเสียสละ ไม่ใช่มาหากินสร้างลาภยศสรรเสริญโลกียสุขให้ตนอย่างคนสามัญ แม้ตนจะต้องเสียสละทรัพย์ศฤงคารที่ตนมีออกไปให้แก่สังคมอีกก็ยินดีเต็มใจเท่าที่ตนจะทำได้ด้วยซ้ำ แต่ถ้าไม่มีก็แล้วไป ซึ่งจะไม่ใช่มาทำงานเพื่อ“อาศัย”ทำมาหากินเลี้ยงชีพอย่างงานสามัญ ดังนั้นนักการเมืองจึงจะต้องเป็นคนที่ได้ลตละกิเลสหรือมีกิเลสน้อยอย่างแท้จริง จึงจะทำหน้าที่การเมืองที่เสียสละทำประโยชน์ให้กับสังคมเป็นนักการเมืองจริงๆ แนวคิดของพ่อท่านนั้น ผู้“อาสา”เข้าไปรับใช้ทำงานการเมืองต้องไม่รับเงินเดือนรายได้ใดๆเลย เช่น ส.ส. ส.ว. กรรมการ เป็นต้น ยิ่งเป็นรัฐมนตรีสูงขึ้นยิ่งต้องทำงานฟรียืนยันความเป็นคนตัวอย่าง เป็นที่เคารพนับถือของประชาชน ไม่มีอัตรารายได้ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทำงานไม่รับสิ่งตอบแทนใดๆเลย ทางรัฐหรือประชาชนมีหน้าที่เลี้ยงดูนักการเมืองไว้ โดยมีสวัสดิการ ไม่ว่าจะป็นอาหารเครื่องใช้ไม่สอยที่ฟัก ต้องบริการรักษาเมื่อเจ็บป่วยดูแลความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกในการทำงาน ให้พอเหมาะพอสมตามฐานะแต่ละฐานะ โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีควรมีมุขมึนธรรมชั้นอนาคามีขึ้นไปจึงจะถูกต้องที่สุด ไม่ต้องมีทรัพย์สินศฤงคารเป็นของตน ไม่ต้องมีบ้านช่องเรือนชานของตนเลย นี่คือนโยบายบุคคลของสังคมจริงแท้

การเกิดขึ้นของพรรคเพื่อฟ้าดินก็มาจากอุดมคติทางศาสนาและการเมืองอย่างนี้

สะสมข้อมูลก่อนจะก้าวเข้าสู่การชุมนุม

การก้าวเข้าสู่การเคลื่อนไหวร่วมชุมนุม มาจากต้นปีที่ผ่านมา ได้รับงานดาวธรรมของธรรมกายที่ได้อนุเคราะห์มอบให้ชุมชนต่างๆของชาวโอศก พ่อท่านได้เปิดชมรายการและกิจกรรมของวัดพระธรรมกายในขณะที่งานเขียนไปด้วย เมื่อรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ถูกปิดทางช่อง ๙ แล้วได้มาจัดทำรายการที่ ASTV พอดีงานดาวธรรมที่ได้รับมาสามารถเปิดรับสัญญาณได้ ข้อมูลที่คุณสนธิ นำมาเปิดเผยน่าสนใจ ในฐานะที่เป็นคนไทยอยู่ในแผ่นดินเดียวกัน ก็น้ารับฟังไว้ เป็นข้อมูลอีกด้านที่ต่างจากรัฐบาลเผยแพร่อยู่ทุกวันทุกคืนและทุกช่องสาธารณะ

คำกล่าวหาพร้อมทั้งตั้งคำถามในการประพตติมิชอบต่างๆของรัฐบาล ไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนหลายคำถาม รัฐไม่สนใจที่จะตอบเลย ทั้งๆที่น่าจะออกมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่างๆได้แล้ว ทำให้ความเชื่อของผู้รับข้อมูลเอนเอียงไปข้างที่ว่าข้อกล่าวหาเหล่านั้นมีมูลจริงเพิ่มขึ้นๆ ชาวโอศกที่ได้รับ

ข้อมูลสองด้านอย่างเดียวกับพ่อท่าน อยากจะขยับตัวร่วมลงชื่อให้ถวายคืนพระราชอำนาจในช่วงต้นปีนี้ (๗ ม.ค. ๒๕๔๙) แม้กระนั้นพ่อท่านก็ยังคงนั่งอยู่ดูเหตุการณ์ไปเรื่อยๆก่อน ขณะที่ชาวอโคทที่ไม่เปิดใจ รับฟังข้อมูลอีกด้านที่ตรงข้ามกับรัฐบาล เริ่มแสดงความไม่พอใจเมื่อฝ่ายสื่อได้นำเอารายการเมืองไทยรายสัปดาห์นั้นเผยแพร่ให้ชาวอโคทได้รับรู้ ในช่วงที่เรานั่งรับประทานอาหารไปด้วยบ้าง ญาติธรรมที่ไม่ได้ติดตามรับฟังรายการนี้เลยก็ยังคงรับฟังแต่ข้อมูลด้านรัฐแต่ข้างเดียว หรือรับอย่างเสียไม่ได้ รับอย่างที่มีใจต่อต้านได้แย้งไปหมด ไม่พิจารณาด้วยใจเป็นกลาง ยิ่งผู้อยู่นอกชุมชนก็ยิ่งไม่ได้รับรู้ข้อมูลที่ตรงกันข้ามดังกล่าวนี้เลย จึงฝังใจอยู่กับความเชื่อเดิมๆไม่คลาย

ช่วงการประชุมคัดค้านบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ข้อมูลเชิงลึกและลับเริ่มเข้ามาเป็นระยะๆ ปัญหาชาติบ้านเมืองเรื่องอื่นๆที่ประพตติมิชอบมีเป็นจำนวนมาก ทำให้มีการวิเคราะห์และมองกันว่าการเคลื่อนไหวคัดค้านเรื่องน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เป็นเพียงหมากเกมหนึ่ง เพื่อผลประโยชน์ของท่านผู้มีอำนาจเอง จึงอยากให้กองทัพธรรมเปลี่ยนเป้าไปสู่การคัดค้านเรื่องอื่นๆด้วย เพื่อให้พลังมวลชนอื่นๆจะได้เข้ามาร่วมด้วยได้ถนัด แต่พ่อท่านยังคงเห็นว่าให้เก็บข้อมูลดูกันไปเรื่อยๆก่อน ส่วนการประพตติมิชอบในเรื่องอื่นๆนั้น ให้ผู้ที่มีข้อมูลโดยเฉพาะสื่อต่างๆ และคณะอื่นๆที่มีข้อมูลมากกว่าทำกันไปก่อน

มีนักเขียนหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเขียนต้นเตาว่า กลุ่มผู้ชุมนุมคัดค้านน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ จะไปร่วมสมทบกับกลุ่มผู้ชุมนุมที่มาฟังรายการเมืองไทยรายสัปดาห์สัญจร ที่สวนลุมพินี ทั้งๆที่กองทัพธรรมยังไม่ได้มีความคิดที่จะไปร่วมอะไรเลย

หลังจาก พล.ต.จำลอง แกลงข่าวถึงการเขียนจดหมายเปิดผนึก “จากพี่จำลองถึงน้องทักษิณ”

๑ ก.พ. ๒๕๔๘ **น.พ.วิชัย ชัยจิตวณิชกุล** ส.ส.ของพรรคไทยรักไทยออกมาให้ข่าวกล่าวหาว่า พล.ต.จำลองไปเอาเงินมาจากไหน ในการชวนคนมาร่วมชุมนุมเป็นเงินถึง ๑๐ ล้านบาท และจะพาคนไปร่วมชุมนุมกับคุณสนธิในวันที่ ๔ ก.พ. ที่จะถึงนี้ พล.ต.จำลองได้ตอบคำถามของนักข่าวในเรื่องนี้ ปฏิเสธว่าไม่เคยคิดจะไปร่วมชุมนุมในวันที่ ๔ ก.พ. นี้เลย ขณะเดียวกันพ่อท่านบอกเป็นเรื่องปั่นน้ำเป็นตัว

๑ ก.พ. ๒๕๔๘ นักข่าวได้ถามพ่อท่านถึงเรื่องจดหมายเปิดผนึกของ พล.ต.จำลอง ที่เรียกร้องให้ท่านนายกฯบริจาคนั้น ได้มี ส.ส.ออกมาโต้แย้งว่า เป็นการสร้างมาตรฐานที่ผิดต่อไปคนรวยขายหุ้นก็ต้องบริจาคนั้นหรือ “อาตมาว่าบริจาคน้อยไป ถ้าเผื่อว่ามองกันตามความควรแล้ว เพราะท่านายกฯนี้กำไรมากเกิน และทุนเดิมก็มีอยู่มากด้วย นายกฯไม่ได้มีทรัพย์สินแค่หุ้นที่ขายไปเป็นเงินเจ็ดหมื่นล้านเท่านั้น ยังมีทรัพย์สินอื่นๆ มีอสังหาริมทรัพย์ มีในกิจการอื่นๆ อีกเยอะแยะ ถ้าจะเอาเศษผงของชนหน้าแข็ง มาช่วยรัฐบ้างเนี่ย ที่เหลือ กินอีกตั้งกี่ชาติต่อกี่ชาติก็กินใช้ไม่หมด

ถ้าคนรวยบริจาการเงิน จะเป็นมาตรฐานที่ไ้ ที่สวย ที่พิเศษ ยิ่งดีมากมายนำอนุโมทนาที่สุด บริจาคให้มากๆ เหมือนกับมีเกียรติ เหมือนอย่างบิลเกตที่ได้รับคำชมเชยนั้นนะ อาตมาบอกแล้วว่า **ได้กำไรมาร้อยหนึ่งเนี่ย ควรจะทำบุญถึง ๖๐-๗๐ % อย่างน้อย มันถึงจะดูดีดูงาม ดูมีทุนทางสังคมที่ สวยงาม ตัวเองก็จะสวยงามมาก และจะได้รับความนิยมชมชอบ แต่ใจเขาไม่ถึงกันเท่านั้นเอง ความรู้ในเรื่องสังขารธรรมพวกนี้เขาก็ไม่มี แถมความซื่อโลกวางแหงเขายังหนายังมาก”** พ่อท่านตอบ

๒ ก.พ. ๒๕๔๘ มีผู้มาบอกเล่าถึงญาติธรรมหลายคนเสียความรู้สึกเมื่อพ่อท่าน และ พล.ต.จำลอง ออกมาเคลื่อนไหวดูเหมือนจะเอียงข้างเล่นงานรัฐบาล เพราะมีคนบางคนมองว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ช่วยเหลือเพื่อฝ่ายชาวอโคทเราไว้มาก หรือบางคนว่าเป็นชาวเดียวกันด้วยซ้ำ

พ่อท่านได้ชี้แจงว่า “ไม่ได้ช่วย มันเป็นความสามารถของเราที่ทำ ไม่ใช่รัฐบาลมาช่วย ถ้ารัฐบาลมาช่วยเราจริง จะมีประโยชน์ต่อสังคมมากกว่านี้เยอะเลย แต่รัฐบาลยังไม่มีดวงตา

ที่จริงไม่ใช่แค่ครั้งนี้เราประท้วงรัฐบาลมาตั้งไม่รู้จักทีแล้ว ไม่ได้หมายความว่าเราไปเข้าข้าง

รัฐบาลมาแต่ต้น มันไม่ใช่ จริงในตอนแรกๆเราไม่รู้เขา นี่ก็จะดี เราก็ส่งเสริมตามที่เราเห็นผืนๆในตอนแรก เพราะเราเป็นกลาง เราก็ต้องส่งเสริมฝ่ายดีทั้งนั้น แต่พอตอนหลังๆ มีสิ่งอะไรไม่ดี เราดูเราเห็นแจ่ม เราก็ไม่ได้เข้าข้าง **เพราะว่าเราทำงานทุกอย่างนี้เราไม่ได้ไปเข้าข้างใคร เราเข้าข้างสังคมนะ** อะไรดีเข้าไหนเป็นธรรมเราก็ส่งเสริม อะไรไม่ดีเราก็ด้าน **วิธีทำของรัฐบาลหรือโดยเฉพาะตัวทักษิณเองเนี่ย เป็นวิธีทำที่หาเพื่อความโลภอย่างมากและออกหน้าออกตา จัดจ้าน** แต่ก่อนนี้อาตมาก็ยังมองแค่ผืนๆและผลไป เพราะว่าเขารวยแล้ว ก็นึกว่าเชื่อเขา ว่าเขาจะซื่อสัตย์ตั้งใจทำงาน แต่พอตอนหลังๆมาเนี่ยออกลายมามาก จนกระทั่งอาตมาก็ต้องบอกอย่างนั้นมันไม่ดี ก็ต้องพูดว่าไม่ดี เพื่อเตือนกัน ก็ไม่ได้เกลียดชัง หรือโกรธแค้นอะไร ที่ทำไปทำตามสังคมนะ”

๑๑ ก.พ. ๒๕๔๘ ก่อนออกเดินทางไปร่วมงาน**พุทธาภิเษก**ที่ศาลิโอโคก มีผู้มาให้ข้อมูลเชิงลึกอีก กล่าวหาว่า พล.ต.จำลอง ได้เรียกขอเงิน ๒๐ ล้าน จากบุรุษผู้มีอิทธิพล เพื่อเอาไปพัฒนาโรงเรียนผู้นำ เมื่อไม่ได้ จึงออกมาเคลื่อนไหวต้านบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ข้อกล่าวหานี้ เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของ พล.ต.จำลอง

นอกจากนี้ในกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยบางส่วน พูดักหน้าเมื่อไร พล.ต.จำลอง จะออกมาลี้ภัยที่ ตอนนี้สังคมมีปัญหาเรื่องผู้นำชาติจริยธรรม แล้ว พล.ต.จำลองเป็นสัญลักษณ์ของสังคมที่พุดเรื่องนี้แล้วมีน้ำหนก แต่ก็มีส่วนเกรงว่าออกมาแล้วจะไม่ฟังใคร

มีการวิเคราะห์กันว่า ปี ๒๕๔๐ เศรษฐกิจฟองสบู่แตก ปี ๒๕๔๙ จริยธรรมในสังคมไทยแตก กลุ่มที่จะแสดงจุดยืนของจริยธรรมได้หนักแน่นที่สุดในสังคมไทย น่าจะเป็นกลุ่มสันติอโศก แล้วเขาก็เสนอกันมาว่า ถ้าจะให้ญาติธรรมกลุ่มละประมาณ ๑๐๐ คน แต่งกายเรียบง่าย ไปปรากฏตัวตามจุดสำคัญต่างๆในกรุงเทพฯ ในกาลที่เหมาะสม ไปยื่นถือตะเกียง มีป้ายพุทธพจน์ประกอบ

ประเด็นนี้ผู้ร่วมสนทนาอีกคนทักท้วงว่า มันเสี่ยงเกินไป ถ้าญาติธรรมจะไปปรากฏตัวตามที่ต่างุ่กัน มันเหมือนสันติอโศกซัดธงรบแล้ว ทำให้กลุ่มต่างๆที่คอยจ้องทำลาย จะออกมาสาดโคลนแล้วพุ่งตรงมาที่พ่อท่านอีก ในความเห็นส่วนตัวผมอยากให้ชาวอโศกระงับการเข้าร่วม การทำงานเพื่อประเทศคราวนี้เลย ถ้าไปก็ไม่ควรไปในนามของชาวอโศก อาจจะต้องแปลงกายกันไปเหมือนอย่างช่วงเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ถ้าใครพร้อมจะไปก็หมายความว่าต้องยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อประเทศชาติ หากชาวอโศกไปโดยเปิดเผย มันจะดูเป็นการประกาศศึก อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่อโศกในระยะยาว ถ้าการต่อสู้ครั้งนี้ไม่ว่าท่านนายกฯทักษิณชนะหรือแพ้กก็ตาม เขาจะเคียดแค้นพบบาทอโศกได้ ผมจึงเห็นว่าไม่ควรจะออกไปอย่างที่มีผู้เสนอมาอย่างนั้น เพราะถ้าออกไปอย่างนั้นมันก็จะได้ใจของกลุ่มผู้เสนอมาน แต่ผลกระทบต่อสังคมกว้างที่ยังนิยมต่อท่านนายกฯ ซึ่งมีอยู่มาก เขาจะไม่พอใจชาวอโศกได้

นับเป็นข้อทักท้วงที่น่ารับฟังอย่างยิ่ง

ในเรื่องนี้พ่อท่านเห็นว่า ดี ทักเตือนกันอย่างนี้ก็ดี มันยังสรุปอะไรตอนนี้ไม่ได้ง่ายๆ ต้องดูเหตุการณ์ที่มันจะเกิดขึ้นเป็นข้อมูลใหม่ไปเรื่อยๆก่อน เพราะมันยังมีตัวแปร

ยึดตัวบุคคลจะทุกข์มากกว่ายึดเนื้อหา

๑๒-๑๘ ก.พ.๒๕๔๘ งานพุทธาภิเษกครั้งนี้ พ่อท่านได้นำเอาเนื้อหาของ คุณลักษณะของพระอรหันต์ ๑๒ ประการ มาอ่านอธิบายในช่วงทำวัตรเช้าทุกวัน แต่เนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองที่ร้อนแรง ทำให้พ่อท่านต้องแวะกล่าวถึงประกอบเนื้อหาคุณลักษณะของพระอรหันต์ไปด้วย เป็นต้นว่า

“เหตุการณ์บ้านเมือง ที่กำลังวิวาทกัน ผู้ประท้วงขับไล่กับผู้ถูกขับไล่ก็ทุกข์ด้วยกันทั้งคู่ แย่งชิงความคิดกัน ดีที่ไม่ตีกัน อาตมาเห็นความก้าวหน้าของประชาธิปไตย การชุมนุมประท้วงก็ไม่มีมือบ เป็นโปรเทสต์ ไม่มีบาดเจ็บ เป็นอหิงสา ได้

การชุมนุมที่เห็นๆ ก็มีแต่ตีกัน อย่างต่างประเทศก็ยิ่งทั้งนั้นๆ อาตมาเห็นโปรเทสต์ที่ขึ้นมาในประเทศไทย กลุ่มแรกๆ ที่ไปชุมนุมก็คือที่หน้า ก.ล.ต. โอ้โฮ...ยามที่รักษาความปลอดภัยขึ้นชมมาก เพราะไม่รุนแรง แต่เรียบร้อย สงบ แม้แต่เศษขยะก็ไม่มี พวกเราไปเก็บกวาดให้หมด

อย่างที่หน้าลานพระรูปก็ดี ไม่เกิดความไม่สงบ สิ่งเหล่านี้ได้ถ่ายทอดไปทั่วประเทศ

ชาวโศกเองก็มีที่แตกแยก ยังสนับสนุนรัฐบาลอยู่ก็มีบ้าง ส่วนใหญ่ก็สนับสนุนฝ่ายประท้วง รัฐบาล ผู้ที่ยึดฝ่ายไหนก็ตามทุกข์ทั้งนั้น ผู้ที่ยึดตัวบุคคลยังตื่นกว่าเนื้อเรื่อง ผู้ที่ยึดเนื้อหายังเข้าทำกว่า ผู้ที่ยึดตัวบุคคล การยึดมั่นถือมั่นใดๆ ทุกข์ทั้งนั้น อาตมากำลังพูดถึงธรรมะ ตอนนี้เป็นธรรมะที่สัมพันธ์อยู่ในการเมือง กำลังพูดถึงวิวาหมูลทุกข์

ต้องเรียนรู้“การทำใจให้เป็นกลาง”ให้ดีๆ คนเป็นกลางคือคนที่ใจต้องไม่ลำเอียง เช่น กรรมการผู้ตัดสินอะไรก็ตาม หรือผู้พิพากษา เป็นต้น และ**“ความเป็นกลาง”ต้องเข้าข้างฝ่ายที่ถูกตอง คนที่จะเป็นกลางได้จะต้องมีปัญหา และความเป็นกลางก็ต้องรู้ว่าอะไรดี อะไรชั่ว อะไรผิดอะไรถูก ถ้าไม่รู้ เขาไม่เรียกว่ามีปัญหา เขาเรียกว่าคนโง่ มะลื้อที่อ้อ คนเช่นนี้เป็นกลางไม่ได้**

คนพอมีปัญญา ที่รู้อะไรผิด อะไรถูก รู้ฝ่ายไหนชั่ว ฝ่ายไหนดี แต่ไม่เข้าข้างใคร นั่นไม่ใช่คนเป็นกลาง นั่นคือคนซีกแล้ว เพราะฉะนั้นคนเป็นกลางจริงๆ จะเข้าข้างคนดี และต้องบอกกัน แต่ก็ต้องรู้ประมาณ รู้บุคคล รู้กาลเวลา รู้ประมาณหมู่คณะที่สมควรพูดหรือไม่

ผู้ไม่รู้ใครถูกใครผิดก็คือคนยังไม่มีปัญญาหรือยังไม่มีข้อมูลพอ แต่ถ้ารู้ แล้วซีกแล้วไม่เข้าข้างใคร นี่แหละคือคนลำเอียง เพราะมีภยาคติ คุณลำเอียงเพราะกลัว เอียงอย่างนี้ก่อให้เกิดภัย

พระพุทธเจ้าสอนเราให้ข่มคนชั่ว ยกย่องคนดี นิคคัณเห นิคคหารหัง ปัคคัณเห ปัคคหารหัง ไม่ใช่พูดข่มคนผิดคนชั่วไม่ได้ หรือยกคนถูกคนดีก็ไม่ได้ ซึ่งก็ต้องรู้บุคคลที่ควรพูด ต้องรู้กลุ่มคนบริษัทที่ควรพูด ยิ่งเมื่อไปชุมนุมก็ยิ่งต้องพูดแล้ว อาตมาจึงต้องพูดตามที่ควรพูด

คนที่เข้าข้างไหนก็ตาม ก็ไม่เป็นทุกข์ ผู้นั้นชื่อว่ามิภูมิธรรม โดยเฉพาะเข้าข้างคนถูกคนดี

การเข้าข้างคนผิดคนชั่วมันทุกข์มากกว่า ทั้งโดยธรรมและโดยสำนึก โดยเฉพาะยิ่งเรารู้ทั้งรู้ว่าเขาชั่วเขาผิดแล้วเรายังเข้าข้าง คนจะไม่ทุกข์ก็ต้องศึกษาปฏิบัติธรรมฝึกฝนหัดทำใจในใจ **คนที่ยึดบุคคลจะทุกข์มากกว่ายึดเนื้อหา เพราะคนยึดบุคคลมันยึดตัวตน ส่วนผู้ยึดเนื้อหานั้นมันมีความละเอียดเป็นตัวตนน้อยกว่า เปลี่ยนแปลงง่ายกว่า จะไม่ทุกข์เท่าคนยึดในบุคคล**

การมีปัญญาไม่เท่ากัน มีข้อมูลไม่เท่ากัน จึงเกิดความเห็นต่างกัน จึงถือฝ่ายกันคนละข้าง ซึ่งเกิดจากความรู้อันสมมุติสัจจะต่างกัน ถ้าแค่ถือข้าง ทำงานกันคนละข้างแต่ไม่ยึดก็ไม่ทุกข์ แต่หากใครยึดมั่นถือมั่น ไม่ว่าจะยึดข้างไหนก็ทุกข์ทั้งนั้น พระอรหันต์ก็มีความเห็นต่างกันได้ ถือต่างฝ่ายกันได้ แต่ท่านไม่ทุกข์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะอรหันต์ในฝ่ายใด จึงเกิดนานาสังวาสตามธรรมชาติ เพราะการเห็นชอบในสมมุติสัจจะที่ต่างกันย่อมเกิดได้เป็นได้แม้จะเป็นอรหันต์แล้ว เพราะอรหันต์ยังมีจิตมีวิเวกและมโนมีต่างกัน อรหันต์ทุกคนก็มีความรู้ในปรมาตถสัจจะสัมบูรณ์แล้ว เพราะพระอรหันต์จริง ท่านรู้แจ้งความยึดมั่นถือมั่น และท่านถืออะไรก็เอาศรัทธาเท่านั้น ท่านหมดการยึดมั่นถือมั่นในอะไรได้แล้วจริง แม้แต่นิพพานท่านก็ไม่ยึดมั่นถือมั่นว่าเป็นเราเป็นของเรา”

ยามบ้านเมืองวิฤติ พลจรรย์ธรรมเป็นที่พึ่งให้สังคมได้

ช่วงระหว่างงาน“พุทธาภิเษกฯ”ของชาวโศก ชาวสารที่มีนักวิชาการรวมถึงบรรดาสื่อมวลชน ได้ออกมาเปิดเผยถึงปัญหาต่างๆที่ผ่านมาและจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต หากท่านนายกฯยังคงทำหน้าที่อยู่ต่อไป พ่อท่านรับรู้รับฟังอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับญาติธรรมที่มาร่วมงานก็ได้รับทราบตามควรของแต่ละคน ผู้ที่สนใจมากก็สนทนาซักถาม ทำให้การท้าวตรเข้าในวันสุดท้าย (๑๘ ก.พ. ๒๕๕๙) มีคำถามเรื่องบ้านเมืองมาก จนต้องยุติการอธิบายเนื้อหาคุณลักษณะของพระอรหันต์ ให้ญาติธรรมได้รับฟัง ข้อมูลข่าวสารที่นักวิชาการต่างๆออกมาแสดงความคิดเห็นแทน พร้อมกับเขียนแผ่นซีดีให้ญาติธรรมได้นำกลับไปกระจายข่าวสารต่อ

สำหรับ **พล.ต.จำลอง** ได้รับการติดต่อจากผู้ห่วงใยปัญหาบ้านเมืองหลายท่าน ล้วนชักชวนให้ออกไปร่วมช่วยแก้วิกฤติของสังคมนี้ด้วย ในเบื้องต้น (๑๕ ก.พ. ๒๕๕๙) พล.ต.จำลองจึงตัดสินใจที่จะไปร่วมกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย สำหรับญาติธรรมนั้นจะไปร่วมกันอย่างไร มีความเห็นเป็นสองทาง หนึ่งคือให้แปลงกายไปร่วม สองคือให้ไปในแบบชาวโศกที่เราเป็นอยู่ตามปกติ นั้นแหละ การสนทนาเรื่องนี้ยังไม่ได้ข้อยุติทีเดียว ให้รอดูเหตุการณ์ใกล้ๆวันที่ ๒๖ ก.พ. ๒๕๕๙ ซึ่งนัดชุมนุมใหญ่อีกครั้งดูก่อน

เมื่อประเด็นที่ว่า**“ผู้นำขาดจริยธรรม”** สังคมเห็นพ้องและพูดกันชัดเจนขึ้น (๑๖ ก.พ. ๒๕๕๙) จึงมีการนัดหมายญาติธรรมพบกันที่สันติอโศก ก่อนไปร่วมชุมนุมวันที่ ๒๖ ก.พ. ๒๕๕๙ ในนามของ **กองทัพธรรม** เพื่อให้ชาวโศกได้ไปแสดงพลังของศาสนา เป็นการประกาศให้สังคมได้รู้ว่าองค์กรนี้เป็นที่พึ่งของบ้านเมืองได้ เมื่อมีเรื่องที่ไม่ถูกต้องจนถึงขีดที่จะต้องช่วยกัน เพราะพลังของศาสนาเท่านั้นที่จะทำให้สังคมไว้วางใจได้ ผู้ที่ยังลังเลจะได้รับตัดสินใจ ถ้าปล่อยไว้ให้ท่านนายกฯ ทักษิณอยู่ต่อไป สังคมจะเกิดความแตกแยกกันมากไปกว่านี้ และที่สำคัญประเทศชาติจะเสียหายมากขึ้นเรื่อยๆ การแพร่กระจายของทุจริตและอบายมุขต่างๆจะไม่มากอย่างนี้ เชื่อว่าการเคลื่อนไหวของพวกเราจะมีน้ำหนัก ทำให้สังคมเกิดการผนึกกรวมมากขึ้น เกิดผลช่วยสังคมได้แน่ๆไม่มากก็น้อย

พ่อท่านเห็นว่าปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ตอนนี้ คือ ปัญหาทางจริยธรรมหรือ

คุณธรรม โดยเฉพาะท่านผู้นำชาติเจริญธรรม ซึ่งชาวเรานักปฏิบัติธรรมได้เรียนรู้ด้านนี้และฝึกฝนกันมาจริง ย่อมสันทัดในเรื่องนี้ หากพวกเราเคลื่อนตัวออกมาเพื่อช่วยให้เกิดผลทางคุณธรรมหรือจริยธรรมตามรูปธรรมนามธรรมที่พึงเกิดช่วยได้ในกาลเช่นนี้ ก็เป็นเรื่องที่สมควรแล้ว

๑๗ ก.พ. ๒๕๕๙ รายการก่อนนั้น พ่อท่านร่วมกับ พล.ต.จำลอง ซึ่งแจ้งให้ญาติธรรมทราบถึงสถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบันถึงจุดวิกฤติ นายกฯหมดความชอบธรรมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป **คณะผู้ทำงานจึงตัดสินใจว่าจะเอากองทัพธรรมไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวง ๒๖ ก.พ.นี้ ส่วนญาติธรรมคนใดจะไปร่วมหรือไม่ร่วมก็ตัดสินใจกันเอง** นอกจากนี้พ่อท่านยังได้เผยถึงความคิด... “เท่าที่ดูเหตุปัจจัยขณะนี้ ยังไม่คิดว่าจะให้สมณะไปร่วมชุมนุมด้วย แต่ไม่รู้จะสถานการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร อย่างเหตุการณ์ที่หน้า ก.ล.ต.นั้นก็ไม่ได้คิดจะไปถึงอย่างนั้น ไม่ได้คิดว่าจะไปเทศน์อะไรด้วย แต่แล้วก็ต้องไปเทศน์อย่างที่เหตุการณ์เป็นไป”

มีญาติธรรมได้เขียนข้อความส่งไปให้ พล.ต.จำลองว่า ถ้า พล.ต.จำลอง ได้ไปพูดคุยกับ นายกฯทักษิณ โดยเหตุโดยผลแล้วท่านนายกฯก็คงจะเชื่อ

“ป่วยการ เคยพูดหลายเรื่องแล้วเขาไม่เชื่อ ถ้าเชื่อไม่เป็นอย่างนี้หรือ ออกอย่างที่พวกเราไปคัดค้านการขึ้นเงินเดือน ส.ส. ส.ว. แล้วผลออกก็ขึ้นเงินเดือนไปแล้ว เรื่องเบียร์เหล้าเหมือนกันผลออกก็เอาเข้าอีกแหละ” พล.ต.จำลองกล่าว

น้ำจะอยู่บนบก น้ำจะอยู่บนหิ้ง ไม่น้ำจะเปลืองตัวเลข

๑๘ ก.พ. ๒๕๕๙ เสร็จจากงานพุทธาภิเษกฯ เดินทางกลับมาที่สันตือโศก มีญาติธรรมห่างๆ ที่ช่วยงานอยู่ที่โรงเรียนผู้นำ ได้มาขอพบพ่อท่าน เนื่องจากได้ข่าวว่ากองทัพธรรมจะไปร่วมชุมนุมกับที่เขาประท้วงเรียกร้องให้ท่านนายกฯลาออก ด้วยความเป็นห่วงเกรงว่าจะตัดสินใจผิดพลาด จึงพยายามหาเหตุผลนานาให้ทบทวนดูดีๆก่อน จากบางส่วนของสนทนาครั้งนี้

ญาติธรรม : วันนี้เป็นการต่อสู้ระหว่างทุนเก่ากับทุนใหม่ ทุนใหม่แม้จะมีปัญหาเรื่องการคอร์รัปชันอยู่บ้าง แต่คนชั้นล่างได้ประโยชน์เช่นเรื่องของยาเสพติด กลุ่มสุราต่างๆนี้มันอยู่ในกลุ่มทุนเก่า ถ้าทุนเก่ากลับมาอีกยาเสพติดมันจะอันตรายกว่าเดิมหรือเปล่า มันเป็นการแย่งชิงอำนาจกัน จึงไม่อยากให้เราเปลืองตัวนะครับ

พ่อท่าน : คุณกับอาตมาก็คงมีความเห็นต่างกัน อาตมาก็ดูอยู่เหมือนกันว่าทุนเก่ากับทุนใหม่เป็นอย่างไร แล้วอาตมาก็ประเมินเหตุปัจจัยอะไรต่างๆนานารอบด้าน ประเมินผลได้ผลเสียของทั้งทุนเก่าทุนใหม่เหมือนกัน อะไรสมควรก็เอา อาตมาไม่ได้คิดคนเดียวหรอก หลายผู้หลายคนวิจัยกันทั้งนั้นแหละ อาตมาว่าทุนใหม่นี้แหละร้ายกาจกว่าทุนเก่าหลายเท่านะ

ญาติธรรม : ผลงานของเค้าเยี่ยมมันยัง ยังเป็นประโยชน์อยู่นะครับท่าน

พ่อท่าน : มันเป็นประโยชน์ก็จริง แต่ว่าบวกลบคูณหารแล้วโทษมันมากกว่าประโยชน์ ไม่มีใครไม่ยอมรับนะว่าทักษิณเก่ง แต่หลายอย่างสื่อเค้าว่าไม่สุจริต ไม่เป็นธรรมอย่างชัดแจ้ง เพราะฉะนั้นคำตอบของสังคมก็คือว่าทักษิณไม่มีความชอบธรรมที่จะเป็นผู้บริหาร นี่คือคำตอบ ทั้งนักวิชาการ ทั้งผู้รู้ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ อะไรศาสตร์ทั้งนั้น ทั้งหลายเหล่ลิเคราะห์กันอยู่ ไม่ใช่วิเคราะห์อยู่ในเรคนเดียว ข้อมูลต่างๆ เขาก็เก็บมาทั้งหมดนั้น ไล่มาตั้งแต่ก่อนทักษิณจะมาทำงาน เริ่มทำงาน จนกระทั่งผ่านไป มีหมดแหละ ไม่ใช่ว่าเรางมงาย ไม่รู้ไม่เห็นอะไร วิเคราะห์กันหมดแล้ว คิดว่า ก็ทำตามภูมิปัญญาของแต่ละคนแหละ ใครมีปัญหาเท่าไรก็เป็นเกณฑ์ตัดสินของคนนั้นคนนั้นอยู่ ผู้ที่ยังรักทักษิณอยู่ก็ยังมีเยอะ แต่เขาก็ประมวลมาแล้ว เมื่อกันช่อง ๑๑ ก็ยังโฆษณาผลงานให้ทักษิณ คนทั่วไปในประเทศนี้ได้ฟังแต่สื่อสารโฆษณาทักษิณอย่างเดียว แต่ทางด้านประชาชนหรือทางด้านความเป็นจริงที่ถูกปิดถูกกัน มีมือในทางปิดกันสื่อ มีอำนาจมาใช้ในการที่ควบคุมสื่อถือว่าเก่งสุดยอดเลย อันนี้ก็ตัองยอมรับจริงๆว่าเขาเก่ง

ญาติธรรม : ดูอย่างสันตือโศกในอดีต วันนั้นเนี่ยสันตือโศกได้ทำสิ่งที่ดีๆ งามๆ แต่ก็มีการบิดเบือนมีขบวนการใส่ร้ายป้ายสีอย่างเป็นระบบ ผมไม่ได้เปรียบว่าทักษิณจะดีกว่าที่นี้

พ่อท่าน : ไม่เป็นไร เป็นธรรมชาติ อาตมาก็ไม่ว่าอะไรนี้ ทักษิณก็พิสูจน์ตัวเองสิ ถ้าถือว่าแก่นจริง ก็ทำต่อไป แม้จะถูกโค่นลง แพ้ก็แพ้ โศกก็แพ้ แต่โศกก็ไม่ได้หยุด โศกก็สร้างมาจนทุกวันนี้ ก็ทำต่อไปพิสูจน์ตัวเองต่อไปเหมือนโศกพิสูจน์สิ ยิ่งสมัยนี้มีสิทธิเสรีภาพ คุณทักษิณมีสิทธิที่จะทำได้เต็มที่ เมื่อแน่ใจว่าตัวเองถูก เหมือนกับโศกถูกริบไป ถูกริบรูปแบบจิ๋วไป เราก็ต้องมีรูปแบบจิ๋วใหม่ ถูกริบคำว่า“พระ”ไป เราต้องเรียกตัวเองว่า“สมณะ” เป็นต้น

ญาติธรรม : การอยู่บนบุญดูเหตุการณ์ไปเรื่อยๆก่อนมันจะเหมาะสมไหมครับ

พ่อท่าน : อาตมาเป็นคนอยู่บนบุญดูมาแต่ต้นอยู่แล้ว ตอนนี้นะก็จำเป็นที่อาตมาก็จะต้องช่วยประชาชนส่วนใหญ่ เพราะอาตมามีข้อตัดสินและมีหลัก ที่จะทำตามพระพุทธเจ้าสอน คือ ต้องช่มคนชั่ว หรือว่าต้องตีเตียนคนผิด เราควรจะไปช่วยกันแสดงออกเพื่อช่มเพื่อตีเตียนมัย ไม่ใช่ว่าคนเป็นกลางอยู่บนบุญดูหากัดกัน ปล่อยให้เค้ากัดกันตายโดยที่เราไม่รู้อะไรผิดอะไรถูก แต่ก็ไม่ช่วยข้างไหน คนเป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี ช่วยคนดี และจะต้องช่วยกันกำจัดคนชั่ว ไม่เช่นนั้นมันบรลัย สังคมบรลัยจริงๆแล้วโศกเราไม่ทำอะไรเลยก็ไม่มีปัญหาอะไร ไม่ได้ไม่เสียอะไร แต่เราจะปล่อยให้ส่วนที่ควรจะได้ถึงถูกต้องมันถูกล้างไม่ถูกต้องกลบกลืนทำลาย นี่มันไม่ควรช่มมัย จึงถึงครั้งถึงคราวแล้ว เหตุการณ์ครั้งนี้หนักมาก ไม่เคยมีปรากฏปานจะนี้ในประเทศไทย ครั้งนี้เป็นเหตุการณ์ที่จะเป็นประวัติศาสตร์ไปทั่วโลก

ถ้าชุมนุมคราวนี้เป็นกลุ่มชุมนุมที่ทำได้สันติ ทำได้อหิงสา ทำได้อย่างสงบงาม และทำให้เปลี่ยนแปลงรัฐบาล เปลี่ยนแปลงนายกฯ นี้ได้ โดยสงบสุดยอด ประเทศไหนๆก็จะเห็นประชาธิปไตย

นับเป็นประชาธิปไตยที่มีการประท้วงที่เป็นสันติ ยิ่งถ้าได้น้ำหนักของหยดน้ำเย็นของชาวโศกเราเนี่ย เพิ่มเข้าไปด้วย เรามั่นใจว่าเราเองเรามีเนื้อของความสงบเย็นทางจิตวิญญาณที่จะช่วยให้สันตอหิงสาเป็นจริงยิ่งขึ้น และเราก็จะไปช่วยในส่วนนี้ที่มันจะเกิดอันนี้ให้มันพลังที่จะเกิดสันติและอหิงสา ถ้าไม่เช่นนั้นมวลใหญ่ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นมันก็จะยิ่งยากที่จะไม่ให้เกิดความสงบ

ที่สวยงามนี้ จะเป็นประโยชน์มาก ต่อประเทศต่อชาวโลก คุณคิดดูสิ ถึง ๑๕ ครั้งที่คุณสนธิได้ก่อหวอดชุมนุมกันขึ้นมาเนี่ย แม้แต่การเคลื่อนไหวชุมนุมใหญ่ๆ ในครั้งที่ ๑๔-๑๕ ก็สงบสันติได้มาตลอด ทั้งๆ ที่มีคนก่อความพยายามจะให้เกิดความวุ่นวายจลาจลเหมือนกัน งานนี้ทั้งตำรวจและทหารช่วยกันรักษาความสงบให้เกิดจริง นับเป็นประชาธิปไตยที่มีการประท้วงที่เป็นสันติ ยิ่งถ้าได้น้ำหนักของหยดน้ำเย็นของชาวโศกเราเนี่ย เพิ่มเข้าไปด้วย เรามั่นใจว่าเราเองเรามีเนื้อของความสงบเย็นทางจิตวิญญาณที่จะช่วยให้สันตอหิงสาเป็นจริงยิ่งขึ้น และเราก็จะไปช่วยในส่วนนี้ที่มันจะเกิดอันนี้ให้มีพลังที่จะเกิดสันติและอหิงสา ถ้าไม่เช่นนั้นมวลใหญ่ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นมันก็จะยิ่งยากที่จะไม่ให้เกิดความสงบ อันนี้ถ้าไปเสริมน้ำหนักช่วยให้เกิดความสงบได้มันก็จะยิ่งดี โช้ใหม่ สิ่งดีๆ จะเกิดขึ้นมาในโลกบ้างมันเป็นปรากฏการณ์พิเศษในโลกเชียวนะ

ญาติธรรม : ผมว่าท่านน่าจะอยู่บนหิ้งบูชามากกว่าที่จะให้ใครมาด่าว่า

พ่อท่าน : อาตมาไม่ได้หลงใหลว่าอาตมาจะอยู่บนหิ้งเพื่อให้คุณมากราบเคารพบูชา อาตมาทำงาน ใครจะดูถูกดูแคลน ใครจะเหยียบย่ำอาตมาไม่มีปัญหา อาตมาไม่ติดใจ เป็นแต่เพียงว่าอันนี้ต้องช่วยกันให้มีประโยชน์ต่อสังคมมนุษยชาติเป็นผลในกาลที่ควร อาตมาก็ใช้สัจปฐิธรรมของอาตมาตามควร

ญาติธรรม : ผมเพียงแต่ไม่อยากจะสันตอโศกเปลืองตัวมากนัก

พ่อท่าน : นั่นก็เป็นการรักตัว ถือตัว ไม่เป็นไรหรอก อาตมาประมาณตนแล้ว ก็ดีตาม

ความเห็นของคุณ ถ้าเผื่อว่ามันไม่ควรจะเปลืองตัวก็ไม่ควร **แต่ถ้ามันจำเป็นมันสมควรจะเปลืองตัว** **เราก็ไม่ต้องไปหลงตัว รักตัวเกินไป** ถ้าเผื่อเห็นว่า เอ้อ...มันจำเป็นแล้ว คราวนี้ที่เอาตมาเห็นว่าแรงร้าย หนักหนาสาหัส เพราะอำนาจสังคมอำนาจของรัฐบาล ขณะนี้เขายังมีอยู่สูงมากเลย ถ้าเราไม่รวมตัวกัน ก็ไม่รู้จะทำยังไง นี่เอาตมาก็ไม่ได้ไปเร่งรัด ไม่ได้ไปบังคับพวกเรา พวกเราที่เห็นอย่างคุณก็มีนะ ยังเห็นดี ที่จะอยู่ฝ่ายรัฐบาล ก็ยังไม่รู้เลยจะมีกันมากเท่าไร ก็ตามบุญตามบารมี เอาตมาก็ให้อิสระ เอาตมาก็ไม่ได้ ไปบังคับใคร ขอเพียงแต่ทำให้รู้ความจริงให้ลึก คนที่เปลี่ยนแปลงยาก อย่างคุณเนี่ย ก็ยังเปลี่ยนแปลง ไม่ได้ คนที่เปลี่ยนแปลงยากมีอีกเหมือนกันในชาวโศก เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องห่วงหรอก ชาวโศก บางพวกที่เค้าใช้วิจารณ์ของเค้าตัดสินใจไปแล้ว จะไปช่วยทางไหนก็เรื่องของเขา พวกที่ไม่มาช่วย ที่อยู่อย่างคุณ ในโศกเองก็ยังมีอยู่ เพราะเราไม่ได้มาเผด็จการกัน ไม่ได้บังคับ

มุมมองของขุนนาง ขอให้กบฏจน ทรจจะเป็นเครื่องมือ และถูกบ้ายลึก

บันทึกจาก ...ปัจฉิมบท

๑๙ ก.พ. ๒๕๔๙ **ขุนนางในคณะรัฐบาลท่านหนึ่ง** ร่วมมากับญาติธรรมที่ช่วยทำงานให้ เพื่อให้บทวนการไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรฯ จากบางส่วนของเหตุผลต่างๆที่ท่านขุนนางหักเหื่อน การที่จะเคลื่อนไหวตรวจสอบหรือว่ามีมาตรการที่จะต้องให้นายกฯ ทำอย่างใดอย่างหนึ่งเนี่ย ก็เป็นสิทธิของทุกฝ่ายที่สามารถทำได้ถ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพียงแต่ไม่เห็นด้วยกับวิธีการที่ท่านจำลอง จะออกไปร่วมกับมือ ในฐานะที่รู้จักกัน เคยทำงานด้วยกัน เป็นมิตรต่อกันก็น่าจะได้มีการคุยกันก่อนที่จะดำเนินการอย่างใด ถ้าไม่เช่นนั้นมันเหมือนเราไม่ได้ใช้คุณธรรมอย่างเต็มที่ที่ก่อน

จึงอยากให้ได้พิจารณาประเด็นต่างๆนี้ทั้งที่เป็นเหตุผลส่วนรวมและเหตุผลส่วนตัว หนึ่ง การขับเคื่อนเพื่อที่จะถอดถอน สายหนึ่งขับเคื่อนด้วยวิธีการลงชื่อ ต่อไปด้วย ระบอบที่กฎหมายเขาก็ทำ ภาพโดยรวมนี้ไม่ถูกตำหนิ แต่การขับเคื่อนด้วยการชุมนุมขับไล่ จะเป็น ทางลบมากกว่า เพราะไม่มีใครอยากให้บ้านเมืองวุ่นวาย มันเสี่ยงที่จะต้องสูญเสียเหมือนเหตุการณ์ เดือนตุลา พฤษภาคม ไม่มีใครวางใจได้ว่าจะไม่เกิดนองเลือด เพื่อให้ทักษิณออกไป มันมีวิธีที่จะให้ ยุบสภาออกไปหรือวิธีอื่นที่ใช้ปัญญาให้มากกว่านี้

สอง ปีนี้รัฐบาลจัดเฉลิมฉลองพระเจ้าอยู่หัวครองราชย์ ๖๐ ปี อาคันตุกะมาตลอด อาทิตย นี้ฝรั่งเศส อาทิตยนี้สเปน แล้วก็จะมาจนครบยี่สิบสองประเทศในแต่ละเดือน จนถึงเดือนเฉลิมฉลองคือเดือนมิถุนายน เรากำลังเดินเรื่องว่าพระเจ้าอยู่หัวของเราเนี่ย เป็นพระเจ้าอยู่หัวที่เป็นผู้ที่ครองแผ่นดินที่ทำให้เกิดสันติสุข แล้วทางต่างประเทศ ทางเนบเบลไพรส์หรืออะไรต่างๆ นี่กำลังพิจารณาอยู่ มันก็เป็นภาพที่ไม่สวย

สาม มันก็คงไม่มีผลดีในเรื่องของความเชื่อมั่นทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ถ้าเรามี การชุมนุมกันทุกอาทิตย์ มันก็คงไม่ดี งามโพลล์ โพลล์ก็ออกมาว่า คนไม่เห็นด้วยกับการชุมนุม แต่ จะเห็นด้วยกับการที่นายกฯจะต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ยุบสภาหรืออะไร ไม่มีใครอยากกลับไปเจอ นองเลือดหรือว่าเกิดความไม่สงบ

เหตุผลส่วนตัวมีอยู่สองสามประเด็น

หนึ่ง เจ็บแค้นพรรค ป. ตอนพฤษภาคมมีพี เห็นด้วยกับท่านจำลองทุกอย่างเพราะตอนนั้น เราสู้กับเผด็จการทหาร ไม่มีสภา ไม่มีระบบ ที่จะไล่มีทางเดียวก็คือออกมาไล่ ใช้มวลชนไล่ มีสภา

เหมือนไม่มีสภา พันธมิตรคือพรรค ป. ร่วมเหมือนกับว่าเป็นรูปร่วม แต่ตั้งแต่การร่วมเดินเอาเปรียบ มาตลอด เราย้ายมือบตอนตั้งเวที เราไม่เคยจะเห็นพรรค ป. ตั้งเวทีเสร็จพรรค ป. ขึ้นก่อน พรรค ป. ได้ภาพดีในการนำใช้สติ กลายเป็นว่าท่านจำลองใช้ความรุนแรง ช่วงอยู่กลางถนนท่านจำลองสู้ ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นตอนนั้นเขาปราบจริง คนที่รับบาดเจ็บและอันตรายก็คือท่านจำลอง พอมารณรงค์เลือกตั้ง พันธมิตรเขาบอกจำลองพาคนไปตาย เราจึงตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้

สอง เพื่อให้ทักษิณออกไปเร็วๆ ก็ต้องทำให้เกิดความรุนแรง ในเมื่อเกิดเหตุการณ์ซึ่งเราคุมไม่ได้ ท่านจำลองจะเก่งยังไงก็คุมไม่ให้เกิดความรุนแรงในมือไม่ได้หรอก แล้วใครเป็นจำเลย ก็คือคุณจำลองพาคนไปตายอีกรอบสอง

สาม ทำไมเราต้องไปร่วมกับคนที่เราต่อต้านละ มือบจัดตั้งทุนที่ใช้บริหารนี้เมืองต้นมาจาก ป. ต่อมา จ.เข้ามาร่วมด้วย จ.ก็รู้ว่าตราบโศกที่ท่านนายกาอยู่ การเอาหุ้นเข้าตลาดเขาก็ลำบาก ทั้งที่บริษัทนี้ตลาดก็เห็นด้วย เบ็งค์ชาติก็เห็นด้วย ใครก็เห็นด้วย ท่านนายกาที่ยังไม่ได้ให้เข้า

ประเด็นอื่นๆของการสนทนาขอข้ามผ่าน เป็นที่น่าสังเกตว่าขุนนางท่านนี้พยายามติดต่อ พล.ต.จำลอง เหมือนกัน แต่ พล.ต.จำลอง ปิดโทรศัพท์ไม่รับการติดต่อใดๆ ในช่วงสถานการณ์อย่างนั้น ทราบภายหลังว่า เป็นวิธีการทำงานของ พล.ต.จำลอง เพื่อบรรลุไปสู่ผลที่ตั้งไว้

เมื่อ พล.ต.จำลอง แข็ง ทำให้พ่อท่านต้องอ่อนผ่อนลงมารับฟังอีกด้านหนึ่ง จะได้ไม่ดู บักมันเกินไป ทำไปตามเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้น เมื่อเหตุปัจจัยเปลี่ยน วิธีการคิด วิธีการทำ ก็ยอมเปลี่ยนไปตามเหตุปัจจัยที่เปลี่ยน ถ้าพิจารณาเหตุผลต่างๆข้างต้นนั้น ไม่ว่าจะเป็นเหตุผลส่วนรวมหรือส่วนตัว เป็นมุมมองเป็นวิธีคิดอย่างผู้ที่อยู่กับอำนาจอยู่กับตำแหน่ง ประเด็นเดียวกันนี้ ผู้ที่ไม่มีอำนาจและตำแหน่งแต่รู้เท่าทันอำนาจ ย่อมมองมุมกลับกันหรือโต้แย้งไปได้ทุกข้อ

แต่พ่อท่านกลับไม่เลือกวิธีคิดอย่างผู้รู้เท่าทันอำนาจ ยอมรับข้อเสนอของท่านขุนนางที่อยาก

ให้มีการเจรจา โดยมีท่านนายกฯ ท่านขุนนางท่านนี้ พล.ต.จำลอง และพ่อท่าน

การณ์นี้ทำให้มองได้ว่า เป็นการแสดงถึงการไม่ยึดมั่นถือมั่นกับวิธีคิด วิธีการทำงานของตน จึงแปรเปลี่ยนได้ตามเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้นจริง

อีกนัยหนึ่ง การรับข้อเสนอ ไม่ด่วนปฏิเสธก่อน คุณจะสอดคล้องกับหลักรัฐศาสตร์การทูต ทำให้ไม่แข็งเกินไป ไม่ตั้งทำเป็นศัตรูกันก่อน เพราะถึงอย่างไรการรับข้อเสนอในการเจรจา ไม่ได้หมายความว่า จะยอมเปลี่ยนจุดยืน หรือเป้าประสงค์ ที่สำคัญการเจรจาจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอยู่ที่ท่านนายกฯ และ พล.ต.จำลอง ด้วย ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญยิ่ง ทั้งสองท่านจะเห็นด้วยกับการเจรจาไหม ดังนั้นการรับข้อเสนอก่อน จึงมิได้หมายถึงการสูญเสียจุดยืน แต่เป็นการแสดงจุดยืนอย่างเป็นลำดับอย่างอารียะ

ทำให้ระลึกย้อนทวนไปถึงเหตุการณ์ที่**คุณชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์** เลขานุการรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาในสมัยนั้น(พ.ศ.๒๕๓๑) ได้มาเจรจาขอให้นักบวชชาวอโศกเปลี่ยนชุดแต่งกาย ไม่ให้ใช้คำนำหน้าว่าพระ ทั้งๆที่โดยธรรมเนียมสงฆ์ชาวอโศกไม่ได้ผิด มีสิทธิแต่งกายและใช้คำนำหน้าว่าพระได้ แต่พ่อท่านก็ยอมทำตามข้อเสนอ นั้น แม้จะต้องสูญเสียสิทธิเสรีภาพในการปฏิบัติตามความเชื่อของศาสนา บางอย่างไปบ้างก็ยอมให้ เมื่อสงฆ์เถรสมาคมไม่ยอมให้จบอยู่ตรงนั้น ดำเนินการต่อ ใช้อำนาจกฎหมายที่มี ออกคำสั่งให้พ่อท่านสึก อีกทั้งยึดเยียดข้อหาแต่งกายเลียนแบบสงฆ์กับหมู่สงฆ์ชาวอโศก โดยอาศัย พ.ร.บ.การปกครองคณะสงฆ์ ๒๕๐๕ เป็นเครื่องมือ แต่พ่อท่านและหมู่สงฆ์ชาวอโศกไม่ได้ยอมเสียจุดยืนของการเป็นนักบวชในพระพุทธศาสนา ยังคงดำรงชีวิตเช่นนั้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยเห็นว่าคำสั่งและข้อกล่าวหา นั้นไม่ชอบธรรม ขัดแย้งกับธรรมเนียมของพระพุทธเจ้า นี่ก็ถือเป็นกรณีของการยอมสูญเสียสิทธิบางอย่าง แต่ไม่ยอมเสียจุดยืน ภาษาสสมัยปัจจุบันก็คือการ**แข็งขึ้นอย่างอารียะ**นั่นเอง

พล.ต.จำลอง ประกาศจะเข้าร่วมชุมนุม ๒๖ ก.พ.นี้

๑๙ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่อนุสรณ์สถาน ๑๔ ตุลา พล.ต.จำลองเปิดแถลงข่าวพร้อมกับเขียนจดหมายเปิดผนึก เรียกร้องให้ท่านนายกฯลาออก และจะเข้าร่วมการชุมนุมวันที่ ๒๖ ก.พ. นี้ โดยมีกลุ่มสมาชิกกองทัพธรรมจะเข้าร่วมด้วย และไม่คิดจะชิงการเป็นผู้นำการชุมนุม ขอเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการร่วมชุมนุมเท่านั้น

ขณะที่พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน กับญาติธรรมที่มาทำบุญฟังธรรมวันอาทิตย์ และบันทึกรายการ“พุทธที่ไปนิพพาน”กับสมณะพะพะพุทธ จันทเสฏฐ์ จากนั้นเป็นการบอกเล่าสถานการณ์บ้านเมือง

ท่านายกฯทักษิณทูลเกล้าฯ แสดงสปิริตเลยว่า นายกฯทักษิณขอลาออกทั้งคณะ แล้วนายกฯทักษิณเองก็ทูลเกล้าฯ ขอนายกฯพระราชทานชั่วคราวมาแก้เหตุการณ์ นายกฯทักษิณปฏิบัติเองจะได้รับการยอมรับจากสังคมประเทศชัดเจน นายกฯทักษิณก็จะอยู่ในประเทศได้ต่อไป

พร้อมทั้งกล่าวถึงการตัดสินใจของกองทัพธรรมเข้าร่วมการชุมนุม ด้วยเห็นว่าท่านนายกฯขาดความชอบธรรมที่จะบริหารประเทศต่อไปแล้ว ย้ำอธิบายความเป็นกลางต้องเข้าข้างฝ่ายถูกฝ่ายที่ดี ส่วนใครจะไม่เข้าร่วมจะเพราะไม่เห็นด้วยหรือกลัวก็แล้วแต่ เรื่องนี้เป็นการต่อสู้ของประชาชนนอกสภา ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ บุคคลย่อมมีสิทธิต่อต้านโดยสันติวิธี ซึ่งการกระทำใดๆ ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการ ซึ่งมีได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น

หลังจากแสดงธรรมแล้ว นักข่าวหนังสือพิมพ์และวิทยุโทรคมนาคมของสัมภาษณ์ ส่วนทางโทรทัศน์มีแต่ช่องสัญญาณของ ASTV เท่านั้น ส่วนใหญ่จะถามถึงสาเหตุของการตัดสินใจเข้าร่วม จุดยืนของสันติอโศกเป็นอย่างไร จะมีญาติธรรมมาร่วมเท่าไร คาดหวังอย่างไร

๒๐ ก.พ. ๒๕๔๙ ชาวหนังสือพิมพ์บรรดา **ส.ส.ไทยรักไทย** ออกมาวิจารณ์ตำหนิ พล.ต.จำลองอย่างรุนแรง ซอกกล่าวหา **“พาดคนไปตาย”** ยังคงเป็นอาวุธที่ใช้ทำลาย พล.ต.จำลองอย่างได้ผล สำหรับผู้มีวุฒิภาวะและจิตใจอย่างเดียวกับผู้กล่าว บทวิเคราะห์การเมืองของหนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ที่เกาะอยู่กับอำนาจมาแต่ต้น ก็ยังใช้คำนั้นติดมากับการเคลื่อนไหวตัวของ พล.ต.จำลองในครั้งนี้นั่นเช่นกัน

ที่สันติอโศก มีการประชุมเกี่ยวกับการไปร่วมชุมนุม ประเด็นแรกพูดถึงการหาทางออกให้กับท่านนายกฯ ตามที่พ่อท่านได้เสนอท่านขุนนางถึงทางออกของท่านนายกฯไปแล้วว่า **ถ้านายกฯทักษิณทูลเกล้าฯเอง แสดงสปิริตเลยว่า นายกฯทักษิณขอลาออกทั้งคณะ แล้วนายกฯทักษิณเองก็ทูลเกล้าฯ ขอนายกฯพระราชทานชั่วคราวมาแก้เหตุการณ์ นายกฯทักษิณปฏิบัติเองจะได้รับการยอมรับจากสังคมประเทศชัดเจน นายกฯทักษิณก็จะอยู่ในประเทศได้ต่อไป** อาตมาว่าเป็นทางออกที่บัวไม่ช้ำน้ำไม่ขุ่นที่สุด เป็นทางลงที่อาตมาว่าสวยมากเลย

มีเสียงสอดรับว่านั่นเป็นทางออกที่ดีกว่า เสนอให้ถวายพระราชอำนาจคืน ซึ่งอันนั้นมันเป็นไปได้ไม่ได้ อยู่ดีๆจะถวายพระราชอำนาจคืนได้ยังไง

ต่อมามีผู้เสนอให้กระจายข้อแนะนำนี้ออกสู่สาธารณะอาจจะในรูปแบบของจดหมายเปิดผนึกก็ได้ แต่มีเสียงท้วงว่ามันจะทำให้ท่านนายกฯไม่มีเกียรติ ต้องทำเพราะถูกบีบบังคับ ถูกแนะนำจากคนอื่น แต่ถ้าเป็นการเดินสายให้รู้กันเป็นส่วนตัวจะดีกว่า อย่างที่พ่อท่านได้เสนอไปแล้วกับท่านขุนนางก็พอแล้ว เพราะได้แนะนำทางออกนี้ไปกับท่านขุนนางแล้ว ก็น่าจะถึงหูท่านนายกฯ

ทางออกของวิกฤติการเมืองนี้ คนในซีกรัฐบาลก็คิดไปอีกอย่าง ญาติธรรมที่ร่วมงานด้วยวิเคราะห์ว่า **เขาคงเลือกวิธียุบสภาแล้วเลือกตั้งใหม่** เพราะวิธีนี้โอกาสเขาแก้ปัญหาภายในพรรค ก๊วนวังน้ำเย็น ก๊วนต่างๆ เซ็คบิลพวกนั้นด้วย แล้วเขาก็เซ็คเสียงแล้วว่า เลือกตั้ง เขาก็กลับเข้ามาใหม่ โดยเฉพาะเสียงที่ต่างจังหวัด เพราะเงินเขาเตรียมไว้เยอะอยู่แล้ว เหมือนจะคืนอำนาจให้ประชาชน ถ้าประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าเขาไม่ดีก็อย่าเลือก ถ้าตอนนี้ประชาชนส่วนใหญ่เลือกเข้ามา เขามาตามกติกาคนกลุ่มน้อยแล้วแต่ต่อต้านต่อไป ก็จะถูกมองว่ามันเล่นไม่เลิก คุณไม่เคารพกติกาสังคม เขาจะเดินออกทางรูปนี้ ขึ้นความชอบธรรมของกลุ่มที่ยังต่อต้านก็จะน้อยลง ถึงเสียงในสภาอาจจะน้อยลงกว่าเดิมหนึ่ง คำนวนแล้วดูโพลล์แล้วเกินเสียงข้างมากเขาก็พร้อมยุบสภาได้ คิดว่าเขาจะเลือกเดินทางนี้

ประเด็นต่อมาคือผู้เสนอให้ชุมนุมที่สวนลุมพินี แยกออกจากกลุ่มพันธมิตรฯ ที่สนามหลวง ด้วยเหตุผลที่ท่านขุนนางได้บอกว่ามีคนที่เจตนาให้เกิดความรุนแรง เพื่อที่จะล้มนายกฯ ให้ได้ ถ้ามันเกิดขึ้นจริงๆ มันจะเป็นข้อกล่าวหาเกี่ยวกับชาวโศกโศกใหม่ว่า เขาชุมนุมตั้งหลายครั้งไม่เกิด แต่พอชาวโศกมารวมทำไม่เกิดอะไรอย่างนี้ การแยกมาชุมนุมจะทำให้มีรูปธรรมในการนำเสนอการชุมนุมอย่างสันติ อหิงสา ไม่ใช่ความรุนแรงแม้ว่าจ่า แล้วเราก็จะสามารถพูดในเรื่องของธรรมะได้หลายประเด็น บุญนิยมกับทุนนิยมต่างกันอย่างไร จะเป็นมิติใหม่ของการชุมนุมเลย เราก็ต้องสร้างค่านิยมใหม่ เป้าหมายเรามันต้องพูดถึงเรื่องว่าการเมืองต้องมีคุณธรรม ไม่ใช่เพียงแค่ว่าทำถูกกฎหมายแล้วพอการที่มีแกนนำพันธมิตรฯ บางคนพูดติดกันไว้ว่า คุณจำลองจะมาชิงการนำ จะมาชูปมือเปิบ การชุมนุมแยกสถานที่กันจะได้ไม่เป็นที่ระแวงของเขาไปเลย

พล.ต.จำลอง ได้แสดงความเห็นในเรื่องนี้ว่า **เราไปร่วมในฐานะเราเป็นประชาชนคนไทย ผมไม่ได้หวังจะขึ้นเวที ผมไม่ได้หวังว่าจะคุมเขาหรือ เราไปเพื่อแสดงกายธรรมเท่านั้นเอง**

ถ้าจะชิงการนำ ผมมาก่อนหน้านั้นแล้ว ผมไม่มาตอนนี้หรอก มันเป็นอย่างนี้อยู่เรื่อย ตั้งแต่กฎหมายทำแท้งแล้ว มันไม่ได้ชิงการนำของใคร ตอนรัฐธรรมนูญผิดจัดการผมก็ช้ากว่าเพื่อน พฤษภาทมิฬก็เหมือนกัน เขาก็ไปกันเป็นเดือนผมก็เพิ่งไป นี่ก็เหมือนกัน

ผมยืนยันนะว่าต้องเป็นสนามหลวง ถ้าไปสวนลุมฯ ไม่เกิดประโยชน์เลยครับ ไม่เกิดประโยชน์จริงๆ ที่เราว่าเขาจะรังเกียจเรา รังเกียจเราไม่ได้ละครับ เราไปในฐานะเป็นนักปฏิบัติธรรม แล้วเราอยู่เป็นปึกเลย เขารังเกียจเราไม่ได้ อันตรายก็ไม่เห็นมีอะไร ที่อ้างว่าจะเกิดความรุนแรง มันเป็นแผนของรัฐบาล

ถ้าหลบไปชุมนุมที่เชียงใหม่ รัฐบาลยิ่งชอบใหญ่เลย ให้เป็นปีเลย ส่งเสบียงให้ด้วย เพราะเขาไม่เดือดร้อนอะไร แล้วอย่างที่ผมเรียนไปแล้วนะครับว่า ที่เราไปคราวนี้เรานึกถึงธรรมะเป็นหลักนะอะ แล้วเราทราบมาโดยแน่ชัดว่า ถ้าท่านนายกฯ ทักซิณอยู่ต่อไปเนี่ย ไอ้เรื่องเหล่า เรื่องเบียร์ เรื่องคาลิโน มันมาแน่ มาเต็มที แล้วเรามีพลังอะไรจะไปต้านเขา คราวที่แล้วเราไป ๙ วัน กับ ๘ คืน มันก็แยะอยู่แล้ว เราก็ได้ผลมาแล้วบ้าง ถ้าคราวนี้เราไปสวนลุมฯ เขาหัวเราะตายเลยครับ ไม่มีผลขึ้นมาเลยครับถ้าไปสวนลุมฯ อยู่สันติฯ นี่ดีกว่า ถ้าชุมนุมอยู่ตรงนี้เราบอกเราเรียกร้องรัฐบาล เขาก็ดีใจเหมือนกัน

เราต้องการคนมาร่วมกะเรานี้ นะครับ เพื่อให้เป็นพลัง แล้วพลังนี้ต่อไปมันจะขยายขึ้น สามารถที่จะพิทักษ์ปกป้อง สิ่งไม่ดีไม่งามไม่ให้เข้ามาสู่สังคมได้ ไอ้เป้าคือเป้าหมายของเรานะอะ ซึ่งลึกลับคนอื่นเขาก็ไม่ถึง เขานึกแต่เรื่องการเมือง ของเราไม่ใช่ นึกถึงธรรมะ ถ้าวันนี้ทำให้ท่านนายกฯ ท่านถอย หรือมีอะไรที่เพิ่มเติมขึ้นมาในลักษณะที่ว่ามันดีขึ้นมาอะ ก็แสดงว่าเรามีพลัง ไม่ว่าจะเป็ เหล่า เบียร์ คาลิโน อะไรต่างๆ ที่หลังมันมาไม่ได้หรอกครับ **เราทำเพื่อทางธรรมะ นะครับ ไม่ได้ทำในทางการเมือง** จันถ้าไปสวนลุมฯ นี่ เป็นการแยกกัน ไม่เกิดประโยชน์เลยครับ

ผมทำไม่ได้จริงๆ นะครับ ไม่ใช่มาชูป บอกไปตามที่เราได้ตกลงเอาไว้ บอกถึงขนาดเราจะไปทำครัวที่ไหนๆ เตรียมการไว้หมดแล้ว มาวันนั้นบอกว่าไปสวนลุมฯ คนอื่นทำได้ แต่ผมทำไม่ได้ ให้ผมไปเดี่ยวผมก็ไปเดี่ยว ไม่เป็นไรเหมือนกัน แต่ถ้าผมไม่ไปตามนั้น ผมพูดแล้วไม่ทำนะอะ ไม่ได้ นะครับ ต้องเห็นใจผมมั่งอะ แต่ว่าอย่าเอากรณีผมมาเป็นเรื่องสำคัญว่า ถ้าจันต้องไปสนามหลวงไม่ใช่ นะครับ ถ้ากองทัพธรรมจะไปสวนลุมฯ ก็ไปสวนลุมฯ แต่สำหรับตัวผม ผมต้องไปสนามหลวงละครับ ไม่มีทางเลือกเลยครับ

ผมเรียนตรงๆ เลยนะว่า ผมไม่อยากจะชุมนุม ผมไม่อยากจะไปลำบากลำบาก อายุก็เยอะแล้ว **แต่ผมคิดว่าผมทำหน้าที่เท่านั้นแหละ มันจะได้ผลมากน้อยแค่ไหนก็ตาม แล้วหน้าที่นี้เป็น**

หน้าที่ธรรมะสักด้วย ที่ผมฟังจากพ่อท่าน ผมยังสงสัยเลยว่าคราวนี้ทำไมพ่อท่านถึงเอาจริงเอาจังนัก เรากลับเป็นฝ่ายเดินตาม พ่อพ่อท่านพูดขึ้นมาบีบผมก็เห็นชัดเลย ต่อไปไม่มีใครมาปกป้องเรื่อง ความถูกต้องชอบธรรมถ้าไม่ใช่กองทัพธรรม ไม่มีเลย

บันทึกวาทะเทศาภิบาลความเคลื่อนไหว

๒๑ ก.พ. ๒๕๔๙ ชาวรัฐบาลพยายามแก้ปัญหาดูด้วยการเปิดให้มีการประชุมร่วมกันสองสภา แต่ไม่มีการลงมติ เป็นความพยายามที่จะลดกระแสการชุมนุมใหญ่ ๒๖ ก.พ. นี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลใจกว้างให้มีการอภิปราย มีการตรวจสอบกันในสภาแล้ว เพื่อเคารพกติกาประชาชนก็ไม่ควรมารวมชุมนุมอะไรกันอีก

ที่สันติอโศก เริ่มมีนักข่าวมาป่วนเขียนหาข่าว บางฉบับเจ้านายสั่งมาให้อยู่ประจำ จากบางส่วนที่นักข่าวได้สนทนาซักถามดังนี้

นักข่าว : มันมีเหตุผลอะไรที่เราจะต้องไปร่วมด้วย

พ่อท่าน : เราอยู่กับสังคม ถ้ามันเกิดความไม่สุขกันทั้งสังคม แม้เราจะสุข เราก็ดูต้องเห็นใจคนเดือดร้อนในสังคม ถูกใครเขาเตะเขาเหยียบอย่างไม่เป็นธรรม เราไปเห็นเขา ถ้าเราว่าเราไม่เกี่ยว มันก็ใจดำอำมหิตเหลือร้าย เออ...อย่างนี้ต้องไปช่วยเขาหน่อย **ทั้งๆที่เราไม่ได้เดือดร้อนอะไรกับเขา แต่คนมันต้องมีสำนึก มันต้องมีความรู้ในตัวเองมันว่า เอ๊ะ! มนุษยชาติหรือสัตว์โลกนี้มันต้องช่วยเกื้อกูลกัน** นี่มันเป็นศีลธรรมสามัญพื้นฐานด้วยซ้ำไป เราอยู่กับสังคมก็ต้องช่วยสังคม โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ของศาสนาเพื่อให้ช่วยสังคม เพื่อให้ช่วยมนุษยชาติ พุทธชนทิตายะ พุทธชนสุชายะ โลกานุกัมปายะ มันเป็นหลัก เป็นแกนของศาสนาของพระพุทธเจ้าเลยที่เดียว

นักข่าว : แล้วท่านไม่กลัวว่า เอ๊ะสันติอโศกเข้าไปยุ่งอะไรเรื่องการเมืองอีกแล้ว หลังจากพลังธรรม

พ่อท่าน : อาตมายืนยันว่า **คนที่ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองนั้น เป็นความเข้าใจที่ผิด ล้มล้างคำสอนของพระพุทธเจ้า** เพราะศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งอุดมการณ์หรือมรรค และอุดมคติหรือผล อย่างแน่ชัดว่า เป็นศาสนาที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ ภาษาบาลีคือ “**พุทธชนทิตายะ**” และเป็นศาสนาที่ช่วยให้มวลมนุษยชาติอยู่เย็นเป็นสุข ภาษาบาลีคือ “**พุทธชนสุชายะ**” ดังนั้นจึงเป็นศาสนาที่มี “**โลกานุกัมปายะ**” หมายความว่า คนที่ปฏิบัติศาสนาพุทธนั้นคือผู้เอื้ออนุเคราะห์อุ้มชูโลกแก่ท่านนั่นเอง ไม่ใช่คนที่จะได้ประโยชน์แต่ส่วนตัว ไม่ใช่เป็นคนดูตาย การปฏิบัติก็ปฏิบัติอยู่กับสังคมสามัญ ไม่ใช่ต้องหนีออกไปอยู่ป่าอยู่เขาปลีกเดี่ยวแต่ผู้เดียวแบบฤๅษีโบราณ **ดังนั้นภาคมรรคคืออุดมการณ์ก็ต้องปฏิบัติอยู่กับสังคมเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติไปพร้อมๆกันกับการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ทั้งภาคผลคืออุดมคติก็ต้องเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติอย่างแท้จริงแน่นอน ทั้งอุดมการณ์ทั้งอุดมคติจึงต้องสอดคล้องกันเป็นหนึ่งเดียวกันกับโลกานุกัมปายะ นั่นคือ ทั้งมรรคทั้งผลของศาสนาพุทธต้องมีสภาพเอื้ออนุเคราะห์อุ้มชูโลกอยู่อย่างปฏิบัติสัมพันธ์กันครบตลอดทีเดียว**

ดังนั้น ที่เข้าใจผิดกันว่าผู้ปฏิบัติธรรมมุ่งนิพพานนั้น ต้องหนีเข้าป่าเข้าถ้ำ ไม่รับรู้โลก ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้คนในสังคม จึงจะบรรลุมรรคผลได้ หากอยู่ในสังคม ยังเกี่ยวกับโลก ยังเกี่ยวกับกิจกรรมของสังคม ยังขึ้นเกี่ยวกับการงานอาชีพที่คนโลกๆทำกันก็ดี ยังขึ้นเกี่ยวกับการเมืองก็ดี จะไม่ใช่ทางไปนิพพาน นั่นเป็นความเข้าใจผิดโดยสิ้นเชิง เพราะถ้ามันเป็นอย่างที่ว่านั้นจริง ก็เท่ากับว่า **เนื้อแท้ซึ่ง**

คนที่จะเป็นกลางคือคนที่ไม่มีอคติ และมีปัญญา รู้ว่าอะไรถูก อะไรผิด รู้ว่าอะไรดี อะไรชั่ว และผู้เป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี คนเป็นกลางเข้าข้างคนชั่วไม่ได้ คนที่บอกว่าตัวเองเป็นกลาง จะต้องไม่เข้าข้างคนดี จะต้องไม่เข้าข้างคนชั่ว กลางต้องไม่เข้าข้างไหน นั่นมันคนโง่ ไม่ใช่คนเป็นกลาง

เป็นคุณค่าสำคัญของศาสนาพุทธหรือนิพพานที่เป็นยอดธรรมะของพุทธนั่นเอง ทั้งมรรคคือทางปฏิบัติ หรือ“อุดมการณ์” และทั้งผลคือประโยชน์สุดยอดหรือ“อุดมคติ” จะไม่มีคุณค่ากับคน-กับสังคมเลย ไม่มีน้ำหนักกับสังคมโลกใดๆ ซึ่งความเห็นผิดอย่างนี้ผิดร้ายมาก เพราะความเห็นเช่นนี้ลบหลู่คุณค่าสำคัญของศาสนาพุทธ จึงเท่ากับล้มล้างความเป็นพุทธที่เดียว

บักข้าว : ท่านมองนายกว่าไม่สมควรที่จะอยู่ได้แล้ว หรืออย่างไรครับ จุดใหญ่คือจริยธรรม หรือเปล่า

พ่อท่าน : จุดสำคัญก็คือผู้บริหารหรือนายกฯบกพร่องทางจริยธรรม และพวกเรานี่เป็นผู้ปฏิบัติทางคุณธรรมแท้ๆ ถ้าเราไม่เอาตาดูหูแล ไม่รู้ไม่ซึ้ง มันผิดถนัดเลยนะ ถ้าจะถามว่าทำไมต้องมายุ่งอะไรกับการเมือง? เอ้า...ก็มันวิกฤติทางคุณธรรม ฉะนั้นหากไม่ให้ผู้ปฏิบัติธรรมได้ฝึกฝนธรรมะมาในชีวิต มีความรู้มีมรรคมีผลทางธรรมแท้ๆเข้าไปร่วมรู้ร่วมทำ เข้าไปร่วมแก้ไขหรือร่วมทำให้เพิ่มคุณธรรม มันผิดแน่ๆ เราทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ดูตายไม่ได้หรอก เราไม่ใช่คนหลงผิด

บักข้าว : ท่านจะฝากอะไรไปให้ประชาชนบ้างตอนนี้

พ่อท่าน : พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า นิคคณฺเห นิคคหารทํ ปคฺคณฺเห ปคฺคหารทํ หมายความว่า **ต้องข่มคนชั่ว ต้องยกคนดี** เพราะฉะนั้นคนชั่วต้องจัดการช่วยกันข่ม ช่วยกันประกาศ ช่วยกันยุติ ความชั่วในคนชั่ว แต่จงช่วยยกเชิดชูหรือส่งเสริมคนดี นี่ก็คือความเป็นกลาง **คนที่จะเป็นกลางคือคนที่ไม่มีอคติ และมีปัญญา รู้ว่าอะไรถูก อะไรผิด รู้ว่าอะไรดี อะไรชั่ว และผู้เป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี คนเป็นกลางเข้าข้างคนชั่วไม่ได้ คนที่บอกว่าตัวเองเป็นกลาง จะต้องไม่เข้าข้างคนดี จะต้องไม่เข้าข้างคนชั่ว กลางต้องไม่เข้าข้างไหน นั่นมันคนโง่ ไม่ใช่คนเป็นกลาง** นั่นมันคนไม่รู้อะไรดีอะไรชั่ว หรือคนซึ่กแล้ว เข้าข้างดีก็ไม่ได้ กลัวคนชั่วมันจะเล่นงานเอา รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด อะไรดีอะไรชั่ว แล้วไม่เข้าข้างใคร แต่บอกว่าตัวเองเป็นคนกลาง คนนั้นเขาไม่ใช่ คนกลาง นั่นคือคนซึ่กแล้ว หรือคนไม่รู้อะไรดีอะไรชั่ว จึงไม่เข้าข้างใคร ก็มันไม่รู้นี่ คนโง่ คนไม่รู้ จึงไม่ใช่คนเป็นกลาง คนเป็นกลางต้องเป็นคนที่มีความรู้ เช่น ผู้พิพากษา ต้องตัดสิน ต้องรู้ว่าคนไหนผิดคนไหนถูก แล้วก็ตัดสินยกคนถูก ข่มคนผิด ต้องประณามคนผิด พระพุทธเจ้าท่านสอนความเป็นกลางอย่างนี้ ต้องข่มคนชั่ว ต้องยกคนดี เพราะฉะนั้นเข้าใจกันผิดหมดเลยว่า จะพูดติคนชั่วก็ไม่ได้ จะยกคนดีก็ไม่ได้ สังคมบ้านเมืองอำพรางความดี ความชั่ว อะไรถูก อะไรผิด ปล่อยไปตามยถากรรม มันก็ตายกันเลย ขึ้นทำกันอย่างนั้นไม่ได้ ที่สำคัญ...ผู้ที่มีปัญญา ผู้เป็นกลางซึ่งเป็นผู้ไม่มีอคติ ในใจต้องไม่ลำเอียงเข้าข้างไหน เมื่อดูเนื้อแท้อันนี้ดีแท้ๆ สิ่งนี้ถูก สิ่งนี้ผิด สิ่งนี้ชั่ว แม้จะตีเทียนจะกำจัดชั่วก็ต้องทำ พระพุทธเจ้าตรัสว่า นิคคณฺเห นิคคหารทํ คนชั่วต้องตีเทียนต้องกำจัด บัคคณฺเห ปคฺคหารทํ คนดีก็ต้องช่วยยกยกองเชิดชู ส่งเสริมให้เจริญยิ่ง ต้องช่วยคนดี อย่าไปช่วยคนชั่ว ภายนอกต้องทำบทบาทอย่างนี้ แต่ภายในใจต้องทำให้เป็นกลางจริงๆ

บักข้าว : เป็นเรื่องไม่ถ่วงนะครับที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจว่า **งานศาสนากับงานการเมืองเป็นอันเดียวกัน**

พ่อท่าน : งานศาสนาก็คือ งานที่ไปช่วยเหลือสังคม เป็นหน้าที่ที่จะต้องช่วยสังคม เมื่อใด

ที่คุณมาเป็นนักธรรมะ ที่จะช่วยสังคมมนุษยชาติ ลดความเห็นแก่ตัวหรือกำจัดกิเลสให้ได้มากๆ แล้วไปเสียสละให้สังคม นั่นคือเนื้อแท้ของธรรมะ ยิ่งเป็นนักการเมืองยิ่งต้องมีธรรมะ

การเมืองก็เป็นงานที่จะต้องช่วยสังคม งานศาสนาก็เป็นงานที่จะช่วยสังคม และมันผัดกัน ตรงไหน ต่างกันตรงไหน เป็นแต่เพียงว่า แบ่งงานกันบ้าง มีสมมุติกันคนละมุม หรือกำหนดหน้าที่กันคนละอย่างเท่านั้นเอง แต่ธรรมะต้องช่วยกันให้มีให้มากขึ้นๆและร่วมกันทำงานให้แก่สังคมต่างหาก เพราะฉะนั้นถ้าใครไปแยกงานศาสนากับงานการเมืองออกจากกัน แยกงานศาสนาออกจากสังคม มันจึงแยบใหญ่อย่างที่เห็น เพราะอะไร เพราะนักการเมืองจะต้องมีคุณธรรม ต้องมีธรรมะจึงจะช่วยสังคมได้ ผู้ไม่มีธรรมะรีดจากสังคมแน่ แม้ทำงานอื่นๆ ยิ่งผู้ทำงานการเมือง ถือโอกาสที่มีอำนาจ มีตำแหน่ง มีช่องทาง ยิ่งคุณมีความสามารถ คุณก็ใช้ตำแหน่ง อำนาจ โอกาส ช่องทางนั้นๆได้แน่ๆ จึงเป็นการเสียมรยาทนักการเมืองที่สุด เพราะมันมีโอกาสจริงๆ และประชาชนไว้วางใจสนับสนุนให้เป็นตัวแทนด้วยความไว้วางใจแท้ๆ แต่ผู้เสียมรยาทขบถต่อประชาชน สมควรตาย

การเข้าใจผิด ที่ไปแยกธรรมะออกจากการเมือง หรือแยกออกจากการเมือง จึงเป็นความผิดพลาด เป็นความสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แยกตั้งแต่เมื่อไหร่ ไม่รู้ละ โดยเฉพาะได้ออกกฎหมายด้วยในประเทศไทยนี้ ออกกฎหมายไม่ให้พระให้เจ้า เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมือง นั่นแหละ ตั้งแต่ออกกฎหมายมา หรือว่าสร้างจารีตประเพณีนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่ก็แล้วแต่ นี่เป็นความผิดพลาดที่เกิดผลสังคมแก่ถึงทุกวันนี้ วิกฤตนี้คือ **วิกฤตผู้นำไร้คุณธรรม ไร้จริยธรรม** ไซ้มัย แยกหนักกันถึงขั้นระบุข้อบกพร่องว่า โทษผิดหลักสำคัญคือ “ความรู้คุณธรรม” มันคลุมความผิดไปหมดเลย

ผลพวงของการเข้าใจผิดที่แยกธรรมะออกจากการเมือง คนก็เลยไม่มีศีลธรรม ไม่มีจริยธรรมกัน เพราะไปเชื่อถือกันผิดๆมาว่า การเมืองต้องแยกกับธรรมะ เมื่อไรธรรมะให้ไกลไปจากการเมือง ดิกริความไม่มีธรรมะก็สั่งสมมาเรื่อย ถึงวันนี้มันก็สาหัสสาหัสอย่างนี้ ถึงขั้นปานฉะนี้

ทุกคนต่างก็รู้ดีรู้ชั่ว ทุกคนมีสามัญสำนึก แต่สามัญสำนึกมันลึกลับเล่ห์ที่หนาที่มากของตนเอง ไม่ได้ มันจึงทำชั่วทั้งๆที่รู้ว่าชั่ว หรือคนกิเลสมากถึงขั้นก็เห็นชั่วเป็นดีไปเลย คนที่โง่ทุกคนรู้ว่า การโง่คือทำชั่ว รู้ก่อนทำทุกคน แล้วตั้งใจทำชั่วเสียด้วย ตั้งใจใช้ความฉลาดที่สุดของตนทำชั่วนั้นเพื่อไม่ให้ใครจับได้ นี่ต่างหากคือกิเลสมันเก่งกว่าความรู้ของตน เก่งกว่าสามัญสำนึก

เมื่อเหตุการณ์บ้านเมืองถึงขั้นนี้ เราดูตายไม่ได้แล้ว มันถึงขีดแล้วนะ ที่ทุกคนต้องเลือกข้างแล้ว ต้องประกาศตัวว่าอยู่ข้างไหนกันแล้ว เลือกข้างที่ถูกต้องมากที่สุดตามภูมิปัญญาของตนๆ ถ้าคุณไม่เลือกข้างก็คือ หนึ่งคุณโง่ สองคุณใจดำ สามคุณซีกแล้ว ไม่ช่วยสังคมประเทศชาติเลย ไซ้มัย เพราะเหตุการณ์บ้านฉะนี้คุณไม่ร่วมมือกันไม่ได้แล้ว บ้านเมืองมันไปไม่รอด

บันทึก : ถ้ามีการเคลื่อนไหว หรือว่ามีการปักหลักยึดเยื้อ หรือว่ามีการเดินขบวนถึงขั้นที่ว่า เกิดเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นจริงแล้วนี้ ทางอโศกเรามีการพูดคุยกำชับกันมัยว่า เราควรจะทำอย่างไร จะยึดถึงตรงไหน

พ่อท่าน : เราจะต้องมีสันติ อหิงสา ถึงขั้นอโหสิ ต้องอภัย ต้องไม่ถือสาเอาเรื่องเอาราวใครจะทำร้ายเราก็กโทษให้ อโหสิคืออภัย ต้องทำให้ได้ถึงขั้นนี้ เรามีจุดถึงขั้นนี้ อหิงสาคือไม่ให้รุนแรง สันติคือสงบ เรามีเนื้อหาของความสันติ อหิงสา นี่คือในชาวอโศกเรามีพอควร มันก็จะเป็นน้ำหนัก เป็นรูปธรรม-นามธรรมของพวกเรา คุณเห็นรูปธรรมเป็นกลุ่มหนึ่งที่สามารถยืนยงอยู่ มีน้ำหนักขนาดหนึ่งอยู่ในหมู่มวลกลุ่มชุมนุมนี้ได้ อันนี้เราก็คิดว่าเราก็คงจะมีประโยชน์กับพันธมิตรที่มาชุมนุมประท้วงนี้ด้วย เพราะว่าไม่มีใครอยากให้เกิดความรุนแรง ต้องการความสงบแน่ มันก็เป็นสิ่งดี

อาจมามองเห็นความเจริญของประชาธิปไตยที่กำลังเกิดอยู่ขณะนี้ คุณสนธิริเริ่มให้เกิดกลุ่มชุมนุมนี้ มาตั้ง ๑๕ ครั้งแล้ว ไม่เกิดความเป็นม็อบเลย ม็อบคือชุมนุมที่เกิดความวุ่นวาย จลาจล นั่นคือ ความหมายของการชุมนุมที่ก่อขึ้นแล้วมันเกิดความวุ่นวายขึ้นมาเขาเรียกว่า **ม็อบ[Mob]** นี่ไม่เกิดความเป็นม็อบเลย กลายเป็นมวลหรือกลายเป็นแมสส์[Mass]ที่ประท้วง เป็น**โปรเทสต์[Protest]** หรือ**ดีมอนสเตรชัน [Demonstration]** คือเป็นกลุ่มที่เข้าไปเดินขบวน ประท้วงคัดค้าน ไปยืนยันในสิ่งที่เรามุ่งหมาย อันหนึ่ง แล้วเกิดความสงบ ไม่เกิดความวุ่นวาย ไม่เป็นม็อบ นี่เป็นความเจริญของประชาธิปไตยของคนไทย ที่กำลังเกิด ในยุคนี้ ขณะนี้ ดีจังเลย

ลอบวางระเบิดที่หน้าสันตอโศก

๒๒ ก.พ. ๒๕๕๙ รู้สึกตัวตื่น เมื่อได้ยินเสียงพ่อท่านประกาศผ่านเครื่องขยายเสียงออกมากทางลำโพงที่กุฏิ ตอนแรกเข้าใจว่าเป็นเสียงเปิดจากซีดี ก็เอ...ทำไมทำวัตรเช้าเร็วจัง แต่เมื่อได้ยินเสียงพ่อท่านประกาศว่าตอนนี้ตีสองกว่า ตำรวจกำลังมาถึงแล้ว ใครที่ได้ยินหรือเห็นเหตุการณ์ตอนระเบิด ช่วยมาให้ข้อมูลกับทางตำรวจเขาด้วย ประมาณ ๐๒.๕๕ น. โอ้โฮ...เสียงระเบิดดังสนั่น ข้าพเจ้าไม่ได้ยินเสียงเลยแม้หน่อย

รีบลุกขึ้นไปดูเหตุการณ์ด้านหน้าทางเข้าพุทธสถาน เห็นคนมุงดูอยู่ที่หน้าทางเข้า บริเวณที่ กลับรถหน้าศาลาสุภาพ มีเศษปูน กระชก หินแกรนิต กระจ่ายอยู่เป็นระยະกว้าง มีตำรวจ ผู้สื่อข่าว กำลังทำหน้าที่ของเขาอยู่ รีบเดินไปที่พ่อท่านให้สัมภาษณ์ มีนักข่าวจำนวนมาก มีทั้งหน่วยกู้ภัยปอดเด็กตั้งร่วมด้วย

เจ้าหน้าที่พยายามกันคนให้ออกนอกบริเวณเกิดเหตุ เพื่อรอเจ้าหน้าที่อีกชุดหนึ่งมาพิสูจน์หลักฐาน พ่อท่านอยู่ร่วมคอยตอบคำถามต่างๆ ลือมวลชนบางลือทยอยกันมา ทำให้ประเด็นคำถามเหมือนต้องเริ่มต้นกันใหม่ ประเด็นคำถามไม่ได้ลงลึกมาก เพียงแต่ถามถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และจุดยืนยังจะไปร่วมชุมนุมกันไหม มีใครบาดเจ็บบ้าง เมื่อนักข่าวเขามีท่าทีเต็มอ้อมกับการสัมภาษณ์แล้ว ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังมาปฏิบัติหน้าที่ มีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งมาด้วย เข้าใจว่าน่าจะเป็นระดับนายพล เดินเข้ามาตรวจสอบดูสภาพสถานที่

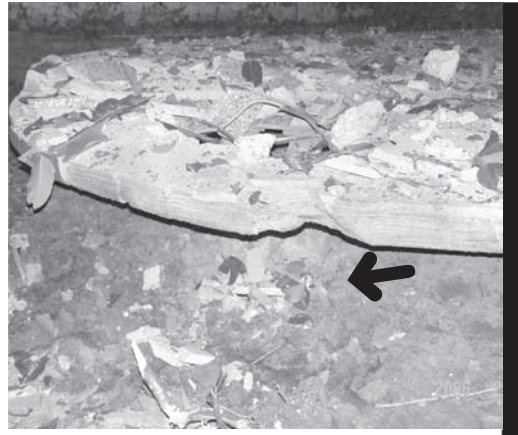
ทราบภายหลังว่าพ่อท่านได้ยินเสียงระเบิดรีบลุกขึ้นมาดูทันที ขณะที่ยังไม่ค่อยมีใครมากันเท่าไร เพราะเป็นช่วงเวลากำลังหลับสนิทกัน หลายคนที่ได้ยินเสียงบอกแรกที่เดียวก็ยังไม่คิดว่าเป็นระเบิด คิดไปว่าอาจจะเป็นหม้อไฟฟ้า เมื่อมาเห็นพ่อท่านเดินผ่านเศษหินเศษกระชกเข้าไปดูบริเวณที่เสียหาย ก็เกรงไปว่าถ้ามีระเบิดตามมาก็อึก ลูก พ่อท่านจะได้รับอันตราย ด้วยสถานการณ์ทางใต้เป็นตัวอย่าง จึงอาจทำให้คนคิดอย่างนี้ได้ จึงมีคนไปขอให้พ่อท่านออกห่างๆไป แต่พ่อท่านก็ไม่ได้ออกไปตามที่ผู้ขอร้อง

หลังจากนั้นบรรดาลือมวลชนทุกแขนง ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ได้ติดต่อขอสัมภาษณ์ทั้งวัน แม้ช่วงเวลาฉันอาหารก็มีหลายราย ด้วยสถานการณ์กำลังร้อน เขาก็ต้องการข่าวสารที่ไวเร็ว

บักข้าว : พ่อท่านครับลองเล่าเหตุการณ์ให้ทางท่านผู้ชมได้ฟังหน่อยนะครับ ว่าเกิดอะไรขึ้นที่สำนักสันตอโศกมีการไปลอบวางระเบิดครับ

พ่อท่าน : ก็ราวประมาณตีหนึ่งห้าสิบห้านาที เราก็ได้ยินเสียงระเบิด ตูม อาตมานอนตื่นขึ้นมาได้ยินเสียงระเบิดก็ลุกขึ้นมา ก็ออกไป เดินออกไป เอ๊ะ! มันเสียงอะไรผิดปกติ ดังเหลือเกิน เดินออกไปผ่านนาทางโบสถ์ก็ไปเห็นพัคลมที่ติดผนังบนหน้าต่างของโบสถ์ มันมีหน้าต่างหลายหน้าต่าง แล้วก็

บันทึกจาก ... บึงจากสภ:

พัดลมติดผนังระบายอากาศนี่อยู่ มันพังหล่นลงมาข้างล่าง เอ๊ะ! พัดลมนี้เองระเบิด ใครมาเปิดพัดลมไว้แล้วมันเกิดระเบิด ทำไมพัดลมมันระเบิดมันถึงหล่นกระจายหมดเลยนี่ ก็นึกว่ามันจะระเบิดตรงนั้นดูแล้วมันไม่น่าจะใช่ เพราะเสียงมันดังเหลือเกินมันไม่น่าจะเป็นระเบิดแค่นี้ แต่พอเดินมาอีกหน่อยหนึ่งเห็นควันมันกระจาย เลยเดินเลยมาถึงหน้าพุทธสถาน ก็มาเห็นตรงที่เห็นภาพในทีวีไปเมื่อคืนนี้ อ้า...ภาพที่กำลังออกอากาศนี้(ภาพเหตุการณ์ในทีวี) เห็นไหม...แผ่นแกรนิตหนาตั้งเกือบนิ้วที่เป็นแผงที่นั่งใต้ต้นไม้ นั่น แข็งแรง กว้างใหญ่ นั่งกันได้หลายสิบคน นะ...เห็นตรงนั้นเป็นจุดระเบิด ชุกไว้ใต้แผงแกรนิตตรงนี้ ต้นไม้ต้นไรตรงนั้นหักและหายไปเยอะเลย และไปดูที่อื่นปรากฏว่าทาว์นเฮาส์ ๒ ชั้น กระจกตามห้องต่างๆแตก พังไปมีระยะยาวห่างไปตั้งเกือบ ๒๐-๓๐ เมตร กระจกข้างบนหน้าต่างแตกหมดเลย ประตูของทาว์นเฮาส์แตก กลอนกินอะไรหลุดเอง ประตูเปิดอ้าเอง ที่เห็นเมื่อที่มันอ้าเองหมดเลยนะนั่น ระเบิดมันกินกว้าง แต่รู้สึกว่ามันไม่ได้ทำลายอะไรมาจนตึกพัง เพราะว่ามันห่างจากตัวตึกพอสมควรอย่างที่เห็นนี่

บักข้าว : หมายความว่าตรงนี้ไม่ได้มีการรักษาความปลอดภัยหรือครับ?

พ่อท่าน : ของเราไม่มีรักษาความปลอดภัย เพราะว่าเราก็ไม่ได้ไปสร้างศัตรูอะไรกับใคร ประตูรั้วรั้วก็ไม่มี เดินออกเดินเข้าได้ตลอดเวลาเลย เป็นพุทธสถานที่เปิดโล่งไม่มีรั้ว จะเดินเข้าข้างไหนๆ มันก็มีก้อนหินตั้งๆดูเป็นสัดเป็นส่วนบ้างเท่านั้น มีต้นไม้ แต่ไม่มีรั้วปิดกั้นมิดชิดเพื่อที่จะกั้นคนเข้าคนออก ปิดกั้นแจใส่กลอนอะไรเลย มันไม่ได้ทำ

บักข้าว : ตามข่าวนี้เห็นว่าชาวบ้านเขาได้ยินเสียงมอเตอร์ไซค์มาจอดประมาณ ๔ ทุ่ม?

พ่อท่าน : ไม่ใช่ ๔ ทุ่มประมาณตี ๑ มีคนได้ยินเสียงมอเตอร์ไซค์ขับเข้ามาทาว์นเฮาส์หน้าที่เกิดเหตุนี้แหละ เขาว่าเขาได้ยินเสียงมอเตอร์ไซค์เข้ามาแล้วเขาก็ไม่ได้ใส่ใจอะไรหรอก คือจริงๆตึกๆขนาดตี ๑ ตี ๒ จะไม่มีมอเตอร์ไซค์อะไรเข้ามาหรอก เพราะมันเป็นซอยตัน เป็นทางเข้าของสันตติโศกโดยตรงเลย มันไม่มีทางไปที่ไหน ฉะนั้นเขาได้ยินเสียงมอเตอร์ไซค์เข้ามา พวกเราใช้กันก็แต่รถยนต์ไม่ได้ใช้มอเตอร์ไซค์เลย พอมอเตอร์ไซค์ออกไปสักพักหนึ่งแล้วเขาก็ได้ยินเสียง ระเบิด ตูม

บักข้าว : อยากให้พ่อท่านลองพูดถึงการชุมนุมในวันอาทิตย์นี้หน่อยสิว่า ทางสันตติโศกเองนี้จะมีการวางบทบาทของตัวเองอย่างไรในการชุมนุมในวันอาทิตย์นี้ล่ะครับ

พ่อท่าน : ก็ไม่มีอะไร เราก็ไปร่วมผนึกเพื่อที่จะแสดงท่าที เพราะว่าเหตุการณ์บ้านเมืองขนาดนี้ ผู้ที่เอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ไม่รู้จักสังคม ไม่รู้เรื่องราวอะไรของบ้านเมือง ก็จะต้องรู้แล้ว ว่าอะไรเกิดขึ้นในบ้านเมืองขณะนี้ใช่ไหม เพราะฉะนั้นเราเองก็เป็นประชากรของสังคม เป็นสมาชิกของสังคม เราก็จะต้องแสดงท่าที เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ มันต้องเลือกฝ่ายแล้ว ต้องเลือกไม่ฝ่ายใดก็ฝ่ายหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ใดไม่เลือกฝ่ายก็แสดงว่าผู้นั้นไม่มีภูมิปัญญาที่จะวินิจฉัยเหตุการณ์นี้ว่าควรจะต้องทำอย่างไร จะครึ่งๆกลางๆอยู่ไม่ได้ ไร่ครึ่งๆกลางๆนี่ไม่ใช่ความเป็นกลางนะ มันแค่คนเหยียบเรือสองแคม เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องเลือกฝ่ายกันขึ้นมาแล้ว เราเองก็ต้องเลือกฝ่าย เช่นเดียวกับนักศึกษา ครูบาอาจารย์ นักวิชาการ ใครต่อใครต่างก็ออกมาแสดงตัว เลือกฝ่ายกันหมดแล้ว แม้คนที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยออกมาแสดงตัว คราวนี้เป็นหมู่มกัณฑ์ร้อนกันหมดแล้ว แต่ก็ดีตรงที่เรียกว่าเป็นประชาธิปไตยที่สวงามก้าวหน้ามาก เพราะมีการชุมนุมกันขึ้นมาตั้ง ๑๕ ครั้งแล้วที่คุณสนธิเป็นคนก่อหวอด ก็ไม่เกิดความรุนแรงอะไรเลย เป็นมวลที่มาชุมนุมกันอย่างสงบสันติได้ดีทีเดียว ไม่เกิดการจลาจล ไม่เกิดความวุ่นวาย แม้ครั้งล่าสุดวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ก็ไม่มีจลาจล ไม่มีวุ่นวาย นี่คือคุณภาพของประชาธิปไตยเมืองไทย การชุมนุมครั้งต่อไปเขานัดกันที่สนามหลวงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ซึ่งจะต้องหนาแน่นใหญ่โตขึ้นแน่ งานชุมนุมนี้เพื่อจะให้ผู้นำประเทศลงจากตำแหน่งให้ได้โดยความสงบเรียบร้อย

ถ้าแผ่นดินทำได้อย่างสงบเรียบร้อยจริงมันจะเป็นประชาธิปไตยที่สวยงามที่สุดที่เกิดขึ้นในโลก เพราะยังไม่มีที่ไหนเลยที่พลังประชาชนทุกสาขาอาชีพออกมาชุมนุมกลางถนนเป็นแสน ประท้วงต่อต้านเอาผู้นำลงจากบัลลังก์ได้โดยไม่เกิดนองเลือดบาดเจ็บล้มตาย ถ้าประเทศไทยทำได้สำเร็จ ก็จะเป็นประเทศแรกในโลกเลย เป็นความสวยงามสดงดงามแห่งพฤติกรรมการเมืองของประชาชน ที่มีสันติวิธี เป็นสันติภาพ โดยได้ต่อสู้กันด้วยเหตุผล ปัญญา คุณธรรม แสดงถึงวัฒนธรรมทางประชาธิปไตยที่สุดยอด แล้วสุดท้ายก็สำเร็จผล อาตมาว่าเป็นสิ่งที่สวยงามมากเลย

นักข่าว : ทำไมเราถึงไม่ใช้ระบบประชาธิปไตยตามกฎหมายรัฐธรรมนูญหละคะ ในการตรวจสอบ หรือการมองจุดอ่อนของนายกรัฐมนตรีนี่คะ

พ่อท่าน : คุณถามมา ๒ นายซ้อนกันอยู่ คำตอบนายที่ ๑ เขาได้ใช้กันอยู่แล้วไง คุณสนธิพากันมาชุมนุมประท้วงอย่างสันติ นี่ไม่ได้ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ และนายที่ ๒ คือ คุณสนธิได้แสดงประเด็นของจุดอ่อนหรือประเด็นของความผิดของท่านนายกฯ จนนายกฯ จำนวนตอบไม่ได้หรือไม่ตอบ และแก้ไขไม่ได้ หรือไม่แก้ไขความผิดนั้นๆ ทวงถามมาตั้งเท่าไร ไม่มีคำตอบ ไม่มีการแก้ไข วิธีนี้จึงเป็นวิธีที่เห็นแล้วว่า จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ จึงทำวิธีนี้

นักข่าว : แต่ว่าเราก็มีระบบทางรัฐสภาในการตรวจสอบนี่คะท่าน

พ่อท่าน : ในทางรัฐสภามันก็เป็นเรื่องของรัฐสภา แต่ในทางประชาชนทั่วไปก็เป็นเรื่องของประชาชน เมื่อมันไม่ได้ผลทางสภา ประชาชนก็มีสิทธิ์ที่จะต่อสู้นอกสภาได้ ก็เป็นประชาธิปไตยเหมือนกัน ไม่ได้หมายความว่าประชาธิปไตยนี้คนนอกสภาตรวจสอบไม่ได้ หรือว่าจะประท้วงจะคัดค้าน จะเสนอความคิดเห็น แสดงสิทธิของประชาชนไม่ได้ ไม่ใช่อย่างนั้น ไม่ใช่ว่าเลือกตั้งผู้แทนเข้าไปในสภาแล้ว ส.ส.ก็รีบเอาสิทธิของประชาชนไปหมด ตกลงสิทธิของประชาชนหมดเกลี้ยงไปอยู่กับ ส.ส.ในสภาเท่านั้น ประชาชนเลยไม่มีสิทธิอะไรอีกแล้ว หลังจากได้เลือกตั้งผู้แทนเข้าไปทำงานแทนมันไม่ใช่หรอก ประชาธิปไตยไม่ใช่แค่นั้นหรอกคุณ ประชาชนเขาก็รู้สิทธิประชาธิปไตยนี้

นักข่าว : ท่านมองว่าเป็นเพราะระบบการตรวจสอบขาดความสมดุลหรือเปล่านั้น เราถึงต้องก้าวออกมาแบบนี้

พ่อท่าน : นั่นก็เป็นเหตุหนึ่งด้วย มันเกิดเหตุการณ์มากเรื่องมาราวซับซ้อนเยอะเยอะ จนกระทั่งเขาไม่ต้องการคำตอบแล้ว เขาต้องการให้คนอื่นบริหาร มันเลยขึ้นนั้นมาแล้ว คำตอบนั้นบอกว่ามันสุดจะพูดกันแล้วไง จนกระทั่งเขาอึดอัด จนกระทั่งเขาต้องออกมาประท้วงต่อต้าน เพราะเขาเห็นว่าทางออกตอนนี้ต้องใช้สิทธิทางนี้กันแล้ว

นักข่าว : มีความกังวลจากสังคมว่าเมื่อเกิดการเผชิญหน้ากันแบบนี้ ความสูญเสียมันอาจ

จะเกิดขึ้นในสังคมอีกครั้งหนึ่งนะคะท่าน

พ่อท่าน : อ้า...อันนั้นเราก็พยายามไป พยายามที่จะให้สงบให้เรียบร้อยที่สุด จะเผชิญกันยังไงก็พยายามอย่างสุดวิสัยไม่ให้เกิดความสูญเสีย เรามีอะไรก็ต้องเสียสละกันออกมาให้เต็มที่ มันเป็นการเสียสละที่เราต้องทำเพื่อรักษาส่วนใหญ่ของประเทศ มันจำเป็นต้องทำ

บักข้าว : การเสียสละของท่านหมายถึงอะไรคะ?

พ่อท่าน : ก็เสียสละก็ต้องลงทุนลงแรงกันไง ต้องสละทั้งเงินทองทรัพย์สิน สละเวลา สละทั้งแรงงานทางกายทางความคิด ช่วยกันทำงานนี้ ไม่ใช่งานเบา ไม่ใช่งานเล็ก ไม่ใช่งานง่าย งานนี้ต้องใช้ความรู้ทางธรรมะเข้ามาผนึกกันอย่างยิ่งๆ เพื่อไม่ให้เกิดสิ่งที่ไม่ควรเกิด แม้สักชนิดหนึ่งเราก็ไม่อยากจะให้เกิด เพื่อให้ผลที่ควรเกิดตามเป้าหมายเกิดจนได้ จะมากหรือน้อยอย่างไรเราก็ลงทุนลงแรงเสียสละเต็มความสามารถ เราก็เห็นว่าการรักษาสถานะของประชาธิปไตยที่ควรจะเป็นอันนี้หรือว่าสิ่งที่ควรเกิดอันนี้ มันสำคัญกว่า เราจึงต้องทำ

บักข้าว : ท่านกังวลไหมคะว่า จะเกิดการสูญเสียประชาชนขึ้น

พ่อท่าน : อาตมากลับมั่นใจด้วยซ้ำไป มั่นใจมากกว่าการกังวล อาตมามั่นใจว่าการกังวลพูดซ้ำซากอีกว่า เราได้ผ่านการทดสอบมาตั้ง ๑๕ ครั้งแล้ว และวิธีการที่ทำก็ได้ทำกันมาแล้ว มีผลดีเกิดแล้ว ครั้งนี้สอบครั้งที่ ๑๖ และข้อมูลหลักฐานจะเพิ่มมากกว่า ๑๕ ครั้งอีกมากมาย ไข้ใหม่ หมูไม่กลัวน้ำร้อนกันแล้ว คนออกมาร่วมชุมนุมกันอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน แต่ก่อนนี้ไม่กล้า ตอนนั้นกล้ากันหมดแล้ว ใครมีหลักวิชา ใครมีความจริง เอาออกมาตีแผ่กันมากขึ้นๆแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งนี้เป็นสัจจะเป็นความจริงที่เปิดเผยตีแผ่กันออกมา แล้วก็ออกมากันอย่างมีความเข้าใจ มีความจริงใจ มีความเต็มใจ ไม่ใช่การชุมนุมที่เกอณฑ์กันที่จ้วงกันมา

บักข้าว : เรียนถามเรื่องราวของสันตือโศกว่า มันเชื่อมโยงไปด้วยความเป็นบ้านวัดโรงเรียนอย่างที่อยู่ร่วมกันใช่ไหมคะ และก่อตั้งกันมายาวนาน ตรงนี้เป้าประสงค์ของสันตือโศกมีเพื่ออะไร

พ่อท่าน : ก็เพื่อสร้างสรรมนุษยชาติ เป็นบ้านก็เป็นบ้านสังคมประเทศชาติหนึ่งแหละ บ้านคือหมู่บ้าน หมู่เมือง มีประชาชนที่รวมกันอยู่อย่างเป็นสังคม ซึ่งสังคมชาวโศกนี้มีพฤติกรรม ความเป็นอยู่ มีวัฒนธรรม ตามระบบบุญนิยม โรงเรียนก็คือที่สอนคนรุ่นหลังอย่างเป็นระบบเพื่อสืบทอดความเป็นสันตือโศกให้ต่อเนื่องยืนยาวต่อไป สอนอบรมกันด้วยทฤษฎี “ศีลเด่น-เป็นงาน-ชาวนิวชา” ส่วนวัดนั่นก็คือส่วนที่ทำหน้าที่หลักอีกอย่างหนึ่งในหมู่บ้านชาวโศก เป็นสถาบันเรียนรู้ความเป็นคนคืออะไร สิ่งที่ดี สิ่งที่สูง สิ่งทีประเสริฐ แห่งคนคืออะไร นี่พระพุทธเจ้าตรัสมาหมดแล้วเรียกว่า อาริยะ คำว่า อาริยะหรือภาษาบาลีจริงๆ ก็คืออาริยะนี่แหละ พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาหมดแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็มาพิสูจน์เรื่องนี้ให้ได้ให้ถึงความ เป็นอาริยะให้แก่นตนเองจริงๆ อันนี้คือเรื่องของความเป็นวัดหรือเรื่องของธรรมะ ผู้ปฏิบัติธรรมะของพระพุทธเจ้าเมื่อได้ธรรมะของพระพุทธเจ้าก็ไม่ได้หมายความว่า ธรรมะที่ไปนิพพานหรืออาริยะธรรมที่เราได้พิสูจน์ผลมากบ้างน้อยบ้างนี้ คือผู้ที่หนีสังคม ออกไปอยู่ป่าอยู่ถ้ำ แต่กลับเป็นผู้รู้โลกรู้สังคมอย่างดีมีความรู้ที่เป็นโลกวิทู อยู่ในสังคมนี้เอง และเป็นผู้มีโลกานุกัมปาด้วย คือเป็นผู้ที่ช่วยหรืออนุเคราะห์แก่กุลช่วยเหลือโลก

บักข้าว : สิ่งที่สันตือโศกจะเข้าไปชุมนุมนี้ก็เหมือนกับการเข้าไปช่วยจรรโลงโลก

พ่อท่าน : โลกานุกัมปาแท้ๆเลย เป็นผู้ช่วยอนุเคราะห์โลก แก่กุลช่วยเหลือสังคมโลก

บักข้าว : ถ้าสังคมมองละคะว่าสันตือโศกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว

พ่อท่าน : มันก็เป็นความเห็นของเขา เป็นความเข้าใจของเขาว่าสันตือโศกไม่ควร หรือว่าธรรมะไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ผู้ที่ปฏิบัติธรรมปฏิบัติศาสนาควรจะหลีกเลี่ยงไกลเรื่องของ

ชาวโลก ขอยืนยันนะว่า ศาสนาพุทธเป็นโลกุตระไม่ใช่หลักหนี่โลก แต่เป็นเรื่องเหนือโลก ซึ่งเป็นผู้รู้เท่าทันโลกหรือโลกีย์แท้ๆ แล้วในจิตคนที่มีกิเลสหลงโลกีย์ ก็ต้องล้างกิเลสให้หมดให้ดับสนิท เรียกว่านิโรธหรือนิพพาน จิตที่ถึงนิพพานนี้คือจิตที่เรียนรู้โลกหรือโลกีย์ที่ตนเองติดยึดอย่างดี รู้ถึงเหตุที่ติดโลกีย์หลงโลกีย์อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ เหตุนี้คือกิเลสซึ่งผู้มีธรรมะโลกุตระได้ฆ่าถูกตัวตนของกิเลสตายหมดแล้ว ผู้บรรลุแล้วจึงคือผู้รู้จักโลกีย์อย่างเป็นสังขธรรม ชนิดที่ปราบมันได้จนถึงหัวใจของมัน จึงอยู่อย่างนายของมัน โลภก็จึงทำอะไรทำไม่ได้ คนผู้มีโลกุตระธรรมจึงไม่หวั่นไหวไม่กลัวไม่เป็นทาสโลกีย์แล้ว ท่านอยู่เหนือโลกีย์ และอยู่ในสังคมที่เต็มไปด้วยโลกีย์ได้อย่างเป็นนายโลกีย์ จึงสามารถช่วยคนที่ยังตกเป็นทาสของมันได้ นี่คือประโยชน์ของศาสนาพุทธแท้ๆที่สัมมาทิฐิ พุทธจึงไม่ใช่ศาสนาที่ต้องหนีสังคมเข้าป่า เป็นศาสนาที่ปฏิบัติอยู่ในสังคมทั่วไปและบรรลุอยู่ที่ท่ามกลางสังคมนี้นี้แหละ จึงช่วยสังคมมนุษยชาติช่วยโลกได้ชนิดที่เป็นผู้รู้สังคมรู้โลก

นักข่าว : ท่านมองว่าสิ่งที่จะก้าวไปเป็นเรื่องถูกต้องแล้ว

พ่อท่าน : ถูกต้องที่สุด แต่คนยังเข้าใจผิด คือคนที่เข้าใจผิดเขาก็หาว่าอาตมาผิด คนที่เข้าใจผิดเขาก็มองว่าของเขาถูกและของอาตมาผิด แต่อาตมาว่าอาตมานั้นถูก แน่นอนอาตมาก็ต้องว่าเขาผิด นี่เป็นเรื่องธรรมดา เข้าใจใหม่ฟังที่เห็นตรงกันข้ามกันมันก็ต้องว่าฝั่งตรงกันข้ามผิด เราว่าเขาผิด เขาก็ว่าเขาผิด เป็นธรรมดา ไม่ได้ประหลาดอะไร อาตมาไม่ได้ประหลาด

นักข่าว : ธรรมะไม่ใช่เรื่องที่ต้องตัดขาดจากกัน

พ่อท่าน : ไม่เลย ธรรมะไม่ตัดขาดจากโลกีย์ แต่ธรรมะคือการตัดกิเลสในจิตที่ติดโลกีย์ให้ขาดให้ดับ โลภก็มันก็ต้องมีของมันอยู่ประจำโลก โลภก็มันคือสิ่งที่คนยังมีชีวิตอยู่ในโลกต้องอาศัยตามฐานะ เราตัดเฉพาะกิเลสของเรา ไม่ใช่ไปทำลายโลกีย์หรือหนีโลกีย์ที่ไม่ใช่ของเรา และไม่ใช่ของใคร ถ้าเราหนีโลกีย์ซึ่งมันเป็นทั้งเหตุภายนอกและเหตุภายใน เราก็ไม่สามารถกำจัดเหตุได้อย่างเป็นของจริงเท่านั้นเอง พระพุทธเจ้าตัดขาดโลกไปไหน พระองค์รังแกใครหรือว่าไปทำร้ายใคร ไม่มี มีแต่เกื้อกูลกัน คนที่มีกิเลสหรือว่าคนที่ตกทุกข์ได้ยากที่เขาไม่รู้ตัวว่าตัวเองก็ทุกข์ยาก ถ้ามองคุณแทรกนิตหนึ่งแต่ไม่ต้องพูดยววนะ ถ้ามองเอาคำตอบจากคุณเท่านั้น คุณว่าขณะนี้ยากๆทุกข์ไหม

นักข่าว : ทุกข์ค่ะ

พ่อท่าน : คุณก็ตอบถูก ไม่ต้องต่อ เพราะฉะนั้นแหละ เราจึงว่า เอ้อ...เห็นคนทุกข์ยากนี้ ต้องช่วยใช้ไหม เพราะฉะนั้นจะคนรวย คนจน คนมีอำนาจ ไม่มีอำนาจ ก็ทุกข์กันทั้งนั้นถ้าไม่ศึกษาธรรมะพระพุทเจ้า อย่างรู้จัก“เหตุ”ที่แท้ แล้วกำจัด“เหตุ” คือ กิเลสในใจของตนได้หมดสิ้นจริง ถ้าไม่ปฏิบัติจนกระทั่งสามารถ“ล้างเหตุแห่งทุกข์”หมดเกลี้ยงเป็นนิพพาน ก็จะหลงจะติดอยู่เท่าที่กิเลสยังมียังมีเหลือ สำหรับผู้บรรลุธรรมของพุทธจะเป็นผู้มีปัญญารู้แจ้งเห็นจริงว่า ลากไม่เที่ยง ยศไม่เที่ยง สรรเสริญไม่เที่ยง โลภก็สุขไม่เที่ยง และรู้แจ้งเห็นจริงว่า เป็นทุกข์ ครั้นได้ปฏิบัติตามทฤษฎีอารยสัจ ๔ กระจ่างรู้แจ้งเห็นจริงว่า ได้กำจัดกิเลสถูกตัวตนของมัน จนกิเลสมันหมดสิ้น ไม่มีตัวตน ผู้นั้นจึงจะสิ้นทุกข์ แต่ผู้ติดอยู่ ไม่ได้ศึกษาพุทธธรรม แม้ศึกษาถ้าไม่สัมมาทิฐิ ก็ไม่พ้นทุกข์ ส่วนผู้สัมมาทิฐิลดกิเลสได้หรือดับทุกข์ได้ จึงจะสามารถช่วยผู้ที่ยังมีทุกข์อยู่ อย่างที่เห็นนี้ไง

นักข่าว : ไม่ออกไปกอดตันจะทำให้ท่านคิดน้อยกว่านี้

พ่อท่าน : ไม่ใช่หรอก ถ้าไม่ออกไปช่วยกันก็เป็นคนใจดำ อย่าไปถือว่ากอดตันสิ การเข้าไปร่วมมือกันเพื่อจะทำสิ่งที่ถูกต้องตามหลักของประชาธิปไตย มันย่อมมีผลมีพลังที่จะขับเคลื่อนไปตามสังขธรรม มรรคที่ถูกต้องย่อมมีผลที่ถูกต้อง พลังสังขธรรมเป็นไปตามธรรม เกิดมรรคเกิดผลทั้งโลกีย์ผลที่ดีเป็นสมมุติสังขจะให้แก่สังคมมวลมนุษยชาติ อันมาจากโลกุตระที่ดีที่เจริญมีพลังก่อให้เกิด

ผลนั้นๆ นี่คือการศาสนาพุทธที่สามารถช่วยประชาชนไทย เพราะในโลกุตตรธรรมนั้นมีธรรมาธิปไตยขั้นปรมาตม์ อธิปไตยที่มีธรรมะขั้นปรมาตม์นี้จึงทำให้ประชาชนไทยในโลกเป็นประชาชนไทยระดับอารยะ ซึ่งเป็นอำนาจของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชนที่แท้จริง ไม่ใช่เพื่อความเห็นแก่ตัว เพื่อความเห็นแก่พรรคพวกของตัวเอง แต่เพื่อความเห็นแก่มวลประชาชนทั่วไปที่ไม่มีความชอบแแบ่ง ซื่อสัตย์สุจริตจริงๆแท้ๆ

ช่วงบ่ายวันเดียวกันนี้ ที่หน้าน้ำตก ทั้งพ่อท่านและ พล.ต.จำลอง ร่วมกันให้สัมภาษณ์นักข่าวกลุ่มใหญ่ จากบางส่วนของภารกิจให้สัมภาษณ์ดังนี้

นักข่าว : ระเบิดเมื่อคืนจะส่งผลให้กับกลุ่มกองทัพธรรมมูลนิธินี้คะ ทวาดกลัวไหมคะ

พ่อท่าน : อาตมาว่ามันมี ๒ มุม จะทำให้ทวาดกลัวก็คงเป็นไปได้บ้าง สำหรับคนที่มีจิตวิญญาณญาณระดับหนึ่ง แต่ในคนที่เขามีจิตวิญญาณอีกระดับหนึ่งนี้ อาตมาว่ามันไม่ใช่เนะ คนที่มีจิตวิญญาณอีกระดับหนึ่งนี้จะไม่ทวาดกลัว ในระนาบพื้นฐานของคนทั่วไปแน่นอน ถ้าพูดอย่างนี้ กลัวแน่ กลัวเจ็บกลัวตาย กลัวเสียหายอะไรไปต่างๆ แต่ในคนที่ได้ปฏิบัติธรรมมีมรรคผลถึงขั้นหนึ่ง เขารู้ความตายคืออะไร ความเสียหายได้คืออะไร ความควรคืออะไร ถ้าจะเสียทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ เสียอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต แม้เสียชีวิตเพื่อรักษาธรรม เขาก็เข้าใจ และผู้มีใจถึงขั้นพร้อมที่จะเสียชีวิตเพื่อรักษาธรรมก็มีแน่นอน มันเป็นไปตามธรรมที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ไม่ผิดหรอก เพราะฉะนั้นคนที่มิจิตถึงฐานระดับนั้นๆจริงๆ มันก็ไม่ใช่สามัญแล้ว จึงทำอะไรไม่สามัญจริงๆ

ขอขอบคุณคนที่วางระเบิด เท้าที่ท่านทำโดยประมาณเท่านี้ เท้ากับแข้งขาให้กับชาวอโศกทั่วประเทศได้รับรู้ และขอบคุณที่ไม่ได้มุ่งหมายชีวิต อันนี้ไม่ใช่เรื่องตลก ขอขอบคุณจริงๆ

นักข่าว : ท่านจำลองคะ ได้ย้อนกลับไปดูมั๊ยคะ จากสายสัมพันธ์ของท่านจำลองในพรรคพลังธรรมนี้ กับคุณสุदारิต์หรือท่านนายกฯเองนี้ ตรงนี้สายสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนี้ก็เหมือนกับว่า เราตัดขาดจากสายสัมพันธ์ระหว่างกันไปเลย

พลตรีจำลอง : ต้องตอบอีกทีหนึ่ง เพราะว่ามีตัวละครเพิ่ม ถามท่านนายกฯคนเดียวใช้มั๊ยครับ สำหรับความรู้สึกส่วนตัวของผมก็ยังเหมือนเดิมนะครับ แต่สำหรับคุณหญิงสุदारิต์ หรือนายกฯผมไม่ทราบนะครับ จริงๆนะครับ และผมบอกจริงๆที่ผมมาทำหน้าที่นี้ ผมไม่นึกสนุกเลยนะ ถ้าไม่มีเรื่องเกิดขึ้น ถ้าไม่ต้องมา

ทำอย่างนี้ได้ มันดีที่สุดในชีวิต เราเลยบอกไว้ในวันแถลง ใครๆก็คงไปใช้มั้ยครับว่า ถ้าเห็นว่ามีวิธีไหนที่มันดีกว่า บอกมาเลยครับ เราจะได้ไม่ต้องไป เรายังมีเวลาทันนะครับ

นักข่าว : ให้มองว่าเป็นคนพลังธรรมด้วยกัน อย่างน้อยมีวิธีการให้มันประนีประนอมให้มันมากกว่านี้ หรือวิธีการแบบที่เราเลือกนี้น่าจะนุ่มนวลกว่านี้ไหม

พลตรีจำลอง : ที่จริง วิธีนี้ไม่ใช่วิธีรุนแรงโหดร้ายอะไร คุณคงเห็นนะว่านายกฯเมืองไทยนี่ เขาลาออกมาตั้งหลายคนแล้ว ไม่เห็นว่าจะต้องไปชุมนุมกันมากมายก่ายกองเลย เพียงแต่มีคนเสนอความคิดความเห็นว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นเขาก็ลาออก ลาออกไม่ได้เสียหน้าเสียตาเลย บางคนก็กลับมาสู่วงการเมืองอีกก็มี ใช้มั้ยครับ เพราะฉะนั้นมันไม่ใช่เรื่องรุนแรงเลย เอาอย่างนี้ครับ คุณมีญาติพี่น้องคนสนิทนี้ คุณรักเขามากนี้ แล้วคุณเห็นว่าเขาจะพลาดแล้ว คุณแนะนำ อย่างเช่น จากที่ทำงานอยู่ให้ออกมาดีกว่า อยู่ไปก็เปลืองตัวเปล่าๆ เป็นความหวังดีใช้มั้ยครับ นี่ก็เหมือนกันครับ ส่วนหนึ่งก็เป็นความหวังดีว่า ชีนอยู่ไปก็ยิ่งทุกข์หนัก ผมจะยกตัวอย่าง ถ้าสมมุติว่าใครคนหนึ่งคนใดเป็นนายกฯนี้ แล้วตื่นขึ้นมา คนนั้นก็บอกว่าให้ออก คนนั้นก็บอกว่าให้ออก แล้วจะไปทำมาหากินอะไร งานการต่างๆไม่ต้องทำแล้วครับ เพียงแต่ว่า ต้องเอาตรงนั้นมาอุดตรงนี้ เอาตรงนี้มาอุดตรงนั้นๆ เพื่อไม่ให้มีการเรียกร้อง มันรบกวนไปหมดนะครับ การเจรจาไม่ว่าจะเป็นในประเทศ หรือต่างประเทศมันหมดค่าไปเขาก็ไม่เชื่อถือ มีแต่คนให้ลาออกอยู่เรื่อย และไม่ใช่เท่านั้นนะครับ เด็กก็ออกมาอีกแล้ว ผู้ใหญ่ก็ออก นักวิชาการก็ออก นักธุรกิจก็ออก แล้วทำไมล่ะครับ ถ้าคุณมีญาติสนิทฯคนหนึ่ง มีปัญหาแบบนี้ ถ้าพูดได้คุณก็น่าจะพูดใช้มั้ยครับ

นักข่าว : เป็นเพราะว่าท่านเคยชี้แนะทางจดหมายแล้ว ไม่ประสบผลสำเร็จ

พลตรีจำลอง : เรื่องนี้ก็ไม่น่าคิดนะ คำถามนี้ วันนั้นมีการถามกันก่อนว่า หวังผลแค่ไหนกับจดหมายรัก จดหมายเปิดผนึกที่ผมเขียนถึงนายกรัฐมนตรี ผมบอกว่า ผมไม่ได้หวังผลถึงขนาดนั้นหรอกครับ ท่านจะทำหรือไม่ทำสุดแต่แต่ท่าน แต่เป็นความหวังดีของผมที่ต้องเรียนท่าน และอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผมเรียนตรงๆนะครับในจดหมายนั้นต้องการประกาศสังฆธรรมทางการเมือง ซึ่งเราเคยทำพรรคพลังธรรมมาแล้ว ว่าเป็นนักการเมืองนี้เพียงแต่ซื้อสัตย์อย่างเดียวยังไม่พอเลย ต้องเป็นคนที่ไม่เสียสละด้วย แล้วยังเป็นนักการเมืองที่เป็นผู้นำประเทศนี้ต้องเสียสละเป็นการใหญ่ ถ้าจะพูดภาษาชาวบ้านธรรมดาๆคือ เอาออกมาซะดีๆ ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท นี่พูดกันอย่างคนสนิทๆใช้มั้ยครับ ไม่ได้หวังผลอะไร ท่านก็เสียไป ท่านก็ไม่ตอบโต้อะไรทั้งสิ้น ท่านคงจะหาค่าอะไรเหมาะสมๆ ไม่ได้มั้ยครับ

นักข่าว : ตอนที่ยื่นจดหมายฉบับแรก คิดก่อนมั้ยคะว่า ถ้าจดหมายฉบับแรกไม่ประสบความสำเร็จแล้ว สิ่งที่จะทำตามมา...

พลตรีจำลอง : ไม่ได้คิดไว้ก่อนครับ หลังจากนั้นมา ผมก็คิดว่าผมหมดหน้าที่แล้วนะเขียนจดหมายขนาดนี้ ไม่มีใครหรอก เขียนจดหมายให้บริจาคเงิน ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท มีแต่คนซื้อจำลองเท่านั้นแหละ แค่นี้ก็เยอะแล้ว ใช้มั้ยครับ อืม...เยอะ แล้วเป็นการช่วยคนยากคนจน โอ...ทั้งประเทศเลย ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเอามาทำโครงการ แล้วก็มีคนมากระทุ้ง บอกไม่คิดจะทำอะไรเพิ่มอีกหรอก ผมก็นึกว่า เอ๊ะ...ก็ผมทำไปแล้วไง คนอื่นไม่เห็นทำเลย จดหมายขอ ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท ผมก็คิดว่าน่าจะพอ เขาก็พูดในทำนอง "มันไม่พอ" เออ...บอกคนเดียวยังค่อยยังชั่ว นี่บอกกันหลายคนคนเหลือเกิน มีทั้งประชาชน พลเรือน ครูบาอาจารย์ นายทหาร มีทั้งนั้นแหละ ครับ แล้วเขาไม่ได้แนะนำกันนะครับ คนนั้นอยู่ตรงนี้ คนนี้อยู่ตรงโน้น ยังกะประชุมนัดหมายกันมา แล้วทยอยโทรศัพท์มาถึงผม บางคนก็มาพบผม นี่แหละ ทำให้ผมคิดว่า เอ๊ะ...เมื่อเป็นอย่างนี้เราต้องทำอะไรเพิ่มอีกแล้ว ไม่ได้คิดไว้ก่อนว่า แหม...ถ้าจดหมายฉบับนี้ มันไม่ได้ผลละก็ ผมจะทำอย่างนั้น ไม่ได้นะครับ เป็นไป

อีกจุดสำคัญก็คือ วิถีทางแบบประชาธิปไตยที่จะต้องไปประท้วงไปคัดค้านกันนี้ ขอความกรุณาช่วยประคองกัน ให้การชุมนุมครั้งนี้เป็นไปอย่างสันติอหิงสาให้ได้ อย่างสัมบูรณ์ที่สุดเถิดนะ อาตมาขอรับรอง แล้วประเทศไทยเรา นี้ จะได้รับความชื่นชมจากชาวโลก ยิ่งกว่าลงทุนไปอีกหลายแสนล้าน จัดโอลิมปิก ๕ ครั้งแม้ได้รับความชื่นชม ก็ไม่ยอดเยี่ยมเท่า การได้รับความชื่นชมในความสำเร็จครั้งนี้ครั้งเดียว อาตมามั่นใจอย่างนั้น

ตามสถานการณ์ครับ ขอบคุณครับที่ถาม

บักข้าว : คือถ้านายกฯ อยู่ในตำแหน่งนี้ มันก็มีผลอันหนึ่งก็คือ มีคนพูดว่า คือเหมือนกับมีอำนาจการเมืองครอบงำข้าราชการ ข้าราชการตอนนี้ก็ไม่กล้าที่จะมีปากมีเสียง แล้วก็ยอม แล้วก็ทำอะไรไม่ได้เลย อันนี้มีผลอย่างนั้นไหมคะ รู้สึกว่าหลายๆ ส่วนก็อยากจะทำอะไรก็ทำไม่ได้ กลายเป็นเหมือนว่าการเมืองนี้เข้ามาครอบ ก็เลยว่ามันหยุดนิ่งไปหมด การเคลื่อนไหวก็ไม่เกิด การเปลี่ยนแปลงก็ไม่เกิด ข้าราชการดีๆ ที่เขาอยากจะเห็นการเปลี่ยนแปลงเขาก็ไม่กล้า อันนี้รู้สึกอย่างนั้นหรือเปล่าคะ

พลตรีจำลอง : ครับ อันนี้ก็มีส่วนครับ มีส่วนทำให้เกิดการแตกแยกกันเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งอาจจะได้ดิบได้ดีจากนักการเมือง ก็บอกอย่างนี้ดีแล้ว อีกฝ่ายที่ว่าอยากจะทำงานให้เต็มที่ก็เลยไม่ชอบ มันเลยแบ่งเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งชอบ ฝ่ายหนึ่งไม่ชอบ เพราะฉะนั้นประเด็นหรือปมสำคัญขมวดอยู่ที่นายกฯ คนเดียวครับ เพราะว่าถ้านายกฯ ลาออกไปแล้ว เรื่องที่ว่านั้นมันก็จะคลี่คลายไปแน่นอน รวมทั้งเรื่องอื่นๆ ด้วย

พ่อท่าน : สุดท้ายก็ขอฝากฝังทุกคนก่อน ขอให้คิดถึงประเทศชาติให้มากเถอะ เรากำลังเดินมาดีแล้ว จะเกิดอย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้อาตมาว่า นายกฯ ก็ไม่ตั้งใจ ใครก็ไม่ตั้งใจ แม้แต่รัฐมนตรีต่างๆ ที่ออกมาพยายามที่จะดึงฝ่ายโน้นฝ่ายนี้เอาไว้ก็ตาม อาตมาก็เห็นใจเหมือนกัน ก็คิดว่าทุกคนไม่ได้ตั้งใจจะให้เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นมา แต่เมื่อเกิดขึ้นมาแล้ว อาตมาว่า มันก็เป็นธรรมชาติของประชาธิปไตย เมื่อประชาธิปไตยเป็นอย่างนี้ ถึงวาระนี้ ถึงจุดนี้แล้วนี้ ว่าควรจะต้องแก้ไขให้มันผ่านวิกฤตินี้ไปให้ดี แล้วเจตนาที่จะทำกันอยู่ตอนนี้ ทางออกก็หลายผู้หลายคน ผู้รู้ทั้งหลายแหล่เสนอแนะกันแล้ว ก็ขอให้ผู้ที่มีส่วนที่จะทำให้เกิดวิกฤตินี้ผ่านไป โดยการร่วมตัดสินใจ ร่วมที่จะทำให้มันเกิดความจบขึ้นมาให้ได้ ก็ขอรับรองเถอะว่า ทำเถิด และอีกจุดสำคัญก็คือ วิถีทางแบบประชาธิปไตยที่จะต้องไปประท้วงไปคัดค้านกันนี้ ขอความกรุณาช่วยประคองกัน ให้การชุมนุมครั้งนี้เป็นไปอย่างสันติอหิงสาให้ได้ อย่างสัมบูรณ์ที่สุดเถิดนะ อาตมาขอรับรอง แล้วประเทศไทยเรา นี้ จะได้รับความชื่นชมจากชาวโลกยิ่งกว่าลงทุนไปอีกหลายแสนล้าน จัดโอลิมปิก ๕ ครั้งแม้ได้รับความชื่นชม ก็ไม่ยอดเยี่ยมเท่าการได้รับความชื่นชมในความสำเร็จครั้งนี้ครั้งเดียว อาตมามั่นใจอย่างนั้น

อาตมาเป็นสมณะ เป็นนักบวชชาวพุทธ และก็มาเปิดตัวมาทำงานปฏิบัติธรรมอย่างนี้ พูดถึงเรื่องการเมืองไปด้วย อันนี้ก็ขอให้ท่านผู้ยึดติดในจารีตประเพณี มีความเห็นความเชื่อเก่าๆ นั้น โปรดกรุณาไปศึกษาดีๆ สิ่งเหล่านี้อาตมาไม่ได้ทำเพื่อต้องการลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุขอะไร นี้ก็บอกความจริง จะเชื่อหรือไม่เชื่อ ก็ไม่มีสิทธิ์จะไปบังคับความเชื่อใครหรอก อาตมาขอพูดความจริงนี้ มันเป็นเรื่องที่ที่เราจะต้องเห็นสังคม เห็นประเทศชาติ มวลมนุษยชาติที่เกิดกรณีลำบากถึงขั้นนี้ เราก็ต้องเข้ามาช่วย ช่วยอย่างเต็มที่ ช่วยอย่างจริงใจ ช่วยอย่างเห็นว่าควรต้องช่วย ไม่ได้ทำเพื่อโลกธรรมหรือลาภ ยศ สรรเสริญเลยจริงๆ ก็ขอยืนยัน ไปศึกษาดีๆ แล้วจะคลายใจ

ปฏิกริยาหลังระเบิด - กลัว - แนะนำ - กำลือใจ

๒๒ ก.พ. ๒๕๔๙ ที่สันตืออศก หลังจกสือได้แพร่ภพและข่วกรวกรระเบิดหน้สันตืออศก ออกไป ช่วงสยได้รับแจ่งว่ผู้ปกครองนักรเรียนลัสมลิกขทหลยคน ได้มขอรับลูกกลับไปบ้าน เกรง ว่ลูกของตนจะไม่ปลอดภัย ทงโรงเรียนอนุญตให้รับกลับไปได้

นอกจกนักรข่วที่ข่วออกเปมม มีญตธรรมหลยคนที่ทหยหน้ไปนหน ปรกฏกยมเยือนที่มี ชื่อเสยงบั้งก็มี **อจกรย์สุเทพ อุตถกร** **คุณวีระ สมควมคิต** เป็นต้น

ช่วงบ่ยได้รับการติดต้อจก **แพทยผู้อวูโสที่มีชื่อเสยงท่นหน้** เป็นที่เครพรักของคนในสังคม กรุณม โทรมให้กำลือใจ “ท่นครับผมเป็น ท่วมก เมื่อกี้ วิทยุเขประกศว่ มักรใช้ระเบิดกันขึ้นเมื่อคินนี้ ขอให้ กรรรมดีที่ท่นได้ปฏิบัติเพื่อประเทศ เพื่อชตติเนครับ จงค้มครองท่น

เรมสิทธิเสรีภพในการท ทำน ครับ เวลเดยวกันเรเห็นว่ถ้จะนำประชชนไปเนครับ ล่ำเรจหน้ วันนั้นถ้เผื่อว่ที่ท้องสนมหลวง ถ้ทกท่นจะพยยวมสวดมนต ปฏิบัติธรรมเน แล้วก็...เสยงอหกรม้งสวิรติเน ก็ทำควมสะอวดปิด กววดเรยบร้อยอย่งที่เคยท่มมแล้ว ฉะนั้นก็คือนวิธิกรประพตติตติๆ ที่ทำให้สงบ ทำจิตให้เป็นกลง ใต้อย่งจริงจ้งครับ

นี่ก็สวดมนตขอให้ทกท่นมควมปลอดภัยนหะ เวลเดยวกันก็ได้สรรเสริญและสนบสนุน ผู้ที่ปฏิบัติธรรมให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป เพราะมันเป็นวิธิเดยวเท่นั้นครับที่จะแก้ปัญหของโลกได้

ผลงนที่ท่ทำไป ในเรีองช่วเหลือคนยกจนนั้น เป็นที่ประทบใจนหะ ขอให้ช่วขกรุณม ดำเนินต้อไปนหะ

ครับๆ กระผมก็ขอนุ้มทหนนหะ ขอให้พระเดชพระคุณได้ปลอดภัย พกเพียรนำมซึ่ง สันติภพ แบบนี้ไม่เคยมอย่งนี้มกก่อน เพื่อสันติภพที่แท้จริง และเป็นต่วอย่งประชชน ประเทศ ไทยและต่วอย่งของโลกต่วย ขออวยพรครับ พระเดชพระคุณนหะครับ”

ค้ได้รับโทรศัพทจกญตธรรมแจ่งว่ ผู้มีชื่อเสยงในสังคมอื่คน ได้ฝักเรียนพ้อท่นว่ ยุทศตสรช่วงนี้ ขอให้งดกรให้ลัสมภษณ้ไปก่อนจะตีกว่ เพื่อฝ่ยไม่หวังดี จะได้ไม่น้เออคำพูดของ พ้อท่นไปชยยควมให้เป็นประเด้นขึ้นมในสังคม ซึ่งพ้อท่นก็รับฟังและเห็นต่วยกับค้แนะน้

๒๓ ก.พ. ๒๕๔๙ ที่สันตืออศก เข้นัชณะพ้อท่นกำลือบริหารกยที่ช้นบนพระวิหกร มีผู้ **บริหารหน้สือพิมพ์ที่มีชื่อเสยงท่นหน้** มพพร้อมกัภกรรยฯ ขึ้นมกรบพระชตตุ พบเจอกันโดย บั้งเอิญ เนื่องจกรู้จกกันมกก่อนพ้อท่นจะบวช จึงได้สนทหนกกัน ท่นน้กกล่าวถึงกรประกาศต่วข้ ร่วมช่มนุ้มต่วย เป็นปัจจยที่ต่วดี เพราะมันสมควรแก่กรออก เป็นการสร้งควมชอบธรรม ให้มกขึ้น

บันทึกจาก ...ปัจจาสน:

กับกลุ่มพันธมิตรที่เคลื่อนไหวก่อน เพราะเขาถาม แต่ทักษิณไม่ยอมตอบ แล้วพยายามเอาเรื่องอื่นมาบอกว่าเป็นผิด คนที่นำเชื้อถือในสังคมเขาทุกท่วงก็ไม่ฟัง

(เป็นที่น่าสังเกตว่า คนที่อยู่ในวงการข่าวสาร รู้ข้อมูลทั้งลึกและตื้นของคนในวงการต่างๆ ล้วนเห็นดีกับการเข้าร่วมชุมนุม ไม่ได้ติติงภาพของศาลสนามยุ่งอะไรกับการเมืองเลย ทั้งๆที่เป็นคนรุ่นเก่าเช่นกัน ขณะที่ญาติธรรมหรือประชาชนทั่วไปที่ไม่ค่อยจะติดตามข่าวสาร ไม่มีข้อมูลเชิงลึกอะไร ทำมาหากินไปตามประสา มองอะไรแบบมิดเดียว หรือยังมีภาพของศาลสนามเก่าๆที่ตนเข้าใจผิดๆ ก็จะรับไม่ได้กับการประกาศเข้าร่วมชุมนุมของกองทัพธรรมนี้ทั้งนั้น)

ท่านผู้นั้นได้เปิดใจสงสัยว่า พฤติกรรมทะเลาะทะเลาะในความอยากได้ใคร่มี และการชุกการหลบ การทำความซับซ้อนซ้อนเล่าห์ หรือการผูกขาดสัมปทานของนายๆ ทำไม่สิ้นตื้อโศกถึงไม่รู้ทั้งๆที่คบหากันมาอย่างลึกซึ้ง

(คำว่าคบหาอย่างลึกซึ้ง ดูจะเป็นการประเมินที่ผิด อาจจะมีเพียง พล.ต.จำลองเท่านั้น กระมังที่จะมองเช่นนั้นได้ แต่ข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่า แม้ พล.ต.จำลองเองก็ยังไม่ได้คบหาอย่างลึกซึ้ง อาจมีส่วนของความเคารพนับถือ มีความเอื้อเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริมกันบ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงเปลือกผิวเท่านั้น ไม่ได้ลึกซึ้งอะไรเลย ยิ่งสันตือโศกด้วยแล้ว ไม่ได้ลึกซึ้งอะไรกับคุณทักษิณแน่ ประเด็นนี้ ข้าพเจ้าอาจจะประเมินผิดหรือตีความคำว่าลึกซึ้งสูงมากเกินไปก็ได้)

พ่อท่านได้ตอบประเด็นนี้ว่า “ในสังคมนี้มันมีเยื่อใย มันมีมิตรสหาย มันมีความเกรงใจกันเหมือนกัน แม้จะเห็นลูกหลานทำผิด เราดูแลลูกหลานเราก็ต้องทำอย่างมีจังหวะ พยายามให้สติเตือนกันไปก่อนเป็นต้น รอจังหวะที่สมควร สุดท้ายไม่ไหวก็ต้องเฉดหัวไป แต่เยื่อใยที่มีก็เอา...อภัยให้มันก็เป็นบ้างในเรื่องของสังคม โดยเฉพาะวัฒนธรรมของเอเชีย บางอย่างเราก็ไม่ได้อยู่ในสายของธุรกิจ ต้องขอยอมรับว่าไม่รู้จริงๆ และเราก็ไม่ได้ล้วงด้วย”

ท่านผู้นั้นได้บอกเล่าถึงนักการเมืองในอดีตและปัจจุบันอีกหลายคนที่คุณรู้จัก ผู้นำที่ประพฤติดีชอบ ถึงจุดหนึ่งเขายอมลง แล้วก็อยู่ได้ในแผ่นดินไทยนี้ สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือ **ความดันทุรังถึงขั้นคิดกดคอคนอื่นตายด้วย ไม่ตายคนเดียว** รวมถึงบริวารที่ได้ประโยชน์ แทนที่จะปล่อยให้หมาตาย ภูเป็นเห็บกุพยายามอย่าให้มันตายดีกว่า ลากๆมันไปก่อน เพราะถ้าหมาตายเราก็ตายด้วย เพราะมันไม่หนีถึงส่วนรวม ถ้าจิตใจมันชั่วร้ายอย่างนั้น มันก็จะเลี้ยมหาพรรคหาพวก คนยากคนจนรอกหน้าทั้งหลายเอามาเป็นแนวร่วม

สุดท้ายท่านผู้นั้นเห็นด้วยกับแนวคิดที่เสนอให้ท่านนายๆและคณะรัฐบาลลาออก แล้วเข้าเฝ้าขอพระราชทานรัฐบาลชั่วคราว เพื่อปรับแก้กติการัฐธรรมนูญ และปัญหาบางอย่างไปก่อน จนกว่าจะพร้อมแล้วจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ นี่เป็นหนทางเดียวที่เขาจะอยู่ได้ในแผ่นดินนี้อย่างปลอดภัย

ก่อนเที่ยงวันนี้(๒๓ ก.พ.) **สมณะชณะผี ชิตมาโร** ได้เข้าเรียนปรึกษาเปิดเผยถึงความคิดของตนว่า อยากจะสึกไปร่วมชุมนุม ในฐานะฆราวาส เพื่อจะได้ฝึกตนกับความลำบากในการชุมนุมนั้น เบื้องลึกคือเด็กนักเรียนฐานงานธรรมปฏิบัติของท่าน หลายคนกลัวภัยกลับบ้าน จึงอยากจะพิสูจน์ให้เห็นว่ามันไม่ได้ลำบากน่ากลัวอย่างที่หลายคนกลัวกัน เนื่องจากพ่อท่านไม่อนุญาตให้นักบวชไปร่วมชุมนุมด้วย จึงอยากจะสึกเพื่อจะได้ไปร่วมฝึกตัวเองในสถานการณ์อย่างนั้น ตนเองไม่ได้ติดยึดกับรูปแบบหากเสร็จเรื่องนี้แล้วก็จะขอกลับเข้ามาเป็นนักบวชอีก ซึ่งแล้วแต่หมู่จะพิจารณาให้อยู่ฝึกในฐานะอะไร

พ่อท่านทักว่ามันไม่คุ้มกับการจะเปลี่ยนฐานะ เพื่อลงไปฝึกผัสสะอย่างนั้น เอาไว้ไปสนามหลวงด้วยกันในช่วงที่พ่อท่านไปได้

คำที่ได้รับโทรศัพท์จากท่านเจ้าคุณรูปหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้เคยได้ร่วมเสวนาทางวิชาการกันกับพ่อท่านในหลายต่อหลายแห่ง ล่าสุดได้วิพากษ์วิจารณ์ชาวอโศกที่จะไปร่วมจัดงานวิสาขบูชาที่พุทธมณฑล ปีที่ผ่านมา ไปในทางลบ แต่คราวนี้....“โทรมาให้กำลังใจที่จะออกมาที่บ้านภูเมือง เห็นว่าทำงานใหญ่ ก็เลยโทรมาให้กำลังใจ เอาใจช่วยอยู่ครับ ผมอยู่ที่มหาจุฬาก็ติดตามข่าวอยู่ ก็ดูแลสุขภาพด้วยนะครับผม (ขอบคุณครับ ก็พยายามอยู่) เห็นข่าวแล้วก็คงไม่มีอะไรที่เขามาหลบเอาระเบิดมาวาง (ก็คงพอเป็นไป มีอะไรจะแนะนำไหม) ก็ไม่มีครับ โทรมาเยี่ยมให้กำลังใจเฉยๆ (ขอบคุณมากครับ) ถ้าได้ออกมาแล้วเขาก็คงจะยอมลงได้ มีอะไรจะรบกวนวันหลังครับผม (ครับขอบคุณมาก)”

ก่อน ๑๙.๐๐ น. ได้รับการบอกเล่าจากญาติธรรมที่ติดต่อกับญาติธรรมนอกวัด ซึ่งได้ไปรับใช้นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดกับท่านผู้นำ ญาติธรรมแจ้งว่านายตำรวจชั้นผู้นั้นบอกกับท่านผู้นำว่าจะมาพบพ่อท่านพร้อมกับ พล.ต.จำลอง ดูจากสถานการณ์แล้วข้าพเจ้ารู้สึกสะอึกว่า ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น จึงท้วงว่าการติดต่อผ่านหลายปากหลายคนอาจทำให้การสื่อผิดเพี้ยนไปได้ ถ้าญาติธรรมประสานให้นายตำรวจผู้ใหญ่ท่านนั้นได้พูดเองจะดีไหม ครู่ต่อมาได้รับสายที่ญาติธรรมนอกวัดช่วยประสานให้แต่นายตำรวจผู้ใหญ่ไม่ได้กล่าวอย่างที่ญาติธรรมได้นำมาสื่อเลย การสนทนาใช้เวลาไม่นาน ดูท่านนายตำรวจผู้ใหญ่ระมัดระวังอย่างยิ่ง และพูดจานอบน้อมสุภาพมาก มีประเด็นที่ถามถึงทางออก ซึ่งพ่อท่านก็ยังคงย้ำอย่างเดียวกับที่ได้เขียนฝากข้อความไปให้แล้ว มีทางเดียวคือ ให้ท่านนายทากราบบังคมทูลลาออกแล้วทูลเกล้าฯให้ในหลวงพระราชทานแต่งตั้งนายกฯ พร้อมคณะรัฐบาลใหม่ชั่วคราว แต่เรื่องนี้ก็ต้องปรึกษาฝ่ายกฎหมายให้ถูกต้องก่อนนะ

๒๐.๓๐ น. คณะญาติธรรมแกนนำได้พาดีออกเตอร์คนหนึ่ง ในแวดวงการเมือง มาพร้อมกับข้อมูลการนำเสนอ ซึ่งให้เห็นการโกงกินภาษีของรัฐโดยมิชอบจากประชาชนของบริษัทเครือข่ายโทรศัพท์ค่ายหนึ่ง เป็นการโกงเก็บกินไปตั้งหลายปี โดยมีข้อมูลตัวเลขที่ยืนยันชัดเจน ทั้งๆที่บริษัทนี้ไม่มีสิทธิ์ที่จะเก็บเงินนี้จากประชาชนแล้ว โดยสรุปประเด็นสำคัญคือ การเสียหายของประชาชนในส่วนนี้ทางรัฐยกเลิกแล้ว แต่ทางบริษัทไม่แจ้งแก่ประชาชน ประชาชนจึงต้องเสียอยู่ แล้วบริษัทนี้ก็จับจิบเอาผลประโยชน์นี้เฉยเลย

๒๔ ก.พ. ๒๕๔๙ ช่วงสายญาติธรรมได้ส่งข่าวมาว่า พี่ชายซึ่งขับแท็กซี่บอกว่า แท็กซี่ ๘๐,๐๐๐ คัน จะซื้อพวงหรีดมาให้ พล.ต.จำลอง

ขณะฉันอาหาร ได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรมที่คุ้นเคยกับนักเขียนบทความในหนังสือพิมพ์ค่ายยักษ์ เขาได้ฝากเตือนว่าการชุมนุมวันที่ ๒๖ นี้ ไม่อยากให้นักบวชออกไปร่วมด้วย เพราะสันติอโศกมีศัตรูมากอยู่แล้ว ถ้าออกไปจะเป็นผลเสียมากกว่า (จริงๆนั้น ณ ขณะนั้นพ่อท่านและสมณะก็ยังไม่คิดว่าจะต้องออกไปร่วม)

๑๓.๐๐ น. ได้ฟังวิทยุรายงานข่าวต้นชั่วโมงแจ้งว่า พระไพศาล วิสาโล ประธานเครือข่ายมุทิตา ซึ่งเป็นตัวแทนจากหลายศาสนา คริสต์ พุทธ อิสลาม เครือข่ายฯจะเข้าร่วมชุมนุมด้วย โดยมีจุดเป้าหมายให้เกิดการชุมนุมอย่างสันติ

๑๔.๓๐ น. ได้รับการติดต่อจากสำนักข่าว GG new FM ๙๘ MHz. ถามความเห็นที่ได้ข่าวว่าท่านนายกฯจะเข้าเฝ้าเพื่อทูลเกล้าฯปรับคณะรัฐมนตรี การเคลื่อนไหวของกองทัพธรรมในวันที่ ๒๖ นี้เพื่อร่วมชุมนุมจะยังคงมีต่อไปหรือไม่ พ่อท่านตอบว่าก็ต้องอยู่ที่คณะกรรมการของพันธมิตรฯ ว่า

เขาจะเห็นกันอย่างไร

๑๘.๑๐ น. ท่านนายกฯให้สัมภาษณ์นักข่าว ประกาศยุบสภา หลายคนดีใจ ด้วยเข้าใจว่าท่านนายกฯยอมถอยแล้ว แท้จริงท่านกำลังเปลี่ยนเกม ล้มกระดานหมากเดิม เปิดกระดานหมากใหม่

๑๘.๔๕ น. ได้รับโทรศัพท์จากต่างจังหวัดสอบถามเรื่องการชุมนุมวันที่ ๒๖ ยังจะมีอยู่หรือไม่ เพราะนายกฯประกาศยุบสภาแล้ว พอท่านตอบชัดเจนว่ายังมีอยู่ เพราะเป้าหมายของการชุมนุมไม่ใช่ให้ยุบสภา

๒๐.๐๔ น. นักข่าวมารอขอสัมภาษณ์ถึงการประกาศยุบสภานี้ มีประเด็นว่าจะเป็นการลดกระแสการชุมนุมได้หรือไม่ พอท่านตอบว่าน่าจะเพิ่มกระแสการชุมนุมมากกว่า ดูเรื่องจะไม่จบง่าย คงจะต้องยืดเยื้อแน่

บันทึกจาก...ปัจจุบัน

๒๕ ก.พ. ๒๕๕๔ ที่สันติอโศก ท้าวตราชเข้าพาท่านแสดงธรรม จากส่วนที่กล่าวถึงชาวโศกที่ไม่พอใจกับการเคลื่อนไหวครั้งนี้ แล้วตัดสินใจออกจากอโศกไป เพราะยึดมั่นจัด ขาดการรับข้อมูลสองฝ่ายดังนี้ “เหตุการณั้คราวนี้ มันเป็นสัจจะของมัน คนที่ถูกครอบงำทางความคิดหรือยังยึดติดเป็นอัตตา ก็ยังยึดความเห็นที่ตนชอบ ถึงขั้นขอแยกก็เป็นไปตามสัจจะ ทั้ๆที่อยู่กับหมู่ดีๆหลายปีแล้ว ความเห็นที่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาก็มีอยู่ตั้งหลายครั้งหลายครา แต่คราวนี้ เรื่องนี้มันมีความยึดมั่นถือมั่นในความเชื่อของตนหนักแรง แม้หมู่ฝูงส่วนใหญ่หรือว่าแม่แต่อาตมา จะชี้แจงด้วยหลักฐานข้อมูลอธิบายอย่างไรก็ไม่เอาแล้ว นั่นก็คืออัตตาของเขา ไม่ใช่ของอาตมา เขาเห็นของเขา เขายึดของเขา ก็ช่วยไม่ได้ เขาต้องช่วยตัวเอง อย่างนี้มันเป็นไปได้ในสัจธรรม

เรื่องของสัจจะเมื่อมันถึงครั้งถึงคราว มันถึงขั้นที่แยกขั้วเป็น ๒ ขั้ว ๒ ฝ่าย ทุกคนต้องตัดสินใจ นี่แหละคือ “นานาสังวาส” ที่ต้องเกิดเมื่อถึงขั้นที่สุดแห่งธรรมชาติ คนที่มีภูมิปัญญาของตนตัดสินใจเลือกฝ่าย ก็ใช้ภูมิปัญญาของตนพิจารณาความจริงว่าฝ่ายไหนมีความจริงที่ดีที่ถูกต้องที่เราเลือกเอานั้น ถ้าใครไม่มีปัญญานักก็จะยอมตามหมู่ เลือกเอาหมู่ใหญ่ หรือคนที่มีปัญญาเอง ก็ไม่ต้องอาตมาพูดหรือกรู้อแล้วต้องเอาอันนี้ เลือกอันนี้ปัญญาของเราตัดสินใจเอง ก็เป็นตัวเราเอง แต่คนที่ไม่เห็นอย่างนี้ด้วยก็ไปตัดสินใจของตัวเอง แม้ตัวเองจะซัดใจมากเลย โอ้โฮ...ทำไมพ่อกันไปเลือกเอาข้างโน้น ทำไมไม่เลือก

ข้างที่เราชอบ ทำให้หมู่อีกหลายผู้หลายคนไปเลือกข้างโน้น ทำให้ไม่เลือกข้างเราเห็นดีนะ นี่ก็คือความเป็นจริงของแต่ละบุคคลที่เขาจะเลือก

เกิดการแยกหรือการแตกในตัวมันเอง มันเป็นธรรมชาติที่สุดวิสัย หรือถึงขั้นสุดท้ายของแต่ละบุคคลก็เป็นอย่างนั้น **ทฤษฎี“นานาสังวาส”จึงต้องเกิดเพราะสังกรรมอย่างนี้**

อาตมาต้องตัดสินคราวนี้ว่าจะอยู่ฝ่ายไหนก็ต้องดูข้อมูลหลักฐานให้พอ เออมันมีอะไรบ้างอย่างไรๆ ควร-ไม่ควร มันมีทั้งรูปธรรมและนามธรรม **อาตมาว่าคนที่ตัดสินใจไปเข้าข้างทักษิณ นั้นนะ ไม่ได้ดูข้อมูล ๒ ด้านมากเท่าอาตมาหรอก เพราะอะไร เพราะบิดตา ไม่รับเลยข้อมูลทางด้านอีกฝ่ายหนึ่ง ถึงแม้จะรับบ้างก็รับอย่าง“อาบน้ำกล้วยเปียก”** แม้จะศึกษาฝ่ายสนธิบ้างหรือฝ่ายประชาชนที่นักวิชาการ ผู้รู้ ผู้มีหลักฐานทั้งหลาย ต่างเอามาเปิดเผย เอามาพูดมาวิเคราะห์วิจารณ์ว่าทักษิณนะเป็นอย่างไร มีความไม่ชอบมาพากลขนาดไหน ก็ทำอย่างเสียไม่ได้ ทำอย่าง“อาบน้ำกล้วยเปียก” ลักแต่ว่าทำไปอย่างนั้นเอง แล้วก็นึกว่าตัวเองรับข้อมูล ๒ ข้างแล้ว

อาตมาพยายามดูข้อมูลทุกด้าน เอะละ ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ไม่รู้ อาตมาที่ว่าอาตมาก็ใช้ภูมิปัญญาและความสามารถของอาตมาตรวจสอบหลักฐานข้อมูลสิ่งที่มี ที่เป็นจริงๆ ทั้งหมดแล้วก็เอามาบวก ลบ คูณ หาร ว่าน้ำหนักอะไรที่ที่ดีที่สุด ถูกที่สุด อาตมาก็สรุปเอาอันนั้น บอกแล้วว่าเมื่อเกิด bipolar เมื่อมันแยกเป็น ๒ ขั้วแล้วจริง เราก็จะต้อง take side ต้องเลือกเอาข้างใดข้างหนึ่ง เพราะความเป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี หรือเข้าข้างที่เราเชื่อว่าถูกกว่าดี ก็ต้องเป็นเช่นนั้น”

๐๙.๐๐ น. มีรายการอภิปรายธรรมวิสัยทักษิณ ที่สันติอโศก ก่อนเข้าสู่รายการพ่อท่านได้นำเอาข้อพึงปฏิบัติในการชุมนุม ที่ทางหนังสือพิมพ์ผู้จัดการได้รวบรวมมาอ่านให้พวกเราได้รับฟัง

ผู้ร่วมอภิปรายมี **คุณโสภณ สุภาพงษ์** เริ่มพูดเป็นคนแรก ขณะที่ **ดร.วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์** และ **ดร.เทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ** ยังมาไม่ถึง

คุณโสภณพูดสุภาพซ้าๆ แต่เน้นเข้าถึงจิตวิญญาณได้อย่างหนักหน่วง จากบางส่วนดังนี้ “รู้จักคุณทักษิณมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว...เห็นว่าคนๆ นี้ไม่มีศีลธรรม เคยเตือนคุณทักษิณอย่าทำกับคุณจำลองอย่างนั้น ขณะที่คุณจำลองพยายามจะทำให้สังคมปลอดจากอบายมุข แต่คุณทักษิณกำลังมีแต่จะเอาอบายมุขมาสู่สังคม เคยเตือนคุณทักษิณอย่าให้มีลักษณะอย่างศรีธนญชัย แต่สิ่งที่คุณทักษิณทำนั้นทำอย่างศรีธนญชัย.....” (สำหรับผู้ที่รับไม่ได้กับการพูดบนเวทีพันธมิตรฯ อาจจะรู้สึกว่ายาบคายและใช้อารมณ์ ก็ขอแนะนำให้หาการพูดของคุณโสภณนี้ไปฟัง)

ดร.วุฒิพงษ์ เป็นอีกท่านหนึ่งที่อยู่ข้อมูลเยอะ ลีลาการพูดต่างจากคุณโสภณ เผ็ดร้อนกว่าแต่ก็มีแนวคิดที่ตรงไปตรงมา คำกล่าวทิ้งท้ายที่ว่า “ถ้าการต่อสู้ครั้งนี้ไม่สำเร็จ ต้องยกประเทศให้มันไปเลย” เหมือนกับจะสะท้อนความอัดอั้นในข้อมูลลึกๆ ที่ไม่สามารถพูดได้ เป็นความร้ายแรงที่คนส่วนใหญ่คาดไม่ถึง

ดร.เทียนชัย เป็นนักเขียนไม่ถนัดในการพูด แต่ก็สะท้อนข้อมูลกว้างๆอย่างน่าสนใจ “ผมเห็นว่าสันติโศกเป็นแหล่งประเทืองปัญญา ขณะที่การเคลื่อนตัวของการคัดค้านกระแสทุนนิยม เกิดมาจากกลุ่มคนที่มีปัญญา ไม่ว่าจะเป็นนักคิด นักเขียน นักวิชาการ พระ ครูบาอาจารย์ ส่วนคนชั้นล่างยังหลงอยู่กับสิ่งที่โลกมอมเมา

มันเป็นความผิดของนักวิชาการด้วย ที่ไม่สามารถถ่ายทอดความเข้าใจไปยังคนในระดับต่างๆได้ อย่างผมเองก็ไม่สามารถอธิบายกับชาวบ้านได้ เรื่องของโลกาภิวัตน์ ภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่แตก หลังจากจอร์จโซรอส ทุนใหญ่จากสิงคโปร์เข้ามาในไทย และทุนใหญ่จากอเมริกา แเบงค์ต่างๆเป็นของต่างชาติเกือบหมดแล้ว

ขณะที่กลุ่มทุนอื่นๆล้มละลาย แต่ทำไมคุณทักษิณร่ำรวยขึ้น ผมสงสัยว่าจอร์จโซรอสกับคุณทักษิณเป็นกลุ่มเดียวกัน

การขายหุ้นให้กับสิงคโปร์ สื่อสารสำคัญของชาติไปอยู่ในมือสิงคโปร์ แล้วอเมริกาอยู่หนุนหลังทุนสิงคโปร์

ในระบบโลก กำลังมีการเผชิญหน้าของอเมริกากับจีน การรีบเข้ามาซื้อของเหมาเล็กสิงคโปร์ภายใต้เงาว่างของอเมริกา ก็เพราะกลัวว่าเงินจะเข้ามาก่อน”

๑๖.๐๐ น. เริ่มรายการชี้แจงทำความเข้าใจกับญาติธรรมที่จะไปร่วมชุมนุมพฤษภาทมิฬนี้ ตั้งแต่คำถามที่มักถูกถาม ไปจนถึงผู้รับหน้าที่ในด้านต่างๆ เรื่องการเดินทาง สัมภาระสิ่งของ การจัดริ้วขบวนที่จะเดิน เส้นทางที่จะเดิน เรื่องอาหารและเวลา รวมถึงเรื่องเพลงที่จะใช้ร้อง เป็นการตกลงให้รู้ร่วมกัน

มีสมณะเขียนถามพ่อท่านว่า การเดินธรรมยาตราพฤษภาทมิฬนี้ “สมณะ” จะไปร่วมเดินด้วยได้ไหม มีเสียงขานรับตั้งขึ้นมาจากญาติธรรม หลายคนอาจไม่ได้คิดอะไรมาก เพียงต้องการความอุ่นใจบ้าง มีสมณะนำก็ดีกว่าไม่มี เพราะเคยผ่านผลการเดินตามสมณะมาแล้ว หลายคนอาจจะเกรงความรุนแรง แต่หากมีสมณะไปด้วยก็อาจจะช่วยให้ผู้ประสงค์ร้ายจะยับยั้งซึ่งใจบ้าง มาถึงขั้นนี้แล้วผู้ที่ร่วมประชุมอยู่นั้นอาจจะไม่มีใครคิดแล้วว่าไม่เหมาะ คำว่า “สมณะร่วมเดินขบวนประท้วง” ดูจะเป็นเอกฉันท์กันทีเดียว ณ บัดนั้น บรรยากาศคือนั้นสมณะหลายท่านก็คงอยากจะมีส่วนร่วม [อย่างน้อยๆก็เป็นมวลชนส่วนเพิ่มให้กับกองทัพธรรม ที่มีเพียงระดับร้อย-พัน ถ้ามีเป็นแสน เป็นล้าน ก็คงไม่ต้องถึงขั้นสมณะก็ได้] คำว่า “โลกวัชชะ” ต่างก็ไม่กริ่งเกรงกันแล้ว เพราะล้วนมั่นใจกันว่า โดยสมณสาธูปในการไปร่วม

เดินขบวนนั้น เราเคยเดินขบวนกันมาแล้ว เมื่อมีคณะสมณะที่เป็นรูปธรรมของนักบวชเดินธรรมยาตรา นำขบวน ซึ่งจะนำพาหมู่ฆราวาสเดินขบวนตามหลังมาได้อย่างดั่งงามทีเดียว จะมีอิริยาบถอย่างเรียบร้อยสงบเย็นพรักพร้อมดั่งงาม

จึงทำให้สถานการณ์พลิกกลับจากที่ได้ให้สัมภาษณ์นักข่าวว่าสมณะจะ“ไม่ไปร่วมด้วย กลายเป็นไปร่วมด้วยขึ้นมาทันที”

ปิดท้ายด้วยพ่อกำนันให้ข้อคิดย้ำจุดยืนของการไปชุมนุม เราจะแสดงพลังของความสงบเรียบร้อย ง่าย งาม สันติ อหิงสา อโหสิ และขออวยพรให้ได้มรรคผลจากการชุมนุมกันทุกคนเทอญ

หลังจบรายการชี้แจงก่อนชุมนุม บางส่วนก็ไปพัก บางส่วนก็ดูสารคดีมหาตมะ คานธี

ก่อน ๑๙.๐๐ น. หมอสันต์ หัตถิรัตน์ หมอเหวง โตจิราการ และผู้หญิงอีกคน ได้มาขอพบประเด็นที่มาร์คคือเป็นห่วงเกรงจะเกิดความรุนแรง เนื่องจากได้ข่าวว่ามีผู้ต้องการให้เกิดเหตุการณ์นองเลือดเพื่อจะได้อาศัยสถานการณ์ได้รับฐูลพระราชทาน ซึ่งทางคณะของหมอเหวงและหมอสันต์ไม่เห็นด้วยเลย จึงเป็นห่วงชาวอโศก เพราะเชื่อว่าทางอโศกจะไม่ใช่ผู้ทำให้เกิดสถานการณ์เช่นนั้นแน่

พ่อกำนันบอกถึงจุดยืนของเรา และบอกเล่าถึงการติดต่อจากท่านผู้ใหญ่ต่างๆ เป็นเหตุการณ์ที่ทางเราไม่ได้เตรียมการใดๆมาก่อน ทำให้ไปตามสถานการณ์เฉพาะหน้า

หมอเหวงถามถึงเรื่อง**พรรคเพื่อฟ้าดิน** อยากจะให้ทำออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อจะได้เป็นทางออกของสังคม พ่อกำนันได้อธิบายว่า**เรามุ่งหมายแม้การเมืองก็ต้องทำให้ได้ถึงขั้นบุญนิยม** การจะทำให้คนมีสมรรถนะถึงขั้นเป็นบุญนิยมไม่ง่าย ทุกวันนี้เราเองก็ยังมีवलไม่มากพอ และการจะสื่อกับคนในสังคมซึ่งยังคงมีอคติหมกมุ่นอยู่กับทุนนิยมก็ยังเป็นเรื่องไม่ง่ายเช่นกัน เรายังไม่ส่งผู้สมัคร ส.ส. แน่ เพราะแนวคิดการเมืองบุญนิยมนั้น จะทำงานกับประชาชนไปจนประชาชนในพื้นที่เข้าใจเราและมั่นใจเรา ถึงขั้นผู้มีสิทธิออกเสียงในเขตนั้นๆต้องมีจำนวนมากเกินกว่าครึ่งขึ้นไป มาขอรับรองเราให้ไปสมัครเป็น ส.ส. เราจึงจะไปสมัคร และหลักเกณฑ์การเมืองบุญนิยมนั้น ผู้สมัครอาสาไปเป็น ส.ส.ถือว่าผู้ที่ประชาชนต้องศรัทธาจริง ไม่ใช่เรื่องฉาบฉวย ดังนั้นผู้สมัคร ส.ส. ของระบบบุญนิยมจึงไม่หาเสียงเด็ดขาด เพราะการหาเสียงให้ตนเองถือว่ายังไม่เป็นประชาธิปไตย

ระหว่างการสนทนาทั้งหมดหมอสันต์ หมอเหวงรวมถึงผู้หญิงที่มาด้วย ยิ้มหัว อาจเป็นเพราะพ่อกำนันไม่ได้มีท่าทีกังวลอะไรกับสถานการณ์ที่ค่อนข้างจะตึงเครียดนี้เลยทำให้คณะหมอมักกล่าวว่าการได้มาพบพ่อกำนันทำให้คลายใจขึ้น อย่างน้อยๆก็ได้มีโอกาสมาฟังธรรม

ธรรมยาตรา หยตน้ำเย็นเล็กๆ กลางวิกฤติร้อนๆ

๒๖ ก.พ. ๒๕๔๙ ธรรมะวันอาทิตย์ทางสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย วันนี้เป็นท่านเจ้าคุณวัดสุทัศน์ **พระราชวิจิตรปฏิภาณ** ดูพยายามเตือนทั้งสองฝ่าย แต่น้ำหนักเอียงมาว่าผู้ชุมนุมอยู่ดี ชาววันนี้ไม่ว่าจะวิทยุหรือโทรทัศน์แทบจะไม่มีช่องไหน ไม่รายงานข่าวการชุมนุมใหญ่ที่สนามหลวงวันนี้

๙ นาฬิกาเศษ ขณะกำลังฉันอาหาร ได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรมแจ้งว่า คุณหญิงท่านหนึ่งได้ให้ข้อมูลว่า สายลับที่ได้มาร่วมสังเกตความเคลื่อนไหวเมื่อวาน ได้รายงานให้รัฐทราบหมดแล้ว นอกจากนี้คุณหญิงยังพูดถึงขุนนางท่านหนึ่งในคณะรัฐบาลนี้ ได้ให้เงิน ๑๐๐ ล้านบาทกับสำนักปฏิบัติแห่ง

บันทึกจาก ...ปวงอาสาสมัคร

หนึ่งเพื่อช่วยเหลือการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นด้วย แต่เราก็ไม่ได้คุ้นเคยกับคุณหญิงท่านนี้นัก จึงให้ฟังหูไว้หู
ครู่ต่อมาได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรมแจ้งว่า อาจารย์ที่มีชื่อเสียงในสังคม ผাগเดือนพวกเรา
ว่าขอให้ระมัดระวัง การไปเก็บขยะในที่ชุมนุมขอให้ดูกันให้ดีก่อน เกรงอาจจะมั่วตุระเบิดได้

พ่อท่านฉันอาหารเสร็จก่อน ๑๑.๐๐ น. ขณะกำลังเข้าห้องน้ำแปรงฟัน ได้รับโทรศัพท์จาก
ญาติธรรม แสดงความไม่เห็นด้วยที่สมณะจะไปร่วมเดินนำขบวนกองทัพธรรม เกรงว่าจะเป็นภาพที่ไม่งาม
รวมถึงอันตรายที่จะมีต่อพ่อท่านและสมณะ ข้าพเจ้าชี้แจงไปว่าเราได้ร่วมกันคิดและมีความเห็นตัดสิน
ร่วมกันมาแล้ว(ผู้โทรมาไม่ได้มาร่วมประชุมเมื่อวาน) ถ้าจะมาเปลี่ยนตอนนี้ขณะกำลังจะเดินกันอยู่แล้ว
นี้ มันไม่ทันแล้ว

ได้เวลาก่อน ๑๑.๐๐ น. พ่อท่านเดินนำขบวนหมู่สมณะและสิกขมาตุ ออกจากประตูใน
ซอยเทียมพร ออกไปสู่ถนนใหญ่ เดินเลียบริมถนน สมณะเดินแถวเรียงสาม ขณะที่ฆราวาสส่วนใหญ่
นั่งรออยู่บนรถแล้ว เมื่อไปถึงขบวนรถ ได้แยกย้ายกันขึ้นรถตามที่เขาได้จัดให้

พ่อท่านขึ้นรถคันที่ ๑ ซึ่งมี พล.ต.จำลอง นั่งอยู่ด้านหลังรถ เป็นรถของมนตรีทรานสปอร์ต
เมื่อเคลื่อนตัวออกจากปั้มแก๊ส มีรถตำรวจของสถานีเบิ่งกุ่มคอยกันรถ เพื่อให้ขบวนรถของ
กองทัพธรรมเคลื่อนตัวออกจากปั้มได้สะดวกและต่อเนื่องเป็นขบวน

ระหว่างรถเคลื่อนตัวมาถึงบางกะปิ ได้รับโทรศัพท์จากนักข่าวรอยเตอร์แจ้งชื่อว่าคุณประชา
สอบถามเรื่องการเคลื่อนตัว

ถึงจุดรวมตัวหน้าสนามมวยราชดำเนิน จัดแถวขบวนในเวลาไม่นาน พ่อท่านและหมู่สมณะ
นำหน้า มีธงทิวประกอบในริ้วขบวนของฆราวาสช่วยให้ดูมีสีสันขึ้นมาบ้าง แถมมีรถเครื่องเสียงเปิด
เพลง“กองทัพพุทธธรรม”ประกอบคลอไปด้วยตลอดทาง

มีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยอำนวยความสะดวกและวิหุประสานไปยังเจ้าหน้าที่อื่นๆ ให้ได้
รับทราบตลอด ดูเหมือนเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ไม่รู้ว่าใคร

๑๒.๐๗ น. เริ่มเดินจากจุดหน้าสนามมวยราชดำเนิน ผ่านหน้าหน่วยงานทหารอะไรสักอย่าง
มีเสียงแซวเบาๆได้ยินไม่ถนัดว่าพูดอะไร มีญาติธรรมที่เดินนอกแถวเพื่อคอยคุ้มกันให้หากมีภัย หันไป
แลดูคนกลุ่มนั้นอยู่เหมือนกัน ไม่ได้โต้ตอบถ้อยคำ เดินผ่านกันไปอย่างสงบ ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่รู้
เหมือนกันว่าท้ายขบวนจะถูกแซวหรือเปล่า

พื้นถนนในเวลาที่เหยงอย่างนั้น ร้อนไม่ใช่เล่น ดีที่พื้นถนนบางจุดไม่ร้อนมาก บางจุดร้อนเอา
เรื่องทีเดียว ตำรวจจราจรช่วยอำนวยความสะดวกกับขบวน

เมื่อถึงบริเวณด้านหน้าของอนุสรณ์สถานวีระชน ๑๔ ตุลาฯ มีกลุ่มคนจำนวนหนึ่งปรบมือให้
ต่อด้วยเสียง“ทักษิณออกไป” ขณะที่พวกเราเดินผ่านเลยไปอย่างสงบ นี่ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งของการเดิน
ขบวนประท้วงขับไล่ผู้นำประเทศ ซึ่งเป็นไปอย่างสงบเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่เคยมีปรากฏเช่นนี้มา
ก่อนในสังคมโลก อากาศไม่ซัดสาย ล้ารวม สงบในที่ทุกก้าอย่าง ตรึงความสนใจของผู้คนรอบข้างหยุด
ความเคลื่อนไหวได้ชั่วขณะ เป็นพลังสงบที่หาญกล้าเผชิญหน้ากับอำนาจที่ไม่ชอบธรรม

บรรดาผู้ที่เดินตามนอกแถว หลายคนทำที่ไม่น่าจะเป็นนักข่าว เข้าใจว่าอาจจะเป็นการ
หรือสันติบาลก็ได้ ชายคนหนึ่งอายุประมาณ ๔๐-๕๐ สวมกางเกงทหาร แต่ใส่เสื้อยืด เข้ามาจับภาพ
หน้าถ่ายใกล้มากหลายครั้งหลายจุด ทำให้ช่างกล้องคนอื่นถ่ายภาพไม่ได้ โอกาสที่จะได้มุมสวยๆก็
พลาดไป อย่างจุดอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เขาไปบังมุกกล้องกับช่างกล้องคนอื่นหมด เห็นคุณไฟงาน
พยายามเรียกบอกให้เขาขยับออกมาห่างหน่อย แต่เหมือนเขาไม่ได้ยินหรืออย่างไรไม่ทราบ คุณไฟงาน
ต้องเดินเข้าไปสะกิดบอกให้เขาออกมา ดูท่าที่เขาไม่พอใจ แต่หลังจากจุดที่ตรงอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

ไปแล้ว ไม่เห็นช่างกล้องที่สวมกางเกงทหารคนนั้นอีก
 เมื่อขบวนเดินมาถึงบริเวณใกล้โรงแรมรัตนโกสินทร์
 Royal Hotel มีพระรูปหนึ่งยืนรอ มือถือพวงมาลัย เมื่อ
 พ่อท่านเดินใกล้เข้าไปได้ระยะ พระรูปดังกล่าวถอดรองเท้าที่
 สวมอยู่ แล้วเดินเข้ามาหาพ่อท่าน มอบพวงมาลัยถวายให้
 พ่อท่าน เราอยู่ห่างไม่ได้ยินว่าท่านพูดอะไร ทราบภายหลัง
 ว่า พระรูปดังกล่าวนั้นได้กล่าวว่า มาเป็นกำลังใจให้

ขบวนผ่านเลยมาถึงป้ายรถเมล์หน้ากระทรวงยุติธรรมหรือก่อนถึงหน้าศาลฎีกา ชายหญิงมี
 อายุขึ้นเลขหกแล้วกระมัง ประมาณ ๕ คน ส่งเสียง
 ตะโกนมาว่า ไม่เอาๆๆ ... (เหลือบไปเห็นชายสวมแว่นตา
 ดำกำลังส่งเสียงอยู่) แล้วมีเสียงตามมาว่า ทักษิณดีที่สุดใน
 หนักว่าเขาก็กล้ามาก อาจเป็นเพราะนี่คือกองทัพธรรม แม้
 คนจะมากกว่าเขาเยอะ ก็ไม่ทำอันตรายเขาหรอก ถ้า
 ขบวนที่กำลังเดินอยู่นี้เป็นกลุ่มที่ไปปิดล้อมเครือเนชั่น
 หรือกลุ่มที่ปิดล้อม กกต. หรือกลุ่มคนเชียงใหม่ที่ปิด
 ล้อมแกนนำประชาธิปไตย หรือกลุ่มคนรักอุดรที่ปิดล้อม
 คุณไชยวัฒน์และคุณสุริยะใส ผู้มีอายุเหล่านี้คงไม่กล้า
 ส่งเสียงตะโกนอย่างนี้แน่ เพราะเขาจะโดนโต้ตอบด้วยสิ่ง
 ที่แรงกว่าหยาบกว่าได้ ข้าพเจ้าเหลือบไปมองญาติธรรมที่
 คอยเดินคุ้มกัน ยังคงควบคุมตนเองได้อยู่ หนุ่มๆแน่นๆ
 กันทั้งนั้น ถ้ามีสักคนเดินปรีเข้าไปหา ไม่รู้อะไรจะเกิดขึ้น

เดินข้ามถนนเข้าสนามหลวง คนในบริเวณ
 สนามหลวงยังไม่มาก บริเวณที่จะมีการพูดในค่านี้อยู่โล่งๆ

พ่อท่านเดินนำพวกเราเข้าไปในเต็นท์ ตรงข้ามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งญาติธรรม ได้
 จัดเตรียมกางไว้อวล่วงหน้าแล้ว โดยมีกลุ่มของพันธมิตรอยู่เป็นแถวขนานกันไป เมื่อขบวนของ
 กองทัพธรรมผ่านเข้าไป มีเสียงปรบมือต้อนรับตลอดระยะ

อากาศช่วงบ่ายอย่างนี้ ประกอบกับการเดินฝ่าแดดมาใหม่ๆ ทำให้ร้อนเอามากๆ แต่ก็ยังดี
 ที่เท้าไม่ร้อนแล้ว นั่งพักรอขบวนท้ายแถวที่กำลังเดินตามมา ลักครู่ใหญ่ก็มาถึงกันหมด ทุกอย่าง
 ปลอดภัย รอคความพร้อมของพวกเราสักครู่

๑๓.๒๕ น. **พ่อท่านเริ่มนำสวดมนต์** มีประชาชนที่อยู่รอบๆสนใจมายืนดู บางส่วนที่
 อยู่เต็นท์ข้างๆร่วมสวดมนต์ด้วย แต่หลายคนไม่ได้สวดอะไร

เสร็จจากการสวดมนต์แล้ว **ขรวาสทั้งหมดร่วมกันร้องเพลงคนสร้างชาติ** โดยมี**กลุ่ม
 ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา**เป็นแกนนำในการร้อง ญาติโยมตามศูนย์อบรมต่างๆร่วมร้องเป็นเสียงหลักด้วย
 ต่อด้วย**เพลงกองทัพพุทธธรรม**

ไม่มีกิจกรรมใดๆต่อ ส่วนใหญ่ก็ยังคงนั่งอยู่ในเต็นท์ พ่อท่านเปรยให้ฝ่ายเสียงเปิดเพลง
 ฟ้าฟ้าสังคมผืน เชือดนึมๆ สังคมใจเลือด แต่รถที่ตามมาในการเดินธรรมยาตราไม่มีแผ่นเพลงเหล่านี้เลย
 มีแต่เพลงกองทัพพุทธธรรมเท่านั้น

พ่อท่านทักถามถึงเท้าของหลายคนที่อาจจะทนนร้อนไม่ได้ ทำให้มีอาการพอง ก็ให้หย่าทาได้

พล.ต.จำลองร่วมเดินธรรมยาตราโดยไม่ใส่รองเท้าด้วย ยังคงนั่งร่วมกับญาติธรรมอยู่ในเต็นท์ ๑๔.๑๕ น. ญาติธรรมช่วยกันกางซาเลนในช่วงต่อระหว่างเต็นท์ เพื่อให้มีพื้นที่นั่งได้มากขึ้น นอกจากนี้ญาติธรรมส่วนหนึ่งกำลังช่วยกันชิงผ้าข้อความต่างๆที่พวกเราเขียนมา บริเวณรอบๆเต็นท์ กองสัมภาระของญาติธรรมวางกองรวมกันไว้ก่อน เนื่องจากยังต้องใช้พื้นที่ในการนั่ง ถ้าจะนอนจึงค่อยนำสัมภาระออกมากาง

ข้างๆเต็นท์ มีกลุ่มคณะของ**คุณสนธิ**หรือหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ได้เข้ามาช่วยกันทั้งชายและแจกสิ่งของต่างๆ ส่วนหนังสือที่พวกเราได้ติดมาก็เอามาแจกด้วย

๑๔.๔๒ น. **อ.สุเทพ อัตถากร** และ **คุณวิทยา วิทยอำนวยการ** เจ้าของหนังสือพิมพ์เส้นทางเศรษฐกิจ ได้มากกราบพ่ท่าน ขณะที่**คุณสุทธิพันธ์ จันทร** ได้บอกเล่าความเป็นมาของตอนที่ไดมารู้จักชาวโศก แล้วบอกว่าขอมาร่วมบุญด้วย จากนั้นได้ร้องเพลงอย่างไพเราะให้ฟังกัน

อาจารย์สุเทพได้รับเชิญให้กล่าวอะไรกับกองทัพธรรม ระบบเสียงไม่ดีเลย พอจับความได้ว่า

เห็นความรักชาติ รักสังคม ของชาวโศก และขอให้คุณธรรมจริยธรรมกลับมา จากนั้นได้ร้องเพลง “สักวันหนึ่งดอกไม้บานสะพรั่ง” และขอให้ทุกคนช่วยกันร้องด้วย บรรยากาศดูดีเหมือนกัน

หลังจากอาจารย์สุเทพและคุณวิทิตาจากแล้ว **อ.สมาน ศรีงาม** ได้มากราบพ่от่านและสนทนาด้วยเล็กน้อย

ขณะนั้นมีผู้ส่งแผ่นกระดาษมาให้พ่от่าน

มีข้อความว่า **พล.อ.ชัยสิทธิ์ ชินวัตร** ได้นำทหารออกมาแล้ว (ยังไม่ทันไรมีเสียงตามมาว่า ชาวลิเอเยะ)

เรื่องของชาวลิเอเยะจะเป็นความกลัวของคนในสังคม ที่ไม่ไว้ใจฝ่ายอำนาจเกรงว่าเขาจะลู่แก่อำนาจ ใช้กำลังที่ไม่ควรจะใช้กับผู้บริสุทธิ์ หรือฝ่ายอำนาจใช้เล่ห์ปลอ่ยข่าวเพื่อผู้ชุมนุมให้เกิดความหวาดกลัว จะได้มาร่วมชุมนุมกันน้อยๆ เป็นการตัดกำลังของผู้ชุมนุม

๑๔.๕๙ น. เห็น**ชายมุสลิมคนหนึ่ง** คำนๆว่าได้มาร่วมประท้วงเรื่องน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ที่หน้า ก.ล.ต.ด้วยกัน แต่ชื่ออะไรเราจำไม่ได้ เขามากราบนมัสการพ่от่าน แล้วขยับไปคุยกับคุณแซมดินก่อนไปคุยอะไรกับ พล.ต.จำลอง

๑๕.๐๒ น. **คุณพิทยา วงกุล** นักคิดนักเขียนที่มีชื่อคนหนึ่ง ได้มาพร้อมกับ**อาจารย์ขวัญดี** ได้มากราบและสนทนาด้วยเล็กน้อยก่อนลาไปทำกิจอื่น ขณะที่**คุณไชยวัฒน์ สิ้นสูงค์** ได้เข้าไปหา พล.ต.จำลอง

๑๕.๑๗ น. **คุณชิงชัย มงคลธรรม** ได้เดินเข้ามากราบพ่от่าน แล้วจากไป

ญาติธรรมช่วยกันสร้างบรรยากาศ ผลัดกันขึ้นร้องเพลงท่ามกลางอากาศที่ระอุร้อน มีคนนอกมาขอร้องเพลงบ้าง ต่อด้วยกลุ่มหนุ่มสาวศิษย์เก่าสัสมาลิกขาร่วมกันขึ้นมาแสดงพลัง ร้องเพลงคนบ้านนอก เย้าว่าเป็นเพลงที่ท่านนายกาชอบ พยายามจะฟังเนื้อแต่ไม่รู้เรื่องเอาเลย แล้วต่อด้วยเพลงพิราบขาว

๑๕.๕๐ น. **นักข่าว TV Nation** ขอสัมภาษณ์ มีประเด็นที่ต่างไปจากข่าวอื่น คือถามว่าจะขึ้นเวทีพูดหรือไม่ “ไม่ได้ขึ้นปราศรัยหรอก มันไม่เหมาะ แต่ถ้าจะให้เทศน์ก็ได้” พ่от่านตอบ

๑๖.๒๖ น. **นักเรียนเตรียมอุดมฯ** ที่ออกแถลงการณ์บอกถึงความผิดของท่านนายกาฯ ทักซิณ

๑๔ ประการ ได้แวะมาดูกิจกรรมของผู้ชุมนุม มีญาติธรรมพามากราบนมัสการพ่от่าน พ่от่านแจกหนังสือให้ แล้วกล่าวชมว่ากล้าแสดงออกได้ดี

นักเรียนได้กล่าวว่า มาให้กำลังใจนะครับ และจะกลับไปปรึกษากับเพื่อนๆ ถ้าท่านนายกาฯ ยังไม่ทำอย่างที่ได้เรียกร้องไป ก็อาจจะมาร่วมต่อสู้ด้วยครับ

พ่от่าน : ดีมาก ขอขอบคุณ

๑๖.๓๕ น. **ชายเริ่มจะสูงวัย** อายุประมาณ ๖๐ บอกว่ามาจากอุดรธานี นั่งเครื่องบินมาร่วมชุมนุมด้วย มาร่วมเป็นกำลังใจให้กับผู้ที่รักชาติ

TV ๑๑ และช่องอื่นๆ ได้ขอสัมภาษณ์ เนื้อหาการมาที่สนามหลวงเพื่ออะไร พ่от่านได้กล่าวถึงความเป็นกลางต้องเลือกข้างคนถูก เหมือนอย่างกรรมการฟุตบอล ต้องตัดสินเมื่อมี

ผู้ทำผิดกติกา ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ในบ้านเมือง ถ้าเข้าข้างคนดีมันจะมีน้ำหนักมากเลย ถ้าไม่เลือกฝ่ายดี ฝ่ายถูก ฝ่ายดีก็จะอ่อนแรง เพราะมีคนเห็นด้วยน้อย

๑๖.๕๒ น. มีข่าวลือว่าท่านนายกฯ ทักซิณชัยขึ้นเครื่องบินไปต่างประเทศแล้ว

๑๖.๕๓ น. **มิโยมผู้เฒ่า** ได้มาราชนมัสการ แล้วกล่าวว่า ดีใจที่ท่านได้มาช่วย ไม่อย่างนั้นไม่ไหว

๑๗.๔๘ น. **คุณวิจิต แสงทอง** ได้มาราชนมัสการและสนทนาด้วย ทราบในภายหลังว่าเป็นอดีตรอชิตกรมอะไรสักอย่าง

๑๘.๑๐ น. **ญาติธรรม** ไทโรมาจากอังกฤษ ถามข่าวด้วยความเป็นห่วง ขณะที่พระ ๔ รูปไม่ทราบว่ามีมาจากวัดไหน เข้ามาร่วมนั่งกับหมู่สมณะฟังรายการที่เวที

๑๘.๒๙ น. **ผู้หญิงคนหนึ่ง** เข้ามานมัสการแล้วแนะนำตัวเองว่าเป็นหมอ เคยพบและกราบพ่อท่านที่พังงา ตอนที่ได้ไปกับครอบครัว *ขอเป็นลูกศิษย์ท่านด้วยนะค่ะ แต่ไม่ได้ใส่เสื้ออย่างนี้* มีข่าวลือว่า รมว.เกษตรสั่งทำฝนเทียม

๑๘.๓๐ น. ได้รับไน้เตจจาก**ท่านเด่นตะวัน**เขียนเล่ามาว่า มีพวกเราเดินเข้าห้องน้ำ ได้ยินเสียงคนชูปชบกันว่ามีบอโศกนี้มีคุณภาพ อยู่กันอย่างสงบเรียบร้อย และช่วยเก็บขยะด้วย

๑๘.๕๐ น. **คุณสนธิ ลิ้มทองกุล** ได้มาราชนมัสการพ่อท่าน “ตั้งใจมาราชนมัสการพ่อท่านนานแล้ว ได้บอกพี่ลองว่ามีโอกาสให้พามาราชนมัสการพ่อท่านหน่อย จะได้ไปฟังธรรมพ่อท่านบ้างครับ”

พ่อท่าน : “ดี เอ้า เอาหนังสือไปอ่านก่อนได้เลย” (หยิบหนังสือส่งให้)

คุณสนธิ : “ได้รับพ่อท่านครับ ... ก็เป็นบุญคุณแก่แผ่นดินที่พ่อท่านได้ออกมา ผมสู้ครั้งนี้ผมเอาธรรมนำหน้า (ตีมาก) ผมเอาธรรมพระพุทธเจ้านำหน้า”

พ่อท่าน : “อาตมาหมายอย่างนี้แหละ ที่คุณสนธิจัดมา ๑๕ ครั้ง มันสงบ สันติ อหิงสา ตลอดมาเลย แล้วครั้งนี้เป็นครั้งสงบไล่ใหญ่ ถ้าเพื่อว่าสันติ อหิงสาได้ประสิทธิผล แล้วได้ชัยชนะ จะถือเป็นประชาธิปไตยที่สวยงามมากเลย จัดโอลิมปิก ๑๐ ครั้งแม้จะดังไปทั่วโลก ก็ไม่เท่าประชาธิปไตยที่ชุมนุมต่อต้านให้ผู้นำประเทศออกไปได้ โดยสันติ อหิงสานี้ ถ้าไทยทำได้จะเป็นประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของโลกเลย อาตมาได้ขอร้องนักข่าวทุกคนให้พยายามจุดสำนึกนี้แก่คนไทยทุกคน (ครับผม) คนที่จุดชนวนให้เกิดความรุนแรงขึ้นมาบาปนรกมหาศาลเลย ครั้งนี้อาตมาก็หวังอยู่ว่าจะสันติ อหิงสา”

คุณสนธิ : “ผมก็เชื่ออย่างนั้นครับ ยิ่งพ่อท่านออกมาอย่างนี้สำเร็จครับ ผมก็มีพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ก็อยากจะกราบพ่อท่านเป็นพ่อแม่ครูบาอาจารย์อีกองค์หนึ่ง กระผมถือว่าธรรมนี้ ใครก็ตามที่เอาธรรมที่ถูกต้องมา จะเป็นใครก็ตามผมก็ถือว่าเป็นพ่อแม่ครูบาอาจารย์ผมได้ทั้งสิ้นนะครับ ผมขออนุญาตปวารณาเป็นลูกศิษย์ด้วยคนหนึ่ง”

พ่อท่าน : “เอาเถอะ”

“ผมขออนุญาตไปทำภารกิจต่อครับ” คุณสนธิได้กล่าวก่อนจากลาไปที่เวที
ต่อด้วย**นักข่าวลอสแอนเจลิส**ใหม่ได้มาขอสัมภาษณ์

๑๙.๔๐ น. **อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์** มาถึงได้มอบหนังสือส่งให้ แล้วพูดเข้าๆ *พระมาฆาเรเลย*

แพ้ว ก่อนเดินกลับไปเวที อาจารย์สุลักษณ์ได้แนะนำชายอีกคนที่เดินตามมาด้วยว่า **นี่คุณปริษา** เป็นนายทุนที่มาทำกุศล แล้วเดินจากไป

ดร.เทียนชัย วงษ์ชัยสุวรรณ และ **คุณไชยวัฒน์** นามสกุลอะไรจำไม่ได้แล้ว เคย

สมัครส.ส. ของพรรคพลังธรรม ที่ลำปาง เป็นนักคิดนักเขียนกลุ่มเดียวกับ ดร.เทียนชัย ทั้งสองได้มากราบและสนทนาด้วยเล็กน้อย

“นี่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ลัทธิไทยยังน่าภูมิใจที่ยังจะมีพระที่พึ่งได้ ยามมีวิกฤติประชาชนจะเห็นได้ว่าธรรมะพึ่งได้” คุณไชยวัฒน์กล่าวก่อนขอตัวไปที่เวที

๒๐.๑๒ น. มีรายงานข่าวว่า มีพระออกมาต๋าหน้าว่า กองทัพอธรรมทำอย่างนี้ไม่ใช่พุทธ มีเหตุที่ทำให้ตระหนกตื่นเต้น เมื่อมีรถบัสกระแสไฟฟ้าเกิดมีไฟลุกไหม้ขึ้น มีควันโขมงขึ้นเรื่อยๆ

มีเสียงร้องบอกญาติธรรมอย่าเพิ่งตื่นตระหนก *นั่งลงก่อน อย่าตกใจ อย่าวิ่ง ไม่เช่นนั้นจะชุลมุน ไม่มีอะไรมาก แค่ไฟฟ้าช็อตเท่านั้น* ทุกคนสงบ นั่งกันนิ่ง เพียงแต่หันไปมองรถบัสกระแสไฟฟ้าที่กำลังถูกไฟไหม้ลุกไหม้ขึ้นๆ ส่วนบรรยากาศก็สงบเรียบร้อย ไม่มีความชุลมุนเลย ไฟลุกโชนพวยพุ่งไหม้รถอยู่นานพอควร กวารถดับเพลิงจะมาจัดการดับไฟลงได้สำเร็จ

พ่อท่านออกจากสนามหลวงกลับพุทธสถานประมาณ ๒๐.๓๐ น. โดยญาติธรรมชายเป็นการ์ดคอยคุ้มกันขอทางแหวกผ่านฝูงคนก่อนขึ้นรถ กว่าจะกลับถึงสันตโตศกาก็เกือบจะสี่ทุ่มแล้ว

ที่สันตโตศกัขณะที่เราเรียงทำงานอยู่ในห้อง ได้รับโทรศัพท์จาก**คุณวิชาญ** แจ้งว่านักข่าว ASTV แจ้งมาว่าสันตติบาลจะมาสลายกลุ่มผู้ชุมนุมคืนนี้

๒๗ ก.พ. ๒๕๕๙ คณะสมณะออกจากสันตโตโกตั้งแต่ตีห้า ไปบิณฑบาตสองสาย สายหนึ่งเริ่มจากปากคลองตลาด อีกสายจากวัดสุทัศน์ คนใส่บาตรกันมาก มาถึงสนามหลวงยังมีรายการข่าวที่เวที แต่ประชาชนส่วนใหญ่กลับกันไปแล้ว เห็นญาติธรรมส่วนหนึ่งกำลังเก็บกวาด ทำความสะอาดบริเวณที่ชุมนุม รอบๆสนามหลวง บางส่วนกำลังออกกำลังกายยืดคลายเส้น บางส่วนยังคงนอนพักในเต็นท์ เข้าใจว่าคงพักผ่อนกันไม่ได้เต็มที่ เพราะเสียงดังตลอดทั้งคืนอย่างนั้น

๐๘.๕๐ น. เสียงพิธีกรที่เวทีไม่ทราบชื่ออะไร กล่าวถึงสันตโตโกเป็นกลุ่มชุมชนที่เป็นตัวอย่างของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ที่สนใจเข้าไปสนทนาด้วยได้ ส่วนผู้ใดที่ได้ข้อมูลส่วนใดที่รับรู้ไม่ได้ขอให้เปิดใจเป็นกลางเปิดรับด้วยนะครับ

พ่อท่านนำไหว้พระสวดมนต์ โดยหันหน้ากราบไปทางวัดพระแก้ว ใช้เวลาสวดมนต์ยาวกว่าครึ่งชั่วโมง ก่อนการแสดงธรรมประมาณชั่วโมงเศษนิดหน่อย

หลังฉันอาหาร ที่เต็นท์เราอยู่กันยังคงมีนักข่าวและคนใหม่มาสนทนาบ้าง

บาย ไม่มีกิจกรรมอะไรเป็นจริงเป็นจังนัก มีคนออกมาร้องเพลงบ้าง บอกเล่าข่าวสารบ้าง มีรายการญาติธรรมเขียนคำถามให้พ่อท่านตอบ คล้ายเอื้อไออุ่น มีคำถามหนึ่งถามความรู้สึกของพ่อท่าน ตอนที่พระรูปหนึ่งนำพวงมาลัยมาถวายขณะเดินธรรมยาตรา พ่อท่านเผยว่าไม่ได้รู้สึกตื่นเต้นอะไร เหมือนจะเคยพบกันครั้งหนึ่งแต่จำไม่ได้ว่าที่ไหน

คุณสุทธิพันธ์ จันทร ร้องเพลงประกอบการบอกเล่าประวัติของตน การเข้าสู่แวดวงการเมือง และได้มารู้จักโอศก

๑๘.๒๖ น. **นักข่าว TV ๗** ได้มาขอสัมภาษณ์พ่อท่าน เนื่องจากมีข่าวว่าบรรดาพรรคร่วมฝ่ายค้าน ตัดสินใจไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง เนื่องจากรัฐบาลสั่งการเลือกตั้งไม่ชอบธรรม

หลังจากนักข่าวสัมภาษณ์แล้วไม่นานคุณสนธิได้มากราบนมัสการพ่อท่าน สนทนากันนิดหน่อย ก่อนที่คุณสนธิจะขอตัวไปที่หลังเวที เพื่อร่วมประชุมกับแกนนำ

พ่อท่านและหมู่สมณะกลับสันตือโคกในเวลาสองทุ่ม

ประมาณห้าทุ่มเศษได้รับโทรศัพท์จากคุณแซมดินแจ้งเรื่องทางพันธมิตรฯ เคลื่อนขบวนไปที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ไปแสดงคารวะแล้วกลับมาที่สนามหลวง พวกเราส่วนใหญ่อยู่ที่สนามหลวง บางส่วนที่ร่วมไปอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยด้วย เหตุการณ์ปลอดภัยไม่มีอะไรร้ายแรง

๒๘ ก.พ. ๒๕๕๙ ที่สนามหลวง ญาติธรรมส่วนหนึ่งกำลังเก็บกวาดทำความสะอาดบริเวณสถานที่ อีกส่วนหนึ่งกำลังบริหารกาย อีกส่วนหนึ่งกำลังนั่งดูข่าวจากทีวี พ่อท่านเข้าไปร่วมนั่งดูข่าวด้วย ลักครู่ พล.ต.จำลอง และแกนนำกองทัพธรรมได้ช่วยกันมาบอกเล่าสถานการณ์ให้พ่อท่านได้ทราบ คุณขวัญดินรายงานข่าวทางวัดมหาธาตุ มีท่าทีไม่ต้อนรับพวกเราที่ไปเข้าห้องน้ำ พล.ต.จำลองได้บอกเล่าเรื่อง**อาจารย์ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม** ได้ออกมาบอกให้ท่านนายกฯ เว้นวรรค ทำให้ศูนย์คุณธรรมอาจจะตงงานแล้ว

ก่อน ๘ นาฬิกา ประชุมแบ่งงานเตรียมขนของกลับ เพื่อนัดหมายมาชุมนุมกันใหม่ ๕ มี.ค. ๐๘.๐๐ น. เริ่มสวดมนต์ไหว้พระก่อนการแสดงธรรม เนื้อหาเน้นเรื่องความเป็นกลางของพุทธ และได้เอาข้อเขียนที่ลงเรคคิตอะไร เกี่ยวกับความเป็นกลางมาอ่านประกอบการอธิบาย

ช่วงท้ายของการแสดงธรรม “ขออ้อนวอนผู้ที่เป็นผู้ใหญ่กรุณาออกมาเข้าข้างฝ่ายดี เพราะท่านมีน้ำหนักต่อสังคม ไม่เช่นนั้นสังคมจะเสียหาย อ้อนวอนท่านผู้ใหญ่ด้วย และขอแรงชาวโอศกที่เห็นอยู่ว่าจะเข้าข้างฝ่ายไหนก็ควรมาได้ มาฝึกบ้าง อย่าซึกัลวันัก” พ่อท่านกล่าว

ขณะกำลังรอตัดอาหาร พ่อท่านให้ข่าว ที่ธรรมศาสตร์มีการตั้งโต๊ะให้ไปร่วมลงชื่อ เพื่อขอให้มีนายกฯ พระราชทาน พ่อท่านให้ญาติธรรมที่มีสิทธิไปร่วมลงชื่อด้วยได้ แต่สำหรับสมณะและสิกขมาตุไม่สามารถร่วมลงชื่อได้ เพราะเลือกตั้งที่ผ่านมาไม่ได้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง แม้จะมีบัตรประชาชน แต่เราก็ยังถือว่าเราเป็นนักบวชจึงไม่ได้ไปใช้สิทธินี้

อาจารย์ขวัญดินช่วยประสานไปที่ มธ. เพื่ออำนวยความสะดวกให้พวกเราได้ร่วมลงชื่อกับนักศึกษา จะเอาแบบกรอกเขียนชื่อมาให้ แล้วให้ทางเราจัดการกับหลักฐานเอง เนื่องจากทางเรามีเครื่องถ่ายเอกสารด้วย ญาติธรรมที่ต้องการร่วมลงชื่อด้วยให้มาถ่ายเอกสารกันได้

หลังจันอาหารแล้ว ญาติธรรมช่วยกันเก็บกวาดทำความสะอาดบริเวณสถานที่ ไม่ว่าจะเป็สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ก็ขนกันขึ้นรถไปเก็บไว้ที่สันตือโคก มีประชาชนย้งนำของมาบริจาคทั้งสิ่งของอาหาร และเงิน

ก่อนออกเดินทางกลับสันตือโคก มีนักข่าวทั้งหนังสือพิมพ์และวิทยุขอสัมภาษณ์ ไม่มีทีวี

ครูต่อมามีญาติธรรมโมโหมาแต่ไม่ยืนยันแหล่งข่าวว่า ทหารจากป่าห้วยเคลื่อนตัวเข้ากรุง เตรียมสลายการชุมนุม

๑๘.๐๐ น. ที่สันติอโศก มีการประชุมสรุปการไปร่วมชุมนุม

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ด้วยคำกล่าวอธิษฐานก่อนการแสดงธรรมเกี่ยวกับความเป็นกลาง ๒๘ ก.พ. ๒๕๔๙ ที่สนามหลวง ดังนี้ “คนที่ได้ผ่านเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ของแต่ละบุคคล ก็เป็นวิบากหรือเป็นบุญเป็นบาปของแต่ละบุคคล เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ไม่ใช่เหตุการณ์บาป เป็นเหตุการณ์บุญ เพราะพวกเราทำด้วยสติสัมปชัญญะ ปัญญา และได้มีการพิจารณา วิจัยวิจารณ์กันตรวจสอบข้อมูลทุกอย่างที่เป็นเหตุปัจจัยพร้อม และได้มีวิจาร์ณญาณตัดสินว่าเราจะมาทำสิ่งนี้ โดยกุศลเจตนาและอาตมาก็เห็นว่ามันเป็นบุญที่สำคัญมาก เป็นเหตุการณ์ที่มนุษย์จะพึงมีพึงได้ ซึ่งเป็นกุศลกรรม เป็นกุศลวิบาก อันเป็นทรัพย์แท้ที่ควรสะสมของแต่ละคน เพราะเป็นของของตนจริงๆก็มัสสกะที่ติดตัวคนผู้ทำกรรมนั้นๆไป ชาติแล้วชาติเล่า ชาตินี้ชาติหน้าชาติไหนๆอีกตลอด

แม้เราจะผ่านเหตุการณ์ ช่วยสังคมมนุษย์ชาติ ประเทศชาติ พร้อมกันนั้นเราก็ได้มาปฏิบัติธรรม มาพิสูจน์ตนเองว่าการสอบ การตรวจสอบตนเองที่จะผ่านเหตุการณ์เช่นนี้ มีอุปสรรค มีผัสสะต่างๆ มีความอดทน มีการได้ทำใจในใจ มนสิการ มีการเรียนรู้ ฝึกฝน ชัดเกลา ซึ่งเมื่อเราทำก็ได้ประโยชน์ตนด้วย และเป็นประโยชน์ในสังคมมนุษย์ชาติอย่างยิ่ง แต่ละคนก็ตั้งใจตั้งใจเอา อธิษฐานคือการตั้งใจตั้งใจ ผู้ที่ตั้งใจตั้งใจอยู่เสมอ จิตก็จะแข็งแรง จิตก็จะมีกำลังของตนๆแต่ละคน อินทรีย์พลังจะสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นศรัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์ สตินทรีย์ สมานินทรีย์ หรือปัญญินทรีย์ ก็จะพัฒนาขึ้นไปตามลำดับๆ ขอให้ทุกคนพึงสำนึกตนเองและเก็บเอาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเถิด”

 รักชiram.

๑๖ พ.ค. ๒๕๔๙

อีแร้งของสังคม

เหมือน "อีแร้งของสังคม" คนข่มกับ
ไม่ยอมรับเข้าพวกกลุ่มรวมข่มเทง
มองไม่เห็นความดีงามที่เฝ้าเกรง
ถูกละเลงป้ายสีอยู่รักรัง.....

มองที่ตึกนี้ถึง "แร้ง" ใต้แจ้งจิต
ไม่เป็นพิษเบียดเบียนใครโยเดียดฉันท
"แร้ง" ภายนอกปลัดภณรู้จักกัน
ภายในนั้นคงงามในความดี

กินแต่ซากสัตว์ตาย...ให้สะอาด
จรรยาชาติสงมาทำทหน้า
ประโยชน์แร้งมองที่เห็นเป็นสังคี
ดอย่ามองที่ภายนอกทลอกให้กลัด

เปรียบกับคนไฟธรรมนำชีวิต
เมตตาจิตมีอภัยไม่คิดช้อ
รวมท่มกลุ่มฝักดีไว้ที่ตัว
ละบาปชั่วไม่ทำกรรมกับใคร

คนกลัดบมองเป็น "แร้ง" แกล้งประชด
พวกนอกกฎนอกระเบบคนไม่ได้
ต่างรังเกียจเหมือนแร้งแกล้งกันไป
ไม่มีใจเป็นธรรมเห็นความดี

มองทะเลปลัดอกนอก "แร้ง" ใต้แจ้งจิต
ดอย่ามองพิดคิดร้ายพาทนายทนี้
ภาพ "อีแร้ง" ดอกย้าคนทำดี
ก็ยังมีคนที่เห็นเป็นเช่น "แร้ง"

✍️ ตะวันแดง ทะเลเงิน

ฉาน

ปฏิบัติอย่างไรได้มรรคผล
ต้องเคร่งครัดที่ตนก่อนคนอื่น
มุ่งพันทุกข์แจ้งขัดกล้าหัยคยีน
ทั้งวันคืนกำหนดรู้ดูภายใน
รักษาศีลด้วยฉานการเพ่งเผา
มองตัวเราให้ทะลุอนุสัย
ควบคุมตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ
ทำให้ได้ตามนี้มีผลจริง

✍️ แต่ธรรม

อยู่ร่วมกันสมานฉันท์สัมพันธ์ก่อ
ประพติธรรมนำสุขทุกเส้นทาง
อยู่ตนเดียวไม่เกี่ยวหมู่ผู้ใดอื่น
พอเข้าหมู่แสนทุกที่ออกจกรรัง
เส้นทางธรรมล้ำค่ากว่าทางอื่น
เพราะปลายทางนั่นหรือคือสุขใจ
เราจะขอฝึกฝนและทนสู้
ใช้ปัญญาฝ่ากิเลสเหตุต้นตอ

ช่วยถักทอสานสายใยใฝ่สรวสร้าง
รู้ละวางทางไกลพันภัยมาร
แสนเรจรื่นสุขสมใจไม่อาสับ
คนผู้นั้นไม่ถึงธรรมนำทางใจ
แม้ขมขื่นเบื้องต้นทนฝืนไฟ
เหล่าเวไนยผู้แจ้งทางไม่รังรอ
ยืนหยัดอยู่อย่างผู้ให้ไม่ร้องขอ
พากเพียรก่อทางนิพพานมารพ่ายเอย

✍️ เลี้ยวธรรม

แสงทอง แห่งศีลธรรม ที่คล้าหมอง

แสงทองแห่ง ศีลธรรม ล้ำนำป่า
เลื่อนอำลา โลกแล้ง ทุกแห่งหน
ความโหมทะ ปฏิกรรม กับความจน
จักพาชน สู่นาม การทำลาย
มันคือไฟ ล้างผลาญ บั่นทอนล้าง

ในช่องว่าง หม่นหมอง ของกฎหมาย
มทกรรม การฆ่า การทำทาย
ราวนิยาย ยิงยง ของพงไพร

แม้แต่แสง แห่งดาว ยังพรราวพราว
รินน้ำตา ต่อแผ่นดิน ถิ่นไกลไกล
เด่นความหมอง ของหล้า ความอาลัย
วันดอกไม้ ขาวสะอาด ถิ่นไกลไกล

การขจัด ลัทธิ ก่อวิกฤต
คงโรจน์ฤทธิ์ รุนแรง แข็งตามเรื่อง
สันติภาพ อาบไอ ไฟพุ่งเตือง
แสงรองเรื่อง “ปักษีใต้” ของไทยเรา

ความไฝฝืน สัญญา และหน้าที่
คือความดี ดอกไม้ ในหุบเขา
จาริกไว้ ในลาน ม่านหมอกเทา
โดยถ่านถ้ำ และโลหิต ชีวิตคน

การขจัด ลัทธิ อริร้าย

ที่ทำลาย วิทยัน อันสับสน

สันติภาพ อาบหวัง ตั้งกมล

กลับต้องดัน เอาลูกปืน ไปฟันฟู

ปรีดี อุทัย

๑๘ ก.พ. ๒๕๔๙

แม่-พ่อ ยังรอเจ้า

เสียงขอครวญ กำครวเลือน เหมือนสระอื่น
จนดึกดื่น ขับลำน้า ตั่งร่ำให้

ทุ่งนี้ นานี้ ไม่มีใคร
ปล่อยหัวใจ เปลี่ยวร้าง อยู่กลางดง
เขานอนบด คุศคู่ สู้ลมหนาว
ทางทอดยาว ดินระแหง แห่งเป็นดวง
ชีวิต ไร่นา ปรดปลง
ดิ่งลง สู่วังค์ หมดทั้งคืน

อนิจจา ลูกสาว ถึงคราวจาก
ต้องพลัดพราก ไปไม่กลับ หลับไม่ตื่น
รอยยิ้มแยม ได้ยลยิน อยู่วานชื่น
ใสสดชื่น ดั่งน้ำค้าง ท่ามกลางตะวัน

เธอเฝ้าบอก กับพ่อ ไปต่อสู้อ
ยืนหยัดอยู่ ด้วยหัวใจ ที่ใฝ่ฝัน
ไปศึกษา เกมการเมือง เรื่องเท่าทัน
ไปสัมพันธ์ มวลชน ค้นความจริง
แล้วความจริง ก็ทิ้งทวน ไม่หวนกลับ

ดินตะวันตก ดินดับ ลมพัดกลิ้ง
หัวใจเต้น ถึกระชั้น ฝันหรือจริง
เลือดไหลหนึ่ง นองพื้น ขมขื่นใจ
ขอให้ อดีตกาล ได้ผ่านพ้น

ความขัดแย้ง ของบางคน ไข้เงื่อนไข
อยู่กับม่าน โอหมอก ชุกชอกใจ
เมื่อกลิ่นไอ ลมหนาว กรายเข้ามา
ลาที่ ลาที่ ทั้งฝนร้อน

ความทรงจำ เมื่อตอน เดือนเมษา
ลูกเคยเก็บ ผักบุง ที่ทุ่งนา
ยกแขนเสื้อ ขึ้นเช็ดหน้า ตาเหม่อมอง
แม่ยังหวัง รอรับ เจ้ากลับบ้าน

ข้าวใหม่เหลือง เต็มลาน เดือนสิบสอง
เสียงขอบาด ขาดหวัง ท่วงทำนอง
ไถ่ขันธ์ก้อน ออยากเปลี่ยนวัน จากฝันร้าย

บุทอง จะกลับมาเมื่อฟ้าสาง

สมณะร่วมบุญมรณภาพ รตธีวรัชชนที อ.สังขะ

เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙

สมณะ ๒ รูป มีสมณะหม่อน มุฑุกันโต กับสมณะ
ร่วมบุญ จัตตปญฺโญ เตินจาริกชุตงค์ เพื่อไปร่วมงานปลุกเสกฯ

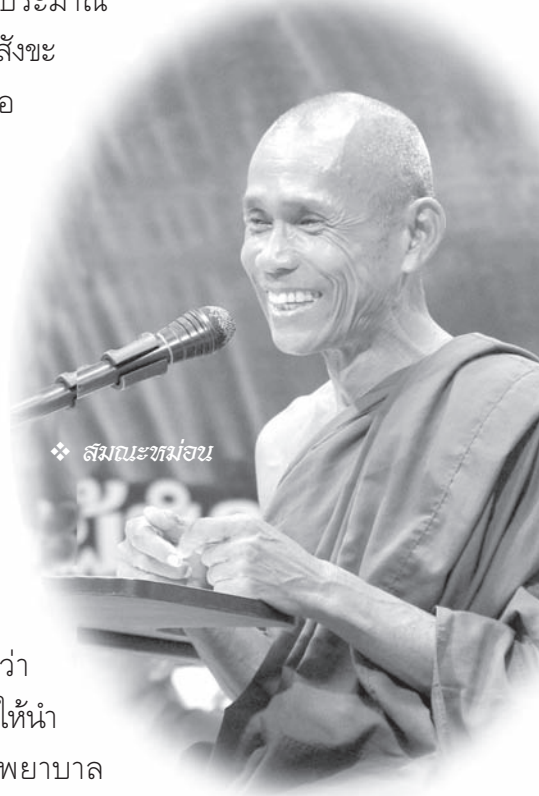
ครั้งที่ ๓๐ ณ พุทธสถานศิระชะอโคก

โดยเริ่มออกเดินทางประมาณตี ๑ จนถึงเวลาประมาณ ๐๔.๔๕ น. ขณะอยู่ระหว่างหลัก กม. ๙ กับ กม. ๑๐ ใน อ.สังขะ จ.สุรินทร์ ได้มีรถทัวร์ของ บจ.ชนสงวังแซงรถบรรทุก ๑๐ ล้อ ทำให้เฉี่ยวชนสมณะร่วมบุญ และสมณะหม่อนที่เดินอยู่ข้างทาง ตามลำดับ ปรากฏว่าสมณะร่วมบุญเสียชีวิตขณะเกิดเหตุ เพราะถูกชนอย่างแรงจนกะโหลกแตกยุบเป็นรูเท่ากำปั้น ส่วนสมณะหม่อนสลบอยู่ข้างถนนในเส้นทางฝั่งถนนขาเข้า กทม.บริเวณไหล่ทาง ศิระชะแตก ซีกหน้าข้างขวาและเปลือกตาขวาบวมซ้ำ เลือดไหลประอะ

จากคำบอกเล่าของคนขับรถ ๑๐ ล้อ ลำดับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ว่า พอรถทัวร์ชนท่านร่วมบุญ ซึ่งเดินอยู่ข้างหลัง ท่านหม่อน ก็รีบหักรถกลับ ทำให้ชนรถ ๑๐ ล้อ จนรถ ๑๐ ล้อ เสียหลักวิ่งชนต้นไม้ข้างทาง ซึ่งรถทัวร์มีผู้โดยสารอยู่หลายคน

แต่เมื่อท่านหม่อนฟื้นจากสลบไปดูท่านร่วมบุญก็รู้ว่า มรณภาพแล้ว จึงเดินไปขอความช่วยเหลือจากชาวบ้านแถบนั้นให้นำส่งโรงพยาบาลอำเภอสังขะ ก่อนจะย้ายไปรักษาต่อที่โรงพยาบาล จังหวัดสุรินทร์ จนถึงวันที่ ๒๗ เม.ย. จึงได้ไปรักษาที่โรงพยาบาลยันฮี กทม.

ชาวโคกที่ผ่านไปพบเห็นเหตุการณ์สมณะหม่อนมุฑุกันโตกับสมณะร่วมบุญ จัตตปญฺโญทั้ง ก่อนและหลังประสบอุบัติเหตุ ผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์มาดังนี้

❖ สมณะหม่อน

*** คุณอดุลย์ ดอนวิธา อายุ ๕๒ ปี**

เมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย. ๒๕๔๙ ผมขับรถมาส่งเด็กสี่มาฯ ผมยังเห็นท่านทั้งสองรูปเดินจาริกอยู่เลย แต่ก็มีได้แวะไปทักทายกราบคารวะท่านเลย เมื่อผ่านไปแล้วก็ยังคิดว่าเราทำไมไม่แวะไป เรา น่าจะเอาน้ำไปถวายให้ท่าน วันนั้นผมมาถึงสี่ฯ ๕ โมงเย็น รุ่งเช้าผมก็เดินทางกลับสี่มาฯ ตั้งจิต ว่าเจอท่านก็จะแวะลงไปกราบนมัสการ พอถึงสี่แยกสังขะก็เห็นรถพยาบาล ช่วง กม. ๙ เห็นรถเปิดไฟ ขอทาง ผมจึงจอดรถแอบข้าง ไร่แน่เลยที่ต้องเป็นสมณะเรา เพราะเห็นผ้าครองสีรัก เห็นท่านร่มบุญ นอนอยู่จึงรีบเข้าไปจับแขน และเห็นสี่ฯท่านนุบไปตั้งกำปั้นมือ ผมก็พูดไปว่า “ท่านไปแล้ว” ขณะ นั้นมีคนอยู่ประมาณ ๗ คน และมีคนมาถามว่าคุณรู้จักท่านหรือ และชาวบ้านว่ามีอีกองค์หนึ่งนะ จากนั้นผมก็ขอยืมโทรศัพท์ชาวบ้าน ติดต่อส่งข่าวมาให้ทางสี่มาฯทราบ แล้วก็เดินทางมาอยู่ที่ ร.พ.สังขะ เมื่อพบท่านหม่อม ก็พอดีทางพยาบาลกำลังดูอาการท่านอยู่ว่าท่านจะอาเจียนมึนๆ ท่านจะกระวนกระวาย มึนๆ ผมเห็นตาชวาท่านบวม ที่สี่ฯระแผลเย็บ ๒ เข็ม จากนั้นคุณเจ็ดแก้วก็มาดูอาการท่าน

ประวัติสมณะร่มบุญ อดตปุญโญ

ชื่อเดิม นัทร ประสาทนอก

ชื่อใหม่ ร่มบุญ นาวาบุญนิยม

เกิด วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๐ อายุ ๕๙ ปี

บิดา-มารดา นายหยวก-นางมาก ประสาทนอก เสียชีวิตแล้ว

อาชีพบิดา-มารดา ทำนา

ภูมิลำเนาเดิม บ้านดอนแปะ ต.ดอนแฉ้ง อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา

สถานภาพ สมรสเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๒๘

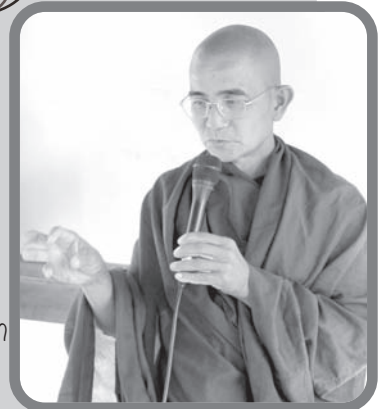
คู่สมรส น.ส.จุรีย์ กันธिया (ปัจจุบันคือ คุณเผ็งบุญ ชาวหินฟ้า)

การศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ม.ศ. ๓)

ชีวิตการงาน เป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งอัตราจ้างที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเป็นเวลา ๒ ปี ต่อมาทำกิจการค้าขายร้านกาแฟและเบเกอรี่ ที่บางมด กทม. นาน ๔ ปี

ชีวิตการปฏิบัติธรรม เคยบวชเป็นพระภิกษุที่สำนักเรียน วัดพายัพ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครราชสีมา เป็นเวลา ๑๑ ปี จบเปรียญ ๓ ประโยค แล้วสึกมาใช้ชีวิตทางโลก จนกระทั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ได้พบธรรมะชาวอโศกจากลูกค้าชื่อนายระพีพันธ์ ทุกบ้านยาง อ่านหนังสือชาวอโศก และฟังเทปของพ่อท่าน แล้วจึงปฏิบัติธรรมถือศีล ๘ ทั้งสามภรรยา เข้าวัดในปี พ.ศ.๒๕๓๓ ส่วนอดีตแม่บ้านเข้าวัด ปี พ.ศ.๒๕๓๔ บวชเป็นสมณะชาวอโศกวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๘ รวมเวลา ๑๑ พรรษา

มรณภาพ ด้วยอุบัติเหตุรถชนเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๙

✧ **คุณเพียงพอ (อาต๋อ) ชัยรัตน์** อายุ ๕๒ ปี

เมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย.๒๕๔๙ ได้เดินทางจากสันติฯ เวลา ๐๖.๓๐ น. พาคณะชาวภูผา เพื่อมาช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ ที่พุทธสถาน ศิริระอโศก มากัน ๑๐ คน มาแวะพักเข้าห้องน้ำที่อำเภอนางรอง ขณะนั้น บ่าย ๒ โมง จากนั้นก็เดินทางต่อมุ่งหน้าไปทางอำเภอประสาธต์ เลยมาลักพักหนึ่ง มองไปด้านขวาก็ได้เห็นสมณะ ๒ รูป เดินจาริกอยู่บนขอบถนนด้านขวาก็บอกสมาชิกพวกเรา(ชาวภูผา)ว่า**พบสมณะแล้วต้องจอดรถลงไปกราบก่อน** สมาชิกบอกว่าดี ก็ได้จอดรถแถบซ้ายมือ เข้าข้างทาง ผมก็ได้เอาน้ำดื่มในรถสองขวดไปถวายหลวงพ่อมุฑูฯ และหลวงน้ำร่มบุญ

หลวงพ่อมุฑูฯก็พูดว่า เออ...ชาวไฟศาลี คนนี้เคยเดินมาแล้วนี่ ผมก็ขับไปกราบหลวงน้ำร่มบุญ ซึ่งยืนอยู่ด้านหลัง หลวงน้ำร่มบุญก็ได้ทักทาย แล้วก็ถามว่าชาวทางสันติฯเป็นอย่างไรบ้าง ผมก็บอกท่านว่าเกิดเหตุการณ์อยู่สองเรื่อง **เรื่องแรก**มีหมายจากตำรวจเรียกตัวพ่อท่านและคณะไปสอบสวน ท่านก็บอกว่า เออ...เขามาเอาเรื่องเราแล้ว ท่านก็ถามว่าข้อหาอะไร ข้อหาแต่งกายเลียนแบบพระในศาสนาแต่ก็ไม่ได้ระบุว่า เป็นศาสนาอะไร **เรื่องที่สอง**พระจากเวียดนามมาขอพระธาตุจากพ่อท่าน พ่อท่านมอบให้ ๑๐ องค์ ช่วงเวลาตี ๔ ได้เกิดเหตุการณ์ฟ้าร้อง ลมกระโชก ลักพักหนึ่งก็เจียบหลวงน้ำร่มบุญก็บอกว่ามันเป็นเรื่องอจินไตย เรื่องปาฏิหาริย์ ซึ่งมีจริง

ผมได้ถามถึงเรื่องสุขภาพของหลวงน้ำร่มบุญว่าเป็นอย่างไร ท่านก็บอกว่าสุขภาพอาตมาดี ท่านยังได้พูดถึงหลวงพ่อดงเย็นว่า เดินกันมา ๓ รูป หลวงพ่อดงเย็นเดินมาถึงสระบุรี ยางแตก(เท้าแตก) จึงเดินกลับ ช่วงนั้นผมได้มองไปทางด้านหลังของท่านร่มบุญ ก็ได้เห็นว่าถนนเส้นนี้ไม่ปลอดภัยอันตรายมากเลย(ในความรู้สึก) ผมก็ได้เียงหน้าไปมองหน้าท่านเหมือนกัน ก็เห็นว่าหน้าตาท่านก็เหมือนเดิม ไม่แก่ แต่ก็ดูหน้าคล้ำหน่อย ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของพระจาริก ต้องโดนแดดโดนลม ท่านก็ยิ้มแย้มแจ่มใสดี มีได้บอกว่าจะมีเหตุอะไร ช่วงนั้นเวลาสี่โมงเย็นเศษๆ เหลียวหลังมาดูก็เห็นฝ่ายหญิงคุยกับหลวงพ่อมุฑูฯอยู่ ผมก็เห็นว่าเวลาพอสมควรก็บอกสมาชิกว่าควรกราบลาท่านเดินทางต่อ หลวงน้ำร่มบุญหลวงพ่อมุฑูฯก็ให้ศีลให้พรว่า ก็ให้เดินทางโดยปลอดภัย แล้วคณะเราก็เดินทางมาถึงศิริระอโศก ๖ โมงเย็น เข้าได้เจออาอ้อย(ต้นกล้า) เวลา ๖ โมงเช้า ของวันที่ ๒๑ เม.ย.'๔๙ อาอ้อยบอกว่า ท่านร่มบุญ ถูกรถชนเสียชีวิตแล้ว ส่วนหลวงพ่อมุฑูฯบาดเจ็บ ใจก็คิดว่าเราต้องแจ้งข่าวแล้ว แต่ใจหนึ่งก็ยังไม่มั่นใจว่าข่าวนี้จะชัดเจนแค่ไหน ก็เลยเดินมาที่ศาลาฟังธรรมว่าจะมาถามสมณะเพื่อความชัดเจน ก็มาพบหลวงอาลือคม ถามท่านว่าหลวงน้ำร่มบุญเป็นอย่างไร ท่านว่าเตรียมจะไปรับศพกัน ผมก็รำพึงอยู่ในใจว่า "โอ้...ชีวิต อะไรกันนะ" คุยกับท่านอยู่หลุดๆเลย ท่านก็มาจากไปเสียแล้ว ก็เดินไปหาคณะโทรทัศน์และนึกในใจว่า จะโทรฯไปบอกหลวงปู่ชินฯก่อน หลวงปู่ชินฯก็บอกว่ารู้ข่าวแล้วแต่ยังไม่ทราบรายละเอียด ก็ได้บอกกับท่านว่า หลวงน้ำร่มบุญเสียชีวิต หลวงพ่อมุฑูฯบาดเจ็บ ก็เลยเดินมารำพึงในใจว่า *ชีวิตนี้ประมาทไม่ได้เลย*

✧ คุณเจ็ดแก้ว ชาวหินฟ้า อายุ ๔๙ ปี ญาติธรรมสุรินทร์อโศก

ผมรับโทรศัพท์จากสมณะเด็ดขาด จิตตสันโต เวลา ๐๖.๓๐ น. (โดยประมาณ) ท่านบอกว่าเจ็ดแก้วอยู่ห่างจาก ร.พ.สังขะกี่กิโล ผมก็บอกว่า

๔๔ กิโลเมตร ท่านว่ามีสมณะตายรูปหนึ่ง บาดเจ็บรูปหนึ่ง ช่วยไปดูสมณะเรา

หน่อย ผมถามว่าใครตาย ท่านบอกว่าท่านมูทุตาย ผมบอกว่าอีกรูปหนึ่ง

เป็นใคร ท่านไม่รู้ ผมรีบขับรถไปสักพักท่านก็โทรมาอีก บอกว่าท่านมูทุไม่ตาย

ที่ตายคือท่านร่มบุญ จากนั้นผมนำเรื่องไปเล่าให้ญาติธรรมฟัง ญาติธรรมหน้าซีดหมดเลย

เมื่อถึง ร.พ.สังขะไปถามยามว่ารู้ไหมพระตายหนึ่งองค์ บาดเจ็บหนึ่งองค์อยู่ที่ไหน

ยามก็บอกว่าอยู่ที่พักฝ่ายชาย พวกญาติธรรมรีบเดินไปเห็นท่านนอนอยู่บนเตียง ถูกทอดทิ้งไว้

ผมเดินเข้าไปถาม ท่านมูทุบอกว่าเค้าปล่อยอาตมาไว้ตั้งแต่ตีสี่ยังไม่ได้ทำอะไรเลย

ปรากฏว่าเจอคุณฮังดิน ก็ถามว่าเห็นเหตุการณ์ไหม คุณฮังดินว่าเห็นตอนวันวาน

แดดร้อนๆ เห็นท่านก็คิดว่าจะลงไปกราบตี๋มัย แต่ก็คิดว่าเดี๋ยวท่านก็ไปถึงศีรษะเองแหละ

ก็ขับรถมานอนที่ศีรษะฯ หลังจากนั้นก็มาถามท่านมูทุว่าเหตุการณ์เป็นอย่างไร

ท่านก็ไม่มีความตอบ บอกว่าปวดเมื่อยไปทั้งตัว อีกพักก็มาถามท่านใหม่ก็

ไม่รู้เรื่อง และญาติธรรมก็มากันเยอะเลย พวกเราลงความเห็น

กันว่าต้องเอาไป ร.พ.ใหญ่ ที่จังหวัดสุรินทร์ และที่

ตาชวาปุด เรากลัวว่าจะมีปัญหาเลือดคั่งในสมอง

จึงส่งไปตรวจที่ ร.พ.สุรินทร์

ระหว่างที่นอนบนรถก่อนถึง

โรงพยาบาล ท่านอ้วกเป็นเลือดกองใหญ่ ผม

ถามท่านว่าเป็นอย่างไร ท่านว่าอ้วกออกมาแล้วโล่ง

พอถึง ร.พ.สุรินทร์ ส่งไปห้องฉุกเฉินโดยมีใบส่งตัวจาก

ร.พ.สังขะไปด้วยหมอตระจเชิดให้กลับบ้านได้

ไม่มีปัญหาอะไรเลย

พยาบาลที่เป็นญาติธรรมจ่ายค่ายา

ให้ ๒๐๐ บาท แต่พยาบาลก็ไป

ขอหมอให้สมณะอยู่สังเกตอาการ

ก่อน หมอบอกอนุญาตให้อยู่ได้

ถึงเย็นค่อยกลับบ้านได้ ระหว่างนั้น

ผมไปต้มข้าวต้มร้อนๆมาถวาย

ขณะฉันข้าวต้มเลือดก็ออกมา

ทางจมูก

หลังจากฉันข่าวต้มแล้วท่านก็ได้เล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า ท่านลุกขึ้นเดิน คิดว่าจะไปบิณฑบาตที่อำเภอสังขะ และไปเยี่ยมญาติธรรมแถวนั้น จึงเดินไปทางด้านขวาของถนน ซึ่งมองเห็นรถสวนมาได้ พอเดินได้สักพักหนึ่ง ก็ได้ยินเสียงดังโพล๊ะ แล้วไม่รู้เรื่องอะไรอีกเลย

สักพักจึงรู้สึกตัวแล้วสำรวจตัวเอง ว่าเป็นอะไรมัยนี้ มือเป็นอะไรมัยนี้ ก็เห็นเลือดไหลออกมา จึงเอาผ้ามาห้ามเลือดและมองหาเพื่อนสมณะ เห็นอยู่ข้างหน้า ๕ เมตร คลำหวัคลำมือตัวนี้มๆ ก็บอกว่าไม่รอดแล้ว ท่านจึงมองหาบ้านจะไปขอความช่วยเหลือ ตอนนั้นประมาณตี

สี่ ยังไม่มีใครตื่นเลย และเห็นรถทัวร์จอดหาคศพอยู่ที่ไหน ท่านมูทุๆจึงคิดว่าถ้าชนคนไม่ตาย เคยมีผู้เล่าว่า จะถอยมาทับซ้ำจึงไม่ออกไปแสดงตัว แต่ไปหาชาวบ้านแทน พอเดินไปหาชาวบ้านบ้านแรกก็ร้องถามโยมว่า โยมมีใครอยู่มัย บ้านที่หนึ่งไม่ตอบรับ บ้านที่สองไม่ตอบรับ บ้านที่ ๓ ไม่เปิดไฟ ท่านจึงลองเข้าไปหาโยม บอกว่าอาตมาถูกรถชนบาดเจ็บ มีโทรศัพท์ใหม่ ขอใช้โทรศัพท์ แต่...โทรออกไม่ได้เพราะเงินหมด โยมผู้หญิงจึงไปขอโทรศัพท์อีกบ้านหนึ่งก็โทรออกไม่ได้เหมือนกัน จึงวิ่งไปหาผู้ใหญ่บ้านให้ผู้ใหญ่บ้านโทรไปเรียกรถโรงพยาบาลมา

ปรากฏว่ารถโรงพยาบาลบ้านแพ้วมา ผู้ใหญ่บ้านก็เรียกให้รถโรงพยาบาลบ้านแพ้วไปส่ง พอไปถึงเจอรถโรงพยาบาลสังขะมาท่านก็ต้องเปลี่ยนรถอีก แล้วไปส่งถึง ร.พ.สังขะเลย

เมื่อผมทราบดังนั้นก็ไปเล่าให้หมอฟัง เพราะสงสัยว่า ทำไมอาการท่านมากอย่างนี้จึงยังจะให้กลับได้

หมอก็บอกว่า ผมถามท่านว่าเป็นอะไร ท่านก็ว่าไม่เป็นอะไร และหมอก็เขียนใบส่งตัวว่าไม่เป็นไร โดยใบส่งตัวเขียนมาว่าท่านนั่งมาบนรถ รถชนพระอีกรูปกระเด็นมาชนท่าน ทำให้พระรูปนี้บาดเจ็บนิดหน่อย

ผมจึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้หมอฟัง หมอบอกว่าพระรูปนี้รอดได้อย่างไร อย่างนี้ต้องแอดมิท

◇ ๒๓ เม.ย.'๕๙ พ่อท่าน สมณะ และญาติธรรมไปเยี่ยมสมณะมุทุกันโต ที่ รพ.สุรินทร์

(ต้องนอนค้างโรงพยาบาล) ที่หมอพูดให้ออกเพราะไม่รู้ หมอบอกว่า หมอให้ออกญาติคนไข้ให้อยู่อย่างนี้ต้องเสียเป็นหมื่นนะ

ผมก็บอกว่่าก็หมื่นก็จ่าย แต่พอหมอฟังคำบอกเล่าถึงเหตุการณ์ก็ตกลงให้อัดมิต หมอจึงเขียนใบส่งตัวให้ไปพักที่ตึกสงฆ์

มีพยาบาลที่เป็นญาติธรรมอีกคนหนึ่งมาเยี่ยมที่ตึกสงฆ์ เห็นอาการของท่านว่า นำไปอยู่ห้องพิเศษจึงบอกพยาบาลประจำตึกว่าขอไปอยู่ห้องพิเศษได้มั๊ย พยาบาลบอกว่าไม่ได้ เพราะต้องดูอาการอย่างใกล้ชิด หลังจากนั้นก็มีญาติธรรมมาเยี่ยมเยียนเลย

สรุปว่าผมว่าสมณะออกจาริกควรมีแผ่นซีดีติดไว้สักห้าแผ่น ถ้าเดินตอนมืดๆ จะได้มีแสงสะท้อน เมื่อรถสาดแสงไฟมาจะได้มองเห็น และเวลาได้รับอุบัติเหตุอย่าบอกว่าไม่เป็นไร ควรเล่าเหตุการณ์ให้หมอฟังตามความจริง หรือให้หมอดูเอาที่แล้วก็แล้วกัน

รำลึกถึงท่านสมณะร่วมบุญ...ยอดนักรบ

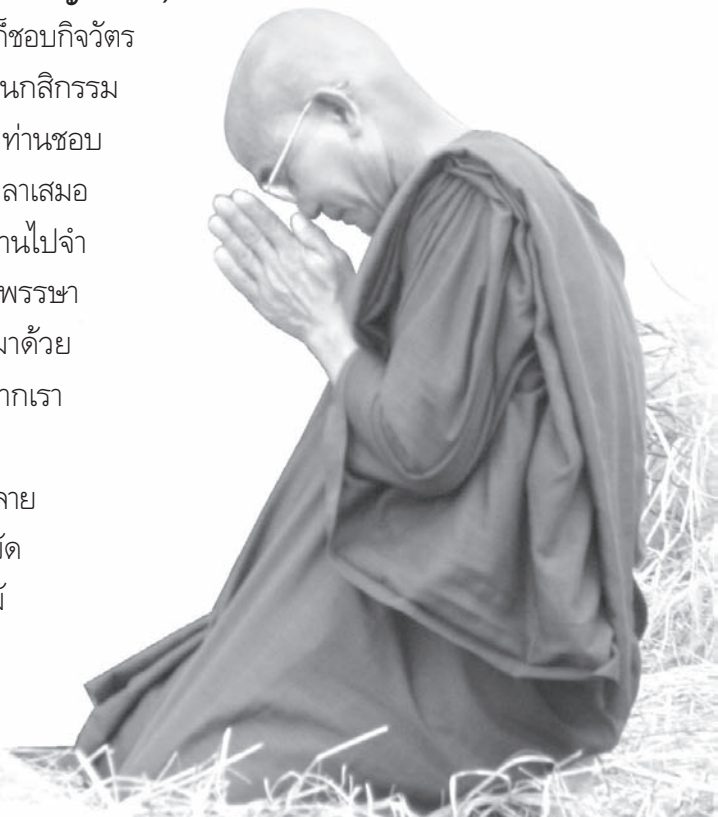
รู้จักท่านตั้งแต่เข้ามาอยู่วัดใหม่ๆ ที่ปฐมอโศก ประมาณปี ๒๕๓๔ มีคนเรียกท่านเป็น **มหาจักร (เดิมชื่อ จักรชัย และเคยบวชเรียนได้มหาเปรียญมาก่อน)**

เจอกันทุกวันตอนทำวัตรเช้า ก่อนนั้น เพราะท่านก็ชอบกิจวัตรเหมือนกัน ตอนนั้นเราอยู่ฐานเห็ด ท่านร่วมบุญอยู่ฐานกสิกรรมทำงานอยู่ใกล้กัน แต่พอถึงเวลาก็มาพบกันที่ศาลา ท่านชอบสนทนาธรรม เป็นคนที่เคร่ง มีระเบียบวินัยและตรงเวลาเสมอ

เมื่อบวชแล้วไม่ค่อยได้พบกัน เพราะท่านไปจำพรรษาที่อื่น แต่พอเข้าพรรษาปี'๔๖ ได้มาอยู่จำพรรษาร่วมกันที่พุทธสถานสิมมอโศก และก็ลงอารามต่อมาด้วยกันที่นั่นอีก ๒ ปี ทุกครั้งที่ขึ้นศาลาท่านจะนั่งติดต่อจากเรา เพราะบวชห่างกันปีเดียว จึงใกล้ชิดกันพอสมควร

การอยู่ร่วมกันครั้งนั้นทำให้รู้สึกประทับใจหลายอย่าง เช่น ความเป็นอยู่ที่สมถะ สันโดษประณีต ประหยัด ขนาดแปรงหรือยาสีฟันแบบทั่วไปก็ไม่ใช้ แต่จะใช้ไม้สีฟัน หรือใช้ผ้าถูฟันแทน

กุฏิที่พักและรอบๆบริเวณที่ท่านจำวัดนั้น จะสะอาดสะอ้าน ดูเป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งของเครื่องใช้ก็จัดวางไว้ ไม่มีเกะเกะ จีวร

ผ้าครองที่ไม่ใช่ ท่านจะพับเก็บเป็นที่เป็นที่เก็บทาง เหมือนวางอยู่ในตู้

บ่อยครั้งที่ไปพบ ท่านจะกำลังศึกษาค้นคว้าอ่านพระไตรปิฎก บางทีก็หยิบยกข้อธรรมะขึ้นมาถกวิเคราะห์วิจัยวิจารณ์กัน หรือหากมีญาติโยมถวายยาให้ท่านฉันแล้วเหลือเก็บไว้ฉันอีก ท่านก็จะขอแจรงี้กับปรีเสมอ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามพระวินัยนี้ท่านจะเคร่งครัดมาก

การเทศนา อบรมสั่งสอน ท่านจะขยันเอาภาระมาก ถ้าอยู่ที่พุทธสถานก็จะเที่ยวไปสอนธรรมะให้ญาติโยมถึงที่พักผู้สูงอายุเลยทีเดียว (งานศพของท่านก็มีญาติโยมผู้เฒ่า ผู้แก่ หลายคนไปบางคนเดินยังไม่ค่อยจะไหวก็อุตสาห์ไปได้) และถ้าเป็นงานอบรมภายนอก เช่น เครื่องข่ายกสิกรรม ไร่สารพิษ วังน้ำเขียว, เมฆาอโศก, ดินหนองแดนเหนือ ท่านก็ยินดีที่จะไป และบ่อยครั้งที่มักจินมณฑ์เทศน์ในงานต่างๆ ท่านก็พร้อมรับเสมอ เรียกว่าเป็นนักเทศน์องค์หนึ่ง

ตลอดชีวิตนักบวชของท่าน ท่านเป็นสมณะผู้บำเพ็ญกิจของสงฆ์ได้อย่างสมบูรณ์ เป็นตัวอย่างที่ดี ตั้งแต่บิณฑบาต, กวาดลานวัด, ทำวัตรสวดมนต์ ฯลฯ หลังงานมหาปวารณา ๗ พ.ย. ๒๕๔๗ ได้ยินท่านบอกว่า **ปีนี้จะฉลองอายุครบ ๖๐ ปี ด้วยการตั้งอธิษฐานว่า จะใช้ชีวิตเยี่ยงอนาคาริกะจะไปไหนๆก็จะอดทนเดินจาริกไป ไม่ขึ้นรถยนต์ตลอดทั้งปี**

ซึ่งท่านก็สามารถทำได้แล้วจนถึงวินาทีสุดท้าย

แม้การจากไปของท่านครั้งนี้ จะเป็นเครื่องเตือนสติ เตือนใจพวกเราไม่ให้หลงมัวเมาประมาท ยืนยันความไม่เที่ยงของสังขาร ขนาดเป็นสมณะแล้ว ก็ไม่อาจรอดพ้นจากอุปัทวภัยได้ก็ตาม

ในฐานะพวกเราเป็นเสมือนนักรบ นักรบอหิงสาแห่งกองทัพธรรม เราก็คือได้ว่า ท่านเป็นผู้กล้าหาญ และตายในสนามรบ ตายในเครื่องแบบ ตายในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่

สมควรได้รับการยกย่อง เป็น ยอดนักรบ

※ สมณะตินไท ชาขิโย

ชีวิตนักเดินทาง

มีพบบัณฑิต มีพรากก็มีเจอ ระลึกถึงเพื่อนสมณะหลวงพ่อร่มบุญ จิตตปัญญา ชีวิตนักสู้แห่งกองทัพธรรม ผู้ที่จากเราไปไม่มีวันหวนคืน ท่านเจอชาวอโศกด้วยการแนะนำของ **คุณระพีพันธ์ พุกบ้านยาง** ท่านเคยบวชมาก่อนและได้มหาเปรียญประโยค ๓ ท่านเคยเป็นเลขานุการ เจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมา ลาลึกษา ทำงาน แต่งงาน ท่านมาเจอชาวอโศกพร้อมกันกับแม่บ้าน

ปฏิบัติสูงชันท่านก็แยกทางเดินกับแม่บ้านให้อิสระแก่กัน ได้เจอกับท่านที่ปทุมอโศก ปี ๒๕๓๔ ท่านตั้งใจมาบวชเป็นสมณะชาวอโศก ปี ๒๕๓๘ ท่านก็ได้บวชตามที่คาดหมาย ท่านเป็นสมณะผู้ใฝ่ในการศึกษาอ่านหนังสือ ฟังเทป ฟังธรรม ถ้าจบแล้วท่านมักจะถามเสมอถึงหัวข้อธรรมวันนี้ ประทับใจได้ประโยชน์อะไรในการฟังธรรม บางครั้งเราสงสัยในธรรมหมวดต่างๆ ท่านก็ตอบด้วยความยินดี

พุทธสถานที่ท่านจำพรรษามากกว่าที่อื่นคือสี่มาอโศก ไม่ว่าท่านจะจำพรรษาที่ไหน ท่านจะสอนพระธรรมให้กับญาติโยมเป็นประจำ มีการอบรมสังฆกรรมชีวิต ก็เคยได้ไปร่วมงานกับท่าน เห็นท่านมีไฟ มีปิติในการแสดงธรรม บางคราวสมณะมีน้อยรูป รูปเดียวท่านก็ไป ยกย่องให้ท่านในด้านสมณะผู้วิโรชน ผู้ไม่พราวห่างจากธรรม ผู้ไฟในธรรม ท่านเป็นสมณะที่เป็นระเบียบเรียบร้อย รักษาศีล รักษาพระวินัยได้อย่างดี ท่านจึงเป็นที่เคารพศรัทธาจากเพื่อนสมณะและญาติโยม

เรื่องการจาริกเดินธุดงค์ของชาวอโศก มีหลวงพ่อบุญ มุทุกันโตเดินเป็นหลัก ท่านร่วมบุญท่านก็เป็นรูปหนึ่งที่มีความเพียรฝึกฝนในด้านนี้ ตามจังหวะเวลา บางคราวก็ไปกัน ๒ รูป ๓ รูป ไปจนมากที่สุด ๑๕ รูป ก็เคยเดินกัน ได้เดินทางร่วมกันครั้งสุดท้ายจากข้างทำเนียบรัฐบาลมาที่สี่มาอโศก

★ แต่นักรบผู้จากไปไม่หวนคืน
จะก้าวเดินด้วยใจมุ่งมั่น
ไม่หวั่นเจออุปสรรคปัญหา
จะเดินก้าวไปตามรอยพระศาสดา
ห้วงมรรดาสูงสุดวิมุติธรรม
ฝึกฝนตนคำไหนก็อนันต์เหมือนนกน้อย
แดดฝนปรอยหนาวใจยังดีมีด้า
ฝากไว้แต่ความดีให้ทรงจำ
เอน้อมนำมาปฏิบัติตน.

✧ สมณะแก่นเกล้า สารกโร

สมณะดินไท ชาโนโย และสมณะแก่นเกล้า สารกโร

หน้าเมรุมาปณกิจศพท่านร่วมบุญ

คุณเผ่งบุญ ชาวหินฟ้า อดีตแม่บ้าน

ตอนที่ได้พบกันดิฉันสะดุดที่ท่านไม่ตบยุงเลย มีอยู่วันหนึ่งแมลงสาปมันมาอยู่หม้ออาหาร ดิฉันก็ฆ่ามัน ท่านบอกว่าทำไมโหดจัง อีกมุมหนึ่งของชีวิตท่านจะสะอาด เรียบร้อยเป็นระเบียบ ซึ่งตรงกันข้ามกับดิฉัน ดิฉันลูกทุ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ เพียงแต่มีใจทะเยอทะยานใฝ่ดีสูง ก็เลยเลือกที่จะคบคุณ แต่ก็ไม่รู้หรือว่าการคบคุณจะกลายเป็นสามีภรรยา

ท่านเป็นสุภาพบุรุษ และเป็นคนทนไม่ได้กับความมอญติธรรม ตอนที่เห็นพระอยู่ข้างนอกก่อนที่จะสึก ท่านได้เห็นความไม่เป็นธรรม จึงต้องลาสิกขาจากตรงนั้น และมาเรียนต่อที่ มสธ. แต่ก็ทราบว่

งานฌาปนกิจศพสมณธรรมะร่วมบุญ ฉัตตปุณฺณเณ ๒๒ เม.ย.'๕๙ ที่ศรีษะอโศก

ไม่จบ ที่ช่วงหนึ่งที่ไม่ได้อยู่กรรมการปกครองเพราะสนใจความเป็นธรรม

โดยส่วนตัวที่ดิฉันได้ไปคบคุ้น เห็นท่านมีบุคลิกน่าเคารพ รู้สึกเห็นเป็นพ่อ ตอนนั้นดิฉันอายุ ๒๓ ปี และไม่รู้อายุจริงของท่านก็ได้ว่าคงประมาณ ๒๘ ปี แต่ความจริงท่านอายุ ๓๘ ปี มาจู้

ภายหลังที่ได้อยู่ด้วยกัน ตั้งใจที่จะมีครอบครัวอยู่ในศีลในธรรมมากๆ ก็รู้สึกชอบใจตรงที่ท่าน ประณีตประหยัด ไม่ดื่มเหล้าไม่สูบบุหรี่ขยันอดออม เงินที่เก็บได้ก็จุนเจือช่วยเหลือญาติทั้งสองฝ่าย และมีเก็บฝากธนาคาร ก็ไม่ได้คิดว่าจะมาพบธรรมะอย่างนี้ ปกติทำงานไม่มีวันหยุด ขยันหาเงินหาทอง นอกจากเหนื่อยล้าจริงๆ

พอพบธรรมะปี ๒๕๓๑ ก็กำหนดวันอาทิตย์หยุดไปที่วัดสันตือโศก ก็ไปเยี่ยมเท็บ ไปฟังธรรม ไปซื้ออาหารมังสวิรัต จะไปด้วยกัน ดิฉันก็ถามท่านว่าศีลคืออะไร ท่านก็ตอบว่าศีลคือปกติชีวิต ก็รู้สึกให้คำตอบไม่ชัด แต่ได้คำตอบจากหนังสือและเท็บพ่อบอกว่า สิ่งที่ต้องการที่สุดของดิฉันคือ ถือศีล ๘ เพราะพอได้ฟังธรรมแล้ว ชีวิตสามีภรรยาอยู่ด้วยกันรู้สึกว่ายาก เพราะท่านเหมือนพระเลย

วันที่ตั้งจิตถือนศีล ๘ ดิฉันก็กราบลา บอกท่านว่ามันยากและแยกที่นอนกันเลย ท่านก็วางตัวให้เกียรติ มีอะไรก็บอก มีการเปิดใจ บำเพ็ญ ท่านสะดุดว่าดิฉันร้องไห้ไปวัด ครั้งแรกที่ได้ฟังเท็บ เห็นภาพภินทบาตของพ่อท่านอยู่ข้างเท็บ แล้วอยากไปตัดบาตร ท่านบอกว่าในโลกนี้ คนเขาร้องไห้ อยากไปซื้อสร้อยซื้อแหวน แต่ดิฉันร้องไห้ให้พาไปวัด ที่ร้องไห้เพราะดิฉันอยากจะไปตั้งแต่ตีห้า แต่ท่านทำงานตลอดคืนฟังจะนอน แต่ดิฉันก็บอกว่าจะไปเดี๋ยวนี้ เพราะกลัวจะไม่ทันใส่บาตรพ่อท่าน พอเห็นดิฉันร้องไห้ท่านลุกเปลี่ยนเสื้อผ้าพาดึงเท้าที่ซักจากราชบูรณะไปที่สันตือโศก ได้คุยกันท่านก็ได้ระลึกว่าในพุทธกาลก็มีแบบที่ครอบครัวเรากำลังเป็น และในชาติกโนที่สุดก็ได้บวชทั้งคู่อิงเป็นกำลังใจใช้แล้วชีวิตใช้เลยแบบนี้แหละ จากที่ได้อยู่กันมาได้เป็นน้ำใจได้เห็นความประพฤติ ได้เห็นคุณธรรมของท่าน ยิ่งเห็นว่าเราเป็นภรรยาไม่ได้ มันไม่ใช่

วันที่เข้าวัดก็แยกวัด ดิฉันคิดว่าถ้าเข้าวัดจะทำกิจกรรมธรรมชาติจึงไปอยู่ศิริระโศก ส่วนท่านรู้จักกับ**คุณระพีพันธ์**ซึ่งเขาอยู่ปฐมอโศกท่านก็เข้าวัดปฐมอโศก เป็นสิ่งที่ดีมาก อยู่ที่วัดถ้าใจไม่ดีใจจะลึกถึงท่าน จะไม่กล้าทำชั่ว ในบางครั้งอยู่วัดอัตโนมัติขึ้นไม่อยากจะอยู่วัด อยากจะไปหาเงินหาทอง ถ้าระลึกถึงกันแล้วไม่กล้า เพราะถ้าใครเป็นอะไรไปมันจะมีผลต่อความรู้สึกกันและกัน ต่างคนให้กำลังใจกันอยู่ เวลาไปกราบท่านในงานชาวโศก ดิฉันก็จะเชื่อว่าท่านบรรลุธรรมขั้นไหนแล้วอะไรอย่างนี้ ท่านก็ยิ้ม เวลาจะกราบลาท่านก็จะให้ชุ่มทรัพย์ว่า ผังบุญไม่เรียบบ่อย วิญญาณความผูกพันแบบสามีภรรยาไม่มี จะมีสะดุดตอนท่านบวชจากนาคเป็นสามเณร เราไม่รู้ ก็สะดุดว่า จะเลื่อนฐานทำไมไม่บอกสักคำ ในใจก็คิดว่าจะไม่กราบเลย ดิฉันก็ไปกราบพ่อท่าน บอกว่าถือสาที่ไม่บอก ไม่อยากกราบพ่อท่านพูด ก็เลยวางใจ และไม่มีความรู้สึกอีกเลย

วันที่ท่านบวชคือหลังที่ไปขึ้นศาล วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๓๘ ท่านก็บวชที่ปฐมอโศก ตอนนั้นดิฉันอยู่บ้านราชฯ ไปกับชาวบ้านราชฯ ก็โอน้อมทนายอย่างยิ่ง ที่จิตใจตัดรอบดิฉันคิดว่า เพราะไม่ได้คบคุ่น ทางพฤติกรรม เรื่องกิจกรรม แยกวัด ท่านเป็นสมณะ เราก็มาอยู่วัดในฐานะแบบนี้ ความรู้สึกผูกพันมันตัดขาดไปหมด วันที่ท่านเสียชีวิตก็รู้สึกเฉยๆ ก็รู้ว่าท่านมรณภาพ

ได้ประโยชน์จากที่พ่อท่านเทศน์งานศพว่า เหตุการณ์อะไรก็ตามไม่ว่าเราจะเศร้าหรือไม่เศร้า ประเด็นอยู่ที่ว่า เราได้ประโยชน์จากเหตุการณ์อย่างไร คิดว่าจะต้องตั้งจิตตั้งใจจะต้องทรงสำนึก ต้องทรงจิตที่ดีไว้ ในการต่อผู้สละ เราจะต้องนำอนุสติมาเตือนใจเป็นประโยชน์พัฒนาจิตวิญญาณ.

จากผู้เขียน

ถึง

เพื่อนผู้ลาลับ

“เกือบ ๙ ปีกับมิตรภาพที่กอบก่อกันมา จะ
ทุกข์หรือสุข จะรักหรือชัง ก็ช่างยากเหลือเกินที่จะบรรยายถึง
เรื่องราวทั้งหมดของเราสองคนให้อยู่ภายใต้กระดาษเพียงไม่กี่แผ่น”

เราคงจะไม่นำเสนอเฉพาะเรื่องราวที่มีแต่ภาพความทรงจำที่ผ่านมาเพียงมุมเดียว เพราะ
นั่นคงไม่ใช่ความต้องการของอ้อยเป็นแน่ แต่เราจะขอสื่อถึงแง่มุมที่คิดว่าเมื่อท่านผู้อ่านได้อ่านแล้ว
ท่านเหล่านั้นน่าจะจะได้แง่คิด แรงบันดาลใจ หรือสาระประโยชน์จาก “ความเป็นดินตะวัน” ให้ได้
มากที่สุด ทั้งในช่วงที่มีชีวิตอยู่และช่วงที่อ้อยจากไปแล้ว แต่ก็อย่างว่า ถ้าการที่คนเราจะสำนึก
อะไรได้โดยต้องแลกกับชีวิตของคนดีคนหนึ่งเสียก่อน มันย่อมเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่าเอาเสีย
เลยใช่หรือไม่ ?

ยอดประหยัด

หลายท่านคงเคยได้ยินคำว่า “ประโยชน์สูงสุดประหยัดสุด” ซึ่งเป็นหัวข้อธรรมะจากพ่อท่าน ได้
ให้ไว้เตือนสติลูกาเวลาจับจ่ายใช้ข้าวของ อ้อยก็เป็นตัวอย่างที่ดีเสมอในเรื่องนี้

- ทุกครั้งทีไปซื้อของด้วยกัน อ้อยมักจะพิจารณาถึงความคุ้มค่าและราคาที่ไม่แพงจน
เกินไป อะไรที่ไม่จำเป็นหรือข้าวของบางอย่างที่มีอยู่แล้วและพอใช้ได้ อ้อยก็จะไม่ซื้อใหม่ อีกทั้งยัง
รู้จักซ่อมแซมสิ่งของเพื่อใช้ต่อ

- เวลาไปสอบที่รามคำแหง อ้อยจะซื้อวัตถุดิบมาทำกินเองและจะคำนวณตลอดว่า ถ้าซื้อ

มาแล้ว จะกินได้ก็มือ ก็คน และมีคุณค่าต่อร่างกายเพียงใด คุ่มกว่าการไปซื้อกินเองอย่างไร ซึ่งถือได้ว่าเป็นนักวิจัยการบริโภคในครัวเรือนไปโดยไม่รู้ตัว

-มือถือที่ใช้ อ้อยจะพยายามศึกษาโปรโมชั่นที่คุ้มค่าที่สุด เพื่อจะได้ไม่ต้องสิ้นเปลืองกับมันมากมาย

-หนังสือเรียนก็จะใช้ต่อจากพี่ตาล พี่สาวที่เรียนอยู่คณะเดียวกัน จะได้ไม่ต้องเสียเงินซื้อใหม่

-ของใช้บางอย่างที่พอจะทำเองได้อ้อยก็จะทำ เช่น สมุดบันทึก โตะเขียนหนังสือ แฟ้มใส่เอกสาร ที่เสียบปากกา เป็นต้น

-อ้อยจะพยายามไม่รบกวนเงินจากทางส่วนกลางทั้งที่ตนเองก็มีสิทธิ์ที่จะเบิกจ่ายมาใช้ แม้แต่เงินที่คุณพ่อคุณแม่เอาให้อ้อยก็จะนำไปฝากธนาคารไว้ รวมทั้งเงินที่ได้จากการประกวดเขียนเรื่องสั้นหรือบทความ แม้จะไม่มากแต่ก็มีคุณค่าทางจิตใจ อ้อยมีเงินเก็บจากการเก็บเล็กผสมน้อยเป็นจำนวนถึงหนึ่งหมื่นกว่าบาท และสุดท้ายเงินส่วนนั้นก็ให้ให้คุณพ่อคุณแม่นำไปซื้อวัสดุต่อเติมบ้าน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครอบครัวโดยรวม มิได้หวังแทนไว้เพื่อตัวเอง

▲ จึงไม่แปลกหรอกที่อ้อยจะมีนิสัยรู้จักคุณค่าสิ่งของที่ตนใช้อยู่ ในขณะที่เทอมหนึ่งๆของการไปสอบเราและเพื่อนๆ คนอื่น ใช้เงิน ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐บาท แต่อ้อยสามารถใช้แค่ ๑,๕๐๐ บาท หรืออาจจะต่ำกว่านั้นด้วยซ้ำ

ชีวิต

ชีวิต

ชีวิต

ชื่อ น.ส. ดินตะวัน วงศ์แสนล้าน

ชื่อเล่น อ้อย

ชื่อพ่อทาบให้ ปานพันธ์ (เดิมทีเดี่ยวอ้อยมีชื่อ

จริง ว่า “นจุมล” และชื่อที่พ่อท่านตั้งให้แต่แรก คือ “ดินตะวัน” แต่ตอนหลังอ้อยมาขอชื่อใหม่จากพ่อท่าน เป็น “ปานพันธ์” ซึ่งจะใช้เป็นนามปากกา ส่วนชื่อในบัตรประชาชนนั้นคือ “ดินตะวัน”)

วันเกิด วันจันทร์ ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๗

รวมอายุ ๒๐ ปี ๘ เดือน ๑๗ วัน

ถิ่นกำเนิด จังหวัดอุบลราชธานี

ครอบครัว เป็นลูกสาวคนที่ ๒ (คนเล็ก) ของพ่อแรงเพชร และแม่แสงงาม วงศ์แสนล้าน มีพี่สาว ๑ คน คือ น.ส.เสียงตะวัน วงศ์แสนล้าน หรือพี่ตาล

อุปนิสัยส่วนตัวที่เด่นชัด

- เป็นคนประหยัด
- รักเรียน ยิ้มแย้ม แจ่มใส
- มีน้ำใจ
- ขวนขวายหาทำงาน
- อ่อนน้อมถ่อมตน
- มีความละเอียดรอบคอบ
- ช่างสังเกต ใจดี ใจเสีย
- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- ชอบชีวิตอิสระ เสียบง่าย

หัวใจงาม

-ทุกครั้งที่มิพีซผัก ผลไม้ส่งมาจากบ้านราช เพื่อมาเป็นเสบียงในช่วงที่พวกเรา มาสอบกัน อ้อยก็จะจัดการแบ่งเป็นส่วนๆ เพื่อนำไปฝากให้ผู้ใหญ่ที่รู้จักและน้องๆที่เคย

ร่วมสถาบันเดียวกัน เคยถามอ้อยว่า “เค้าบอกให้เอาไปให้หรือ?” อ้อยก็จะบอกว่า “อยากเอาไปฝากเอง คนเราควรหัดมีน้ำใจต่อคนรอบข้างบ้าง”
-เวลาไหนที่ว่างจากงานของตัวเอง อ้อยก็จะชวนช่วยงานส่วนกลาง หรือหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ทำเพื่อไม่ให้เวลาผ่านไปเปล่าๆ
-เวลาเพื่อนคนไหนเดือดร้อนไม่มีเงินอ้อยก็มีน้ำใจให้ยืม บางทีก็ให้ไปเลย ทั้งๆที่ตัวเองก็ไม่ค่อยจะมีใช้

มีความอดสาหะพยายาม

เราสองคนเคยมีความฝันร่วมกันว่า “อยากเป็นนักเขียน” อ้อยอยากเขียนเรื่องสั้น แต่งนิยาย ที่มีสาระประโยชน์ต่อคนอ่าน ส่วนเราอยากเขียนบทความและเขียนสคริปให้เก่งๆ ในขณะที่สองคนมีความฝันเหมือนกัน แต่อ้อยกลับมุ่งมั่นที่จะฝึกฝนงานเขียนอยู่ตลอดเวลา แม้จะไม่ค่อยเก่งภาษาเขียนผิดเขียนถูกบ้างก็จะพยายามแก้ไขปรับปรุงเสมอ จากงานเขียนที่ดูไม่เอาไหนในสายตาหลายๆคน จนกลายเป็นที่ยอมรับว่าอ้อยก็เป็นนักเขียนที่มีฝีมือคนหนึ่ง รางวัลที่อ้อยได้รับจากการประกวดบทความของวารสารกะทิชั้น และการเป็นเจ้าของบทความในคอลัมน์ต่างๆของกะทิชั้น ถือเป็นที่ยืนยันความสำเร็จในงานเขียนของอ้อย มันอาจจะดูเล็กน้อยแต่กลับมีค่ายิ่งใหญ่ต่อความฝันของผู้หญิงคนหนึ่ง ยิ่งนัก

มีชีวิตที่ประทับใจ

-ทุกการกระทำที่ดำเนินอยู่อ้อยจะพยายามสังวรระวังอ่านจิตอ่านใจตนเองอยู่เสมอ ซึ่งถือว่าเป็นวิสัยที่ดีของนักปฏิบัติธรรมเลยที่เดียว ยกตัวอย่างเช่น
-แค่การไปนั่งดูรายการหน้าเวทีพันธมิตรประชาชนกับผู้ชาย แม้ไม่ใช่ที่ลับหูลับตา อ้อยก็จะรู้สึกผิดสำนึกได้ว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม และบอกตัวเองว่าจะไม่ทำอย่างนี้อีก ซึ่งก็เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นคนรักนวลสงวนตัวของอ้อย

ชีวิต	ชีวิต	ชีวิต
ความสามารถพิเศษ	เล่นดนตรีไทย ละครขนาดเอก เขียนบทความ / เรื่องสั้น งานศิลปะ ตกแต่ง	
ประวัติการศึกษา	จบการศึกษาระดับประถมที่โรงเรียนห้วยขะยุงวิทยา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสามมาสิดาปฐมอโศก กำลังศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๓ คณะรัฐศาสตร์ สาขาบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	
ความใฝ่ฝัน	อยากมีบ้านหลังเล็กๆ (ที่สวนไฟ) ใช้ชีวิตเรียบง่าย ปลูกผักกินเอง หากมีเหลือก็แจกจ่ายแจกงานให้กับผู้อื่น ว่างจากการทำงานให้ทำสวน ก็จะล้างจานล้างจาน เขียนอย่างที่ชอบ อ้อยเคยบอกว่า “ชีวิตนี้จะไม่ทิ้งศิลปะที่สร้างสรรค์ จะกินอาหารมังสวิรัตินะไปตลอดชีวิต ตราบใดที่ยังมีลมหายใจก็จะใช้ชีวิตให้มีคุณค่าที่สุด”	

- แม้แต่ตอนไปสอบ อ้อยจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้า เรียบร้อยเสมอ ผิดกับเพื่อนๆที่จะใส่เสื้อผ้ากันตามสบาย กางเกง ขาล้นบ้าง เสื้อยืดบ้าง อ้อยมีเหตุผลว่า **อ้อยเป็นคนวัด การแต่งกายก็ต้องให้ดูเรียบร้อยสำรวม สวมกับเป็นนักปฏิบัติธรรม**

- การกระทำใดที่เป็นไปในทางอกุศล อ้อยจะหลีกเลี่ยง หรือหากเผลอไปทำอ้อยจะรีบแก้กลับ และไม่ไปทำเช่นนั้นอีก

ใช้ธรรมะในการดำเนินชีวิต

ภาพที่เห็นเสมอเมื่อขึ้นศาลาฟังธรรมคือ “อ้อยนั่งการะวะธรรม” จนเพื่อนๆมักจะแซวว่า ธรรมะคือยานอนหลับขนานเยี่ยมของเธอ แต่การที่อ้อยนั่งหลับนั้นไม่ได้หมายความว่าเธอไม่ได้อะไร จากการฟังธรรม ตรงกันข้าม เธอกลับมีหัวข้อธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่เสมอ แม้แต่ตัวเราเอง ก็ยังได้รับธรรมะดีดีจากอ้อย

- ★ คนดีชอบแก้ไข คนจัญไรชอบแก้ตัว
- ★ คนพูดไม่รู้ คนรู้ไม่พูด
- ★ จะแสวงหาให้ขาดอยู่กำไ้ม
- ★ ร้อยรู้ไม่สู้หนึ่งทำ
- ★ ประโยชน์สูงประหยัดสุด
- ★ ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน
- ★ เมื่อรู้หมดก็ต้องอดให้ได้
- ★ โง่เท่าที่มีปัญญา มีปัญญาเท่าที่โง่
- ★ เว้นหนึ่งก็พาดร้อยหนแปน
- ★ จากไปเพื่อพบกับสิ่งที่ดีกว่า

นี่เป็นเพียงบางส่วนของที่เราเขียนไว้ในบันทึก เพราะฟังอ้อยพูดถึงหัวข้อธรรมเหล่านี้ และพลอยได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ้อยยึดถือไปด้วย เวลาใดที่อ้อยเห็นว่าเรากำลังจะเดินผิดทาง อ้อยจะไม่รี้งรอที่จะคอยติงเตือนอยู่เป็นนิจ ถ้าจะไม่เจริญ ก็คงอยู่ที่ตัวเราเองที่ไม่ยอมรับฟังคำบอกกล่าวจากเพื่อนรักอย่างเธอ

ภารกิจส่วนรวมมาก่อนส่วนตัว

ปีนี้อ้อยคิดว่าจะแรงในเรื่องของการเรียนให้จบ เพราะจะได้ออกมาช่วยงานส่วนกลางให้เต็มที่ซักที จากที่ลงทะเลเบียดไว้ แรกๆก็ตั้งใจว่าจะสอบให้ครบทุกวิชา แต่พอมีภารกิจกู้ชาติเข้ามา อ้อยก็ตัดสินใจทิ้งการเรียนมาร่วมชุมนุมต่อต้านนายกทักษิณ พร้อมกองทัพธรรมทันที อ้อยตั้งใจไว้ว่าจะยังไม่กลับบ้านราชาฯ จนกว่าทักษิณจะออก!! และเธอก็ร่วมยืนหยัดต่อสู้จนวินาทีสุดท้ายของลมหายใจจริงๆ

ต่าย : อ้อย ไปเดินขบวน
วันพรุ่งนี้กลัวถูกยิงตายมั้ย?

อ้อย : เราไม่กลัวตายหรอก
ต่าย ถ้าถึงเวลามันก็ต้องตายเป็น
ธรรมดา ถ้าวันนี้ต้องตายจริงๆ ก็คุ้ม
แล้วที่ตายในนามของกองทัพธรรม

นี่เป็นถ้อยคำที่เราสองคนคุย
กันก่อนเข้าร่วมเดินขบวนไปสนามหลวง
ในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

▲▲ อ้อยเป็นเพื่อนคนแรกในชีวิตของการเป็นชาวโศก และเป็นเพื่อนคนเดียวที่ข้าพเจ้า
เรียกว่าเพื่อนสนิท ชีวิต ม.ต้น เรามีกันอยู่แค่สองคน ไปไหนไปด้วยกัน มีอ้อยต้องมีต่าย จะทุกข์
หรือสุขเราจะอยู่ด้วยกันเสมอ จนใครๆต่างก็มองว่าเราสองคนคล้ายกัน เชื่อมั้ยว่าแม้วันที่อ้อยเสีย
ก็ยังมีคนเข้าใจว่าเป็นต่าย

การที่ผู้ใหญ่เรียกชื่อต่ายกับอ้อยสลับกันถือเป็นเรื่องปกติ แต่ก็ไม่วายที่เราสองคนมักจะ
มานั่งส่องกระจกเพื่อหาถึงจุดคล้าย จนแล้วจนรอดข้อสรุปสุดท้ายที่คิดว่าคล้ายกันที่สุดก็คือ “เรา
เป็นเด็กผู้หญิงตัวดำดำเหมือนกัน”

เราอยู่ด้วยกันมาตลอดจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และตัดสินใจว่าจะอยู่ช่วยงานที่
ปฐมมโศก ช่วงหนึ่งปีให้หลังเราสองคนเริ่มห่างเหินกัน อาจด้วยวิถีที่ไม่ค่อยตรงกัน ตลอดจนเวลา
ที่มีให้กันน้อยลง และเรื่องราวต่างๆที่เข้ามาให้เราได้ทะเลาะกันอยู่เสมอ แต่ไม่ว่าจะโกรธกันยังไง
สุดท้ายเราก็จะมานั่งจับเข่าคุยกัน เปิดใจกันเช่นเคย

ไม่นึกเหมือนกันนะอ้อยว่าวันที่ ๒-๓ เมษายน จะเป็นครั้งสุดท้ายที่เราได้นอนเสื่อผืน
เดียวกัน เปิดใจเรื่องที่อ้อยกำลังทุกข์ อาบน้ำด้วยกัน ซักผ้า
ด้วยกัน รับประทานอาหารที่อ้อยตักมาให้ เหมือนครั้งที่เรายัง
เป็นนักเรียน ม.ต้น เป็นวันที่เราได้อยู่ใกล้กับอ้อยมากที่สุดในรอบปี
หากรู้สึกนึกว่า คำลาของอ้อยก่อนจะไปซื้อหนังสือ นั้นเป็นการ
ลาจากเราไปตลอดชีวิต เราจะไม่ปล่อยอ้อยไปคนเดียว เราจะ
อยู่ข้างๆอ้อย จะจับมืออ้อยและข้ามถนนพร้อมอ้อย วินาทีที่
หมอบอกกับเราว่า อ้อยไม่มีทางรอด เป็นวินาทีที่โหดร้ายที่สุด
สำหรับเราและเพื่อนๆน้องๆที่มารวมตัวกันเพื่อเยี่ยมอาการอ้อย แม้
แต่สิ่งลาสังๆก็ไม่สามารถทำได้

มันเร็วมาก เร็วจนไม่มีโอกาสได้บอกว่า “แม่เราจะโกรธ
อ้อยแม่เราจะเฉยชากับอ้อย แต่มีสิ่งหนึ่งที่เราไม่เคยเปลี่ยนคือ
เรายังรักอ้อยและก็แคร์อ้อยที่สุด” ขอโทษกับความบกพร่อง

ของเรา ที่ไม่อาจทำหน้าที่ให้สมกับคำว่า “เพื่อนสนิท” ของอ้อย เราก็ยังเป็นหนึ่งในบุคคลผู้โง่เขลาที่กว่าจะสำนึกอะไรได้ ก็ต้องลงทุนด้วยชีวิตของคนที่ได้ชื่อว่า “เพื่อนรัก” อ้อยจะไปในที่ที่ดีกว่าเดิมมันใจเช่นนั้น สุดท้ายขอยกเอาบทกลอนที่อ้อยแต่งไว้ให้เราก่อนจะจากไปอยู่บ้านราชาฯ มามอบให้ตัวอ้อยเอง อยากให้รู้ว่าจากกันแค่บ้านราชาฯกับปทุม มันเทียบไม่ได้เลยกับการจากกันครั้งนี้

อ้อลาเมื่อลาจาก
พลัดพรากเมื่อจากไป
ห่างเหินไม่ต้องห่างไกล
แม้จากไปแต่ใจใกล้กัน
บ้านหลังที่สองที่เคยอยู่
แล้วเมื่อจู่ต้องจากไป
ใจหายเหมือนกันนะรู้ไหม
ไม่ยอมจากไกลคิดถึงเพื่อนเก่า
ความเสียใจที่ใครบางคนไม่อาจรับรู้
ความเสียใจที่เก็บซ่อนไว้อยู่
เมื่อจู่จะต้องมาจากเพื่อนรักไป
ทั้งใจหายทั้งทศทุกที่ไม่รู้ว่าทำไม

“รู้นะว่าไม่มีใครจะได้อยู่กับกันตลอดไป”

“ปจณพิน”

ขอขอบพระคุณพ่อแรงเพชร แม่แรงงาม และพี่ตาล-เรื่องตะวันที่คอยดูแล และช่วยเหลือข้าพเจ้ามาโดยตลอด ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสมอว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว “วงศ์แสนสาน” สิ่งใดที่อ้อยได้ทำเป็นตัวอย่างอันดีแล้ว ข้าพเจ้าจะนำมาสานต่อเพื่อพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น

ระลึกถึงอ้องเสมอ

๕ อินทิมา

វិញ្ញាបនបត្រ
 ទិវាព្រះវិហារ (ថ្ងៃប្រារព្ធ)
 រាជធានីភ្នំពេញ
 ព្រះ ឧបាសម្មាណូបាសិក
 ៦ មេសា ២០០៧

ชื่อใหม่ นางตรงเดือน นาวาบุญนิยม
ชื่อเดิม นางตรงเดือน อัมพพช
เกิด ๕ กรกฎาคม ๒๕๑๑
พี่น้อง ๓ คน เป็นคนที่ ๑
สถานภาพ หย่า มีบุตร ๒ คน
ภูมิลำเนา จ.อุบลราชธานี
การศึกษาปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต เอกการศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยครุนครราชสีมา
อาชีพเดิม รับราชการครู โรงเรียนบ้านนาแวง อ.เขมราฐ จ.อุบลราชธานี

ปลายปี ๒๕๓๔ เป็นนักศึกษาปีสุดท้าย ญาติธรรมมาเชิญชวนที่หอพัก เพื่อไปร่วมงานเปิดร้านมังสวิรัตที่หน้าวิทยาลัย หลังจากนั้นแวะไปกินตลอด ต่อมาไปร่วมงานตลาดอารีเยปีใหม่ ปี ๒๕๓๕ และงานปลูกเสกครั้งที่ ๑๕ ประทับใจวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีคนน้อย สันโดษ ถือศีล ๕ ลดละอบายมุข ชาบซึ่งทรัพย์แท้ของมนุษย์ และรู้สึกอบอุ่นทางวิญญาณ

หลังจากพบ ก็กินอาหารมังสวิรัต เลิกการแต่งตัว ใช้เสื้อผ้าฝ้าย เลิกดูหนังตามโรงหนัง และไม่เข้าห้างสรรพสินค้า รวมทั้งฝึกถอดรองเท้า ใช้เวลาที่เหลือมาช่วยงาน และคบคุ้นกับญาติธรรมที่ร้านมังสวิรัต

ปี ๒๕๓๕ เรียนจบ มีครอบครัว และทำงานรับราชการครู มีโอกาสมาฟังธรรมที่วัดตามงานสำคัญๆ คิดว่า ชีวิตนี้มีครอบครัวถือศีล ๕ ลดละอบายมุข ก็สุดที่จะมีความสุขแล้ว ทั้งพ่อบ้านสมัครให้เป็นสมาชิกหนังสือและ تهیهธรรมะชาวอโศก ได้ฟังเทป ได้อ่านหนังสือธรรมะ ยิงฟังยิงอ่านยิงซาบซึ่ง ความคิดเริ่มเปลี่ยนแปลงเห็นทุกข์ของการมีครอบครัว จึงอยากเรียนรู้และได้ลองฝึกฝนศีล ๘

ปี ๒๕๓๘ จึงแยกกับพ่อบ้านชั่วคราวฝึกศีล ๘ เครื่องครัด พาลูกที่ยังเล็กๆ อายุขวบกว่า และ ๓ ขวบกว่า มาที่หมู่บ้านราชธานีอโศกทุกวันศุกร์ กลับบ้านที่อำเภอเขมราฐวันอาทิตย์ หมั่นมาหาหมู่กลุ่ม ส่งสมุดบันทึกประจำวัน ตรวจศีล ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับหมู่ ฝึกกิน ๑ มือ และไม่ใช้สบู่เมื่อมาวัดบ่อยๆ จึงพบเส้นทางชีวิตที่ชัดเจน

ปี ๒๕๔๐ ลาออกจากราชการ เพราะซาบซึ่งธรรมะที่พ่อท่านสอนเรื่องมิจฉาชีวะ ต่อมาหย่ากับพ่อบ้าน เปลี่ยนมาเป็นเพื่อนกัน และอยู่ที่หมู่บ้านราชธานีอโศกตั้งแต่นั้นมา

เมื่อมาอยู่กับชาวอโศก ช่วยเรื่องการเลี้ยงเด็กสมุนพระราม (เด็กก่อนวัยเรียน) เพราะจะได้ดูแลลูกเล็กๆ ของตนด้วย ทั้งสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา

และปัจจุบันเป็นประธานกรรมการวิฑูษุมชนบัวกลางมูล เป็นผู้รายงานข่าวสารอโศก และหนังสือพิมพ์ข่าวอโศก เป็นเลขานุการสาขาพรรคเพื่อฟ้าดินลำดับที่ ๔ เป็นพิธีกร ปฏิบัติกร งาน

อบรมของชุมชน เป็นผู้ผลิต(เพาะ)ถั่วดอก กินใช้ในชุมชนและส่งจำหน่ายที่อุทยานบุญนิยมและ
สหกรณ์บุญนิยมราชธานีอโศก เป็นนิสิตสัมมาสิกขาลัยราชธานีอโศกตั้งแต่ปี ๒๕๔๕

*** ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** เบื้องต้นเมื่อมาอยู่หมู่กลุ่มใหม่ๆ อุปสรรค คือความ
กลัว ไม่กล้ารับผิดชอบ ไม่อยากเอาภาระ เพราะไปคิดว่า เป็นคนมีลูก ต้องเลี้ยงลูกให้ดีกว่าก่อน แต่
สถานการณ์ก็ไม่ได้ทำอย่างที่คิด มีงานต้องช่วยหมู่กลุ่ม จนในที่สุดจึงได้คำตอบว่า ถ้าจะเลี้ยงลูกให้
ซบซ่านซึ่มซั่มกับสังคมบุญนิยม แม่ช่วยส่วนกลางยิ่งเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้ลูก จึงทำงานไปเลี้ยง
ลูกไป บกพร่องบ้าง แต่ก็พิสูจน์ได้ว่า ลูกมีพัฒนาการที่ดี

เมื่อทำงานมาได้ระยะหนึ่งจะเกิดภาวะที่แข็งแรงขึ้น ทั้งฝึกฝนตนเอง และ
การช่วยเหลืองานส่วนกลางที่มากขึ้นจะเกิดภาวะมานะอดทน ทำงานให้ได้ตั้งใจ ขาดความ
เห็นใจผู้อื่น เป็นสภาพจิตใจกระด้าง แต่ก็มิเหตุการ์ณที่กระเทาะให้ตื่น และได้เรียนรู้
อารมณ์กิเลสตัวนี้ จึงได้ทบทวนและปรับใจใหม่ เพราะทุกข์กับสภาวะที่ถือสาคน จน
ไม่มีแผ่นดินจะอยู่ (ตอนที่มิภาวะอารมณ์นี้) แต่จะทุกข์ขนาดไหนก็ไม่มีวันจะออก
จากหมู่กลุ่ม เพราะนึกถึงความยากลำบากกว่าจะได้เข้ามาอยู่

*** แนวทางแก้ไข** เกิดภาวะทุกข์จะระลึกถึงอารมณ์ตอนสภาวะคลอคลุก
เจ็บปวดแค่นั้นก็ต้องลั่นใจแบ่งลูกให้ออก ซึ่งทุกข์นี้ได้ผ่านมาแล้ว และคิดว่าทุกข์ใน
ตอนที่เป็นอย่างนี้ มันไม่เจ็บปวดตรงไหน ใช้เคล็ดลับตอนเกิดทุกข์จะทำงานให้มากขึ้น
แปรพลังทุกข์เป็นพลังงาน เลือกลงานที่เหมาะสมกับการจัดการกิเลส ถ้าเป็นแกนงามจะ
ทำงานกับคนไม่จมกภาพ ถ้าเป็นอึดตามานะจะทำงานกับคนที่ได้รับใช้คน สรุปแล้วว่า การ
ทำงานและการอยู่กับคน จะดึงจิตให้ตื่น แล้วใช้เวลามาทบทวนว่า อารมณ์ที่เกิดขึ้น มัน
เปลี่ยนแปลงอย่างไรไปเสียเวลาเสียอารมณ์ เมื่อทำงานกับคนจะทำให้เข้าใจคน ให้โอกาสและให้อภัย

คน ถือว่าเราฉลาดละปฏิบัติธรรม เพื่อมารับใช้คน และไม่เฉพาะเจาะจงว่าเป็นชาวโศกเท่านั้น

✳ **ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** คือ การให้เวลากับจิตใจ และมองเข้าหาตนเอง เพราะไม่มีสถิติการทำงาน ความให้ได้ตั้งใจเอาแต่ใจตัวจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

✳ **คติประจำใจ** ทุกวินาทีเป็นวินาทีแห่งบุญ

✳ **เป้าหมายชีวิต** ได้เกิดเป็นชาวพุทธ และได้ฟังธรรมได้ฝึกฝนกับหมู่กลุ่มที่มีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์นำพาเป็นโชคดีและเป็นบุญของชีวิต มีเป้าหมายชีวิตคือ ลดละกิเลส และทำงานรับใช้หมู่กลุ่มเพื่อทำอิศริ์ลในแต่ละข้อ ทำงานมีคุณค่า-พัฒนาจิตวิญญาณ ประสานสังคม-สังคมอุดมการณ์โลกุตระ

✳ **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** ถ้าเอาจริงเอาจังกับการปฏิบัติศีล เครื่องที่ตนผ่อนปรนผู้อื่น ได้เห็นอานิสงส์ของศีล ชีวิตนี้ได้พิสูจน์แล้วว่า การมีลูกไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติศีล ๘ สิ่งที่เป็นอุปสรรค คือ จิตใจที่ไม่เอาจริงเอาจัง และได้พิสูจน์ว่า ไม่มีเงินแต่มีศีล สามารถเลี้ยงลูกให้รอดพ้นความมอมเมาของสังคม ทำงาน ๗ ปี ไม่มีบ่าเหน็บปานญ และไม่มีเงินแล้วมาอยู่กับหมู่กลุ่มทำงานกับองค์กรรวม ช่วยลดอัตตามานะที่ละเอียด ถ้าปฏิบัติธรรมแบบเทวดาอยู่สบาย จะไม่ได้ฝึกทำใจหัยลดอัตตามานะ สำหรับครอบครัวแล้วการแยกทางกันไม่ใช่การล่มสลายของชีวิตครอบครัว เป็นการยกระดับความรัก คือ การปลดปล่อยซึ่งกันและกัน เพราะสิ้นสุดการเป็นสามีภรรยา แต่จะเป็นญาติที่

ยังเกื้อกูลกันได้ตลอด ส่วนผู้ที่มาอยู่วัดแล้วสิ่งที่น่ากลัวคือ

สวรรค์ เพราะทำให้ประมาทไม่ขัดเกลาดนเองเพิ่มขึ้น

แต่ชีวิตการปฏิบัติธรรมเราจะอยู่บ้านหรืออยู่วัด

สิ่งสำคัญคือ หมั่นทำแบบฝึกหัดที่อยู่ตาม

เหตุปัจจัยของตนเอง เพราะการเจริญ

ในธรรมะเป็นภาวะของจิตวิญญาณ

การได้มาอยู่วัดจะมีเหตุปัจจัยที่

เอื้ออวยในการได้ทำแบบฝึกหัดที่มี

แกนลึกและกว้าง เป็นประโยชน์

ต่อการพัฒนาจิตวิญญาณมากกว่า

เป็นชาวพุทธที่มีโอกาสเรียนรู้

ธรรมะกับพระโพธิสัตว์ จึงควร

รีบชวนชวนให้มากที่สุดที่จะทำได้

เพราะท่านมีเวลาชีวิตเหลือน้อยแล้ว

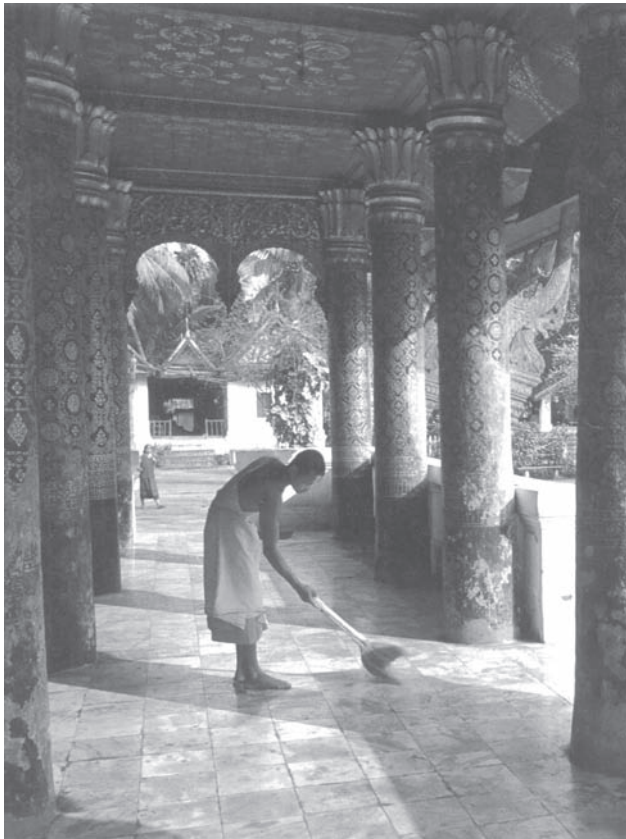
กว่าจะถึง
อรหันต์

 โดย...นวมนุท

◎ **ทำบุญ บำเพ็ญ ทุกชาติ**
ไม่พลาด เข้มติ เอาไว้
พบเหตุ เกษภัย อันใด
ตีได้ ไม่ทวั่น มั่นคง

พระวิมลเถระ

ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าวิปัสสี**นั้น **พระวิมลเถระ**ได้เกิดเป็นชายหนุ่มในตระกูลของนักดนตรีเป่าสังข์ เขาเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญ สำเร็จการศึกษาศิลปะด้านนี้เป็นอย่างดี วันหนึ่งได้มีโอกาสพบเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เขาบังเกิดจิตศรัทธาอย่างยิ่ง จึงติดตามบารุงพระศาสดาตลอดมา และได้อภัยความเชี่ยวชาญทางดนตรี ทำการบูชาพระศาสดา ด้วยการเป่าสังข์ถวายอยู่เสมอ เขาทำบุญสร้างกุศลเช่นนี้จนตลอดชีวิต

ผลบุญที่สะสมไว้นั้น พาให้ไปเกิดเป็นทวดา(ผู้มีจิตใจสูง) และมนุษย์(ผู้มีใจประเสริฐ)ทั้งหลาย มีเสียงดนตรีอันไพเราะหอมล้อมอยู่เสมอ แทบไม่รู้จักทุกข์(ทางไปชั่ว)เลย

ครั้นสมัยของ**พระพุทธเจ้ากัสปะ** เขาก็ได้กระทำบุญบำเพ็ญบารมีอีกมาก ด้วยการดูแลหมั่นรดน้ำต้นโพธิ์ ทำความสะอาดเจดีย์ เช็ดถูอาสนะ(ที่นั่ง)ของสงฆ์ และช่วยซ่อมแซมหรือหาของใช้ให้แก่สมณะทั้งหลาย แล้วได้ตั้งจิต(อธิษฐาน)ไว้ว่า

“ในอนาคตภายภาคหน้า ด้วยผลบุญที่สั่งสมไว้นี้ ขอให้ข้าพเจ้ามีร่างกายและจิตใจอันบริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน(กิเลส)ใดๆด้วยเถิด”

เมื่อเข้าสู่สมัยของ**พระพุทธเจ้า**

สมณโคดม เขาเกิดอยู่ในตระกูลที่มั่งคั่ง ร่ำรวยแห่งนครราชคฤห์ ในแคว้นมคธ ตั้งแต่เป็นทารกตลอดจากท้องมารดา ก็มีร่างกายที่สะอาดไม่เศร้าหมอง ไม่แปดเปื้อนด้วยเมือกสกปรก มีผิวพรรณผุดผ่อง บริสุทธิคล้ายดังพระโพธิสัตว์ประสูติในภาพสุดท้ายเลยทีเดียว

ด้วยเหตุดังนี้เอง คนทั้งหลาย จึงขนานนามเขาว่า **วิมล(สะอาดปราศจากมลทิน)**

มีอยู่วันหนึ่ง วิมลมาณพได้พบเห็นพุทธานุภาพของพระผู้มีพระภาคเจ้า ในคราวที่เสด็จพร้อมด้วยสงฆ์หมู่ใหญ่ เข้าสู่กรุงราชคฤห์ ทำให้เขาบังเกิดความศรัทธาแรงกล้า บรรณานอกบวชทันที พอขอบวชได้แล้ว ก็เข้าบวชอยู่ในพระพุทธานุภาพ บำเพ็ญเพียรอริยมรรค

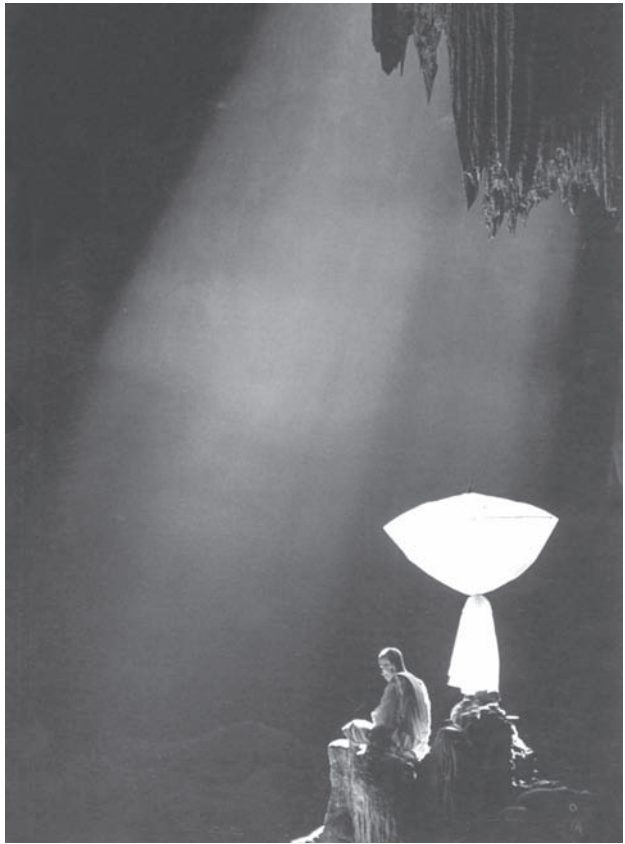
เรียนกรรมฐาน(วิธีปฏิบัติลดละกิเลสอย่างเหมาะสมกับฐานะ) แต่เพราะเคยร่ำรวยสุขสบายมาตลอด ดังนั้นภิกษุวิมลจึงไปฝึกฝนตน ที่ถ้ำบนภูเขาในแคว้นโกศล

อยู่มาวันหนึ่ง หมู่เมฆปกคลุมทั่วท้องฟ้าทั้งหมด มีดกริมหนักแล้ว ฝนทำใหญ่ตกลงมาอย่างหนัก ลมก็พัดรุนแรง ฟ้าแลบแปลบปลาบ ภิกษุวิมลอาศัยเหตุการณ์นี้วิปัสสนา(อบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง)ในทันที

“ได้ยินว่า หากฝนตกทั่วในทวีปทั้ง ๔ ถึงปานนี้ ในกาลที่พระพุทธเจ้า และพระเจ้าจักรพรรดิ ยังทรงดำรงอยู่นั้น ฝนนี้เป็นไปเพื่อระงับดับร้อนในฤดูร้อน ให้เป็นไปเพื่อความสงบเย็นสบาย”

จิตของภิกษุวิมลพิจารณาดังนี้แล้ว ก็มีอารมณ์เป็นหนึ่ง ตั้งมั่นด้วยดี ด้วยโลกุตรสมมติ ปราศจากความวิตกกังวลใดๆ กิเลสทั้งปวงก็ดับสิ้น ไม่มีความกลัวอะไรในโลกนี้อีก ได้บรรลุธรรมสำเร็จเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง** พอรู้ว่าได้บรรลุแล้ว พระวิมลเถระถึงกับเปล่งอุทานว่า

“แผ่นดินชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน ลมก็พัด สายฟ้าก็แลบในท้องฟ้า วิตกทั้งหลายย่อมสงบไป จิตของเราตั้งมั่นแล้วเป็นอันดี”

● **อนวมุขุท**

จันทร์ ๑๘ เม.ย. ๒๕๕๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๑๘๗)

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๐ หน้า ๒๖๙)

รายงาน

จาก

ชุมชนอีสาน

สันติอโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๙

สันติอโศกตอนนี้คนมาอยู่มากมายเพราะ เหตุการณ์ทางการเมืองที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้ชาวอโศกได้รับความรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทั้งวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ พวกเราไปศึกษา ที่ช่างทำเนียบรัฐบาลตลอดเดือนเลยทีเดียว ทำให้ ชาวอโศกได้ฝึกตนเองในความอดทน และสัมพันธ์กับ บุคคลภายนอกหลากหลายอาชีพ นี่แหละทำให้ชาว อโศกได้เข้มแข็งมากกว่าเดิมทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม

พ.๑ ประชุมทีมบริหารการศึกษาสัมมาสิกขา

พ.๒ ทำวัตรเช้า สรุปรูป “ปัญญาสมโภช”

เหตุการณ์ชุมนุมที่สนามหลวง เนื่องจากชาวอโศก ได้รอคอยการเข้าร่วมชุมนุมในวันที่ ๕ มี.ค.

- ประชุมครูเพื่อประเมินผลคุณลักษณะอัน พึงประสงค์และอ่าน เขียน คิดและวิเคราะห์

ศ.๓ พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้า ให้ออนไลน์ ไปทั่วชุมชนอโศก พ่อท่านชี้แจงให้ชาวอโศกที่ไม่ เข้าใจในการกระทำครั้งนี้และครั้งต่อไปว่า ท่านทำเพื่อให้มนุษย์ที่เขากำลังเดือดร้อนได้รับความร่มเย็นมากขึ้น ท่านเหนื่อยมากขึ้นเพื่อคนอื่นไม่ใช่เพื่อตัวท่านเลย

- ครูสัมมาสิกขาต้อนรับประทานอาหารร่วมกัน
ส.๔ ชาวอโศกทั้งสมณะและญาติธรรมทยอย มาที่สันติอโศกเพื่อรอการไปชุมนุมที่ สนามหลวง พ่อท่านให้โศลกธรรมในงานนี้ว่า

“ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความ
จริงออกมามากๆ หมดๆ”

อา.๕ สมณะ-สิกขมาตุ และชาวอโศกออก เดินทางไปสนามหลวงเพื่อร่วมชุมนุมโดยเป็นแบบ อย่างทางรูปธรรม ที่ทำให้เกิดความสงบเย็น อย่างต่อเนื่อง ๘.๓๐น. พ่อท่านพาสวดมนต์ และเทศน์ให้ฟังทุกวัน ในเรื่อง ทศพิชราชธรรม อากาศภายในเต็นท์ร้อนมาก ทุกเย็นมีรายการ ส่วนดนตรีวงฆราวาสได้แสดงหลายวันเหมือนกัน ประมาณ ๒ ทุ่ม พ่อท่าน, สมณะและสิกขมาตุ เดินทางกลับ

พถ.๙ ประมาณ ๑๗.๐๐น. พ่อท่านให้ชื่อพระพุทธรูปปางตรัสลักษณ์ ซึ่งอัญเชิญมาประดิษฐานบริเวณเต็นท์ว่า พระพุทธรูปอิทธิธรรมนิมิต ในขณะที่ชุมนุมมีผู้บริจาคทั้งน้ำ-อาหารและเงินเราได้แจกอาหารโดยเปิดโรงพยาบาลวังสวัตติ ของ กองทัพนธรรม มีผู้มารับอาหารมากพอสมควร

อ.๑๔ ผู้ชุมนุมเรือนแสนเคลื่อนขบวนจากสนามหลวง ไปทำเนียบรัฐบาล โดยกลุ่ม กองทัพนธรรมนำหน้า เดินชุมนุมไปกันอย่างสงบ พ่อท่าน, สมณะ-สิกขมาตุไปบิณฑบาตทุกวัน กว่าที่จะเดินทางกลับประมาณ ๒ ทุ่ม พ่อท่านขึ้นไปเทศน์ที่เวทีสวนมิกสกวันทุกวัน ตั้งแต่ ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. หยุด ๒วัน เมื่อย้ายไปที่ เวทีสะพานมัฆวาน

พถ.๒๓ พ่อท่านให้โศลกธรรมว่า “ไม่จบ

แน่ๆถ้าพ่อแม่ไม่ออกชุมนุมกันให้มากที่สุดในปี ๒๕ มีนาคมนี้” และพระพุทธรูปองค์ “โลกกำลังถูกเป็นไฟ อยู่อย่างนี้ ไยจะบ่วงระโงะโรกันอยู่ ตัวตกอยู่ใน ความมืดยังไม่แสวงหาแสงสว่าง”

ศ.๒๔ เริ่มเทศน์เกี่ยวกับการใช้กฎหมาย รัฐธรรมนูญด้านกองทัพธรรมแจกโรงบุญมังสวิรัตติ - พ่อท่านนำงานไปทำที่เต็นท์กองทัพธรรม

ส.๒๕ น.ส.พ.เราคิดอะไร เร่งออกแจกจำนวน หมื่นเล่ม วันนี้มีคนมาชุมนุมหลายแสนคน

จ.๒๗ พ่อท่านประกาศชัยชนะในการชุมนุม ในลักษณะอหิงสา อโหสิ เป็นการชุมนุมที่งดงาม ที่เวทีสะพานมัฆวาน ถนนราชดำเนิน

สรุป พวกเราอยู่ข้างทำเนียบถนนพิษณุโลกตลอดเดือน

หลังการชุมนุมแล้วเราชาวอโศกอาจจะได้ รับการยกย่องและมีผู้เข้ามาศึกษามากขึ้น พ่อ ท่านให้พวกเราปฏิบัติตนให้แข็งแรง ยิ่งขึ้น และมีความอ่อนน้อมถ่อมตนให้มาก ไม่ต้องไป ค่อยवादตัว เพื่อตอบรับสังคมในอนาคต

ขอกราบคารวะแด่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้าและพระอารีย์เจ้าทั้งหลาย อย่างสุด เกล้ำสุดเศียร

สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ปฐมอโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๙

หมู่เรากองทัพธรรม รวมพลท้าวสารทิศ ร่วมกับพันธมิตรฯ ทำกิจกรรม ร่วมชุมนุมข้างทำเนียบ ภารกิจครั้งนี้ใหญ่หลวงนัก ร่วมคัดค้านเข้าข้างความถูกต้อง

ถนนการเมืองภาคมหาชน ได้อุบัติขึ้น ตลอดเวลาประชาชนจะได้รับความรู้เรื่องการเมือง เรื่องสิทธิเสรีภาพ รัฐธรรมนูญ มีความสำคัญอย่างไร สลับด้วยดนตรีทั่วทุกภาค และวงดนตรีวงฆราวาส ก็ได้แจ้งเกิดในงานนี้ด้วย บางวันมีการแสดงจิ๋วการเมือง และแม้แต่พ่อท่านก็ได้รับนิมนต์ให้แสดงธรรมช่วง ๙.๐๐ น. - ๑๐.๓๐ น. หลายครั้ง

หนึ่งเดือนแห่งการตั้งตนอยู่บนความลำบาก ในการปฏิบัติธรรม ต้องกิน นอนบนถนนที่

อากาศร้อน เสียงดังจากรถที่วิ่ง ห้างสุขา อบาน้ำ ชักผ้า หลายๆ เรื่อง ไม่สะดวก พักผ่อนน้อย จึงเป็นเหตุ ให้พวกเราบางคนป่วย แต่ก็สู้ ทุ้งๆ ที่ป่วย จนหายป่วย

งานของเราคือ ไปเป็นผู้รับใช้ ทำ ๕ ส. และตั้งโรงบุญฯ ทำสื่อ พิมพ์หนังสือ แจกเป็นแสนกว่าเล่ม ทำซีดีดีแจก ซึ่งเป็นของท่านผู้รู้มาบรรยาย และการแสดงธรรมของพ่อท่าน แสนกว่าแผ่น ผลิตเสื่อสกรีนคำว่า อหิงสา อโหสิ จำหน่ายราคาต่ำกว่าทุน สินค้าคุณภาพดี

ราคาถูก ได้รับความสนใจอย่างมาก

ศ.๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. คุณไมพุททคุณใจกลั่น ไปบรรยายให้นักศึกษาที่จบการศึกษาพยาบาลวิชาชีพ ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี ได้รับความสนใจอย่างมาก

อ.๑๒ ปิดเทอมปลายภาค เปิด ๒ พ.ค. ๔๔

อ.๑๔ เวลาบ่าย ๒ โมง หมุ่มสมณะ-ลิกขมาตุ ชาวชุมชนฯ ซึ่งมีพ่อท่านเป็นประธาน ไปร่วมประชุมเพลิง นายนิคม เตชศรีสุธิ อายุ ๖๗ ปี โยมพี่ชายสมณะสิริเตโช ที่วัดตรีทศเทพ

ส.๑๘ เวลา ๑๘.๐๐ น. ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาพาน้องๆที่จบ ม.๖ ปีนี้ ไปแสดงกิจกรรมบนเวทีกู้ชาติ ต่อหน้าพันธมิตรหลายหมื่นคน อย่างกล้าหาญ และมั่นใจ สร้างความประทับใจให้ผู้ชมได้เป็นอย่างดี และเมื่อลงจากเวทีแล้ว ทั้งหมดร่วมขับวงไปร้องเพลงคนสร้างชาติ ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ที่หน้าประตูทำเนียบฯ ทั้งหมด ๕ ประตู ท่ามกลางพันธมิตรจำนวนมากยืนชมด้วยความยินดี

อ.๑๙ ให้นักเรียน ม.๖ ที่เรียนจบปีนี้ ไปทำพิธีรับกลด ที่ข้างทำเนียบฯ ซึ่งมีนักเรียนที่จบการศึกษา ปีนี้ รวม ๖๕ คน

-เวลา ๑๓.๓๐ น. เริ่มพิธีบนถนนพิษณุโลก ผู้ปกครอง เพื่อนพี่น้องพี่ และสมณะ

ลิกขมาตุ มากมายที่มาร่วมแสดงความยินดี เสร็จพิธีแจกกลด พ่อท่านแสดงธรรมต่อ และต่อด้วยโอวาทจากตัวแทนครูแต่ละพุทธสถาน ให้ข้อคิดเตือนสติครั้งสุดท้าย

ต่อจากนั้น ร่วมกันถ่ายรูปหมู่เป็นอนุสรณ์ของแต่ละพุทธสถาน และต่อด้วยศิษย์เก่ารุ่นพี่พาน้องทำกิจกรรมตามความเหมาะสม

คุณศีลเกื้อ คุณปทุม และอีกหลายท่าน ไปเป็นแม่ครัวงานพร้อมเสียบึงในงานชุมนุมเป็นประจำทุกวัน คุณบุษบา คุณทิวเมฆ เอาภาระเรื่องรถบริการผู้ไปร่วมชุมนุม และขนสัมภาระอื่นๆอีก วันหนึ่งหลายเที่ยว แม้จะเหนื่อย แม้จะป่วยเราก็กู้

งานหลักของเรา เหล่ากองทัพธรรม คือ ไปเป็นผู้รับใช้ เป็นผู้ให้ เป็นผู้ภัย เป็นผู้สงบ อหิงสา อโหสิ คือความไม่เบียดเบียน เป็นผู้เสียสละ จึงได้รับความไว้วางใจจากพันธมิตร ได้ญาติ ได้เพื่อนเพิ่มขึ้น เหตุการณ์ในครั้งนี้ นับเป็นการประกาศธรรมอีกมิติใหม่ ฉลองปัญญาสมโภช

การปฏิบัติธรรมในรอบของปัญญาสมโภช ยังคงจะต้องเดินทางต่อไป ให้พวกเราได้เคลื่อนกายย้ายจุดออกจากภพ สลายอัตตา พาสู่ความเจริญอย่างเป็นขบวนการในกองทัพธรรม

 สมณะกรรมกร กุสุโธ

ศาลือโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๙

สภาวะเหตุการณ์ความเป็นไปในเดือนนี้ ไม่มีอะไรมากมาย เพราะอยู่ในช่วงที่เด็กนักเรียนปิดเทอม ส่วนชาวชุมชนส่วนใหญ่ ไปร่วมชุมนุมคัดค้านผู้นำที่ขาดความชอบธรรม ในการปกครองประเทศ ที่ห้องสนามหลวง และหน้าทำเนียบรัฐบาล ตามหน้าที่ของพลเมืองดี ที่เห็นความไม่ชอบธรรมที่เกิดขึ้นในสังคม ภายในชุมชนจึงเหลืออยู่แต่ผู้ที่มีอายุยาวเป็นส่วนมาก อาจจะมีบางผู้บางคนที่เกี่ยวข้องมาบ้าง ส่วนแขกที่มาเยี่ยมในงานวิถีชีวิตชาวชุมชนก็มีบ้างตามปกติ จึงสรุปได้ว่า ในเดือนนี้ ไม่มีเหตุการณ์อะไรที่เป็นพิเศษ

เหตุการณ์รายวัน

อ.๑๔ สมณะ พระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบพนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรายนิยธรรมต่อ

อ.๒๑ ผู้นำเกษตรกรจากตำบลวังน้ำจืด จำนวน ๓๐ คน มาเยี่ยมชม และศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนศาลือโศก สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ให้การต้อนรับ

พ.๒๒ ผู้นำเกษตรกร จากตำบลลำโรงชัย จำนวน ๓๐ คน มาเยี่ยมชม และศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนศาลือโศก สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ให้การต้อนรับ

พ.๒๙ สมณะ พระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบพนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรายนิยธรรม

ข้อคิดสุตท้าย

การอยู่ร่วมกัน ย่อมมีปัญหาเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดา แต่ถ้ามีความจริงใจ และรู้จักรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ไม่ยึดในความคิดเห็นของตนเองมากเกินไป ย่อมจะอยู่ร่วมกันได้ด้วยความผาสุก

 สมณะเงี้ยวแก้ว
พลาณีโก

นักสู้ที่แท้จริง
ต้องทรง
คุณธรรม

สีมาอโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๙

พุทธสถาน สีมาอโศกสำหรับเดือนนี้ ตลอดทั้งเดือน สมาชิกชุมชนสีมาอโศก ไปร่วมชุมนุมประท้วงอย่างสันติ อหิงสา อโหสิ และเดินขบวนร่วมกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ประมาณ ๓๐ องค์กร ซึ่งเป็นการเดินขบวนครั้งใหญ่ในประวัติศาสตร์ มีผู้เข้าร่วมหลายแสนคน จากสนามหลวง สู่ทำเนียบรัฐบาล

ขบวนของกองทัพธรรม ส่วนใหญ่ปักหลักชุมนุมอยู่กับที่ เช่นที่ท้องสนามหลวง หน้าทำเนียบ ถือว่าพวกเราได้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่เข้มข้นกว่าปกติ ได้ฝึกตนเองในเรื่องกิน อยู่ หลับนอน ท่ามกลางอากาศร้อน และเจอพายุฝนลมแรงอีกด้วย

นี่เป็นการทำข้อสอบชั้นพิเศษ ได้ตั้งตนอยู่บนความลำบาก กุศลธรรมจะเจริญยิ่ง พวกเราได้ฉลองปัญญาสมโภชไปในตัว มีชั้นดีบารมี เมื่อเจอผัสสะต่างๆ ได้เรียนรู้ตัวตนของกิเลสที่เกิดขึ้น มีทั้งราคะ ปฏิฆะ โภคะ โทสะ โมหะ ได้ทำประโยชน์ตน (ล้างกิเลส) และประโยชน์ท่าน (ช่วยเหลือสังคม)

งานนี้ถือเป็นงานแรกที่พวกเราเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมือง เป็นงานที่ยาก และใหญ่มาก มีความละเอียดอ่อนหลายด้าน การเคลื่อนไหวขบวนจึงดูเลื่องอันตราย บางคนก็หวาดกลัวเหมือนกัน กลัวประวัติศาสตร์ซ้ำรอย เหมือนครั้งที่ผ่านๆ มา เกิดการนองเลือด ถึงขั้นชนฆ่ากัน แต่คราวนี้สงบเรียบร้อยดีมาก การเดินขบวนเหมือนกับร้อยพวงมาลัยที่มีดอกไม้หลากชนิดหลากสี

การประท้วง (Protest) สิ่งที่ไม่ชอบธรรม ในการทำหน้าที่บริหารปกครองประเทศ ของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร) ซึ่งเกิดวิกฤตทางการเมืองอย่างรุนแรง พวกเราจึงขอให้ท่านนายก ลาออกจากตำแหน่ง งานนี้พวกเราไม่มุ่งเอาแพ้เอาชนะกับใคร เพียงแต่ช่วยปลุกจิตสำนึกของคนในชาติ ไม่ว่าจะระดับผู้นำ หรือนักการเมืองทุกระดับ จะต้องมีความ จริยธรรมปลุกฝังอยู่ในจิตวิญญาณ เพื่อรักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย ให้พัฒนาก้าวหน้าต่อไป ไม่สะดุดหยุดชะงัก ล้มลุกคลุกคลานเหมือนทุกวันนี้

สภาพบรรยากาศภายในพุทธสถาน อากาศร้อน ฝนตกเป็นช่วงๆ ต้นไม้เขียวสดชื่นดี

ความสนใจข่าวคราวทางบ้านเมืองสูงมาก ทั้งเด็กนักเรียน และผู้สูงอายุ ซึ่งดูจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์

ช่วงก่อนนั้น ได้ฟังธรรมจากพ่อท่าน ที่ถ่ายทอดจากหน้าทำเนียบรัฐบาล ช่อง ASTV ที่นัดที่มีการถ่ายทอด

สำหรับเด็กนักเรียนอยู่ในช่วงปิดเทอม ผู้ปกครองมารับกลับบ้านหมดแล้ว

สุดท้ายนี้ ขอฝากข้อคิดไว้...

“ความเห็นแก่ตัว จาซเอาแต่ใจตัว (อัตตา) คือ อุปสรรคสำคัญ ที่ขัดขวาง ความเจริญ ของตนเอง และประเทศชาติ โดยส่วนรวม”

 อดิระ ธีระวงษ์ ปณิธา

การไม่รู้ตัว เป็นบาปอย่างยิ่ง

ฎาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๙

บรรยากาศฎาฟ้าน้ำเดือนนี้ ฤดูหนาวเริ่มร่ำลาจากไป ฤดูแล้งร้อนเริ่มคืบคลานเข้ามา ไม้แห้งร่วงหล่นลงสู่ผืนดิน เหมาะเหลือเกินที่จะเป็นเชื้อไฟ แล้วก็ป็นดังคาดหมาย กลางๆเดือนไฟป่าเริ่มไหม้มาใกล้ แต่โชคดีที่ปีนี้ กรมป่าไม้มาช่วยสกัดดับไฟ และช่วงปลายๆเดือน มีฝนโปรยปรายลงมาบ้าง ทำให้ฎาฟ้าปลอดภัย เพราะเดือนนี้สมาชิกชุมชนไม่อยู่เป็นส่วนใหญ่ เพราะไปช่วยขุดมูม ขอร้องให้พ่อกษานายก ลาออก เนื่องจากขาดจริยธรรมส่วนนวกะก็ไม่ได้อยู่เช่นกัน ไม้ให้กำลังใจญาติโยมที่ไปขุดมูม ณ ห้องสนามหลวง และข้างทำเนียบรัฐบาล ทำให้ฎาฟ้าน้ำที่เงียบสงบเป็นปกติอยู่แล้ว ยิ่งเงียบสงบลงอีก โชคดีที่คนเฝ้าได้รับฟังเทศน์ออนไลน์จากพ่อท่านเกือบ

ทุกวัน จึงพอได้รับรู้ข่าวคราวอยู่บ้าง

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑ อ.๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) และ บัจฉา ประชุมคณะกรรมการชุมชนฎาฟ้า ที่สันติฯ

ส.๑๘ มีเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ๒ คน และ ลูกจ้าง ๕ คน มาวัดพื้นที่ เพื่อจะปักเสาเอา ลวดหนามล้อมเขตป่า เพื่อไม่ให้ผู้คนบุกรุกป่า

อ.๒๑ เจ้าหน้าที่จากหน่วยรักษาไฟฟ้าห้วยน้ำดัง นำโดย หัวหน้าสมบุรณ์ เวียนใส และ เพื่อน จำนวน ๑๒ คน มาช่วยดับไฟป่าบนเขาใกล้ศาลาบรรพชน ซึ่งเจ้าหน้าที่กล่าวว่ ช่วงวันที่ ๒๐ มี.ค.๔๙ เขาเห็นแสงไฟบริเวณดังกล่าวลุกขึ้น จึงนำทีมมาช่วยดับ พวกเราที่อยู่เฝ้าพุทธสถาน ได้กล่าวขอบคุณเขา

อา.๒๖ ดร.รินธรรม อโศกตระกูล ได้ พาสมาชิกหนึ่งลือดอกหญ้า ๑๕ คน มาเยี่ยม ชุมชุมชน และสนทนาธรรมกับสมณะหินมัน ลีลาปากาโร และอยู่ร่วมรับประทานอาหารเย็น

จ.๒๗ ชาวชุมชน และนักเรียน สส.ภ. ไป ร่วมงานฌาปนกิจศพ พ่ออู๋คำ อินตะ อายุ ๖๙ ปี พ่อสามีคุณบุญพบ ซึ่งเป็นญาติธรรม ที่ป่าช้าบ้านแม่เลา

อ.๒๘ ประชุมชาวชุมชน

พ.๓๐ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม คณะกรรมการชุมชนฎาฟ้าที่สันติฯ

✽ ฝากท้ายด้วย พุทธศาสนสุภาษิต

โลโก ธมฺมานํ ปริปฺปนฺโน

ความโลก

เป็นอันตรายแห่งธรรมทั้งหลาย

 ทีม@มีอิสระฎาฟ้า

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๙

อากาศหนาวเย็นหนาวกลับมาเยือน ต้อนรับเดือนใหม่ หนาวขนาด ๑๕ องศาเซลเซียส หนาว ๓-๔ วัน แล้วจากไป กลับมาหนาวอีกครั้งในวันที่ ๑๓-๑๕ พร้อมกับฝนปรายปราย แล้วก็จากไป เรียกว่าฤดูหนาวสลั้บฤดูร้อน แบบพลิกหน้ามือหลังมือเลยทีเดียว

บ้านราชฯช่วงนี้ เงียบสงบ คนในชุมชนรอบๆ หอ เพราะส่วนใหญ่ไปช่วยกันทำภารกิจสำคัญงานกู้ชาติที่ กทม. ที่เหลือติดตามข่าวคราวบ้านเมืองทุกเส้น

บ้านราชฯ วันนี้

พฤ.๒ รายการวิทยุ สวพ. อุบลราชธานี สัมภาษณ์สด สมณะถักบุญ ถึงเหตุการณ์บ้านราชฯ ช่วงนี้

ส.๑๑ น.ส. สายสุณีย์ รัตนวิชัยกุล จากมูลนิธิพิทยาสุวรรณ และอาสาสมัครฯ มาเยี่ยมชมศึกษาดูงาน

อ.๑๔ ปญ.ดาวบุญ เข้าโรงพยาบาลสรรพสิทธิ์ฯ ป่วยกะทันหัน เนื่องจากเลือดเลี้ยงสมองไม่พอ ร่างกายซีกซ้ายอัมพาต (ขณะนี้ ออกจากโรงพยาบาลแล้ว มาพักรักษาตัวที่บ้านสุขภาพ)

อ.๑๔,พ.๒๙ สมณะ และพระอาคันตุกะ ในอารามลงพระปาติโมกข์

พ.๑๕ คณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มาศึกษาดูงาน

ศ.๑๗-๑๘.๑๙ หลวงตาแดนเดิม พรหมจรรย์ และหลวงพ่อสอน ไปกิจกรรมต้อนรับเกษตรกร ที่สวนล่างฝั้น

อา.๑๙ นร.สส.ธ. ที่จบชั้น ม. ๖ ปีการศึกษา ๒๕๔๙ จำนวน ๑๕ คน ไปร่วมงานรับกลดจากพ่อท่าน ที่ถนนพิษณุโลก หน้าทำเนียบรัฐบาล

อา.๑๙ คณะครู และนร. จากจ.สุรินทร์ มาศึกษาดูงาน ประมาณ ๓๐ คน

พฤ.๒๓ คณะครู และนร. จาก ร.ร. หนองเขื่อน อ.เขื่องใน จำนวน ๕๔ คน มาศึกษาดูงาน -นร. สส.ธ. ม.๑ และ ม. ๔ ปิดเทอมปลายภาค

ศ.๒๔,๑๑.๒๖ หลวงตาพรหมจรรย์ และหลวงพ่อสอน ไปร่วมงานอบรมเกษตรกร ที่สวนล่างฝั้น

อ.๒๖ ครูฝั่งบุญ นำ นร. ม. ๒ ไปพุทธสถานศิระอะโศก เพื่อช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ แต่งาน ปลูกเสกฯ เลื่อนโดยไม่มีกำหนด เลยเดินทาง กลับในวันต่อมา

พฤ.๓๐ ชาวชุมชนส่วนหนึ่งไปร่วมงานฉาปนกิจศพ พ่อของคุณงามบุญ ที่ จ.บุรีรัมย์

ฝากข้อคิดสุดท้ายว่า

“เมื่อเกิดเหตุร้าย ย่อมต้องการคนกล้า
เมื่อเกิดข่าวตื่นเต้น ย่อมต้องการคนหนักแน่น
เมื่อมีข่าวน้ำบริบูรณ์ ย่อมต้องการคนที่รัก
เมื่อเกิดเรื่องราวลึกซึ้ง ย่อมต้องการบัณฑิต”

-พระพุทธพจน์-

 สมณะเจ้าต่าย ป/พ/ไฉ

ทักษิณอโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๙

เดือนมีนาคมนี้ สังฆสถานทักษิณอโศก เจริญ
heng ทั้งเดือน ช่วงต้นเดือนฝนก็แล้ง ทำให้ต้นไม้เขียว
เรา แต่พอปลายเดือนมีฝนตกลงมา ทำให้ต้นไม้เขียว
ชุ่ม ผักพื้นบ้านต่างเริ่มแตกยอดให้เก็บกิน ช่วงนี้
คนน้อย ทำให้ผลไม้และผักเหลือกิน ได้วางขายที่ร้าน
รวมบุญเกือบทุกวัน แม้ว่าทักษิณอโศกจะขยับไกล
จากส่วนกลาง แต่ได้เกาะติดข่าว มีการขโมยไลน์ทาง
โทรศัพท์ และถูกรายถ่ายทอดสดจาก ASTV ทุก
วัน มีน้องเลี้ยงที่เคยอบรมเดินทางมาจากสงขลา
มาถามว่าทำไมผมจะต้องไปยุ่งเรื่องการเมืองด้วย
ชาวชุมชนได้อธิบาย แต่เมื่อเขาไม่เปิดรับ อธิบายไป
ก็เปล่าประโยชน์ ส่วนญาติกรรมที่มีแรงศรัทธาพ่อท่าน
และรักประเทศไทย ยังปลื้มตัวกลางมากู้ประเทศ
ชาติของเรา

เหตุการณ์ต่างๆในเดือนนี้

พ.๑ ชาวชุมชน ไปร่วมงานศพ แม่ของ
คุณพิเชษฐ์ ที่วัดควนสวรรค์ ต.นาหมื่นศรี
อ.นาโยง จ.ตรัง และเลยไปเยี่ยมคุณป้า ซึ่งป่วย
อยู่ที่น้ำผุด

พ.๒ อ.พิเชษฐ์ จาก ร.ร.ปะเหลียนปดุง
ศิษย์ ได้มาส่งใบสมัครยูวพุทธทายาท จำนวน ๓๐ คน

ศ.๓ ชาวชุมชน มาฟังพ่อท่านเทศน์
ออนไลน์ทางโทรศัพท์จากสันตอโศกด้วย

ส.๔ สมณะดินทอง นครวโร โทรศัพท์มา
ถามข่าวคราวที่วัด ร.ร.สตรีพัทลุง มาสอบถาม
รายละเอียดเกี่ยวกับการอบรม ญาติธรรมจำนวน
๘ คน ได้เดินทางไปร่วมชุมนุมฯ ที่ กทม.

ส.๔-๑.๗ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ได้ส่งหนังสือ
มาให้วิทยุชุมชน ศูนย์สร้างสรร ให้ประชาสัมพันธ์

เรื่องการเปิดรับนักศึกษาใหม่

พ.๘ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ส่ง
หนังสือมายังวิทยุชุมชนเรื่องขอความอนุเคราะห์ เวลา
ออกอากาศ รายการ แวดวงการศึกษา สมณะเลื่อนฟ้า
ลัจจ์เปโม และชาวชุมชน เดินทางกลับจาก กทม.

พ.๘-๑๑.๑๒ สมณะเลื่อนฟ้า และชาว
ชุมชนฯ เดินทางไปร่วมที่ห้องสนามหลวงอีกครั้ง

จ.๑๓ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ได้ส่ง
ซีดี และหนังสือให้วิทยุชุมชนประชาสัมพันธ์ เรื่อง
การท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุง

อ.๑๔ ร.ร.เรวดี จ.พัทลุง โทรศัพท์มาแจ้ง
เรื่องการอบรมยูวพุทธทายาทว่าจะส่งเด็กมา ๗๐
คน ครู ๒๐ คน

อ.๑๔-พ.๑๖ คุณป้า(น้ำผุด) และชาว
ชุมชนฯ ไปตัดอ้อยมาหีบไว้เคี้ยวใช้ในครัว ช่าง
สมนึก เข้ามาติดตั้งโรงสี ช่างสวัสดิ์ไปช่วยช่าง
ประណอมมุงหลังคาที่ฟักขาย

พ.๑๖,พ.๒๒ ร.ร.วัดสุวรรณรังสี อ.ร่อน
พิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช ได้ส่งใบสมัครยูวพุทธ
ทายาทมา ๒๑ คน

พ.๑๖ ชาวชุมชนนำขยะไปขาย และไปขน
ของที่บ้านคุณตุ๊กตา

ศ.๒๔ สมณะเลื่อนฟ้า และชาวชุมชนฯ เดินทาง
ไปร่วมชุมนุมฯ อีกครั้ง คุณเจริญ บุญมี
นำรายชื่อจาก อ.จุฬารัตน์ จ.นครศรีฯ เพื่อ
สมัครร่วมอบรมยูวพุทธทายาทรวม ๑๙ คน

ศ.๒๔,๑๑.๒๖ ชาวชุมชนฯ ไปเยี่ยมพ่อของ
ยังกุศล ที่ประสบอุบัติเหตุ

-ชาวออสเตรเลียมาขอพักค้างที่วัด ๑ คืน

พ.๒๙ สมณะเลื่อนฟ้า และญาติธรรม ๑
ครอบครัว มาช่วยก่อสร้างที่ฟักขาย ได้ขน
กระเบื้องปูพื้นมาจากกทม.ด้วย ชาวมาเลเซีย ๒
คนมาเยี่ยมชุมชน

 นางอวยงกุล คุงยัง

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

อ.แก้งคร้อ ชัยภูมิ

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๙

ธรรมมาฆกรรมสงคราม ระหว่างอุตุกับ
เวทดา ผลัดกันรุก ผลัดกันถอย

เหตุการณ์บรรยากาศบ้านเมืองในช่วงเดือนนี้
ก็ยังคงอึมครึม ระล่ำระสาย เต็มคร้อนลับสน
วุ่นวายไปทั่ว เหตุการณ์เช่นนี้เรียกได้ว่า ธรรมมา
ฆกรรมสงคราม ก็ได้

ตราปิตคนในสังคมบ้านเมือง ยังไม่มีศีล
ธรรมในหัวใจ ตรานั้นคนก็ยังเกิดสังคมสงคราม
ตราปิตหัวใจคนในบ้านเมืองมีศีลธรรม ตราน
นั้นบ้านเมือง ย่อมเกิดสันติภาพสุขเย็น

เดือนนี้มีอะไร?

พ.๘-ศ.๑๐ อ.อดิศักดิ์ แก้วรากมุกข์ นำ
คณะนักศึกษานานาชาติ จำนวน ๑๕ คน จาก
มหาวิทยาลัยขอนแก่น มาศึกษาชุมชน วิถี
พุทธชาวอีสาน ที่ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ อ.แก้งคร้อ
จ.ชัยภูมิ

ส.๑๘-๑๖.๑๙ สมณะ ครู นำ นักเรียน
สัมมาสิกขา ที่จบ ม.๖ เข้าร่วมพิธีรับกลด
มีกิจกรรมรวมน้ำใจพี่น้อง สัมมาสิกขา ม.๖
ทั้งรุ่นพี่รุ่นน้อง บรรยากาศซาบซึ้งอบอุ่นประทับใจ
(รุ่นนี้รับข้างทำเนียบฯ ที่ร่วมชุมนุม จึงเรียกรุ่นนี้ว่าชาติ)

จ.๒๐-ศ.๒๔ งานค่ายยุวพุทธฯ ของนร.
สัมมาสิกขาหินผาฟ้า น้ำ แล้วประกาศปิดเทอม
ภาคเรียนที่ ๒ (ปิดเทอมฤดูร้อน) ระดับชั้น ม.๑
และ ม.๕ ๒๑ มี.ค. - ๙ เม.ย. ๕๙

มรณัสสคติ

ศ.๓๑ มี.ค.- ๑.๓ เม.ย. สมณะชาวอีสาน
๔ รูป และพระอาคันตุกะ ๑ รูป จาก พุทธสถาน
สันติโอศก สังฆสถานหินผาฟ้า น้ำ เดินทางไป
ร่วมงานศพ อ.วิเชียร ถาวรชกกลาง ซึ่งจากไป
อย่างสงบ และปัจจุบันทันด่วน ชีวิตนี้น้อยนัก
ชีวิตนี้สั้นนัก สมณะแสดงธรรมหน้าศพ และ
เคลื่อนศพไปฌาปนกิจที่วัดศรีบุญเรืองอ.วังสะพุง
จ.เลย งานนี้ผ่านไปด้วยความราบรื่น อบอุ่น
ซาบซึ้งประทับใจกันทั่วหน้า ด้วยความร่วมมือพลัง
น้ำใจของสมณะ ญาติธรรม ด้วยคติธรรม
เตือนใจว่า เราทั้งหลายมีความแก่ เจ็บ ตาย
และความพลัดพรากจากกันเป็นธรรมดา แต่
เราทั้งหลาย ต่างพึงเกิด แก่ เจ็บ ตายกันได้

คติธรรมสะกิดใจ

เมื่อดวงศีลดี ดวงกรรมก็ดี เมื่อดวงกรรมดี
ดวงคนก็ดี เมื่อดวงคนดี ดวงบ้านเมืองก็ดี

 สมณะเสือนลัด ธรรมดีใจ

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfab2520@yahoo.com

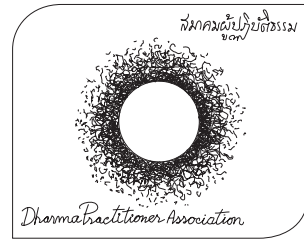
• ในเดือนมีนาคมไม่มีการประชุม

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิ
E-mail: ktf2524@doramail.com

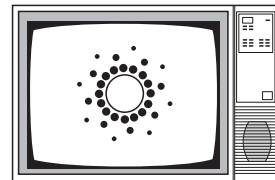
• ในเดือนมีนาคมไม่มีการประชุม

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
E-mail: ppaniya@excite.com

• ในเดือนมีนาคมไม่มีการประชุม

สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการธรรมทัศน์สมาคม
E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

• ในเดือนมีนาคมไม่มีการประชุม

สถิติเผยแพร่ความสำเร็จ

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๙

มนุษย์มีเขาวัวปัญญา
 มีความสามารถในการรับรู้ เรียนรู้ คิด แตกต่างกัน
 ผู้ที่มีเขาวัวปัญญาสูง รับรู้ได้ชัด เรียนรู้ได้เร็ว
 คิดได้ลึกและกว้างไกล
 ที่โลกเข็ดขูดย่องว่าเก่งนั้น
 ถ้าหากว่าเขาเป็นผู้ไร้มโนธรรม
 ไร้ความเห็นใจเพื่อนมนุษย์
 ความชาญฉลาดที่มีนั้น
 ย่อมคือ พืชร้ายแทรกซอนบ่อนซึมทำลายโลก
 อย่างเลือดเย็น
 เขาก็จะคือผู้กอบโกย อย่างด้านขาน่ากลัวยิ่ง
 เป็นโจรบัณฑิตที่แฝงเร้นพิษในปัญญา
 อย่างสยดสยองที่สุด
 แต่ถ้าผู้มีความสามารถมากนั้น
 มีแสงธรรมส่องประกายในดวงจิต
 เขาจะคือผู้ชุบชีวิตเพื่อนมนุษย์
 นำสังคม นำโลก
 สู่สุขเย็น

ธรรมปฏิบัติธรรม

จดหมาย ๕๐๐ ฉบับ
 สิ่งตีพิมพ์ ๒๐ ฉบับ
 ตีคืน ๑๙ ชิ้น
 แสตมป์บุญ ๑,๑๑๕ บาท

☆☆☆

ธรรมพิมพ์

สารอศอก(ชัยชนะของประชาชน บนมติใหม่ของการต่อสู้
 ศูนย์กรรมของการเมืองไทย) ๑๐,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออกเดือนมีนาคม ๑๔ ฉบับ

☆☆☆

สถิติธรรมโสด

	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี
ผู้มาติดต่อ	๕๖	๑๒	๘	๑๕	๗ ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๐๙๒	๓๗	๑๗	๓๘	๑๖ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	- ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	๔	-	๔๗	- แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๓๔

ชิ้น

ใต้ร่มจตุก

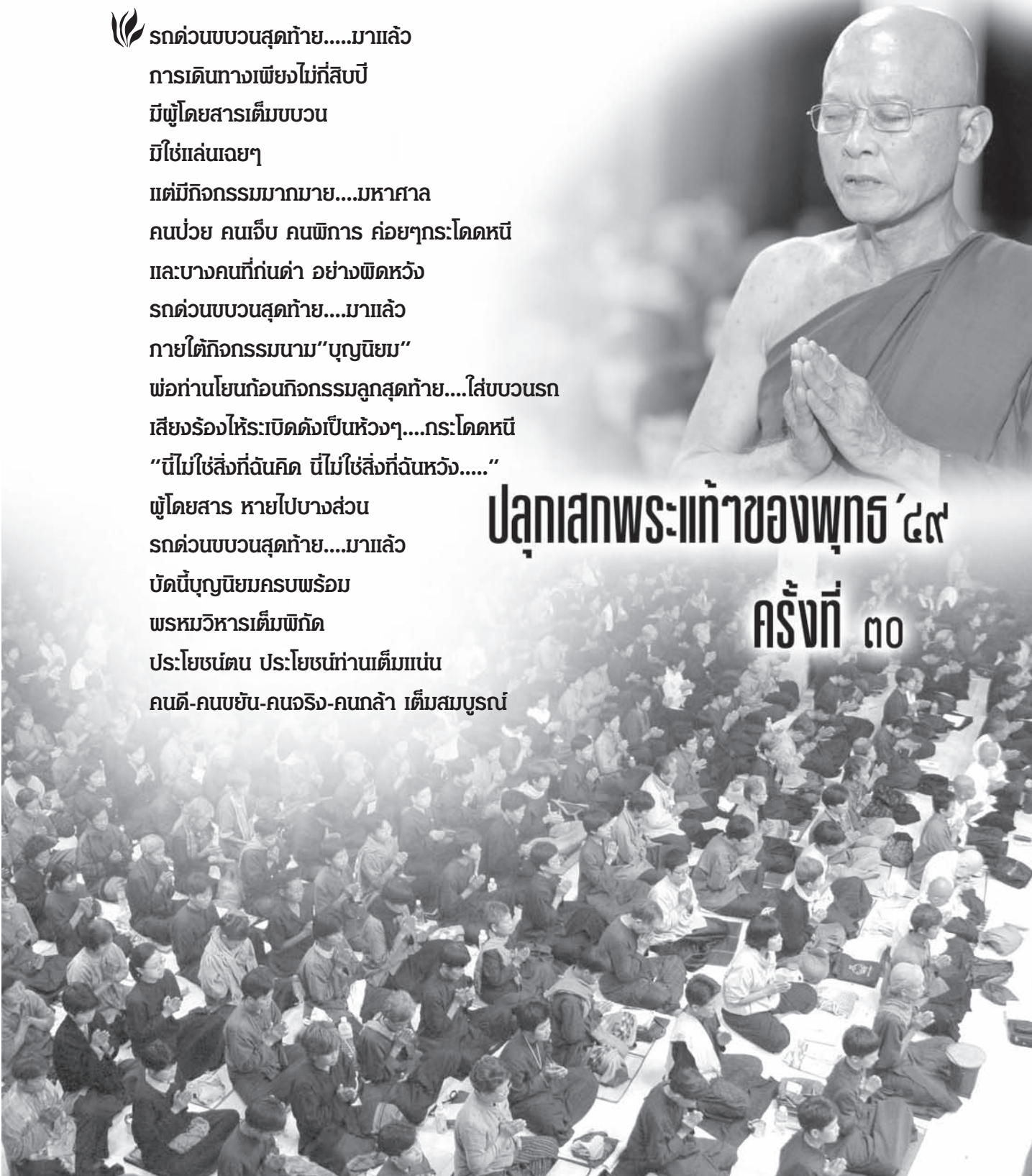
ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหของนักปฏิบัติธรรม

สารจตุก ฉบับที่ ๘ ปีที่ ๒๖(๒๙)
ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๙

🌿 รถด่วนขบวนสุดท้าย.....มาแล้ว
การเดินทางเพียงไม่กี่สัปดาห์
มีผู้โดยสารเต็มขบวน
มีใช้เล่นเฉยๆ
แต่มีกิจกรรมมากมาย....มหาศาล
คนป่วย คนเจ็บ คนพิการ ค่อยๆกระโดดหนี
และบางคนที่ถนัดๆ อย่างพิศหวัง
รถด่วนขบวนสุดท้าย.....มาแล้ว
ภายใต้กิจกรรมนาม“บุญนิยม”
พ่อท่านโยนก่อนกิจกรรมลูกสุดท้าย....ใส่ขบวนรถ
เสียงร้องไห้ระเบิดดังเป็นห้วงๆ....กระโดดหนี
“นี่ไม่ใช่สิ่งที่ฉันคิด นี่ไม่ใช่สิ่งที่ฉันหวัง.....”
ผู้โดยสาร หายไปบางส่วน
รถด่วนขบวนสุดท้าย.....มาแล้ว
บัดนี้บุญนิยมครบพร้อม
พรหมวิหารเต็มพิกัด
ประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านเต็มแน่น
คนดี-คนขยัน-คนจริง-คนกล้า เต็มสมบูรณ์

ปลุกเสกพระแท้อของพุทธ '๕๙

ครั้งที่ ๓๐

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

- “- ผมได้รู้จักผู้แข็งแกร่งความเป็นพุทธแท้ๆ
- ผมทำการลดละอาการของโรคะ โทสะ โมหะ ทำได้แยบยลขึ้น
 - ผมได้ทำประโยชน์แก่ตน และประโยชน์แก่ท่านดีขึ้นเป็นลำดับ
 - ชาตินี้ผมไม่ได้เกิดมาเป็นคนสูญเปล่า....”

วิษณุ วงศ์เสนา (อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น)

ชีวิตมนุษย์สีขาว

จากญาติธรรม ทศนีย์วรรณ ผิวผ่อง (อ.เมือง จ.เชียงราย)

“...ดิฉันยังเหมือนเด็ก ที่ผู้ใหญ่สั่งสอนแล้วยังดื้อ ยากจะทำตามผู้ใหญ่สั่งสอน แต่ก็แพ้กิเลสของตนเอง ทำให้เป็นทุกข์ บางครั้งเสียใจทำอะไรไม่ได้ แต่ก็จะไม่ขอยอมแพ้ ถึงแม้จะล้มก็จะลุกสู้ทุกครั้งค่ะ”

นี่แหละคือ **วิถีคิด**ของมนุษย์โลกุตระที่พากเพียร แก่ไขและหาทางเอาชนะตนเอง คุณละเป็นมนุษย์โลกไหน? จู๊ย์ๆ

ชีวิตทิ้งดงาม

จากญาติธรรมอ้าย ผัดวัน (อ.แม่สาย จ.เชียงใหม่)

“ส่วนเรื่องการกินมังสวิรัตของผมนั้น ผมเป็นคนทำเอง ภรรยาเขาทำไม่เป็น ส่วนภรรยาเขาจะกินมังกับผม ๒ วัน คือ วันพระและวันเกิดของเขา ภรรยาเขาก็เข้าใจ ไม่ว่าจะอะไร เพราะตั้งแต่ผมกินมังสวิรัตมาตลอดนี้ รู้สึกว่าโรคประจำตัวของผม คือ โรคริดสีดวงทวารก็หายไปด้วย ทั้งโรคภูมิแพ้ก็หาย แต่ทุกวันนี้ผมจะกินข้าวกล้อง ตั้ว งา เป็นหลัก ไม่ให้ขาด ผมเลยตั้งตบะไว้แบบนี้ครับ

๑. กินมังสวิรัตบริสุทธิ์ และกินมือเข้ามือเดียว
๒. กินข้าวกล้อง ตั้ว งา เป็นประจำ
๓. เลิกอบายมุขทุกชนิด แม้แต่น้ำชา กาแฟ และเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด
๔. รักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์
๕. ไม่ดื่มน้ำเย็น หรือน้ำแข็งและน้ำอัดลมทุกชนิด (ข้อนี้ผมไม่กินมา ๑๐ กว่าปีแล้ว)
๖. ลดความโกรธให้ได้มากที่สุด
๗. ไม่กินไข่ ไม่กินขนมอบจิบ ส่วนนมมีเป็นบางครั้ง

๘. ไม่เฟ่งโทษคนอื่น แต่จะมองโทษตัวเองก่อน....”

จึงจากอ่านไป นึกอนุโมทนา นี่แหละเป็นความงดงามของชีวิตนักปฏิบัติธรรม มีตบะมีการฝึกฝนตน มีการเอื้ออาทรผู้อื่น สาธุๆ จุ๋ยๆ

จะเดินเองหรือถูกบังคับเดิน ?

“ชีวิตการปฏิบัติธรรม การดำเนินชีวิต ขณะนี้ก็ยังต้องพยายามนับ ๑ ใหม่อยู่เรื่อย ดูอะไรก็ยากไปเสียทั้งนั้น(การถอนตัวถอนใจจากกิเลสโลภ โกรธ หลง) มองดูตัวเองจะเน้นทางทฤษฎีคือชอบอ่านเสียมาก ส่วนการกระทำมักบอกตัวเองว่า เตี้ยวก่อน....เตี้ยวก่อนจนบางที่มีมรณานุสติจากเพื่อน ญาติ คนรู้จัก เพื่อนร่วมโลก ก็จะฉุกใจคิดเสียทีหนึ่ง”

จดหมายของญาติธรรมบัวตะวัน ไพรเพชรฟ้า (อ.เมือง จ.พิจิตร) ทำให้จึงจกคิดต่อดังนี้
๑. คนไม่มีบารมีก็ย่อมปฏิบัติยาก แต่ถ้าไม่คิดทำชาตินี้ ชาติหน้าจะเหลืออะไร
๒. คนไม่คิดปฏิบัติธรรม โลกก็จะสั่งสอนเอง และจะค่อยๆแรงขึ้นๆ จะเลือกแบบไหนก็ตามสบาย

๓. การปฏิบัติจะอยู่คนเดียวไม่ได้ ต้องมีสัมพันธหรือมีกิจกรรมกับคนอื่นๆ จึงจะก้าวหน้า จุ๋ยๆ

เฟรชชูกิจพิงตน

จากญาติธรรมอารียา อำนวย (อ.ราชสีห์ จ.ศรีสะเกษ)

“พริกกำลังงามมีดอกนิดหน่อย ไม่ใส่อะไร ปุ๋ยหมักใส่บ้าง ใส่ฟางแห้ง มูลสัตว์ในดอก

รดน้ำ ๒ อาทิตย์ครึ่ง แต่มันก็ยังยืนต้นอยู่ได้ กำลังหัดให้ต้นพืชช่วยเหลือตัวเอง....”

เศรษฐกิจพึ่งตนอย่าละเลย ปลูกในสิ่งที่กิน กินในสิ่งที่ปลูก และการสร้างพันธุ์พืชให้แข็งแรง เราจะต้องเริ่ม“เก็บเมล็ดพันธุ์”เอง ปลูกแล้วเก็บเมล็ด ทำซ้ำหลายครั้ง

พืชพันธุ์ของเราจะแข็งแรงมหากาล ไม่เหมือนเมล็ดพันธุ์ที่ไปซื้อมาปลูก เพราะเขาดูแล ด้วยสารเคมี นับวันก็จะยิ่งอ่อนแอ จุ้ยๆๆ

บรรยากาศการทำงานในบริษัทชาวอโศก

ระบบพหุชนียุญนิยม มีบรรยากาศหลายๆด้านที่น่าศึกษา พนักงานมีใช้ทำงานแต่ก็มีการ ลดละกิเลสและมีการร่วมมือประสานกับหน่วยอื่นๆ

“๕.๖ เรื่องบุคคลากร

๕.๖.๑ พนักงานเข้าใหม่ ๑ คน

๕.๖.๒ อาสาสมัครลาพัก ไปดูแลทางบ้านชั่วคราว ๑ คน

๕.๖.๓ อาสาสมัครลาออกเพื่อไปประกอบอาชีพอื่น ๑ คน

๕.๖.๔ ร.ร.สัมมาสิกขาสันตโศก ปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษา โดยให้ชาวชุมชนมีส่วนร่วม ได้ส่งนักเรียนเข้ามาประจำฐานงาน ๔ คน ฐานบัญชี ๑ คน

๕.๖.๕ การตั้งตบะพรรษาช่วงเข้าพรรษามีพนักงานและอาสาสมัคร ตั้งตบะ ๒๔ ไม่ตั้ง ๑ คน นักเรียนประจำฐานงาน ตั้งทุกคน (๕ คน) โดยมีสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช ช่วยดูแลตรวจตบะให้.....”

หมายเหตุ ตัด คัด ย่อ มาจากสรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัทแต่ชีวิต จำกัด ครั้งที่ ๕/๒๕๔๘ วันที่ ๒๗ ก.ย.'๔๘

ปฏิบัติธรรมต้องรู้จักทบทวนตัวเอง

“บางครั้งต้องทนทุกข์ต่อสิ่งที่สั่งรอบข้างนานนับประการ ศีลที่ต้องลำบากมาก คือ ศีลข้อ ๔ ทำไมนักปฏิบัติธรรมไม่คำนึงถึงข้อนี้ให้มาก ทำไมเราไม่คิดว่าเราเก่งแ่่งซึ่งติซึ่งเด่นกันไปทำไม ทุก คนก็ต้องมุ่งมาทำดีกันทุกคน ไม่มีใครคิดกอบโกย ถ้าจะคิดกอบโกย หากกอบโกยกับสังคมข้างนอกไม่ดีกว่า หรือไม”

○ พัฒนพร ลัตถาผล (อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร)

“ในส่วนของการทำงานที่ชุมชนร้อยเอ็ดโศก ก็ทำให้กระผมทำงานเสียสละในจุดที่ไม่ค่อยมีคนทำ คือ งานเก็บหังล้างภาชนะโรงครัว ทั้งๆที่บางครั้งใจไม่อยากทำ แต่กระผมก็ต้องบังคับใจตัวเองทำ ต้องบอกตัวเองอยู่เสมอว่าต้องเป็นเรา คนอื่นเขาไม่ทำก็เป็นเรื่องของคนอื่น แต่เราต้องทำเพราะงานจุดนี้ได้”

เห็นตัวกิเลสตัวขี้เกียจ ตัวรังเกียจของตัวเอง
ตัวที่อึดอัดคนอื่นชัดมาก.....”

○ ร.ท.สาคร สายพันธ์
(อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด)

นำจดหมาย ๒ ฉบับมาอ่านสู่
กันฟัง เพื่อจะย้ำเน้นว่า หากไม่มีใจหทัยก็ไม่
มีโอกาสมหาคุณ พัสเสสอาหารจึงเป็นสิ่งสำคัญ
ที่ต้องมี กิเลสก็เหมือนเชื้ออยู่ในตัว ยาม
หลับเราก็นึกว่าฝัน หากต้องการ“ฝันทุกซั”จริง
เราก็จำเป็นต้องมี“เด็กแห่เชื้อ” จึงอย่าไป
นึกเมื่อหน่ายเด็กเหล่านี้เลย กลับจะต้อง
ขอบคุณเขาเสียอีก จุ๊ๆ

ชุมชนอโศกต้องมีทุกจังหวัด

จากญาติธรรม กัญจน นิลคุปต์ (อ.เมือง จ.เชียงใหม่)

“ดิฉันรู้สึกชื่นชมชุมชนอโศกวิทยเมตตไทยของชุมชนชาวอโศก เพราะเป็นคนที่ไม่มอบายมุข มีศีล
กันจริงๆเป็นคนมักน้อย สันโดษ เสียสละ ไม่เอาเปรียบ ถ้าสังคมทุกวันนี้พากันฝึกหัดคงจะเป็นสังคม
ที่น่าอยู่มากนะคะ ดิฉันก็พยายามที่จะเสียสละ ไม่เอาเปรียบ ไม่สะสมอยู่คะ สิ่งที่จะเลยไม่ได้ คือ
การทำงานด้านใน อ่านใจตน เหมือนแว่นแม่ลูกอ่อนที่ลืมหญ้าไปและคอยชำระล้างใจไปด้วย.....”

ใครมาอยู่อาศัยในชุมชนอโศกได้ พ่อท่านก็ประกาศเชิญชวน และใครที่สามารถสร้างชุมชน
อโศกในจังหวัดของตัวเองได้ก็เชิญลุย อโศกจะสร้างชุมชนชาวพุทธให้กระจายเต็มทั่วพื้นดิน! จุ๊ๆ

อาชีพนักปฏิบัติธรรมเป็นอย่างไร ?

จากญาติธรรม ประทวน ศักดิ์ศรี (อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์)

“ดิฉันได้รับแล้ว มีกำลังใจต่อความดี อย่างหาที่เปรียบไม่ได้ มีลุงอีกหมู่บ้านหนองตัน อยู่
ไร่มาได้อ่านแล้ว ติดตามมาหาบอกว่า มีอีกไหม อ่านแล้วมีดีๆได้สิดีดี...”

สัมมาอาชีพ มีใช้อาชีพซื่อสัตย์สุจริตอย่างเดียว แต่หมายถึงการอุทิศเวลาแก่การปฏิบัติธรรม
เพราะเหตุนี้ชาวอโศกนอกจากจะทำงานเลี้ยงชีวิต หรือทำงานใดๆก็ตาม ที่อาจไม่มีรายได้ก็
จะมีอาชีพที่ ๒ ก็คือ นักปฏิบัติธรรม

ความหมายของอาชีพ จึงคือ **การให้เวลามากกว่าปกติ นั่นเอง**

คนอื่นๆมีอาชีพนักปฏิบัติธรรมแค่ไหนเอ่ย? จุ๊ๆ

เส้นทางชีวิตชาวอโศก

จากญาติธรรม หนึ่งใน โคลนพันธ์ (อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ)

“ดิฉันไปร่วมงานของอโศกบ่อยขึ้น เพราะภาวะที่มีเริ่มเบาบาง หน้าที่การงานก็ลงตัว จึงพยายามคะ พยายามเข้าหาหมู่กลุ่มให้มากขึ้นช่วยงานวัดให้มากขึ้น มาทำตัวเป็นมดงานให้พ่อท่านกันดีใหม่คะ”

สาธุๆ ถูกต้องแล้ว ที่หาทางเบาภาระส่วนตัวแล้วมาช่วยงานหมู่กลุ่ม เป็นการเข็นกงล้อธรรมจักรอีกรูปแบบหนึ่ง ใครยังมีภาระงุนงง ก็ไม่ต้องกังวล ขอให้ตั้งใจอธิษฐาน สักวันสิ่งที่หวังก็อาจสมปรารถนา ขอให้ตั้งใจจริง ทุกอย่างไม่ไกลเกินฝัน! จุ๊ย์ๆๆ

ปิดเป็นนรก

ประวัติศาสตร์มีไว้ให้ศึกษา เพื่อจะได้ระมัดระวังไม่ทำรอยเดิมที่ผิดพลาด คนทำงานไม่ศึกษาประวัติศาสตร์ ถือว่าไม่มีความคิดแก้ไขข้อบกพร่อง สำหรับฉบับนี้ คัดมาจากรายงานการประชุมของเดือน เม.ย. ปี'๕๗ ชุมชนดอยรายปลายฟ้า ปีที่ ๑๘ ครั้งที่ ๓ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

“วาระที่ ๒ เรื่องเพื่อพิจารณา”

๒.๑ ปัญหาที่ดินดอยรายฯ(กว่า ๑๐๐ ไร่)

เนื่องจากสวนดอยรายฯ อยู่ห่างไกลชุมชน, ขาดแรงงานดูแล, สวนล้มถูกไฟเผาทำลาย, และเครื่องสูบน้ำ-ท่อน้ำ ถูกขโมย

ที่ประชุมจึงมีมติให้ขายที่ดินนี้ โดยตั้งราคาไว้ ๗๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนบาทถ้วน)(ทุนซื้อมา ๕๐๐,๐๐๐ บาท) และให้คุณใจซึ่งและคุณต้นเสียงธรรมติดต่อขาย”

ของดีจากประธานฯ

“เป้าหมายของผู้ปฏิบัติธรรมคือ อาริยชนคือเป็นคนไม่ธรรมดา คือลดละกิเลสได้มากขึ้นๆ ให้ได้ ต้องทำทั้งงานหลักคือยกระดับจิตวิญญาณให้สูงขึ้นๆ และงานรองคืองานการอาชีพ ไปพร้อมๆกัน”

“การประชุม ถือว่าเป็นการได้มาพบปะพูดคุยกันในหมู่ญาติธรรม ควรให้ความสำคัญมากๆ กับวันประชุม” (โอวาทเปิดประชุม สมณะดวงดี จิตปัญโญ จากรายงานการประชุมกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม ดอยรายปลายฟ้า ครั้งที่ ๑๐ ปีที่ ๑๘ วันอาทิตย์ที่ ๓๐ ต.ค. ๒๕๕๘)

เพื่อกำหนดคิดอะไร?

ฉบับนี้ ว่าด้วยเรื่อง “ธุรกิจ”

“พยายามปรับให้เป็นบุญนิยม เศรษฐกิจของพวกเราเป็นเครดิตเหนือเครดิต เป็นผลดีมากมาย
ทุนนิยมล้มละลายพังเพราะประมาท ทุ๊กได้ยืมได้ จึงละเหาะ

คนเราถ้าซื้อของเงินสดต้องประมาณ ถ้าเครดิตก็ประมาณ ปล่อยปละละเลย ซื้อสดขายสด
กันเลย ไม่มีทุกข์ตามธรรมของพระพุทธเจ้า ทำให้เกิดความเชื่อถือ คุณดีมานด์ ซัพพลาย คนซื้อ
คนขาย คนผลิต ออกเดอร์มาของจะขายเท่าใด ประมาณใด ก็จะไม่เหลือมากมาย

ดีมานด์ดี ซัพพลายได้ถูกต้อง ดีจากความประณีตของคน สูญเสียน้อย ความเชื่อถือจะ
ตามมา กรณีฆ่าตัวตายไม่มี เพราะไม่เดือดร้อน ถ้าไม่จ่ายสดทันที อย่างน้อยก็วันสองวันพอได้ เป็น
เดือนไม่เอา

ถ้าเราปรับขึ้นมาเป็นบุญนิยมอย่างแท้จริง ค่อยทำไป เราจะรู้ มีรายละเอียด มีเท่าไรทำ
เท่านั้นจริงๆ **ระวัง! อย่าไปแข็งกร้าวเกินไป** มีข้อบกพร่องบ้างบางรายก็ช่างมัน เหลือแต่พวกเรา
คำตอบอยู่ที่คน เราจะฉลาดรู้เอง”

หมายเหตุ คัดจากโอวาทพ่อท่าน ในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัทฟ้าอภัยจำกัด
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒

หมวยยังกลัว

ทีมคร.ออกเยี่ยมเยียน และแสวงหาพืชผักปลอดจันธัญพืชไร้สารพิษ
วันนั้นขึ้นเหนือ มังชาวเขาดีใจที่ได้เจอเจอ พร้อมกับการเล่าความทุกข์
กะหล่ำปลีตอสนี่ เหลือกิโลละ ๑ สลึง

ทีม คร. รีบเสนอทางออกตามประสานมีประสพการณ์

“ถูกมากไม่ต้องขาย สับให้หมูกินก็ยังได้”

ชาวมังหน้าตาเล็กลัก “ให้หมูกินก็ตายหมก ก้อฉีดยาไว้เยอะจะตายซัก!”

จบข่าว! จู๋ๆๆ

 จังกาส

คติประจำเดือนนี้

“ระย:ทางพิสูจน์กำลังม้า กาลเวลาพิสูจน์น้ำใจคน”

เช้าวันหนึ่งบนถนนสายที่ ๑๑ ลำปาง เด่นชัย ผู้เขียนกับพระอาจารย์ได้ขออาศัยรถของชายหนุ่มผู้ใจดีท่านหนึ่ง เดินทางมาร่วมงานศพที่เชียงใหม่

เช้าวันนี้อากาศแจ่มใส แต่ในยุคที่น้ำมันแพงบนถนนดูโล่งว่าง ยุคนี้ผู้คนหากไม่มีความจำเป็นก็คงจะช่วยชาติประหยัดพลังงานกระมัง นี่ก็เป็นข้อดีประการหนึ่งของน้ำมันแพง ซึ่งทำให้ผู้คนต้องช่วยกันประหยัดขึ้น

ระหว่างรถแล่นไป ก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งมาโบกรถข้างถนน ชายหนุ่มที่ผู้เขียนขอร่วมทางมาด้วยจอดรถลงไปดู ปรากฏว่า รถที่ชายหนุ่มขับมานั้น ยางหน้าระเบิด **หนุ่มผู้ใจดีลงไปช่วยเปลี่ยนยางให้** ผู้เขียนได้ลงไปพูดคุยกับชายหนุ่มที่รถยางระเบิดนั้น จึงทราบว่ายางระเบิดตั้งแต่ตี ๔ แล้ว และก็ได้ติดต่อขอความช่วยเหลือไปยังเจ้าหน้าที่ที่คิดว่าจะช่วยได้ เจ้าหน้าที่ว่าจะมาช่วยแต่ก็ยังไม่เห็นมา หลังจากชายหนุ่มได้ช่วยเปลี่ยนยางให้ จึงขับรถมา ระหว่างขับรถมาก็ได้เห็นดินภูเขาถล่มลงมาบนถนนหลายจุด ชายหนุ่มนั้นจึงสันนิษฐานว่า รถยางระเบิดนั้นสาเหตุน่าจะมาจากเศษหินที่ถล่มมากับดินภูเขา เนื่องจากว่า เมื่อชายหนุ่มที่รถยางระเบิด ได้ให้หนามบัตรแก่ชายหนุ่มผู้ใจบุญไว้ ชายหนุ่มผู้ใจบุญจึงโทรศัพท์ไปบอกว่า สาเหตุที่ยางระเบิดน่าจะเป็นเหตุมาจากหินภูเขาถล่มตกลงมาในถนน

สังคมใดหากมีผู้ใจดี ใจบุญ พร้อมทั้งจะเสียสละอยู่ในสังคมใด สังคมนั้นก็จะเป็นสังคมที่น่าอยู่สงบเย็นเป็นสุข

๖๖ จาก..... โฟธิ...ผู้ตาม

IWMY

กินบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ๑ ชอง รับประทานได้ไม่อ้วน!!

มูลนิธิผู้บริโภค เผยบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ๑ ชองสุดอันตราย เพราะมีโซเดียมเกินความต้องการของร่างกายใน ๑ วัน นักวิชาการชี้ ถ้าเสี่ยงไม่ได้ให้ลดปริมาณเครื่องปรุงลงครึ่งหนึ่ง ด้านหมอลันต์ แจงโซเดียมมากเกินไปทำให้อวัยวะเสี่ยงต่อโรคไต เส้นเลือดอุดตัน และความดันสูง

นายอิฐบูรณ์ อ้นวงษา บรรณธิการวารสารฉลาดซื้อ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค กล่าวว่า ปัจจุบันบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปเป็นอาหารที่ประชาชนนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลาย เป็นอาหารของคนยาก แต่จากการสำรวจของนิตยสารฉลาดซื้อในการสำรวจปริมาณโซเดียมในเครื่องปรุงบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปจากรสชาติที่นิยมเป็นหลัก เช่น รสต้มยำกุ้ง รสหมูสับ พบว่าบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปเกือบทั้งหมดในท้องตลาดมีปริมาณโซเดียมสูง โดยแต่ละยี่ห้อปริมาณโซเดียมจะไม่ต่างกันมากนัก

นายอิฐบูรณ์ กล่าวต่อว่า ทั้งนี้จากบัญชีสารอาหารของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) แนะนำให้บริโภคโซเดียมไม่เกิน ๒,๔๐๐ มิลลิกรัมต่อวัน แต่ปริมาณโซเดียมในเครื่องปรุงบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปในแต่ละชองสูงถึง ๕๐-๑๐๐% ของปริมาณที่ร่างกายต้องการในแต่ละวัน อย่างไรก็ตามการออกมาให้ข้อมูลในครั้งนี้ไม่ได้ต้องการให้สังคมตื่นตระหนก เพียงต้องการให้คนไทยบริโภคอย่างระมัดระวังเท่านั้น

ด้านนพ.สันต์ หัตถิรัตน์ นายกสมาคมเวชศาสตร์ฉุกเฉิน กล่าวว่าโซเดียมเป็นแร่ธาตุตัวหนึ่งที่เป็นส่วนประกอบของร่างกาย แต่เมื่อได้รับเป็นปริมาณมากหรือน้อยเกินไป ก็จะทำให้เกิดความผิดปกติต่อร่างกาย เช่น ถ้าได้รับปริมาณที่มากเกินไปจะทำให้เกิดโรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ ไตวาย ฯลฯ ซึ่งในบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปมีปริมาณโซเดียมที่สูง หากประชาชนลดการบริโภคลงได้ก็จะทำให้สุขภาพดีขึ้น ซึ่งขณะนี้หลายประเทศกำลังพยายามรณรงค์ให้ประชาชนในประเทศของตน ลด

ปริมาณการบริโภคโซเดียมลง

ขณะที่**รศ.ดร.ประไพศรี ศิริจักรวาล** สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่า แบ่งเป็นส่วนประกอบหลักในเบหเม็งมีถึงสำเร็จรูปประมาณ ๖๐-๗๐% รองลงมาคือไขมันที่อยู่ในเครื่องปรุงประมาณ ๑๕-๒๐% และอีก ๕-๖% คือเกลือและผงชูรส ซึ่งการรับประทานเบหเม็งมีถึงสำเร็จรูปหนึ่งห่อจะได้รับโซเดียมสูงถึง ๕๐-๑๐๐% ของความต้องการของร่างกาย

ดังนั้นอีกหนึ่งทางเลือกในการบริโภคให้ปลอดภัยและได้คุณค่า จึงควรลดเครื่องปรุงให้เหลือเพียงครึ่งหนึ่งหรือน้อยกว่านั้น และหากห่วงเรื่องความเข้มข้นควรลดน้ำร้อนลงครึ่งหนึ่งเช่นกัน ทั้งควรเติมเนื้อสัตว์และผักลงไป เพื่อให้ร่างกายได้รับสารอาหารเพิ่มมากขึ้น ที่สำคัญไม่ควรบริโภคเบหเม็งมีถึงสำเร็จรูปติดต่อกันประจำเป็นเวลานาน เพราะเสี่ยงต่อการได้รับโซเดียมมากเกินไปจนเกิดการสะสมในร่างกาย ซึ่งจะทำให้เกิดโรคต่างๆตามมา

รศ.ดร.ประไพศรี กล่าวต่อว่า ปัจจุบันในบัญชีสารอาหารที่แนะนำให้ควรบริโภคในปี ๒๕๕๖ สำหรับผู้ชายควรบริโภคโซเดียมในแต่ละวันประมาณ ๔๗๕-๑,๔๗๕ มิลลิกรัมและสำหรับผู้หญิงอยู่ที่ประมาณ ๑๐๐-๑,๒๐๐ มิลลิกรัม จะเห็นได้ว่าเป็นปริมาณที่ลดลง ซึ่งขณะนี้อยู่กำลังดำเนินการจัดและปรับปรุงบัญชีสารอาหารที่แนะนำให้ควรบริโภคต่อวันใหม่ คาดว่าปริมาณโซเดียมที่แนะนำให้ประชาชนบริโภคจะลดลงอีกแน่นอน จึงอยากให้ผู้ประกอบการได้ลดปริมาณโซเดียมในเครื่องปรุงลง ซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนในการผลิตและยังเป็นการดูแลสุขภาพของประชาชนอีกด้วย

รศ.ดร.ประไพศรี กล่าวด้วยว่า สำหรับแหล่งโซเดียมจะพบได้ที่เครื่องปรุงรสต่างๆ เช่น น้ำปลา ซีอิ๊ว ผงชูรส ซึ่งในซีอิ๊ว ๑ ช้อนชา จะมีปริมาณ

โซเดียมถึง ๑,๐๐๐-๑,๒๐๐ มิลลิกรัมและเกลือ ๑ ช้อนชา

จะมีปริมาณโซเดียมสูงถึง ๒,๔๐๐ มิลลิกรัม จะ

พบว่าการรับประทานอาหารแต่ละวันจะได้รับ

ปริมาณโซเดียมที่สูงเกินกว่าที่ร่างกายต้องการ

เนื่องจากประชาชนนิยมบริโภคอาหารที่มีรส

จัดและติดรสเค็ม

จึงขอให้ประชาชนควบคุมและ

ระมัดระวังการบริโภคโซเดียมไม่ให้เข้าสู่

ร่างกายมากเกินไป รวมทั้งลดปริมาณ

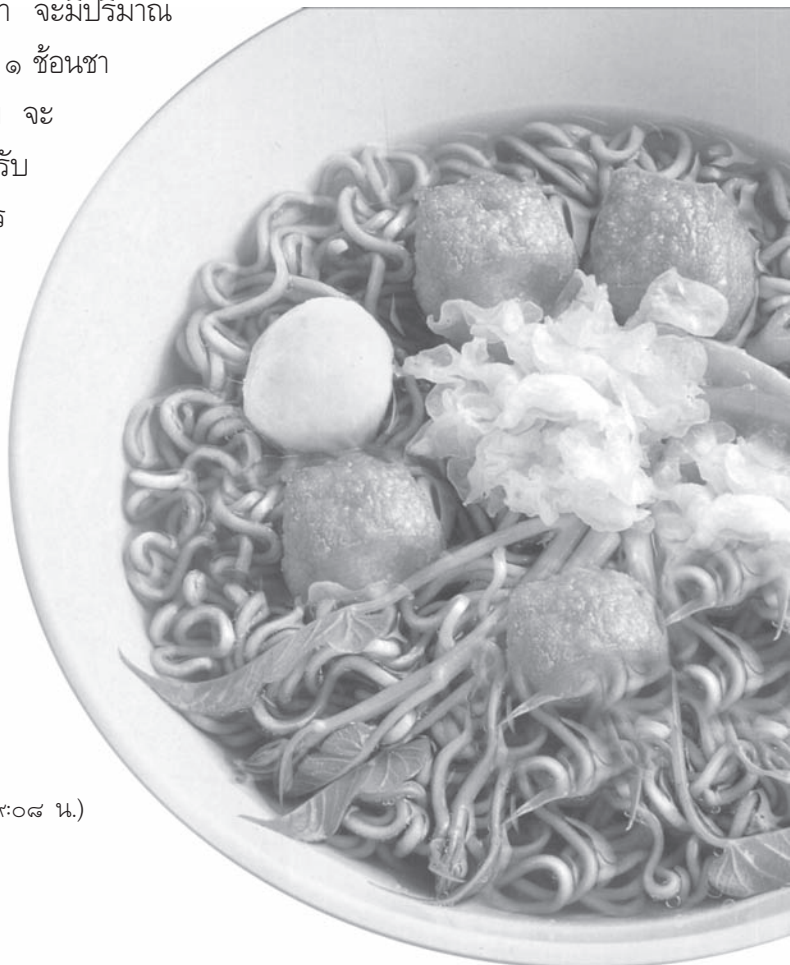
เครื่องปรุงในเบหเม็งมีถึงสำเร็จรูป จะ

สามารถควบคุมการบริโภคโซเดียมไม่ให้

ร่างกายได้รับมากเกินไป ซึ่งต่างจากการ

บริโภคอาหารสำเร็จรูปประเภทอื่นที่ไม่

สามารถควบคุมด้วยตนเองได้

ฉบับนี้ เป็นการรายงานผลการดื่มฉี่ของสมาชิก

นำเสนอค่ะ ท่านแรก จาก **คุณเชียวชาญ**

ขอฝากรายงานผลนี้ไปคอลัมน์ **น้ำฉี่ดี** จริงหรือด้วยครับ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค.'๔๔ ที่ผ่านมา ผมได้เพิ่มเวลาและปริมาณการดื่มน้ำฉี่ จากวันละ ๑ ครั้ง มาเป็นวันละ ๓-๕ ครั้ง ทำให้มีผล ดังนี้ครับ คือ อาการโรคปวดข้อต่างๆ หายเป็น ปลิดทิ้งเลยครับ (อ้อ เคยมีปวดอยู่ครั้งหนึ่งครับ) เพราะว่าตอนนั้นไม่มีข้าวกล้องกินด้วยครับ) แล้วก็อาการปวดหลัง ปวดเอวก็ดีขึ้นเรื่อยๆ ครับ ก่อนนี้นั่งยองๆนานๆ ไม่ค่อยได้ แต่เดี๋ยวนี้ รู้สึกนั่งได้สบายขึ้นจริงๆครับ ก็มีผล คีบหน้าเท่านี้แหละครับ

สุดท้ายนี้ ขออวยพรให้คอลัมน์ **น้ำฉี่ดี** จริงหรือ อยู่คู่คนรักสุขภาพตราบนานเท่านานครับ

ท่านที่ ๒ คุณสมสมัย จากจ.ลำปาง

มารดาดิฉัน ตอนนี้ดื่มน้ำฉี่ทุกเช้า เพราะท่านหายจากโรคปวดหัวเข่า ตอนที่ยังไม่ ดื่มน้ำฉี่ ท่านจะปวดหัวเข่าประจำ และยกหัวเข่า ขึ้นไม่ได้ ถ้ายกขึ้นก็จะเจ็บ ท่านจะไม่ขึ้นบันได

แต่จะยอมเดินทางลาดที่ไกลกว่า ทางที่ใกล้ แต่ต้องก้าวขึ้นบันได เพราะต้องยกเข่า และต้องเจ็บ ท่านเป็นแม่ชื้ออยู่ที่จังหวัดระนอง น้ำหนักตัวมากด้วย สูงไม่ถึง ๑๕๐ cm. ก่อนที่ท่านไม่ดื่มน้ำฉี่ มีโรคประจำตัวหลายอย่าง ปวดหลัง ปวดหัว เพราะคิดมาก เรียกว่า เป็นประสาทแน่เลย เพราะมี ปัญหาหลายอย่าง จึงไปเป็นแม่ชื้อ เป็นแม่ชื้ออยู่หลายวัด ตามที่มารดา

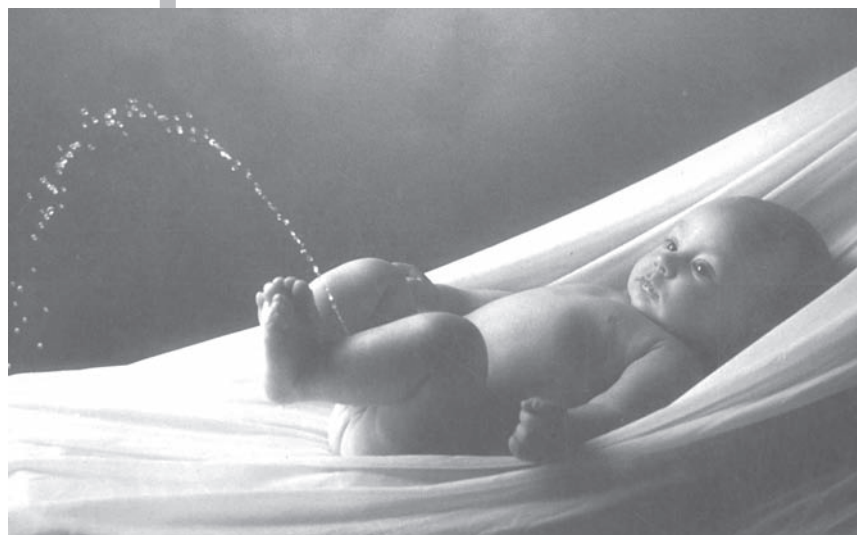

เล่าให้ฟังว่า แม่ชื้อก็มีหลายรูปแบบ ห่วงของ ห่วงพระ มีแต่ที่วัดบ่อน้ำร้อนที่อยู่ได้ดี ไม่มี ปัญหา มารดาอยู่ได้หลายปีแล้วค่ะ

ท่านที่ ๓ จากคุณอุษุมุ จ.สกลนคร

สำหรับดื่มน้ำฉี่ หรือบัสสาวะนั้น มี สรรพคุณดีมาก ดีกว่ายาพาราเซตามอนอีก เพราะกระผมปวดศีรษะ โบราณท่านว่าปวดหัวหัว ตื่นนอนตี ๓-๔ รู้สึกปวดหัว ฉี้ออกมาประมาณ ๑ แก้ว กลืนลงไป แล้วดื่มน้ำธรรมดา กลืนล้าง ลงไปด้วยอีกไม่ถึง ๑ ชั่วโมง ความปวด หรือ อาการปวดศีรษะหายเป็นปลิดทิ้ง ระบบขับถ่าย สะดวก พุดแล้วจะหาว่าไม่ หรือเท็จ เป็นความ จริงครับ พระพุทธเจ้าไม่หลอกลวงประชาชน หรอกครับ

📍 **พบกับในฉบับหน้า** 📍

เรื่องราวของคนตัดมือลิงนี้ เล่าเรื่องโดย **จำลิบตรีประสิทธิ์(ทรายเมือง) โสระแสน** อาชีพรับราชการตำรวจ อยู่บ้านเลขที่ ๕๓ หมู่ ๑๒ ต.เอราวัณ อ.เอราวัณ จังหวัดเลย

จำลิบตรีประสิทธิ์ได้เล่าเรื่องจริงให้กับผู้เขียน(ก้อแก่น)ฟังว่า

เมื่อปีพ.ศ.๒๕๓๑ ขณะผมรับราชการอยู่ศูนย์อพยพ อ.ปากชม มีลูกน้องอยู่คนหนึ่งชื่อ **นายเดช** เป็นอ.ส. เขาเล่าถึงเรื่องของวิบากที่เขาได้รับมาให้กับผมฟังว่า เขาเป็นคนมีฐานะยากจน ไม่มีที่ดินทำกิน ตอนแต่งงานใหม่ๆ เขาก็เลยชวนภรรยาไปถางป่าอยู่แถวๆตีนภู เพื่อปลูกข้าวโพด พอปลูกข้าวโพดแล้วเขาก็ดูแลจนข้าวโพดออกฝัก

มีอยู่วันหนึ่งเขาไปดูแลข้าวโพดของเขาเหมือนมีใครมาลักขโมยหักเอาข้าวโพดของเขาไป พอเขาเห็นเท่านั้นเขาก็คิดว่า พรุ่งนี้เช้าเราจะมาแอบดูซิว่า ใครมันคือเจ้าหัวขโมยที่แอบมาลักเอาข้าวโพดของเราไป

เช้าวันต่อมาเขาก็ได้เดินทางไปที่สวนข้าวโพดของเขาแต่เช้ามืด แล้วเขาก็นั่งซุ่มแอบดูอยู่ห่างๆ ลักครูกี่มีฝูงลิงฝูงหนึ่งพากันลงมาจากภูเขาแล้วหักเอาข้าวโพดของเขาไปตัวละฝักสองฝัก

พอเขารู้ว่าเจ้าหัวขโมยที่แอบมาลักเอาข้าวโพดของเขาคือเจ้าพวกลิงจ๋อ เขาก็เลยกลับไปบ้านเพื่อทำบ่วงมาดัก บ่วงนั้นทำจากลวดสายเบรครถจักรยาน พอทำบ่วงเสร็จเขาก็เอาไปดักไว้ตามต้นข้าวโพด

วันต่อมาเขาก็มาดูผลงานของเขา ปรากฏว่ามีลิงสองตัวมาติดบ่วงของเขา พอเขาเห็นเจ้าลิงจ๋อมาติดบ่วงของเขา เขาทั้งโกรธทั้งแค้น เขาจึงบ่นด่าเจ้าลิงจ๋อไปต่างๆนานาว่า มึงมาติดบ่วงของกูแล้วเหอ เจ้าพวกลิงหัวขโมย มึงรู้ไหมว่ากว่าข้าวโพดที่กูอุตส่าห์ปลูกจะออกฝักออกผลนี้ กูกับเมียต้องถากถางป่า แล้วต้องปลูกข้าวโพด กูต้องเหน็ดเหนื่อยขนาดไหน แล้วมึงจะมาลักข้าวโพดของกูไปกินฟรีๆแบบนี้ มันไม่เอาเปรียบกันไปหน่อยหรือเพื่อน ดีละ **โทษของมึงมา**

ขโมยข้าวโพดของภูคราวนี้ก็จะ
ตัดมือพวกมึงทิ้งเสีย เพื่อพวก
มึงจะได้ไม่มีมือมาขโมยข้าวโพด
ของกูอีก

พูดพลางเขาก็เดินไปจับ
เอาลิงทั้งสองที่ติดบ่วงอยู่นั้นไป
ต่อไม้ แล้วเขาก็จับเอามือของลิง
วางลงบนต่อไม้ จากนั้นเขาก็ใช้
มีดฟันลงไปที่มีมือของลิงจนขาด
ด้วนทั้งสองตัวเลย พอเขาทำ
กรรมกับลิงจนหน้าใจของเขาแล้ว
เขาก็ปล่อยให้ลิงทั้งสองนั้นเข้าไป
พอลิงโดนปล่อย เสียงของมันร้องให้โหยหวนอย่างเจ็บปวดชวน
ให้น่าสงสารยิ่งนัก แล้วพวกมันเดินขึ้นภูเขาไป

แต่พระพุทธองค์ท่านตรัสสอนไว้ว่า **ผู้ใดทำกรรมใดไว้ ไม่ว่าจะดีหรือชั่วก็ตาม ผลแห่งกรรม
ย่อมจะเป็นของผู้นั้นโดยแท้**

อยู่ต่อมาอีกไม่นาน เมียของนายเดชคนนี้ ก็ตั้งท้องแล้วคลอดออกมาเป็นผู้หญิงปรากฏว่า
มือด้วนทั้งสองข้าง หน้าตาเนื้อตัวจะมีขนดก คิ้วก็ตกคล้ายๆลิง เขาก็นึกขึ้นมาทันทีว่า กรรมได้ตาม
มาสนองเข้าให้แล้ว

อยู่มาอีกประมาณ ๓ ปี เมียเขาก็ตั้งท้องอีกเป็นท้องที่สอง พอคลอดออกมาเป็นผู้ชาย
แขนก็ด้วนทั้งสองข้างเหมือนลูกคนแรก หน้าตาเนื้อตัวมีขนเหมือนกันเปี้ยบเลยกับพี่สาว พี่สาวเห็น
น้องตอนแรกก็เข้าไปกอด พี่น้องคู่นี้ต่างก็รักใคร่กันดี จะไปไหนก็ไปด้วยกัน ด้วยการให้น้องขึ้นขี่หลังไป
สองฝ่ามือเมื่อยคู่นั้น เห็นลูกทั้งสองแล้ว ก็เกิดจิตสลดหดหู่ในผลกรรมที่ตัวได้เคยกระทำลงไป
คิดไม่ถึงว่า วิชากรรมจะตามมาสนองเร็วถึงขนาดนี้

คุณก่อนแก่น และจำสิบตรีประสิทธิ์

จำสิบตรีประสิทธิ์ โสระแสน
กล่าวกับผู้เขียนในที่สุด

✧ ก่อนแก่น

เอาแต่ใจตัว คือ ชั่วโดยอัตโนมัติ จะตีโต้ต้องหัดให้ หัดเห็นใจคนอื่นเสมอ

สมัยเมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็กมีอาหารการกินค่อนข้างสมบูรณ์ กับข้าวบนโต๊ะในแต่ละวัน มีเกือบ ๑๐ อย่าง เหตุผลอย่างหนึ่งก็คือ บ้านของเราเป็นร้านขายไม้ มีคนงานหลายสิบคน เมื่อทำกับข้าวก็จะแบ่งเป็น ๒ โต๊ะเสมอ

หลังจากที่ลูกค้ารายใหญ่เบียดหนี้ โรงไม้ก็มาถึงกาลอวสาน เราหมุนเงินไม่ทัน พ่อแม่ จึงต้องหนีหนี้ คุณย่าก็มาดูแลหลานๆ แทน โรงไม้ปิดเจียบ พวกเราพี่น้องอยู่กันตามปกติ วันดีคืนดีก็มีเจ้าหนี้ย่อยมาทวงหนี้ ยังไม่แปรรูปที่ชายเล็กๆน้อยๆได้เงินมาซื้อกับข้าว

วันหนึ่ง ขณะที่อาหารตั้งบนโต๊ะซึ่งเหลืออยู่แค่ ๒-๓ อย่าง ข้าพเจ้าชะเง้อดูก็พูดออกมาว่า “อาม่า ไม่เห็นมีอะไรกินเลย...” กับข้าวน้อยอย่าง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกับข้าวอรร้อยหายหมด อาม่าตอบเสียงเซียว “มีให้แตกก็บุญแล้วนะ!”

หลังจากวันนั้นข้าพเจ้าไม่เคยกินยากอีกเลย มีอะไรก็กินได้ ธรรมชาติจากอาม่า ทำให้ข้าพเจ้ากินง่ายตั้งแต่วันนั้น.....

จับผิด

บันทึกหน้า ๖๗ วันนั้นก็เลสเลื่อร้ายเกือบ ออกมาเพื่อนพ่าน ฉันทเปิดฝาหม้อข้าว เห็นมี ตะเกียบเล็กๆ อยู่คู่หนึ่ง แทนที่จะเป็นทัพพี

ฉันลองดูก็ได้ปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ ใช้ตะเกียบตักข้าวใส่จานจนเรียบร้อย ยิ้มในใจ ถึงใช้ไม่เป็นเราก็ทำได้ !

เหมือนฟ้าลิขิต ฉันได้ยินเสียงดังมาจาก ด้านหนึ่ง “เราจะดูซิว่า ใครคนไหนจะคิดเป็น ไม่ รู้จักเอาทัพพีมาแทน ก็คนๆก็อิหฺรอบเดิม มันไม่มีน้ำใจ คิดถึงใครจริงๆ !”

ฉันยิ้มแบบฝึกกระแฉอดโดนจิ้ม ก็จริงของเขา อาจจะเป็นเพราะเรามัวแต่คิดเรื่องทำตัว ง่ายๆ จนลืมคิดถึงการวางระบบ

แต่ใจฉันอีกตัวมันก็ได้กลับเหมือนกัน “คนอะไรใจดำ แทนที่จะแก้ไข กลับคอยจ้อง

ดูพฤติกรรมของคนที่ผิดพลาด แล้วก็เอาแต่ด่าๆๆๆ ฉันทว่า เราใช้ตะเกียบเป็นการแก้แบบ โลภุตระ คือ เรามองแต่พยายามปรับตัวเอง แต่กลุ่มโน้นเขามองแบบโลกียะมากกว่า ใครผิดใครถูก บางทีอาจจะต้องดูที่เหตุผล เมื่อรู้้อย่างนี้เราจะได้ไม่ด่วนสรุป

*** สิบนุ**

การปฏิบัติธรรมลดละกิเลส ผลแห่งการพากเพียร-อดทน-ข่ม-ฝืน-ธรรมวิชัย ย่อมเกิดสภาวะ สว่างโพลงดังธูแจ้งเห็นแจ้งสภาวะเหล่านี้ เมื่อเกิดทุกครั้งจิตใจของเราจะหลุดร้อน ผ่อนคลาย เราจะนำประสบการณ์เหล่านี้มาเล่าสู่กันฟังเพื่อเป็นกำลังใจ และเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่กันและกัน เชิญชวน ขอเชิญญาติธรรมที่มีประสบการณ์ส่งไปเล่าสู่กันฟังเพื่อเป็นธรรมทาน

ความลำบากอยู่ที่ใจ

☀ แม่ น้ำ ลักขิตา:

อย่ากังวลเมื่อเผชิญกับความลำบาก
ความลำบากอยู่กับเราเสมอ
และจะอยู่กับเราตราวันตาย
จงมองมันอย่างเพื่อนคู่ชีวิต

ชีวิตที่ไม่เคยลำบากเป็นอะไรที่น่าสมเพชมะลิดชิด ไร้รสชาติ ไม่ท้าทาย ไม่ภาคภูมิใจ ไม่เชื่อมั่นในตนเอง
อุปสรรคสร้างคน วจนะนี่เราได้ยินกันบ่อยซ้ำพเจ้าขอตรานัยอันลึกลงไปอีกว่า **“ความลำบาก
สร้างจิตวิญญาณ”**

ชีวิตที่เผชิญความลำบากมาสาหัสสากรรจ์วิญญาณคนคนนั้นจะกล้าแกร่ง ดุจเหล็กกล้าต้องผ่านกระบวนการ
หลอมด้วยความร้อนสูง จึงจะออกมาเนื้อดี กว่าจะได้ตาบอันคมกริบต้องผ่านการทุบตีนับครั้งไม่ถ้วน

เราพึงเผชิญความลำบากด้วยจิตที่มั่นคงคัมภีร์ภาพ อย่ากังวลใจ เพราะมันไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้น
รังแต่ทำลายสมาธิ และบั่นทอนไหวพริบปฏิภาณเราให้ลดลง

ทำใจให้กว้างอย่างหาญกล้า เปิดรับความลำบากสู่เส้นทางชีวิต ยอมรับมันเป็นส่วนหนึ่งของเรา
ที่ขาดไม่ได้ มันช่วยให้เรารู้จักตัวเอง รู้จักอดทนฝ่าฝืน และกอบประใจเราให้เข้มแข็ง

คนที่ทอดทิ้งความลำบาก เราจะซัดสาดหวาดกลัว ไม่อดทน ไม่กล้าที่จะเผชิญกับโลกแห่ง
ความจริง เมื่อพบกับความผิดหวัง ยากจะทำใจยอมรับได้ บางคนถึงกับบ้าและฆ่าตัวตายก็มี

คนฆ่าตัวตาย ส่วนหนึ่งเกิดจากไม่เห็นค่าในชีวิต คนเช่นนี้มีชีวิตสุขสบายมาแต่เกิด เพราะไม่เคย
ผ่านกระบวนการต่อสู้กับความลำบาก ยามผิดหวังจึงคิดชีวิตช่างไร้ค่า ไม่คิดสู้ และไม่คิดอยู่บนโลกนี้ในที่สุด

คนเคยลำบาก รู้ว่าชีวิตมีค่าสักเพียงไร กว่าจะผ่านอุปสรรคความมันยากเย็นแสนลำบากได้ เหตุนี้
คนที่ปากกอดตันตึบ จึงไม่คิดฆ่าตัวตาย คิดแต่ว่าพรุ่งนี้ทำอย่างไรให้ชีวิตอยู่รอด ไม่อดตาย.....

หากเราจะใช้ปัญญามองอย่างลึกซึ้ง..... แท้จริงความลำบากมิได้อยู่ที่งาน หรืออุปสรรคใดทั้งสิ้น
แต่อยู่ที่ใจเราเอง ใจที่รู้สึกว่าจะต้องฝืนกับสิ่งนั้นๆ เกิดอารมณ์ไม่ชอบไม่อยากจะทำ

จึงรู้สึกว่ามันเป็นความลำบาก แม้อุปสรรคเล็กน้อยเรายังมองเห็นใหญ่โตได้ เพราะใจมัน
รู้สึกต้านเสียแล้ว ง่ายปานใดก็กลายเป็นลำบากได้ทั้งนั้น

ความลำบากอยู่ที่ใจเรา... มันอยู่กับเราเสมอ ติดตามเราไปทุกแห่งหน
ตราวันใดเราไม่สามารถอยู่เหนือใจตน เรายังต้องฝืนสู้กับความลำบาก

แก้ที่ใจเราให้คลายความลำบากจะดีกว่า ทำอารมณ์ความรู้สึกให้เต็มร้อย
ทำใจให้รักในสิ่งอันเราต้องกระทำ อาจเป็นงานที่หนักน่าเบื่อ ผลตอบแทนน้อย

เพื่อมาร่วมงานไม่น่าคบ เจ้านายขี้ป่น ฯลฯ แต่เราไม่อาจหลีกเลี่ยง เพราะเป็นหน้าที่
เป็นอาชีพ.... พึงยอมรับสภาพจริงที่เป็นอยู่ เมื่อเราเปลี่ยนองค์ประกอบของชีวิตไม่ได้

ก็อย่าผลัดไสจนก่อทุกข์หมักทับใจ เปิดจิตเปิดใจให้กว้าง มอบรักให้กับสภาพนั้นๆ
แล้วใจเราจะไม่ลำบากอีกต่อไป...

